

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

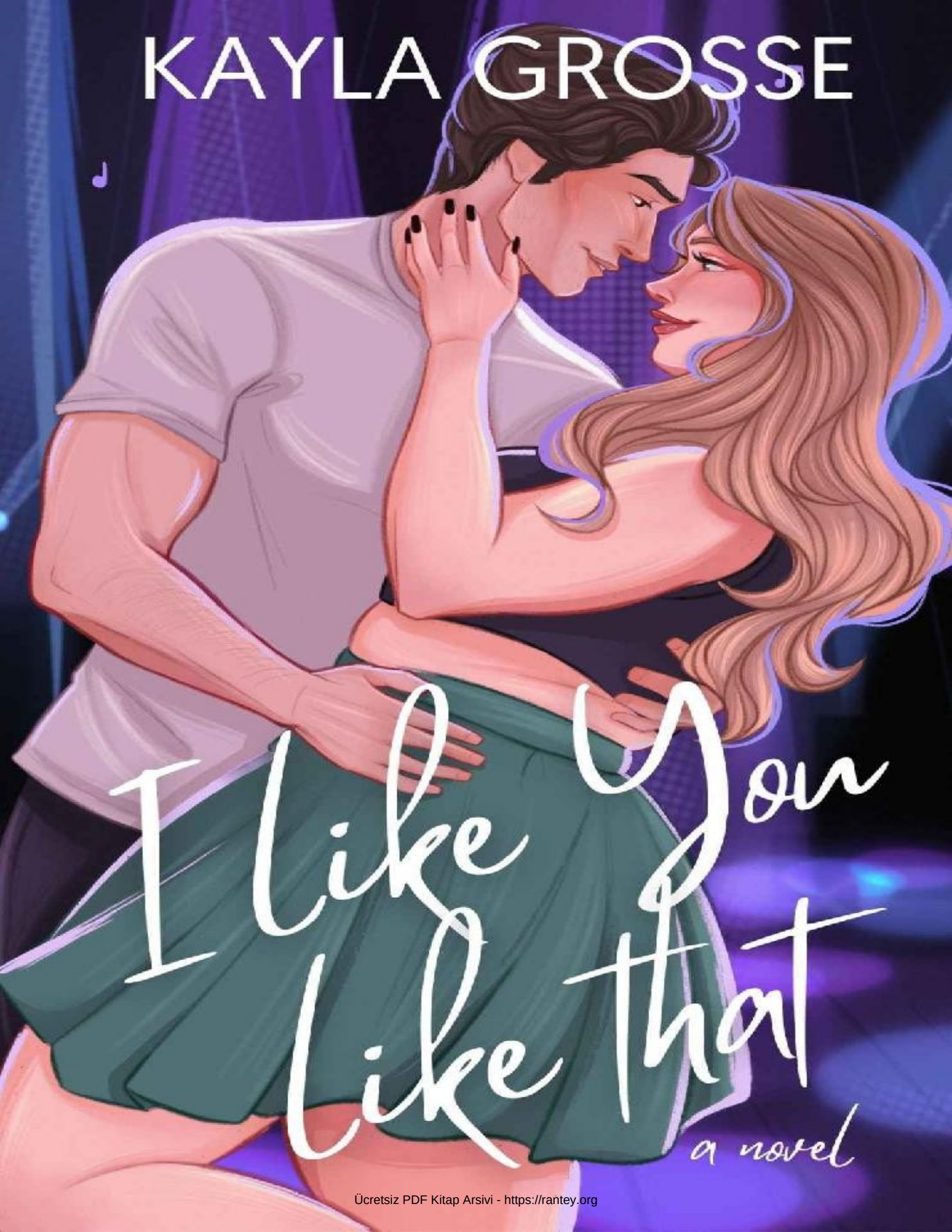
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KAYLA GROSSE

I Like You
Like That
a novel

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

I Like You
Like That

By Kayla Grosse

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.

Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2022 Kayla Grosse

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

yöntemlerle, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlar hariç.

İzin almak için www.kaylagrosse.com adresinden

yazarla iletişime geçin.

Kayla Grosse tarafından yayınlandı

Amerika Birleşik Devletleri'nde basıldı

İlk ABD Baskısı: Ağustos 2022

ISBN: 979-8841432630 (ciltsiz)

April Ruhland tarafından düzenlendi

Kapak resmi Nia Oliveira @niaoliveirart

Mizanpaj Nicole Reeves

**Bu kitap, kendini yeterince iyi,
yeterince güzel ya da yeterince özel
hissetmeyen herkese adanmıştır.
Seni görüyorum.
Sen fazlasıyla yeterlisin.**

İçindekiler

[1. Birdie](#)

[2. Liam](#)

[3. Birdie](#)

On Yıl Önce

[4. Birdie](#)

Günümüz

[5. Birdie](#)

[6. Liam](#)

[7. Birdie](#)

[8. Liam](#)

[9. Birdie](#)

[10. Liam](#)

11. Birdie

12. Liam

13. Birdie

14. Liam

15. Birdie

16. Liam

17. Birdie

18. Liam

19. Liam

20. Birdie

21. Liam

22. Liam

23. Birdie

24. Liam

25. Birdie

26. Liam

27. Liam

28. Birdie

29. Liam

30. Birdie

31. Liam

[32. Birdie](#)

[33. Liam](#)

[34. Birdie](#)

[35. Liam](#)

[36. Birdie](#)

[37. Liam](#)

[38. Birdie](#)

[Sonsöz](#)

Liam

[Teşekkür](#)

[Kayla Grosse tarafından da yazılmıştır](#)

[Bağlantılar](#)

Bir

Birdie

"ÖLDÜRDÜN ONU, BIRDIE! Tanrım, bu harikaydı."

Tur menajerim Eric'ten bir şişe su alıyorum ve neredeyse hepsini bir yudumda içiyorum. "Teşekkürler E. Bu gece dışarıdaki enerji çılgıncaydı."

"Bir adamın sana iç çamaşırını fırlattığına inanamıyorum," diye gülüyor halkla ilişkiler sorumlumuz Gia ile konuşmak için uzaklaşırken.

Gözlerimi devirmekten kendimi alıkoyuyorum. Erkeklerin bana iç çamaşırlarını, kadınların da sütyenlerini fırlatmasına alışkınım. Bu yeni bir şey değil. Sesim boğucu ve pürüzsüz, sanki Mama Cass ve Janis Joplin'in bebeği olmuş gibi. Ya da en azından beş yıl önce anlaşma imzaladığımda plak şirketim bana böyle söylemişti.

Şarkı söylerken ve piyano çalarken kalçalarımı hareket ettirme şeklimle ilgili bir şey, insanların kendilerini bana atmaları için ilham veriyor. Eric'in hâlâ benim gibi büyük beden bir kadının insanların bu tür davranışlarına ilham kaynağı olabileceğine inanmakta güçlük çekmesini komik ve biraz da sinir bozucu buluyorum. Ama ben kendime güveniyorum,

seksi ve değerimi biliyorum. Bu da performansıma ve müziğıme yansıyor.

Beni yanlış anlamayın, benim de diğer insanlar gibi güvensizliklerim var. Ama kilom bunlardan biri değil. Müzik endüstrisinde yeterince uzun süre kaldığınızda, nasıl göründüğünüze ve nasıl ses çıkardığınıza dair bitmek bilmeyen eleştirilerden uzaklaşmaya alışılırsunuz. İnsanların sizi siz olduğunuz için ya da müziğiniz için sevdiğini öğreniliyorsunuz ve sevmeyenlerin canı cehenneme. Page Six'in bana nasıl şişman dediğini ya da yılda bir kez çıktığım tatilde bikini giymemem gerektiğini söylediğini düşünecek vaktim yok. Plak yöneticilerimin saçımı değiştirmemi ya da diyet yapmamı istemeleri umurumda değil. Faturalarını sesimle ödüyorum, görünüşümle değil.

Annemin kariyerimin başlarında beni hala rahatsız ettiğinde söylediğı gibi, *"Onların cepleri için tartıdaki rakamlardan daha fazla para kazanılırsun. Onlara söyle, küçük güvensiz bebek-adam duygularını güneşin parlamadığı bir yere soksunlar! Onlar sizin için çalışıyor."*

Onu düşününce gülümsüyorum. Erkek arkadaşıyla birlikte Arizona'da, geçen yıl onun için satın aldığım küçük bir çiftlikte yaşıyor. Oradaki enerjiyi ve sıcak havayı çok seviyor. Arada bir turumuz uğradığında ya da boş zamanım olduğunda ziyaret ediyorum... ki bu istediğim kadar sık olmuyor.

Beş yıl önce, hit şarkı yarışması America's Next Singing Star'ı kazandığımda tüm hayatım değiştirdi. Amerikan halkından son dört sezonda kazananlar arasında en çok oyu ben almıştım. Bunu öğrendiğimde çok şaşırmıştım ama bu fırsat bana bir plak anlaşması, üç Grammy, üç kapalı gişe dünya turnesi, marka anlaşmaları ve hatta bazı TV programlarında yer almamı sağladı. En büyüğü de birkaç gün önce SNL'deydi. Bu çılgın bir yolculuktu ve asla unutmayacağım bir yolculuk.

Annem bana Birdie Wilder ismini bir gün ünlü olacak birinin ismine benzediğı için koyduğunu söylediğinde buna hiç inanmamıştım.

o haklı olurdu.

"Harika gösteri, B!" diye haykırıyor bir erkek sesi. Sanki öcü az önce BOO diye bağırması gibi sıçradım! O kadar dalmışım ki yaklaştığını görmedim.

"Vay canına, seni korkutmak istememiştim. Beni gördüğünü sandım."

Gitaristim Kevin'ın sesine doğru dönüyorum. Bakışları endişe doluydu ama onu rahatlatmak için gülümsüyorum. "Üzgünüm, sadece yorgunum."

Uzun, terli, siyah saçlarını alnından silerek sırtıyor. "Uzun bir hafta oldu. Yarınki günü ipe çekiyorum. Herhangi bir planın var mı?"

"Ben, bir banyo ve peynirli New York pizzasıyla kocaman bir yatak."

Bana beşlik çıktı. "Tamamdır. Eğer bizimle bir şeyler içmek istersen erkek arkadaşım ziyarete geliyor, ama baskı yok. Ne kadar yorgun olursam olayım New York'ta bir geceyi kaçıramam."

"Sağ ol Kev. Yataktan kalkabilirsem sana haber veririm." Bir ayı aşkın süredir turnedeyiz ve bu gece Madison Square Garden'daki ikinci gösterimiz var. Hayatın son zamanlarda biraz karmaşık olduğundan bahsetmiyorum bile... anksiyetem, sürekli gösteriler ve ülkeyi dolaşmak arasında, bitkinim.

Kevin bana bakıyor, mavi gözleri içime işliyor. Endişelendiğini anlayabiliyorum ama endişelenmesini istemiyorum. "Soyunma odana kadar seninle yürümemi ister misin?" diye soruyor.

Ona içtenlikle gülümsüyorum, "Çok tatlısın ama buranın güvenliği çok sağlam. Bana bir şey olmaz."

"Tamam... ama bana ihtiyacın olursa söylemen yeterli. Arkanı kolladığımı biliyorsun Birdie."

"Teşekkür ederim. Bunu takdir ettiğimi biliyorsun. Ve bu gece iyi iş çıkardın. "Desire Reigns" şarkısındaki solon çok iyiydi."

Gözleri gururla parlıyor. "Beğendiğine sevindim. Farklı bir şey denemek istedim."

"İşe yaradı. Yapmaya devam et."

"Teşekkürler, B!" diye genişçe gülümsüyor, inci gibi beyazları tam teşhirde. "Birkaç görüşmem var, sonra otele döneceğim, böylece erkeğimin sabahki gelişi için gözlerim ıslıl ıslıl ve kuyruğum dik olabilir."

"İyi geceler, Kevin." Eric'i tekrar bulmaya gitmeden önce onu selamlıyorum. Sanırım otele dönüp oda servisi sipariş etmeden önce bir ya da iki röportaj yapmam ve birkaç hayranla buluşmam gerekiyor. Canım sulu bir hamburger ve patates kızartması çekiyor. Sahnede onca koşuşturmadan ve stresten sonra biraz yağlı yemeğe hazırım.

Eric'i bulduğumda, Gia'nın yanında, küçük bir ıslak barın yanında duruyordu. Eric'in elleri her yerde uçuşuyor ve hiç memnun görünmüyor. Midem bulanıyor.

Umarım başka bir mektup almamışımdır... ya da Tanrı korusun, şirketten notlar. Saçım konusunda başımın etini yediler. Köklerime dönmeye ve saçımı her zamanki siyah yerine doğal sarıya boyamaya karar verdim. Görünüşe göre hala öfkeli ama kalabalık sarı ya da siyah saçlı olmamı umursamadı. Beni ve grubumu görmeye gelmişlerdi. Müziğimi dinlemeye.

"Sorun nedir?" Yaklaşırken soruyorum.

Eric döner, yüzünde sahte bir gülümseme vardır. "Bir sorun yok."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup ayağıma vuruyorum. "Dökül Eric. Ne oldu?"

Gia devreye giriyor. Ufak tefek, hızlı, güçlü bir kadın. Narin eli ön kolumu kavırıyor ve sıkıyor. "Bekleyebilir. Eric sadece aşırı korumacı bir kardeş ayı."

İç çekiyorum. Bu konuda haklı. Eric genellikle kadın duyguları ve genel olarak duygular gibi konularda bilgisiz olsa da, sağlam bir adam ve

sanki bunu yapmak için doğmuş gibi turumu yönetiyor. Ayrıca bana ve gruba karşı son derece korumacıdır. Özellikle de basın ve özel hayatımız söz konusu olduğunda. Bir keresinde Los Angeles konserinin dışında bir paparazziye yumruk attıktan sonra öfke kontrolü dersleri almak zorunda kalmıştı. Adam bunu sonuna kadar hak etmişti ve Eric hala pişman olmadığını söylüyor.

Derin bir nefes alıp kendimi topraklıyorum. "Bu her neyse, üstesinden gelebilirim.

Söyle bana."

Gia ve Eric birbirlerine bakıyorlar ama sonunda Gia'nın ölümcül bakışı galip geliyor. O anda bu ikisinin seviştiğinden neredeyse eminim ama bunu asla itiraf etmezler. Bunun için fazla profesyoneller. Umurumda değil. Eğer işlerini yapıyorlarsa, ki yapıyorlar, boş zamanlarında ne yaptıkları umurumda bile değil.

Eric bir adım öne çıkar. "Hadi soyunma odana gidelim. Tüm grubu ve sahne arkasındaki hayranlarını bu işe karıştırmamayı tercih ederim."

Kabul ederek ikisini soyunma odama götürüyorum. Fotoğraf çektirmem gereken bir radyo yarışmasının hayranlarına el sallayarak yakında döneceğimi bildiriyorum.

Güvenli bir şekilde kapalı kapılar ardına geçtikten sonra ikisine de beklenti dolu bir bakış attım.

"Oturmalısın," diyor Gia.

Başımı salladım. "Ayakta durabilirim. Çık dışarı, Gia!"

Eric'e bir kez daha baktıktan sonra öne doğru adım atar, gözleri ciddidir. "Popüler bir dedikodu gazetesi takipçinizin mektuplarından birini ele geçirmiş, tüm medya organlarında yer alıyor."

Çenemi sıktım. "Nasıl?"

"Burada kimse yoktu ve etiket de değildi, bu yüzden oradaki bağlantılarımdan birine ulaştım ve görünüşe göre takipçi onlara bir kopya göndermiş" diyor,

Sesi öfkeyle karışık.

Başım dönüyor. "Bunu neden yapsınlar ki?"

"Takipçiler genellikle kötü şöhret isterler. Bu, dünyaya var olduklarını anlatmanın bir yoludur."

Şimdi oturmam lazım. Kendimi yakındaki bir koltuğa bırakıp ellerimi yüzüme sürüyorum. Gösteriden kalan terin çoğu kurumuştur ve şimdi sadece cesur ve yorgun hissediyorum. *Çok yorgun.*

Bir süre sonra gerçeklere teslim oluyorum. "Bu konuda yapabileceğimiz bir şey yok. Peki neden ikiniz de bu kadar üzgünsünüz?"

Gia'nın kaşları havaya kalktı. "Buna üzölmeye hakkın var Birdie. Bir takipçiye sahip olmak ciddi ve korkutucu bir şeydir ve şimdi de sana karşı bir şeyler hissettiğini tüm dünyaya garip bir şekilde duyurdu." Eric bunun üzerine Gia'yı biraz itti - sanırım bu kısmı sır olarak saklaması gerekiyordu.

Ağzım kurudu. "Mektup yeni miydi?"

Eric'in kahverengi gözleri dua ediyormuş gibi tavana bakıyor, sonra elini kırmızı sakallı çenesine götürüyor. "Seni endişelendirmek istemedim."

"Planınız hatalı. Wren'den ya da annemden öğrenirdim. Eminim telefonum patlıyordur."

"Hayranlarınızla tanıştıktan sonra size söyleyecektim."

Sinirlerimin yatışmasını dileyerek bir yudum su içiyorum. Sapığım turun başında bana mektuplar göndermeye başladı. İlki Los Angeles'ta doğrudan evime geldi, bu çok korkutucuydu ama böyle şeyler daha önce de olmuştu.

İlk mektup bir takipçiye göre uysaldı, temelde sadece aşırı hayranlık içeriyordu. Ama sonra ikinci bir mektup geldi, sonra üçüncü, dördüncü ve beşinci. Her şehirde ve her otelde, resepsiyonda beni bekleyen bir mektup var.

Ne yazık ki, mektuplar uysal kalmadı. Her biri daha sapkın ve iğrenç bir hal aldı, öyle ki Eric'e onları görmeme izin vermemesini söyledim. Artık önceden bakılmadığı sürece kimsenin bana mektup vermesine izin vermiyorum. Tur otobüsü de dahil olmak üzere gittiğimiz her yerde güvenliği artırdık. Bunun beni rahatsız etmesine izin vermemeye çalışıyordum ama artık basın biliyor, dünya biliyor.

"Mektupta ne yazıyordu?" Çekinerek soruyorum. Nasıl olsa daha sonra öğreneceğim ve endişem beklememe izin vermiyor.

"Seni tehdit ettiler." Eric öyle diyor.

İçim dışıma çıkacakmış gibi hissediyorum. "Nasıl yani?" "Sana zarar vermek istediklerini, bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu söylediler."

Tüylerim diken diken oluyor. Şimdiye kadar mektuplar tipik takipçi dilindeydi, çoğunlukla bana olan aşklarını ve arzularını itiraf ediyorlardı. Henüz beni fiziksel şiddetle tehdit etmediler. Sanırım bu değişti. Gözlerim yaşıyor ama düşmelerine izin vermiyorum.

"Sen iyi misin?" Gia sessizce soruyor. Elini omzuma koyuyor, ama onun dokunuşuyla sığıyorum. Bu korkumu anında ele veriyor.

"Sadece şeftali." Oda ağır bir sessizlikle doluyor ve Eric ile Gia'nın birbirlerine yine o bakışlarla baktıklarını hissediyorum. "Bana söylemediğin başka ne var?"

Eric yanıma oturdu, uzun bacaklarını benimkilere yasladı. "Şirketten aradılar; bu olay yatışana kadar turnenin geri kalanını iptal etmek istiyorlarmış."

"Sikeyim hayır!" Bağıriyorum, öfkem hemen kabarıyor. Ayağa kalkıp ellerimi sağa sola savurarak adım atıyor, gergin enerjimden biraz olsun kurtulmaya çalışıyorum. "Turnemi iptal etmemin imkanı yok. Kaç tane ünlü ve şarkıcının takipçisi var biliyor musun? Onlar turnelerini iptal etmezler. Beni görmek için çok para ödeyen hayranlarım var, faturalarını ödemek için bana güvenen insanlar var. İptal etmeyeceğim."

"Etiket sizin güvenliğiniz için endişeleniyor. Herkesin güvenliği için. Eğer bir şeyler ters giderse-"

"Dikkat çekmek isteyen lanet bir sapık. Eğer teslim olursak, istediklerini alırlar. Peki ne yapmam gerekiyor, eve gidip bana evimde saldırmamalarını mı umayım? Başka bir seçenek olmalı."

"Gia ve ben bunu söyleyeceğinizi hissediyorduk. Bu yüzden önce sana danışmak istediğimiz bir fikir bulduk."

Volta atmayı bırakıp iki arkadaşımın endişeli ve kaygı dolu bakışlarıyla yüzleşmek için dönüyorum. "Dinliyorum."

"Bir koruma tutmanız gerektiğini düşünüyoruz."

İçimden gergin bir kahkaha yükselmeden önce ağzımdan bir homurtu çıkıyor. "Ciddi olamazsın."

"Hadi Kevin Costner yapalım şu işi," diye sırtıyor Eric, *Bodyguard*'ıyla gurur duyarak

Referans.

"Ben Whitney Houston ya da Başkan değilim. Sadece daha fazla mekan güvenliği alabiliriz. Korumaya ihtiyacım yok."

Eric Gia'ya bakıyor ve bunu yüzünün her yerinde görebiliyorum. "Tanrım. Bu planı şirkete çoktan anlattın, değil mi?" "Belki," diye ciyaklıyor Gia. Gerçekten ciyaklıyor.

"Neden?"

"Çünkü," diye iç geçirdi Eric. "Turu iptal edeceklerdi ve bulabileceğimizin en iyisi buydu."

"Bir koruma tutmam gerektiğini mi söylüyorsun?"

Eric başını sallar. "Ya öyle yaparız ya da turu iptal ederiz Birdie. Seçenekler bunlar."

Ellerimi yüzüme sürüyorum. "Onun görünmez olmasını istiyorum. Sanki orada değilmiş gibi. Mahremiyetimi sevdiğimi biliyorsun."

"Casper the Friendly Ghost gibi olacak." Gia onaylıyor. "Şimdiden birkaç seçeneği sıraya koydum. Birisi önümüzdeki birkaç gün içinde New Jersey'de olacak. Söz veriyorum en iyinin en iyisini seçeceğim. Belki sevimli birini de," diye göz kırpmıyor.

"Bunun olduğuna inanamıyorum." *Lanet olası bir koruma.*

İki

Liam

Banktan kalkıp 350 kiloluk ağırlığı yere bırakıyorum. Alnımdaki teri silen Ben, mutluluk içinde sırtımı sıvazlıyor.

"İyi iş çıkardın. Etkilendim."

Omzumu döndürüyorum, iyi hissettiriyor. Bu da beni sırtmaya itiyor.

Kazadan sonra tekrar forma girmek uzun bir yolculuk oldu.

Ben'e baktım. "Ben de öyle. Neredeyse eski halime döndüğüme sevindim."

"Sen lanet bir canavarsın, dostum. Seninle gurur duyuyorum."

Suyumdan bir yudum alıyorum, Ben'de bir antrenörüm ve en iyi arkadaşım olduğu için minnettarım. İkimiz de sekiz yıl önce liseden sonra New York'taki üniversite için Michigan'dan ayrılmıştık ve beşinci sınıftaki yaz futbol kampında tanıştığımız andan beri birbirimizden ayrılmadık. Şimdi Brooklyn'de oda arkadaşınız ve onun her türden insanı, hatta ünlüleri bile çalıştırdığı bir spor salonu var.

Ayrıca son birkaç yıldır kendi ayaklarımın üzerinde dururken en büyük destekçim oldu, hatta beni özel güvenlik işine soktu. New York polisi olmaktan çok daha iyi. Maaşı da çok daha iyi.

"Sanırım duşa gireceğim. Geçen haftaki gibi aşırıya kaçmak istemiyorum." Suyumdan bir yudum daha alıyorum.

Ben yine sırtıma vuruyor. "İyi fikir. Ben de aynı şeyi önerecektim ama..."

Öfkelendim. *Onu terslememi istemedi.* "Minnettarım."

Ben'in cebinden bir zil sesi geliyor ve bunun Wren'in özel zil sesi olduğunu hemen anlıyorum. Ben'le mezun olduktan sonra ayrılmış olsalar da, Wren şehre geldiğinde ya da Ben ailesini ziyaret ettiğinde bir dargın bir barışık takılıyorlardı. Zavallı piç kurusu, asla itiraf etmese de lise aşkına hâlâ aşık.

Ona sürekli asılan birkaç kadınla çıkmasını sağlamaya çalışıyorum ama her zaman bir bahanesi var. Wren'le uzak mesafeli bir ilişki kurmasını önerdiğimde bunu reddediyor, ancak onun buraya taşınmasını istediğini biliyorum. Tek sorun Wren'in orada bir çiçekçi dükkânı olması ve ailesine yakın yaşamayı sevmesi. Ben'in en son isteyeceği şey eve geri taşınmak, en azından spor salonu bu şekilde gelişirken.

Ben, onun telefon bildirimini duyduğunda yüzünde beliren gülümsemeyi özlediğimi sanıyor ama özlemiyorum. Adam sırlıslıkla aşık. Mesajı açıyor ve yüzünde bir ciddiyet ifadesi belirliyor. İçim sıkıştı. "Ne oldu dostum? Wren iyi mi?"

Ben bir ses çıkarıyor ama gözlerini telefonundan kaldırmıyor, onun yerine bir şeyler okumaya başlıyor. Çenesi gerilir ve kare yüz hatlarında kızgın bir ifade belirir.

Şimdi paniklemeye başlıyorum. Wren'le konuşurken Ben'in yüzünde hiç böyle bir ifade olmazdı. "Neler oluyor? Sorun ne söyle bana."

"Lanet olsun," diye mırıldanıyor nefesinin altında.

İçimden telefonunu alıp, onu kızdıran her neyse onu okumak geliyor ama yapmıyorum. "Anlat bana."

Ben'in mavi gözleri benimkilere dikiliyor, yüzü öfkeden kıpkırmızı. Bir şeyi yumruklamaya hazır görünüyor. "Bu... şey, ne olduğunu bilmek ister misin bilmiyorum."

Midem bulanıyor. Tüm bu yaygaranın nedenini söylemek istemiyorsa bunun tek bir anlamı olabilir: Birdie.

Onu düşününce bile ağzım kuruyor. Artık Birdie'ye karşı özel hislerim olmasa da, tam bir pislik değilim. Başına kötü bir şey gelmesini istemiyorum. "Yaralandı mı?"

Başını sallıyor ve içimi aptalca bir rahatlama duygusunun kapladığını hissediyorum. "Henüz değil."

Hay sikeyim. "Bu da ne demek oluyor? Çıkar ağzındaki baklayı, dostum."

Ben bana telefonunu uzatıyor, içinde şu aptal ünlü dergilerinden birinden bir makale var. "Oku şunu," diye homurdanıyor kahverengi saçlarını alnından iterken mağara adamı gibi.

Alnımda biriken teri siliyorum ve makalede gezinmeye başlıyorum. Yalan söylemeyeceğim; Birdie Wilder'la ilgili her şeyi radarımdan uzak tutmak için elimden geleni yapıyorum. Ama en iyi arkadaşınızın "kız arkadaşı" onunla en iyi arkadaşsa ve en iyi arkadaşınız hâlâ onunla konuşuyorsa, bazen onu hayatımdan tamamen uzak tutmak zor oluyor.

Başlığı okuduğumda gözlerim fal taşı gibi açıldı:

Birdie Wilder'ın Takipçisi Tehdit Gönderdi

Ben'in neden üzgün olduğunu şimdi anlıyorum. Birdie için korkuyor. Sapıkların şakası yoktur. Polisken ve şimdi özel güvenlik görevindeyken birkaç vakayla uğraştım ve insanların birine karşı bu kadar takıntılı olabilmesi korkutucu - özellikle de konu güzel kadınlar ve ünlüler olduğunda. Her ne kadar aksini iddia etmek istesem de Birdie'nin her ikisi de var.

Sapığın notuna geldiğimde çenem sıkıştı. Ben'in telefonunu duvara fırlatmamak için kendimi zor tutuyorum. Bu sapık her kimse, şaka yapmıyor.

Sayfadaki kelimeleri okudum. Not son derece klişe, tıpkı mektupların gazete ve dergilerden kesildiği adam kaçırma filmlerinden biri gibi.

Sen benimsin, Birdie Wilder. Seni elime geçirdiğimde, ölmüş olacaksın. Soğuk tenine dokunmak için sabırsızlanıyorum-

Telefonu Ben'in göğsüne doğru ittim. Bu saçmalığı daha fazla okuyamam. Her kim olursa olsun, o lanet olası sürüngene bunları okuyarak zaman ayırmak bile yanlış geliyor. Yumruklarımı sıkıyorum ve bir şeyleri yumruklama isteği duyuyorum. Bir sürü şeyi.

Ben de aynı şekilde bakıyor, gerçi kızmaya hakkı var. Benim yok. Birdie benim arkadaşım değil ve uzun zamandır da değil.

Elimi enseme gezdirerek, "Bu da ne böyle," diye nefes alıyorum. "Bu çok boktan bir durum."

Ben bir an bana bakıyor, gözleri hesaplıyor. "Birdie'yi hiç umursamadığını sanıyordum."

Kuş kız. "Bilmiyorum," diye yaltaklanıyorum. Ama o yalan söylediğimi biliyor.

"Tipik," diyor nefesinin altında. "Bazen tam bir pislik oluyorsun, bunu biliyor muydun?"

Elimi saçlarımın arasında gezdirirken, şu anda duş alamayacağıma, egzersiz yapmam gerektiğine karar veriyorum. Yakınlardaki birkaç dambılı alıp kaldırmaya başlıyorum. Ben beni inceliyor, adeta sırtımda bir delik açıyor.

"Haddimi aştım," diye özür diliyor Ben, yanıma gelerek. Konuşurken bir yandan da aynaya bakıyor, yansımadan bana bakıyor.

"Onu eskisi gibi önemsemiyor olmam, peşinde psikopat bir sapık istediğim anlamına gelmiyor. Kimse böyle bir şeyi hak etmiyor. Hiç kimse," diyorum.

Ben gergin bir nefes verir. "Anlıyorum dostum. Dediğim gibi, haddimi aştım. Sadece üzgünüm. Wren ve Birdie'nin nasıl olduğunu bilirsin. O benim kardeşim gibidir."

"Anlıyorum." Kısa nefesler alıyorum, pazılarımda biriken laktik asitle çalışıyorum. Yakma şeklinden hoşlanıyorum; bana dünyayı ele geçirebileceğimi hissettiriyor.

Acı çekmek, egzersiz yapmak. Burası benim mutlu yerim. Onun hatası olmasa bile Birdie Wilder'ın bunu birdenbire bozması hoşuma gitmiyor. Şimdi başka bir nedenden dolayı kızgınım.

Onun iyiliğini düşündüğümü söylemiş olabilirim ama onu önemsemişimi asla söylemedim. Ben gibi bir aziz değilim. Bir pislik olabileceğim konusunda haklı. Ve kesinlikle evdeki tüm kasaba gibi onu idolleştirmiyorum. Birdie'nin istediğini elde etmesine sevindim ama yüzünü ve o lanet sesini her yerde unutmamı zorlaştırıyor.

Sıska sarışın bir kadın arkamızdan gelirken Ben aynaya bakıyor. Ben'e aya asılmış gibi gülümsüyor. Ben ona izin verse, tüm salonun önünde itfaiyeci direği gibi ona tırmanacağından eminim.

"Cindy," diyor, artık yüzünü sahte bir gülümseme süslüyor. "Seni unutmadım. Burada Liam'la seansımı bitiriyordum," diye göz kırptıyor

aynadan ona bakıyordu.

Kızardı. "Sorun değil, sadece emin olmak istedim." "Paspasların orada buluşuruz."

Başını sallıyor, pelüş pembe dudaklarını dişlerinin arasında ısırıyor. Belki Ben ona numaramı verebilir. Kendimi rahatlatacak birine ihtiyacım var. Yatağıma biri girmeyeli bir ay oldu, sanırım kendi kendime patlamadan önce biraz harekete geçmenin zamanı geldi. Daha önce de söylediğim gibi, ben bir azize değilim. Hiç olmadım, olmayacağım da.

Ben bakışımı fark etti çünkü bana başparmağıyla işaret etti. Cindy ile yatmayacak, yani benim için oyun devam ediyor. "Ona ilgilendiğini söyleyeceğim."

Başımı sallıyorum, omzum ağrımaya başlamadan önce dambılları bırakıyorum. Koşmak iyi bir plana benziyor. Son kardiyo seansımdan bu yana birkaç gün geçti ve hala biraz buhar yakmam gerekiyor.

"İyi seanslar. Evde görüşürüz." Koşu bantlarına doğru ilerlemeden önce Ben'in omzunu sıvazlıyorum, arkama bakmadan. Benim için endişelendiğini biliyorum ama gerçekten endişelenmemeli. Hiç bu kadar iyi olmamıştım ve Birdie Wilder'la ilgili düşüncelerin keyfimi kaçırmamasına izin vermeyeceğim. Etrafında bu takipçi sorununu aşmasına yardımcı olacak bir sürü insan var. Onun için yapabileceğim hiçbir şey yok ve gerçekten, onun için yapmak istediğim hiçbir şey yok. O gemi üçüncü sınıftan önceki yaz bir daha dönmek üzere kalktı. On altı yaşında bunu kabullenmişim.

Koşu bandına adımımı atarken homurdanıyorum. Bakışlarım yukarıdaki televizyona kayıyor ve Birdie'nin yüzünü, yeşil ve altın sarısı ela gözlerini, altında "Birdie Wilder'ın Sapığı Var" yazan SNL'den bir klip kayarken bana bakarken görüyorum. Kalın bir şekilde yutkunuyorum, eskiden tanıdığım kızın anıları izinsiz olarak zihnime akıyor.

Artık farklı görünüyor, eskiden siyaha boyalı olan saçları şimdi doğal sarısı. Birlikte takıldığımız yıllarda bazen saç diplerinin ortaya çıktığını görürdüm ama doğal saçlarının tam etkisini hiç görmemiştim. Sırtından aşağı altın dalgalar halinde dökülüyor, yumuşak ve güzel.

Gülümsediğinde, mükemmel bir gamze sol yanağını süslüyor. Yüzü yuvarlak ama elmacık kemikleri yüksek, uzun boyuna narin bir zarafet katıyor. Son on yılda olgunlaştı, tabii ki olgunlaştı, ama ben hala aptal erkek gruplarını ve içinde cips olan PB&J sandviçlerini seven on altı yaşındaki kızı görebiliyorum.

Çekip gitme ve duş alma isteğime direniyorum. Bunun yerine önümdeki aynaya odaklanıyorum ve koşu bandını olabildiğince hızlı çalıştırıyorum. Sonra koşuyorum. Birdie Wilder'dan kaçabildiğim kadar hızlı kaçıyorum.

Üç

Birdie

Ten Years Ago

BUGÜN O GÜN. Bugün, Liam Miller'a ondan hoşlandığımı söyleyeceğim. Yani, gerçekten, gerçekten, ondan hoşlandığımı.

Bir erkekte olmasını hayal ettiğim her şey onda var. Ve inanın bana, erkek çocuklarla ilgili çok hayal kurdum. Yeşil Power Ranger beş yaşındayken televizyonda varlığıyla beni şerefleştirdiği andan beri erkeklerden hoşlandığımı biliyordum, özellikle de üniformalı ve sert tekmeler atan erkeklerden.

Liam Miller'ın uzun saçları yok ya da kötü adamlarla savaşıyor ama o mükemmel biri. Uzun boylu, on altı yaşındaki çoğu erkekten daha uzun, ki bu mükemmel çünkü ben de uzun boyluyum. Beş ayak dokuz buçuk boyumla ikinci sınıftaki çocukların çoğundan en az bir baş daha uzunum. "Orada hava nasıl?" diye bir şaka daha duyarsam Çığlık atacağım.

Ama Liam, Liam bir fasulye sırığı ve lise futbol takımımızda golcü olarak oynuyor. Bana asla havanın nasıl olduğunu ya da basketbol oynayıp oynamadığımı ya da bunun gibi aptalca şeyler sormaz. Hayır, o sadece benim arkadaşım. Geçen yıl yerel dondurmacımız The Daily'de birlikte çalışırken tanıştık.

Scoop, ve aynı sosyal çevrelerde takılmaya başladık. İtiraf etmeliyim ki Liam Miller gibi bir çocuğun benden hoşlanabileceğini hiç düşünmemiştim. Koyu renk saçları ve daha da koyu renk gözleriyle Parker Valley Lisesi'ndeki her kızın ve erkeğin çıkmak ve takılmak istediği bir çocuk. En iyi kız arkadaşı olarak beni seçtiği için şanslıyım.

Birinci sınıftan önceki yaz tanıştığımızda, farklı ortaokullara gittiğimiz için birbirimizi tanımıyorduk. Ve itiraf etmeliyim ki çikolata gözlerini bana diktiğinde hemen kızardım.

Ben yüksek sesle gülen ve doğal sarı saçlarını siyaha boyayan uzun boylu tombul bir kıyım. O, her vardiyasında onu ziyaret eden arkadaşları olan güzel bir çocuk. Liam Miller açıkça popüler. Benim de arkadaşlarım var ama onun kadar sevilmiyorum. Bu yüzden bırakın bana zaman ayırmasını, benimle arkadaş olacağını bile düşünmemiştim. Ama ikimizin de müziğe ve evden gizlice kaçmaya karşı güçlü bir sevgi beslediğimizi fark ettiğimizde çok hızlı arkadaş olduk.

"Babam" resimde yok, hiç olmadı ve annem ağır uyuşturucu kullanmadığım ve yakalanmadığım sürece nerede olduğumu umursamıyor. Evet, söylediğimi söyledim. Annem baştan aşağı bir hippidir. Beni seviyor ve benimle ilgileniyor ama aynı zamanda benim yaşımdaki çoğu çocuğun ailesi gibi asla arkamda değil. Liam'inki de benzer. Babasının geceleri polis olarak çalışması ve annesinin hemşire olması dışında. Çoğu gece evinde anne-babası olmuyor ve sabah beşten önce eve dönerse sağlam oluyor.

Birlikte takılmaya başlayalı iki yıl oldu ve her geçen gün ona biraz daha aşık olduğumu düşünüyorum. Eminim ismimi Birdie Wilder yerine Birdie Miller olarak hayal ettiğimin farkına varırsa tepelere kaçabilir. Ama ben ergenlik hormonlarımı ve onun güzel gülüşünü suçluyorum. Bana karşı ne kadar iyi olduğundan bahsetmiyorum bile.

Erkeklerin asla tıknaz bir kızın yanında olmak istemeyeceğini düşünerek büyüdüm ama o bana aksini gösterdi. Benimle görülmekten utanmıyor. Hatta okulda benimle konuştu ve beni ailesiyle tanıştırdı. Bu da beni olduğum gibi sevdiğine inanmamı sağladı, değil mi?

İçimi çekerek küçük yatak odama giriyorum ve gri yatak örtümün üzerine uzanıyorum. Tavanımda Oasis, Third Eye Blind ve Liam'ın dalga geçmesine neden olan Hanson gibi grupların posterleri var. Uzun saçları bir zamanlar benim zayıf noktamdı, ne diyebilirim ki?

İçinde Lay's patates cipsi olan PB&J sandviçten bir ısırık alıyorum ve düşünceli bir şekilde çiğniyorum. Okul bu yıl için henüz sona erdi ve Pazartesi günü The Daily Scoop'ta tekrar çalışmaya başlamadan önce bu hafta sonu Liam'la birlikte dinlenip müzik dinleme planlarım var. Ve eğer her şey plana uygun giderse, Liam ve ben bu yaz birlikte odalarımızda dondurma toplamaktan ve müzik dinlemekten daha fazlasını yapıyor olacağız.

Yüzüme bir gülümseme yayıldı. Belki ilk öpücüğümü alabilirdim... hatta ikinci aşamaya bile geçebilirdim! Liam'ın karanlık kafasının bacaklarımın arasında olduğu düşüncesiyle jean giymiş kalçalarımı sıkıyorum. Kızarıyorum, bu hayalleri aklımdan uzak tutmaya çalışıyorum... en azından şimdilik.

Sandviçimden bir ısırık daha alıyorum, iki yatak odalı dairemizin sessizliği beni sarıyor. Birkaç saat önce okuldan eve geldiğimde annemin yarına kadar evde olmayacağına dair bir not buldum. Akşam yemeği için bana vegan dondurulmuş pizza bırakmış ve kahvaltım için yulaf ezmesi hazırlamış. İçim cız etti. Kim vegan pizza sever ki? Çılgın anneme başımı salladım.

Meşhur Lorri Wilder beni evde sık sık yalnız bıraksa da asla ihmal edilmiş hissetmiyorum. Bu garip ve benim yaşımdaki çoğu çocuk bana acıyor ama ben iyiyim. Harika bir hayatım var ve en azından bana notlar bırakan ve beni besleyen bir annem olduğu için yeterince şanslıyım. Ayrıca ünlü olma hayalimi de destekliyor.

şarkıcı ve yıllar boyunca yarattığım tüm korkunç şarkıları dinliyor. En kötüsü on üç yaşındaki emo dönemimdi. O şarkılar çok karanlıktı!

"Sana Birdie Wilder ismini boşuna vermedim," der her zaman, "Sana herkesin asla unutamayacağı bir isim verdim. Ve sahip olduğun sesle, aya ve ötesine gideceksin, Birdie bebeğim!"

Daha bir nota bile söyleyemeden benim için kurduğu hayaller beni heyecanlandırdı. Bazen o başka şehirlerde yoga öğretmek ve en sevdiği Beatles Cover grubunun peşinden Amerika'yı dolaşmak için gittiğinde yalnız kalsam da, sessizliği piyanom ve sesimle dolduruyorum. Ve son iki yıldır, Liam'la da dolduruyorum.

Tüylü saçları, dikdörtgen yüzü ve kara gözleri zihnimi dolduruyor. Liam'ın ailesinin yokluğuyla benden daha fazla mücadele ettiğini biliyorum, ama bunu asla kabul etmez. Ben de memnuniyetle onun için bu boşluğu dolduruyorum. Tıpkı annem gibi, o da tüm şarkılarımı dinliyor ve sözler işe yaramadığında ya da melodi uymadığında bana karşı her zaman dürüst oluyor. Biz sadece birlikte çalışıyoruz ve umarım o da aynı şekilde hissediyordur...

Telefonum çalıyor ve Liam'ın bana yeni bir şarkı gönderdiğini ya da ne zaman takılabileceğimizi sorduğunu düşünerek hemen açıyorum. Karşıdan bir kadın sesi gelince şaşırıyorum ama yine de gülümsüyorum.

"Aman Tanrım, Birdie! Bil bakalım az önce ne oldu!" Arkadaşım Wren'in sesi o kadar coşkulu ki gülümsemeden edemiyorum. Takılmaya başladıktan sonra Liam aracılığıyla tanışmıştık ve son iki yıldır onun en iyi arkadaşı Ben'le çıkıyordu. Kısa sürede iyi arkadaş olduk ve haftada en az bir kez sinema geceleri düzenledik ya da bazen ders çalışmak için bir kafeye gittik. Kısa boylu, kızıl saçlı, büyük İrlandalı bir aileye sahip ve yüzünde her zaman bir gülümseme var. Son derece de zeki.

"Sen ve Ben seks mi yaptınız?" diye sordum.

Manyakça kıkırdıyor, "Doğrudan konuya giriyorsun, değil mi Birdie?" "İyi miydi?" Devam ediyorum, midem sıkışıyor. Wren konuşuyordu.

V-kartını Ben'e kaptırmakla ilgili diğer her şeyi çoktan yapmışlardı ama kendini henüz tam olarak hazır hissetmiyordu... görünüşe göre şimdiye kadar.

"Aman Tanrım," diye tekrar gülüyor. Kızardığını telefonda bile duyabiliyorum. "Gelebilir miyim? Bunu telefonda konuşmak istemiyorum."

"Um-" cevabım kapının çalınmasıyla kesildi. "Umarım o

"um" evettir çünkü ben dışarıdayım!"

Başımı sallıyorum, "Sen delisin."

"Burada terden ölmeden önce gel beni al! Saçlarımın Michigan'ın nemine dayanamadığını biliyorsun. Zaten kıvrıcık bir top gibi görünüyorum."

"Geliyorum," diye gülüyorum ve telefonu kapatıyorum.

Sandviçimi bırakıp yataktan kalkıyorum ve ön kapıya yöneliyorum. Wren sanki onu son beş saniye içinde unutmuşum gibi hâlâ kapıyı yumrukluyor ama ben daha kapıyı tam olarak açamadan arkadaşımın ateş topu kollarımdan tutup beni sarsıyor.

"ARTIK BAKİRE DEĞİLİM!"

Bir insan kuklası gibi itilip kakılmama rağmen gülmekten kendimi alamıyorum. "O. M. G.," diye dalga geçiyorum onunla. Yüzlerimizde aptal gülümsemeler, bir çemberin içinde zıplıyoruz. Beni bırakır bırakmaz küçük mutfağıma yöneliyor.

"Kavruldum, limonata var mı?" Cevabımı beklemeden önce buzdolabını açıp güneşli sıvı sürahisini çıkararak soruyor.

Sanki buranın sahibiymiş gibi dolaptan iki bardak çıkarıyor ve her birimize birer bardak dolduruyor. Kendininkini kaldırıp benim de aynısını yapmamı bekliyor.

"Benim ve kirazımın on altı, neredeyse on yedi yaşında sonsuza dek yok olmamızın şerefine!"

"Tebrikler! Seninle gurur duyuyorum." Bardakları tokuşturup birer yudum almadan önce kıkırdıyoruz. Limonata keskin ve tatlı ve tadı midemi biraz sakinleştiriyor.

Liam'a ondan hoşlandığımı söyleme konusunda gerginleşmeye başlıyorum ve Wren'in duyurusunun tüm heyecanı beni şaşkına çevirdi. Sinirlerimi bastırıp Wren'i oturma odasına sürüklüyorum ve annemin en sevdiği yeşil kadife kanepeye oturuyorum.

"Eee... bana her şeyi anlat."

Wren'in gözleri hülyalı bir hal alıyor ve dramatik bir şekilde iç çekiyor. "Bu... garipti."

Kıs kıs gülüyorum. "Tabii ki garipti! Nasıl olmasını bekliyordun ki?"

"Bilmiyorum! Filmlerdeki gibi sanırım. Ateşli ve tutkulu! *The Notebook* gibi."

"Wren, gerçekten mi?"

"Tamam, iyi. Ben, Ryan Gosling değil ama rüya gibi biri. Ve aylardır başka şeyler yapıyoruz. Ve sana onun kötü dilinden bahsetmiştim."

Başımı salladım. "Evet, yaptın. Birkaç kez."

"Şey, ben sadece onun aletinin de aynı şekilde büyülü olacağını düşündüm." "O genç bir çocuk."

"Tamam, ama bence bir penis için oldukça büyük. Sadece düşündüm ki..."

"İzlediğimiz porno gibi mi olacak?" Hatırladıkça yanaklarım kızarıyor. Geçen ay annem şehir dışındayken onun zulasını bulmuş ve *Jungle Beaver* ve *A Few Hard Men* gibi birkaç klasığı izlemiştik. Bir daha asla eskisi gibi olamayacağım.

"Şey, belki biraz..."

Gözlerimi devirmemeye çalışıyorum. "Tamam, bana detayları anlat. Bilmem gerek."

Yeşil gözleri ciddi bir şekilde benimkilere bakıyor. "Önce söylemeyeceğine söz vermelisin. Eğer Ben sana söylediğimi öğrenirse benden ayrılır, STAT."

"Benim bir kasa olduğumu biliyorsun. Asla dökülmem."

Sakin bir nefes alıyor. "Okuldan çıktıktan sonra arka otoparkta arabamın yanında öpüşüyorduk. Elini eteğimin içine sokmuştu ve bilmiyorum... sadece doğru hissettirdi. Annem ve babam hâlâ işte olduğu için evime geri döndük ve seviştik."

"Ve hemen ardından buraya mı geldin? O zaman gerçekten kötü olmuş olmalı, ha?" Alay ediyorum.

Wren beni itti. "İşe gitmesi gerekiyordu. Sinemadaki ilk günü. Geç kalamazdı."

Bu mantıklı. "Ama sekse geri dönersek... nasıldı? Nasıl hissettirdi? Farklı hissediyor musun?"

"Çok hızlıydı. Çok hızlı bitti. Bana oral seks yaptığında ya da parmaklarını kullandığında olduğu gibi büyük bir O yaşamadım. Zamanımız yoktu. Prezervatif taktı, içeri girdi ve bir dakika sonra... bitti."

İçimden iç çektim. Daha önce hiç seks yapmamış olabilirim ama okuduğum kitaplardan ve seks-pozitif annemin anlattıklarını dinlediğim kadarıyla ergen erkeklerin uzun süre dayanamadığını biliyordum. Özellikle de ilk seferlerinde. Aslında Ben için biraz kötü hissettim.

Wren aklımı okuyor. "Yüzünden onun için üzüldüğünü anlayabiliyorum. Merak etme, ona harika olduğunu söyledim. Sanırım o da daha uzun süreceğini düşündü."

"Acıdı mı?" diye sormadan önce oda bir an sessizlikle doldu.

"Bildiğiniz gibi Ben küçük biri değildir. O yüzden bir iki damla gözyaşı dökmüş olabilirim diyelim."

Midem bulanıyor. "İyi misin?"

Wren gülümser. "Tamamen iyiyim. Artık atlattım. Dediğim gibi, çok uzun sürmedi. Ama tekrar denemek istiyorum. Sanırım farklı hissedeceğimi düşünmüştüm ama sevdiğim adamla ilk kez seks yapmışım gibi hissediyorum ve beklediğim gibi olmadı. Yine de mutluyum."

"Aşk, ha?"

Wren kızarır. "Evet, tabii ki onu seviyorum. Bir süredir biliyordum ama bunu otoparkta söyledik ve sonra... gerisini biliyorsunuz."

"Biraz deney yapınca daha iyi olacağına eminim."

"O da öyle söyledi. Beni yanlış anlama, yine de güzeldi ve bu konuda çok mutluyum. Şu anda çok ağrım var," diye kızarıyor.

Öne doğru eğilip ona tekrar sarılıyorum. "Senin adına çok ama çok mutluyum Wren." "Teşekkürler, Birdie. Şimdi seninle seks yapacak birini bulmalıyız.

... belki de her zaman bahsettiğin bir çocukla?"

Şimdi kıpkırmızı olma sırası bende. "Kimden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Wren dramatik bir şekilde gözlerini devirir. "Ah lütfen. Sen ve Liam hep birliktesiniz. İkinizi de bu kadar iyi tanımasam eski evli bir çift olduğunuzu düşünürdüm. Tıpkı annemle babam gibi birbirinizle didişiyor ve kirpiklerinizi kırıştırıyorsunuz."

O kadar çok kızarıyorum ki kulaklarım yanıyor. "Gerçekten benim gibi birinden hoşlanabileceğini düşünüyor musun?"

Wren gözlerini devirir. "Öyle olduğunu biliyorum... ve sonunda ondan hoşlandığını bana itiraf ettiğinin farkındasın, değil mi?"

İnledim. Liam'a olan takıntım açıkça belli olmasına rağmen, hiçbir arkadaşıma ondan hoşlandığımı söylemedim. En azından kelimelerle. "Tamam, ondan hoşlanıyorum."

Wren sertçe sırtıyor. "Biliyordum!"

Kalbim durdu. "Bekle, 'Sevdiğini biliyorum' dedin... Benden hoşlandığına emin misin?"

Gülümsüyor. "Belli ki çocuk seninle vakit geçirmekten hoşlanıyor. Ben de bir şeyler söylemiş olabilir." "Ben ne dedi?" Çabucak sordum.

"Sadece Liam sana sırılsıklam aşık." Sanki herkesin bildiği bir şeymiş gibi söylüyor.

Ellerim nemleniyor ve yemin ederim kan şekerim falan düşse bayılacağım. Oturduğumdan bahsetmiyorum bile.

"Öyle mi dedi?" Sesim kısık ve acınası geliyor. Ama tam bir şok içindeyim.

Wren'in gülümsemesi daha da genişler. "Görünüşe göre öyle. Sana yalan söylemem. Peki, sorum şu, bu konuda ne yapacaksın kuşum?"

Artan kaygımın neden olduğu kırmızı lekelerin göğsümde ve boynumda belirmeye başladığını hissedebiliyorum - bu çok sık olan bir şey.

Sertçe yutkunuyorum. Annem, Wren'in Liam'a gerçek hislerimi söylemeyi planladığım bu gecede gelip onunla ilgili bu bilgiyi açıklamasının Evren'den bir işaret olduğunu söylerdi. Belki de öyledir.

Masaüstü bilgisayarımdan gelen bir uyarı ikimizin de sıçramasına neden oldu. Wren ve ben başlarımızı birbirimize doğru çeviriyoruz, sesin ne olduğunu biliyoruz. Bu bir Anlık Mesaj uyarısı. Bunun tek bir anlamı olabilir. Liam'dı. Mesaj atmayı unutmuş olmalıyım.

Wren, "Bence bu onunla konuşman gerektiğine dair bir işaret, ona ne hissettiğini söyle," diyerek kelimeleri zihnimden alıyor. Çenemi sıkıyorum, Liam da benden hoşlandığını söylerse ne olacağı beklentisi ya da

olmadığını söylüyor, bana ağır geliyor. İkincisini düşününce midem bulanıyor.

Wren sıcak ellerini omuzlarıma koyuyor. "İyi olacaksın. Arkadaşların, senden *hoşlansa* da hoşlanmasa da sana zarar vermesine imkan yok."

Şiddetle başımı sallıyorum. "Haklısın."

"Biliyorum," diyerek ayağa kalkan Wren çantasını kaptı. "Nereye gidiyorsun?"

"Eve gitmem gerek. Annem aile yemeği falan istiyor. Ama bu hafta sonu görüşürüz."

"Pekala."

"İyi olacaksın, kızım. Ne olursa bana mesaj at. Liam seni öpmeye başlamadıysa belki gizlice kaçır ve geç saatte gelirim."

Gülüyorum ve kızarıyorum. "Bir kız hayal kurabilir."

"Sevgilim, Birdie..." diye göz kırıyor. "Rüyalar gerçek olur. Sonra görüşürüz." Wren geldiği gibi hızla ayrılıyor, onu geçirmeme zahmet etmiyor ve bilgisayarım tekrar ping atıyor.

Ofis koltuğuna oturup imleci hareket ettirerek oraya doğru ilerliyorum. Ekran canlandığında, Liam'ın ekran adının yazılı olduğu pencereye tıklıyorum.

"Bunu yapabilirsin Birdie," diye kendime moral veriyorum. "Sen ne istediğini bilen sert bir kadınsın!" Annem bana bu mantrayı daha on bir yaşındayken öğretmişti. Garip ama bana bu kadar küçük yaşta kendime inanma becerisi kazandırdığı için onu seviyorum. Küfür içeriyor olsa bile.

"*Kelimeler sadece kelimelerdir,*" der hep. "*Onlara anlam veren sensin!*" Annemin düşüncelerinden kurtulmak için başımı sallıyorum ve tekrar Liam'ın mesajına odaklanıyorum.

ORADA MISIN, BIRDIE?

HEY! ÜZGÜNÜM, WREN BİR SANİYELİĞİNE DURDU. ŞİMDİ ÇIKTI.

GÜZEL. ŞİMDİ NE YAPIYORSUN?

SENİNLE KONUŞUYORUM.

HA-HA. ÇOK KOMIKSIN.

BILMIYORUM. ANNEM GİTTİ, MUHTEMELEN YENİ BİR MÜZİK ÜZERİNDE
ÇALIŞACAĞIM. YA SEN?

YIL SONU PARTİSİNE KATILABİLİRİM. GELMEK İSTER MİSİN?

Davet karşısında kalbim pır pır ediyor ve normalde anında evet derdim ama ona önemli sorumu sormadan önce kabul etmek istemiyorum. Bu çok garip olurdu.

BELKİ...

SADECE BELKİ Mİ? BENDEN ÇOKTAN BİKTİN BIRDIE.
KIZ MI? EĞER ÖYLEYSENİZ, İŞTE UZUN BİR YAZ OLACAK.

Sevgisini duyunca karnım ağrıyor. Birkaç tane kullandı ama Birdie kız benim favorim. Aptalca ama seviyorum. Sözlerini tekrar okudum ve yine gerildim. Eğer bu konuşma kötüye giderse işimi bırakmak zorunda kalabilirim.

SENDEN ASLA BIKMAM, TEKMECİ ÇOCUK.

LÜTFEN BANA BİR DAHA ÖYLE DEME.

SANA BİR LAKAP BULMAM LAZIM. BENİM İÇİN ÇOK FAZLA VAR.

BANA LIAM DEMEN HOŞUMA GİDİYOR. SADECE LIAM.

TAMAM, SADECE LIAM.

LIAM_THE_KICKER: HA-HA

Derin bir nefes alıyorum, işte bu. Sadece yara bandını sökmem gerekiyor. Ben'in Wren'e söylediklerine güvenmek zorundayım... benden hoşlandığına. Görünüşe göre bana sıırıslıklam aşık.

...SIZE BİR SORU SORABILIR MIYIM?

ELBETTE B. BANA HER ŞEYİ SORABİLECEĞİNİ BİLİYORSUN.

BIRDIEBABY: PEKALA... BİR SÜREDİR BU KONUYU DÜŞÜNÜYORDUM VE NE OLURSA OLSUN HALA ARKADAŞIM OLACAĞINA DAIR BANA SÖZ VERMENİ İSTİYORUM.

TAMAM... ŞİMDİ BU CİDDİ GÖRÜNÜYOR. KANSER FALAN MI OLDUN?

HAYIR, TABİİ Kİ DEĞİL. SAĞLIKLIYIM VE TAMAMEN İYİYİM. BU SADECE...

HER NEYSE, BIRDIE KIZ. BANA GÜVENEBİLİRSİN.

SADECE SÖZ VER. LÜTFEN.

TAMAM, SÖZ VERİYORUM. SERÇE PARMAĞIMLA DA SÖZ VERİYORUM.

Onun sözleri karşısında kendi kendime gülümsedim. Endişelenmemi gerektirecek bir şey yok. Her şey yoluna girecek. Olmak zorunda. Liam beni sevecek; sevecek işte.

BIRDIE? LÜTFEN SÖYLE BANA. BURADA ÇILDIRIYORUM.

LIAM, BEN... TANRIM BU DÜŞÜNDÜĞÜMDEN DAHA ZORMUŞ.

BEN BURADAYIM, BANA SÖYLEYEBİLİRSİN.

LIAM, BEN... BEN SENDEN HOŞLANIYORUM.

HA-HA. BENDEN HOŞLANDIĞINI BİLİYORUM, BUNU BANA SÖYLEMEKTEN NEDEN KORKUYORSUN?

HAYIR LIAM, SENDEN HOŞLANIYORUM.

Bir saat gibi gelen ama aslında sadece birkaç dakika süren bir süre boyunca Liam cevap vermiyor. Midem boğazıma düğümleniyor, tüm vücudum üşüyor ve kendimi hasta hissediyorum. *Kahretsin!* Hiçbir şey söylememeliydim, çok aptalım.

Bir noktada Liam'ın yazdığını görebiliyorum ve yazısını bitirmesi sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor. Onun yazdıklarını okurken hemen gözlerim sulanmaya başlıyor.

kelimeler.

BIRDIE, ÖZÜR DILERİM. BANA SÖYLEDİĞİN İÇİN TEŞEKKÜRLER.

SÖYLEDİĞİN İÇİN TEŞEKKÜRLER.

Vücudumdan geçen o korkunç duyguya gülmek istiyorum. Liam Miller gibi mükemmel bir adamın bana asla aşık olmayacağını bilmeliydim.

KAHRETSİN. NE DİYECEĞİMİ BİLEMIYORUM BIRDIE. SENDEN HOŞLANIYORUM... HOŞLANIYORUM. AMA BU ŞEKİLDE DEĞİL. SENDEN ASLA BÖYLE HOŞLANMAYACAĞIM. SEN BENİM ARKADAŞIMSIN.

Senden asla böyle hoşlanmayacağım. Kelimeler zihnimde yarışıyor. *Senden asla böyle hoşlanmayacağım.* Gözlerimden yaşlar dökülmeye başladı.

DOĞRU... KONUYU AÇTIĞIM İÇİN ÖZÜR DILERİM.

BIRDIE, LÜTFEN YANLIŞ ANLAMA.

HAYIR, ANLADIM LIAM. SÖYLEDİKLERİMİ UNUT. HÂLÂ ARKADAŞIM OLACAĞINA SÖZ VERMİŞTİN.

BEN HER ZAMAN SENİN ARKADAŞIN OLACAĞIM BIRDIE. BEN SADECE BİRİYLE GÖRÜŞÜYORSUN VE İYİ BİR ARKADAŞSIN.

SORUN DEĞİL LIAM. BAK GITMEM GEREK, ANNEM EVE ERKEN GELDİ VE ONA YEMEK YAPMAMI İSTİYOR.

BIRDIE! LÜTFEN GITME.

SONRA GÖRÜŞÜRÜZ. PARTIDE İYİ EĞLENCELER.

Cevap veremedim oturumu kapattım. Hıçkırarak ağladım, ona yalan söylediğim için kendimi kötü hissediyordum ama Liam Miller'la bir şansım olduğunu düşündüğüm için daha da kötü hissediyordum. Bir şansım olduğunu düşünenecek kadar aptaldım ve şimdi her şeyi mahvettim. Ondan hâlâ arkadaşım olacağına söz vermesini istedim ama keşke bu sözü kendim verseydim. Şimdi onunla nasıl arkadaş olabilirim? Özellikle de söylediklerinden sonra.

Senden asla böyle hoşlanmayacağım.

Korkunç bir hıçkırık daha çıkardım.

*Senden asla böyle
hoşlanmayacağım. Senden
asla böyle
hoşlanmayacağım. Senden
asla böyle
hoşlanmayacağım.*

Dört

Birdie

Present Day

"New York'ta olduğuna ve Ben'i aramadığına inanamıyorum," diyor Wren telefonda, hayal kırıklığı sesinden belli oluyor.

"Ona burada olduğumu söyledin mi?" Telefon omzumla kulağımın arasına sıkışmış halde soruyorum. Biz konuşurken imzam haline gelen mürdüm ojemi tazelemeye çalışıyorum. Dün geceki haberler ve programlarım arasında, elimden geldiğince tek boş günümü değerlendirmeye çalışıyorum. Başka bir günümün ne zaman olacağından emin değilim. Turne bundan sonra durmaksızın devam edecek ve yanımda bir koruma da olacak. Düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor. Ben özel bir insanım ve tüm hayatımı biriyle paylaşma düşüncesi içimi ürpertiyor. Muhtemelen bu yüzden hiç uzun süreli bir erkek arkadaşım olmadı. Bağlılık fobisi olanlar lütfen ayağa kalksın!

"Elbette, ona söyledim! Takipçiyi okuduktan sonra senin için çok endişelendi. Tıpkı benim gibi. Yalnız olmandan nefret ediyorum. Uçakla gelip bir süre seninle kalmamı istemediğine emin misin?"

Ben'in şehirde olduğumu bilmesi ve sapıklık meselesi yüzünden iniltimi tutuyorum. Artık tüm dünya bunu bilse bile... Ben'e söylediyse, bu muhtemelen *onun* da bildiği anlamına gelir. Hayatımda olup biten onca şeyden sonra düşünmek isteyeceğim son şey eski en iyi arkadaşım/lise aşkım. Wren arada sırada Ben'e atıfta bulunarak ondan bahsediyor ama çok sık değil. Bunun için minnettarım.

Ojemin kapağını kapatıyorum. "Hayır, etrafımda bir sürü güvenlik ve insan var. Ayrıca, şu anda dükkânınızdan çıkamayacağınızı biliyorum."

"Haklısın... Ben'i bu yüzden gönderiyorum."

Donup kaldım. "Buraya mı geliyor?"

"Hayal kırıklığına uğramış gibi davranma," diye azarlıyor. "Ben seni seviyor. O senin en iyi arkadaşlarından biri."

"Hayal kırıklığına uğramadım, sadece yorgunum, hepsi bu. Yatakta pizza yemeyi ve uzun bir köpük banyosu yapmayı planlıyordum."

"Ben seninle yatakta pizza yemekten mutluluk duyacaktır, yeter ki ellerini kendine sakla" diye kıkırdıyor.

Dudaklarımın kenarları kalktı. Ben ve Wren peynir ve pizza gibi birbirine yakışıyor. Sadece isimleri kafiyeli değil, ki bu sevimli bir şekilde mide bulandırıcı, ikisi birbirini çok iyi anlıyor. Çıkmadıkları gerçeği, ya da öyle diyorlar, bana çılgınca geliyor. Ama herkesin kendi yolu var, ben kimim ki yargılayayım?

Wren'i mutlu eden her şey beni de mutlu eder, aynı şey Ben için de geçerli. Liam'la arkadaşlığımız bittikten sonra, Wren'in devam eden arkadaşlığı için çok minnettardım. Her şey boka sardığında bile benimle takılmayı asla bırakmadı. Wren benim arkadaşım olmaya devam ettiği için Ben de öyle. Onlar bir paket anlaşma. Ve Ben'i severim, baştan aşağı iyi bir adamdır.

Dudağımı ısırdım. "Ona nerede kaldığımı söyledin mi?"

"Times Meydanı yakınlarında olduğunu biliyor ama nerede olduğunu söylemedim. Aramanı bekliyor."

"Tamam, ona mesaj atarım. Ama iyi bir arkadaş olacağıma söz veremem." "Sadece kendin ol, B. Etrafımızda olmak için ihtiyacın olan tek şey bu."

Başkanlık süitindeki pelüş kırmızı kanepeye yaslanıp bana güç vermesi için hangi tanrılar varsa onlara dua ediyorum. "Teşekkürler, Wren. Sana sonra mesaj atarım."

"Buluşmanın kanıtını göstermek için bana bir resim gönderin. Aksi takdirde sana inanmayacağım."

Homurdanıyorum.

"Tamam." "Güle güle, B. Neşelen."

"Güle güle."

Ben'e boş bir mesaj açmadan önce kendimi toparlamak için bir an duruyorum. Her ne kadar yorgun ve gergin olsam da, tanıdık bir yüz göreceğim için biraz mutlu olduğumu itiraf etmeliyim. Ben'i en son gördüğümde... Tanrım, bir yıl önce Wren'in kız kardeşinin düğününde olmalıydı. Elbette mesajlaşıyoruz ama asla eskisi gibi olmuyor.

BEN, WREN'İN İŞİME KARIŞTIĞINI DUYDUM. ;)

VAY, VAY, VAY! BU BENİM ÜNLÜ ROCK YILDIZI ARKADAŞIM! DÜŞÜNDÜM Kİ SENİ İHTİŞAM VE ŞÖHRET DÜNYASINDA KAYBETTİ.

HA-HA. BENİMLE GELİP ODA SERVİSİNDE PIZZA YEMEK İSTER MİSİN?

İŞTE ŞİMDİ BENİM DILIMDE KONUŞMAYA BAŞLADIN. AMA ODA SERVİSİ PIZZAYI BOŞ VER, SANA GERÇEK NYC PIZZASI GETİRECEĞİM.

BEN: ANLAŞTIK. NE ZAMAN BURADA OLABİLİRSİN?

4 iş?

BEN: MÜKEMMEL. TUR MENAJERİM ERIC'E SENİNLE İRTİBATA GEÇMESİNİ SÖYLEYECEĞİM, TAMAM MI?

HER ŞEY OLUP BİTERKEN DİKKATLİ OLMAMIZ GEREKİYOR.

KESİNLİKLE ANLADIM! ARAMASINI BEKLEYECEĞİM.

Ben'e veda ediyorum ve Eric'e misafirim olacağını söylüyorum. Ben birkaç saat gelmeyeceği için minnettarım; bu bana banyo yapmak ve hatta belki biraz kestirmek için zaman veriyor. Kulağa cennet gibi geliyor.

"VAY ANASINI!" Ben neşeyle gülerek bana tek koluyla dev bir ayı gibi sarılıyor, diğer koluyla da kocaman bir pizza kutusunu dengeliyor. Onun sarılmalarının ayı sarılmasının tanımı olduğuna eminim. Her şeyi kuşatıyor ve sıcacık. O kesinlikle A++ bir sarılmacı.

"Ben Wright, sen acıyan gözler için bir manzarasın."

"Birdie kız! Kupanı her yerde görüyorum ama seni kanlı canlı görmek güzel. İyi görünüyorsun. Yorgun ama iyi."

Başımı salladım. "Senin dürüstlüğüne seviyorum, Ben."

Utangaç görünüyor. "Kahretsin. Ne demek istediğimi biliyorsun."

Gülerek ona içeriği gösteriyorum, sonra da kapıyı arkamızdan kilitliyorum. Pizzayı ve başka bir plastik poşeti yakındaki tezgâha bırakıp süite göz gezdiriyor. Mavi gözleri parlıyor ve süslü odanın fonunda biraz heybetli görünüyor.

Ben artık eskisi gibi bir çocuk değil. Yaklaşık 1.80 boyunda, benden çok uzun değil ama boyunun eksikliğini kaslarıyla kapatıyor. Adam formda, CrossFit gibi, formda. Sağ bacağına yanı sıra sol kolu da dövmelemlerle kaplı. Basketbol şortu ve dar beyaz bir tişört giyiyor.

"Burası... delilik. Artık hayatının bu olduğuna inanamıyorum."

Sırıtarak onu incelemeyi bırakıyorum. Haklı, otel odası delicesine güzel ve muhtemelen abartılı ama şirketim hiçbir masraftan kaçınmadı, özellikle de takipçi konusunda.

"Garip, değil mi?"

Elini kısa kum rengi saçlarında gezdiriyor. "Yine de senin adına mutluyum, senin yaşadığın şekilde yaşamak... heyecan verici görünüyor."

"Heyecan verici iyi bir kelime," diyorum beceriksizce. "Pizza getirdiğin için teşekkürler, harika kokuyor."

Ben konunun değişmesini kabul eder ve getirdiği çantaya doğru yürür. Elini çantaya daldırıyor ve bir paket jelibonla birlikte altılı bir bira paketi çıkarıyor. Benim favorim.

"Hanımefendi için," diye eğilerek çantayı bana uzattı.

"Kalbime giden yolu bilen bir adam. Teşekkür ederim."

"Bira?"

"Lütfen. Tabak ve peçete getireyim."

Mutfağa doğru ilerliyorum, ihtiyacım olanları aldıktan sonra kanepeye yerleşmiş olan Ben'in yanına dönüyorum. Artık ayakkabısız olan ayaklarını sehpanın üzerine koymuş ve birasını açmış beni bekliyor.

"Buyurun leydim."

Birayı alıyorum, tabakları bırakıyorum. "Teşekkür ederim, nazik beyefendi." "Şeref!" diyor, elindeki kutuyu benimkine vurarak.

Bir yudum alıyoruz ve ben inliyorum. "Bu güzelmiş." "Yerel IPA. New York dilimi ile mükemmel olur."

Ellerimi birbirine sürttüm. "Hava soğumadan içine girelim."

Kutuyu açtı ve nefis sosis ve peynir kokusuyla karşılaştım. Yine en sevdiğim. "Hatırlamışsın."

"Dürüst olmak gerekirse, Wren'e pizzanın üzerinde ne sevdiğini sormuş olabilirim." "Ayy," diye mırıldandım ve başını okşadım.

"Çok düşüncelisin."

Kıkırdıyor ve benim için tabağa bir dilim koyuyor. İlk ısırığım cennetti. Tanrım, çok güzel. Tam istediğim gibi. Arkadaşlık da fena değil. Ben'de her zaman hoşuma giden bir rahatlık var ve şimdi ona şehirde olduğumu daha önce söylemediğim için pişmanlık duyuyorum. Ona bedava konser bileti almalıydım ama son on yıldır kaçındığım tek kişiyi getirmesinden korktum.

"New York dilimi gibisi yok," diyor Ben. "Michigan'da böyle bir şey yoktu."

"Bu Pizza Hut'ın tozunu attırır," diye katılıyorum. "Yine de, hiç Chicago'da Chicago Deep Dish yedin mi?"

"Chicago'da değil. Güzel ama ben daha hafif bir kabuğu tercih ederim."

"Chicago'da içtikten sonra gel benimle konuş. Cennet gibi. Bu da güzel. Tamamen farklı pizzalar."

"Gerçekleri konuşuyorsun."

Sırıtarak bir ısırık daha alıyorum ve ardından bir bira içiyorum. "Söyle bakalım Ben, sende neler oluyor? Yeni bir şey var mı?"

Yutkunuyor. "Çok fazla değil. Spor salonu harika gidiyor. Midtown'da ya da başka bir yerde ikinci bir yer açmayı düşünüyorum. Ama kira çok yüksek ve bunu karşılayabileceğimden emin değilim."

"Franchising vermeyi düşündünüz mü?"

"Henüz o noktaya geldiğimi sanmıyorum, ama belki bir gün." "Michigan'da bir yer açın. Wren buna bayılır."

Onun adı geçince yüzü aydınlanıyor ama hemen kararıyor. "Karmaşık bir durum." Pizzadan kocaman bir ısırık daha alıyor ve şiddetle çiğniyor. Tamam, bu konuda konuşmak istemiyor. Bu duyguyu anlayabiliyorum.

"Eğer bir yatırımcıya ihtiyacın olursa, bana haber ver."

Koyu renk ve bakımlı kaşları kalkıyor. "Ciddi misin?"

"Elbette. Sen benim arkadaşımsın."

Ben omzuyla beni dürtüyor, "Teşekkürler Birdie. Bunun anlamı çok büyük. Bunu düşüneceğim ve sana haber vereceğim."

Pizza yemeye ve sıradan şeyleri konuşmaya devam ediyoruz. Aile ve izlediğimiz filmler, ki benim için çok fazla değil. Bana bazı çılgın müşterilerinden ve New York'ta yaşamanın nasıl bir şey olduğundan bahsediyor. Wren hakkında çok fazla konuşmaktan dikkatle kaçınıyor, her fırsatta onun hakkında konuşmak istediğini söyleyebilsem de. Umutsuzlar. İki farklı yerde yaşadıklarını biliyorum ama gerçekten isteseler bunu çözebilirler. Wren, Ben'in hayatını düzene sokmak için zamana ihtiyacı olduğunu düşünüyor ama bence Ben, Wren'in ona ne istediğini söylemesini bekliyor. Dediğim gibi, umutsuz vaka.

Son biramızdayız ve kendimi sarhoş hissediyorum. Ayrıca uzun zamandır olmadığım kadar rahat hissediyorum ve Ben kendimi nostaljik ve güvende hissettiriyor. Sanki

Annemle eve döndüm. Gözlerimin dolmasını engellemek zorundayım.

Ben enerjimdeki değişimi fark etti. O her zaman daha hassas erkek arkadaşlarımdan biri olmuştur. "İyi misin, Birdie kız?"

Boğazımda bir yumru var, onu bastırmak için bir yudum bira alıyorum. "Evet, iyiyim," diye yalan söylüyorum. "Biraz zor bir dönem geçirdim."

"Bu konuda konuşmak isteyip istemediğini bilmiyordum..."

Omuz silkiyorum. "Konuşacak pek bir şey yok. Berbat bir durum ve çok korkutucu, ama o yaratık gerçekten bir şey yapmış gibi değil. Sadece akılsızca sözler ve tehditler. Ne yazık ki bu tür şeyler benim gibi insanlar için normal."

Ben ellerinden birini omzuma koyuyor. Sıcak ve rahatlatıcı ve şimdi yine ağlayacak gibi hissediyorum. Tanrım, regl dönemim falan mı geliyor? Ugh.

"Böyle çaresiz hissetmenin nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum. Burada daha fazla zamanın olsaydı, sana kendini savunma dersleri verirdim."

Sırıtiyorum. "Bunu çok isterim. Bir daha buraya geldiğimde sana uğrarım."

O da gülümsüyor. "Güzel! Bence hoşuna gidecek. Buradaki en popüler derslerimden biri. Büyük şehirlerde yaşayan pek çok kadın bununla kendini daha güvende hissediyor."

"Mantıklı. Biraz biliyorum ama bu şartlar altında daha fazlasını bilmem gerekir. Umarım iş o noktaya gelmez ve Wren'in size söyleyip söylemediğinden emin değilim ama şirket bana bir koruma tutturuyor. Ekibim şu anda bazı adamlarla görüşüyor." Bu düşünceye yine sinirlenerek biramın kapağıyla oynuyorum.

"Bir koruma mı?" Yüzü buruşuyor ve ne düşündüğünü merak ediyorum. "Daha önce hiç oldu mu?"

Başımı salladım. "Hiç ihtiyacım olmadı. Şirket bir tane almazsam turnenin iptal olacağını söylüyor ve ben bunu asla yapmam."

"Biliyorsun... Özel güvenlik yapan bir arkadaşım var. Harika biri. Süper profesyonel. Ona hayatım pahasına güvenirim, nokta."

"Gerçekten mi?"

"100%! Eğer ekibiniz onu işe alırsa, Birdie kızım ile ilgilenildiğinden emin olurum. Endişelenmeme gerek kalmazdı ve Wren de korkmayı bırakırdı."

"O kadar iyi mi?"

"Dediğim gibi, ona hayatım pahasına güvenirim. O iyi bir arkadaş ve aynı zamanda güçlü."

"Ona aşık olmuşsun gibi görünüyor," diye gülüyorum.

O da homurdanıyor. "Olabilir, birazcık."

"Tamam, eğer onun doğru kişi olduğunu düşünüyorsan, Eric'in numarası sende var. Ona bilgilerini mesaj at."

Ben piyango kazanmış gibi havayı pompalıyor. "Yapacağım."

Gülüyorum, sonra uzunca bir esniyorum. Telefonuma bakıyorum ve saatin dokuzu çoktan geçtiğini görüyorum. Hâlâ ulaşmam gereken bir sürü hayran mektubu var ve anneme yatmadan önce arayacağıma söz verdim. Sabah New Jersey'e taşınmak için erken kalkmamız gerekiyor ama Ben'i evden kovmaktan nefret ediyorum. Onunla güzel vakit geçiriyorum. Birkaç tatlı saat için hayatımın normal olduğunu hissettim.

"Başka bir şey söyleme. Saçımdan çekileceğim."

Tekrar esnedim, sonra kızardım. "Özür dilerim. Gerçekten çok eğleniyordum; yemin ederim."

"Anladım. Büyük rock yıldızının güzellik dinlenmesine ihtiyacı var."

Yemek artıklarını kaldırmama yardım ediyor ve sonra onu kapıya kadar geçiriyorum. "Bu gece eğlenceliydi. Yabancılik çekme, Birdie kızım."

"Yapmamaya çalışacağım. Tur bittiğinde belki gerçek bir pizzacıda pizza yiyebiliriz. Wren'i uçuracağım," diye göz kırpıyorum.

"Buna bayılırdım. O da isterdi. Ve o adamın bilgilerini Eric'e göndereceğim." "Her zaman göz kulak olduğun için teşekkürler, Ben. Sonra konuşuruz."

Son bir kez sarılıp gidiyor. Kapıyı kapatıp kilitlemeden önce gözden kaybolmasını bekliyorum. Bu gece rahatlatıcı oldu ve tam da ihtiyacım olan şeydi. Belki bundan güzel bir koruma bile çıkarabilirdim. Ben ondan hoşlandıysa, eminim ben de hoşlanacağım. En azından umut edebilirim. İşler yoluna giriyor.

Beş

Birdie

Kapıyı açtığımda Eric'in alev alev yanan kızıl saçlarını ve kahverengi gözlerini görüyorum.

"Günaydın, B. Umarım iyi uyumuşsundur. Arkadaşın Ben geceyi burada mı geçirdi?" Kendini benim odama bıraktı, etrafta ondan bir iz var mı diye baktı.

"Size de günaydın, Bay Meraklı. Ama hayır, o bir arkadaş. Hepsi bu."

"Arkadaşın bize bir iyilik yaptı. Şansımız yaver gitmiyordu.

Beğendiğimiz bir koruma bulduk ama bize iyi bir referans verdi." "Onu işe aldınız mı?"

"Gia'yı az önce onunla buluşması için gönderdim. Ama dün gece geç saatlerde onunla telefonda konuştum ve özgeçmişine baktım. Uygun biri gibi görünüyor. Eski bir polis."

"Çoğu korumanın eski polis ya da asker olduğunu tahmin ediyorum." Tezgâhtan sade kahve bardağını alıp bir yudum alıyorum.

"Muhtemelen doğru, ama iyi birine benziyor. Konuştuğumuz on dakika boyunca onunla iyi anlaştım. Ve şanslı ki başımı ağrıtmadı."

Gülüyorum. Eric insanları hemen sevmekte zorlanır. Onların niyetlerinden ve sadece birlikte çalıştığı müzisyenlerle yakınlaşmak için onu tanımak isteyip istemediklerinden her zaman şüphelenir, buna ben de dahilim. Ben'den gelen tavsiyeyi beğenmesi iyiye işaret.

"Her neyse, buraya gerçekten seni kontrol etmeye geldim. Nasıl olduğunu görmek için.

Toplanmak için yardıma ihtiyacın var mı?"

"Toplanmama yardım etmekten daha önemli işlerin var."

"Shea beni tehdit etmiş olabilir. Eğer sana yardıma gelmezsem, tur otobüsündeki peynirli makarna zulamın kaybolacağından emin olacağını söyledi. Düzeltmeye ihtiyacım olduğunu biliyorsun."

Gülmemek için dudagımı ısıırıyorum. Asistanım Shea sadece 22 yaşında ama yaşlı bir kadın olduğunu düşünebilirsiniz. Gemimi donanma gibi yönetiyor ve bunun için minnettarım. Program ve organizasyon konusunda iyi değilimdir. O olmasaydı, hayatım korkunç derecede kaotik olurdu.

"Onun öfkesini uzak tutacağım ve peynirli makarnanızın yalnız kalmasını sağlayacağım. Ben çoktan toplandım. Sadece üç geceliğine buradayız. Bavulumdan fazla bir şey çıkarmadım bile."

"Tamam, o zaman öldürecek biraz zamanımız var. Aşağı inip şu köşedeki şık yerden gerçek bir latte almak ister misin? Çikolatalı çörekleri var."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Yaban mersini var mı?" Eric bana 'duh' bakışı atıyor ve ben de çantamı kapıyorum.

Otelden kafeye kadar kısa bir yürüyüş yaptık, bir blok bile uzakta değil. Sabahın çok erken saatleri olduğu için sokaklar hala sessiz, NYC için olabildiğince sessiz, bu da güzel. Bu da ince, soluk bordo kapüşonlu bir tişört ve en sevdiğim siyah skinny jean'imi giyerken imza atma ya da fotoğraf çektilme konusunda endişelenmeme gerek kalmayacağı anlamına geliyor.

Moda söz konusu olduğuunda sade bir kıızım. Sahnede genellikle diz hizasında dar etekler veya kot pantolonlar ile sevimli üstler giyerim. Yine de iyi bir çift sallantılı küpeye bayılırım.

Küçük dükkâna giriyoruz, tezgâhın arkasında yalnız bir genç çalışıyor. Yanımızda güvenlik olmadığı için Eric normalde olduğundan daha yakın duruyor, sanki benim için bir kurşunu göze alacakmış gibi. Muhtemelen adam da öyle yapardı. Bu düşünce beni ürpertiyor.

"Sizin için ne yapabilirim?" diye soruyor genç adam.

Gülümsememek için dudağımı ısırıyorum. The Daily Scoop'ta çalıştığım günleri hatırlıyorum ve yalnız çalışmak zorunda kaldığımda nefret ediyordum. İş sadece Liam yanımdayken eğlenceliydi. Onu düşününce midem sıkışıyor.

Dün gece Ben'i gördükten sonra Liam'ı birden fazla kez düşünmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Bir kereden çok daha fazla. Hâlâ düşünmekten nefret ediyorum. Arkadaşlığımızın üzerinden on yıl geçti, onun uzak bir anı olduğunu düşünürsünüz. Ama Liam Miller'ı unutmak zor.

Bir insanın ilk karşılıksız aşkı her zaman sizinle kalır. İlk albümümde onun hakkında yazdığım şarkıların sayısı aptalca ve utanç verici. Bunun için sık sık kendimden nefret ediyorum. İlk 1 numara olan şarkım "Desire Reigns" onun hakkındaydı. Bazen söylerken hala onu düşünüyorum. Ama çoğu zaman kendimi kalabalığın ve grubumun içinde kaybedebiliyorum.

Eric sık sık olduğu gibi kendi dünyamda kaybolduğumu görüyor ve en sevdiğimden sipariş ediyor. "Duble kirli chai alacak, yarısı tatlı, soya sütlü. Buzlu olsun. Ben buzlu mocha ve çikolatalı çörek alacağım. O da senin yaban mersinli çöreklerinden alacak." Şirket kartını uzatıyor ve ben de başımla teşekkür ediyorum.

"Sabah o kadar şekeri yiyince karnın ağrıyacak," diye takılıyorum.

Karın kaslarını okşuyor. "Çelik gibi bir midem var."

"Ülser olduğunda bana ağlama," diye kıs kıs gülüyorum. "Sabahları çok komik oluyor."

İçkilerimizi ve çöreklerimizi aldıktan sonra, otobüsün dolmasına kadar biraz zamanımız olduğunu görüyorum. "Bunları Times Meydanı'nda yemek ister misin?" diye soruyorum. Gözlerindeki tereddütü hemen anlıyorum ama boştaki elimle etrafımızı işaret ediyorum. "Bu ucubenin New York'ta olup olmadığını bile bilmiyoruz. Bildiğimiz kadarıyla Arjantin'de de olabilir. Ayrıca, saat sabahın sekizi bile değil."

"Sapıkların saatin kaç olduğunu umursadıklarını sanmıyorum, Birdie."

"Ben Times Meydanı'na gidiyorum, sen de bana katılabilir ya da otele dönebilirsin." Cevabını beklemeden ilerideki neon ışıklarına doğru kasıla kasıla yürüyorum. Eric kısa sürede yanıma geliyor, vücudu sinirden kaskatı kesilmiş.

"Sanki yalnız gitmene izin verecekmişim gibi. Ama bilginiz olsun, ben bu maceraya karşıyım."

Gözlerimi deviriyorum. "Not edildi."

Times Meydanı'na vardığımızda bir bank buluyoruz. Sabahın erken saatlerinde dışarıda turistler var ve şehir uyanmaya başlıyor. Takım elbiseli insanlar etrafta koşuşturuyor, telefonlarıyla konuşuyor ve evsizlerden kaçıyorlar. Çöreğimi çıkarıp bir ısırık alıyorum. Şeker kristalleri dilimin üzerinde eriyor ve inlemekten kendimi alamıyorum. Yemek çok güzel. Onu seviyorum ve beni mutlu ediyor. Lise ve üniversitede yıllarca yo-yo diyeti yaptıktan sonra sonunda siktir et dedim. Artık kalori saymıyorum ya da ne yediğimi önemsemiyorum, sadece vücudumda iyi hissetmemi önemsiyorum.

Ve hissediyorum da. Vücudum beni gösteriden gösteriye taşıyor ve sesim benim geçim kaynağım. Ona elimden geldiğince iyi bakıyorum. Bu yüzden gerçek süt yerine soya sütü içerek acı çekiyorum. Süslü ses koçum her zaman

"Ses telleri için kötü" der. "Seni balgamlı yapar!" Hangi

Ne yazık ki doğru.

Şehrin bunaltıcı havasını içime çekiyorum, sonra mavi gökyüzüne bakıyorum. Sıcak bir gün olacak. "Özgürlüğü özleyeceğim."

Eric omzumu okşadı. "Hâlâ özgür olacaksın. Sadece bir gölgen olacak. Peter Pan ya da onun gibi bir şey olduğunu düşün."

"Eric, senin bir Disney yetişkini olduğunu fark etmemiştim." "Disney havalı," diye mırıldanıyor.

"Öyle," diye kabul ediyorum. "Sadece takılıyorum."

Çöpünü yakındaki bir çöp kutusuna atıyor, sonra saatine bakıyor. "Geri dönmeliyiz. Otobüs yakında kalkıyor ve her şeyin hazır olduğundan emin olmalıyım."

Çöreğimin kalanını poşetine koyup kot pantolonumdaki ve kapüşonumdaki kırıntıları temizliyorum. Ayağa kalkıp otele doğru yürümeye başlıyoruz. Banktan yaklaşık iki adım uzaklaşmıştık ki bir adam yaklaşıp yolumuzu kesti. Kot pantolon ve sade siyah bir gömlek giyiyor. Sıradan, zararsız görünüyor ama yüzündeki ifadeyi okuyamıyorum. Hemen ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

Sakin ol, sadece bir vantilatör. Ya da en azından kendime böyle söylüyorum. Eric bana yaklaşıyor, göğsünü şişirebildiği kadar şişiriyor, ki bunun biraz korkutucu olduğunu kabul ediyorum. Ben olsam onunla uğraşmazdım.

"Affedersiniz," diyor adama. Ama adam kımıldamaz.

"İmza ister misiniz?" Soruyorum, sesim çekingen. Ki bundan nefret ediyorum.

Cebinden katlanmış bir kağıt çıkarıyor ve Eric bana ulaşmasını engelliyor.

Adam hâlâ bize bakmadan, "Bu Birdie Wilder için," diyor. Sanki onu tanımamızı istemiyormuş gibi gözlerini yere dikmiş.

"Kimsin sen?" Eric talep ediyor.

Adam cevap vermiyor, onun yerine kağıdı tekrar bana doğru itiyor.

Ben hamle yapamadan Eric kağıdı kaptı. "Kimsin sen?"

Adam başını sallıyor, sonra dönüp kaçıyor. Eric peşinden gitmek istedi ama gömleğini tutarak onu durdurdum. "Bırak onu. Güvenli değil."

Eric çok kızgın görünüyor ama peşinden gitmiyor. Onun yerine kâğıdı arka cebine koyuyor ve beni ileri doğru itiyor. "Yalnız gelmemeliydik. Turu iptal ettirmeme kararımdan pişman olmadan önce geri dönelim."

"Eric-" "Yapma,

Birdie."

Kaskatı kesildim. Kızgın Eric'ten nefret ederim, özellikle de bana kızgın olduğunda. Ki bu nadiren olur. Kahretsin, her şeyi berbat ettim. Koşullar göz önüne alındığında bu kadar umursamaz olmamalıydım, ama gerçekten iyi olacağımızı düşünmüştüm. Tanrıya şükür sadece notu olan bir adamdı.

Ya da takipçim olabilir mi? *Hayır, hayır.* Öyle olduğunu sanmıyorum. Çok çekingendi. Ama bu gerçek sapığın pis işlerini yaptırmak için adam tuttuğu anlamına gelir. Bu düşündüğümünden çok daha kötü. Birden bir parçam korumamın gelmesine sevindi. İsteyeceğim son şey Eric'in beni korumaya çalışırken yaralanması. Ölmek ya da ciddi şekilde sakatlanmak onun işinin bir parçası değil.

Beni otele doğru iterken, tur otobüsüne doğru ilerliyor. "Otobüse bin, Birdie. Eşyalarının odadan aşağı inmesini sağlayacağım."

"Yapabilirim."

Eric elini yüzüne götürür. "Lütfen sadece otobüse bin. Gerisini ben hallederim." Bana kapıya kadar eşlik ediyor; otobüs şoförümüz Joe eşyaları yüklüyor, Kevin ise yan tarafta erkek arkadaşıyla vedalaşıyor.

Eric gitmek için döndüğünde, elimi koluna koyarak onu durduruyorum. "Notu bana ver."

Kıpırdamadan duruyor, bana doğru dönüyor. "Sonra okuruz. İzin ver eşyalarını getireyim. Bazı telefon görüşmeleri yapmam gerekiyor."

"Etikete söyleyecek misin?"

"Benim de var, Birdie. Ama korumanın en kısa zamanda Jersey'deki otele gitmesini sağlayacağım. Mümkünse bu gece. Bu sapık seni çok yakından izliyor. Bu çok korkutucuydu ve sen çok önemlisin."

Duygularım boğazımda düğümleniyor. "Tamam. Otobüste kalacağım."

Kabaca başını sallıyor. "Kevin!" diye bağılıyor yürürken. "Birdie'ye eşlik et, olur mu? Ben onun eşyalarını ve grubun geri kalanını toplayacağım."

"Tamamdır, dostum!" Cevabını duydum.

Gözyaşlarımı tutuyorum. Bebek bakıcılığı başlasın.

Alt1

Liam

BU DELİLİK. Bunu neden kabul ettiğim hakkında hiçbir fikrim yok. Dün ile bu sabah arasında bir şeyler olmuş olmalı ve lanet beynimin kontrol edilmesi gerekiyor.

Yatak odamda dolaşıyor, çekmecelerimden kıyafetlerimi çıkarıyor ve bavuluma dolduruyorum. Geçen gün çamaşırlarımı yıkayacak kadar ileri görüşlü olduğum için şükrediyorum, yoksa yolda yıkamak için zaman bulmam gerekecekti.

"Kahretsin dostum, annen sana kıyafetleri nasıl katlayacağını öğretmedi mi?"

Açık kutuya daha fazla giysi tıkıştırarak Ben'e dudak büküyorum. Ellerini teslimiyetle havaya kaldırıyor, "Sana iyi bir iş buldum, dostum. Rahatla."

"Sen ve Wren onu almam için beni kandırdınız."

"Dostum, bu kadar huysuz olmayı bırak. Bu harika bir iş. Ülkeyi geziyor, harika otellerde kalıyor, güzel yemekler yiyor ve dünyanın en popüler rock yıldızlarından birinin ücretsiz konserlerini izliyorsun."

"Evet, ama rock yıldızının kim olduğunu unuttun mu?" "Birdie bir zamanlar senin arkadaşındı."

"Anahtar kelime bir kez, Ben."

"Hala ne olduğunu anlamıyorum. Bir dakika önce sürekli birlikteydiniz, bir dakika sonra sanki o hiç var olmamış gibiydi. Eğer Wren'le arkadaş kalmasaydı, şimdi ben de onunla arkadaş olmazdım."

"Bu konuda konuşmadığımı biliyorsun."

"Aynen öyle. Birdie'yle ilgili hiçbir şey konuşmuyorsun ve Birdie'yle ilgili hiçbir şey duymak istemiyorsun ama şimdi sürekli onun alanında olacaksın. Umarım yıllar önce onunla aranızda geçenleri atlatabilirsin."

"İşimi yapacağım, Ben. Sen ve Wren'in bana şantajla kabul ettirdiğiniz işi."

Çenesi titriyor. "Sana şantaj yapmadık. Sadece Birdie'ye bakması için güvendiğimiz birini istiyoruz. Dün gece onunla birlikteydim Liam. Tüm bu olanları küçümsüyor ama korkudan aklını kaçırdığını söyleyebilirim. Elimden gelse ben de giderdim ama senin gibi eğitilmiş değilim. Onu güvende tutabilirsin. Sadece eski duygularını ve her ne olduysa geride bırak."

"Bunu söylemek senin için kolay."

Ben iç geçiriyor ve ellerini kısa saçlarında gezdiriyor. "Evet, ama bana ne olduğunu anlatmayacağına göre, senin için elimdeki en iyi şey bu."

"Önemli bir şey değildi, tamam mı? Ne olduğundan bile emin değilim." "Bu hiç mantıklı değil."

İnledim. Ben anlamazdı. Ama bir konuda haklı, bu çok uzun zaman önceydi. Birdie'yle olan geçmişimi arkamda bırakıp işimi yapmam gerekecek. Her işi ciddiye alırım ve Birdie beni orada istemese bile onu güvende tutacağım.

"Sen ve Wren, Birdie'nin bu konudaki duygularını hiç düşündünüz mü? Beni gördüğünde çok kızacak," diye soruyorum.

"Belki seni tanımayacaktır bile," diye sırtıyor Ben.

"Artık on altı yaşında olmayabilirim ama *o kadar* da farklı görünmüyorum." "Yırtıksın, dostum. Tam bir erkek!"

Başımı sallıyorum ve orada her ne varsa güç vermesi için dua ediyorum. "Umarım sen ve Wren onun gazabına karşı hazırlıklısınızdır. Yeni korumasının kim olduğunu öğrendiğinde ikinizle de bir daha konuşmazsa beni suçlayamazsınız."

"O bunu asla yapmaz."

"Tabii ki yapmaz," diyorum alaycı bir şekilde.

Ben yatağında oturuyor, bavulundan kıyafetlerimi alıyor ve onları katlayıp tekrar yerine koyuyor. Ana tavuk gibi.

"Eğer bu işi gerçekten istemiyorsan, yapma. Birdie'ye başka birini bulurum."

Toplanmayı bıraktım ve Ben'in endişeli yüzüne baktım. Bu işi almamı gerçekten istiyor. Dün gece Birdie'yi gördükten sonra bu fikirle bana geldiğinde yüzüne gülmüştüm. Ama sonra Wren'e FaceTime attı ve suçluluk duygusu başladı. Ne olduğunu anlamadan önce sadece Birdie'nin tur menajeri Eric'le konuşmakla kalmadım, aynı zamanda bu sabah şafak sökerken onun halkla ilişkiler sorumlusuyla da buluştum. O kadar çok para teklif ettiler ki gözlerim yuvalarından fırladı. İçimden gelen tepki hayır demekti ama güvenlikte çalışmadan önce iki yıldır işsizdim, bu yüklü çek beni hastane borcundan kurtaracaktı.

Wren bu sabah beni tekrar arayıp ağlayarak işi kabul etmem ve 'kankasını' korumam için yalvardığında anlaşma imzalandı. Ona hayır diyemezdim. Ben'e de hayır diyemezdim. Yıllar boyunca benim için o kadar çok şey yapmıştı ki, hayır demek onu tokatlamak gibi geliyordu. Böylece duygularımı ve Birdie'yle en son konuştuğum zamanki anılarımı bir kenara ittim ve lanet olası noktalı çizgiyi imzaladım. Önümüzdeki iki ay boyunca Birdie Wilder'ın korumasıyım. Artık kaçmak yok.

"Bence bu iyi," diye mırıldanıyor Ben, hâlâ giysilerimi katlarken. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Bu seni ve Birdie'yi olanları geride bırakmaya zorlayacak. Sen değiştin, Birdie değişti. O zamanki insanlar değilsiniz."

Haklı. Biz değiliz. Birdie hakkında pek bir şey bilmiyorum, sadece Wren'le konuşurken Ben'den duyduklarım var. Konuşmayı bıraktığımızdan beri geçen yıllar içinde çok değiştim. Artık müzik seven, inek, futbol oyuncusu değilim. Yüklerim var... Hem de çok. Ayrıca bağılıktan kaçmayı, ağırlık kaldırmayı ve rastgele kadınlarla yatmayı seviyorum.

Umarım Birdie beni gördüğünde, hatırladığı Liam'ın içine hapsedmeye çalışmaz. Sonu iyi bitmez. Birdie Wilder'la olan hiçbir şeyin sonu benim için iyi bitmez.

"Uçağa binmem gerek," diyorum Ben'e, katlanmış boxer'larımı ondan alırken. "Nereye gidiyorsun?"

"Cindy ile brunch randevum var."

Yüzünde şok ifadesi beliriyor. "Bu öğleden sonra gitmiyor musun?"

"Evet ama bu turneye çıkmadan önce bir tanesini bitirmem gerekiyor. Çok meşgul olacağım ve yeniden şarj olmaya ihtiyacım var."

"Eminim turda bir sürü istekli kadın vardır."

"Oradayken önceliğim Birdie olacak. Hiç zamanım olmayacak."

"O şimdi..." Ben sırtıyor.

"Öyle değil. Asla öyle değil." *Senden asla böyle hoşlanmayacağım.*

O günün anılarını zihnimden silmek için başımı sallıyorum. Cüzdanımı ve anahtarlarımı alıyorum. "Eşyalarımı sonra toplarım. Bir araba beni alacak

ve beni saat birde Jersey'e götürecek. Birkaç saat daha özgürlük." Zorla sırtıyorum.

Ben parmaklarını kalçasına vuruyor. "Keyfine bak."

"Planlıyorum."

Brooklyn'deki dairemin kaldırımında dururken elimde seyahat kahve kupam var. Bugün çöp günü ve havadaki koku hiç de hoş değil. Yaz + Nem + Çöp = Şeytan'ın koltuk altı.

Cindy ile olan randevumdan eve döndükten sonra kalan eşyalarımı topladım ve Ben'e veda ettim. Spor salonundan rastgele bir kızla seks yapmanın beni daha iyi hissettireceğini düşündüğüm için şaka yapıyorum. Elbette güzeldi, belki güzelden de öteydi, ama olacakların endişesini bastırmak için pek bir şey yapmadı.

Beni gördüğünde Birdie'nin tepkisinin ne olacağını düşünüp duruyorum. Çekip gidecek mi? Beni tokatlayacak mı? Kalmama izin vermeyecek mi? Çok fazla seçenek var. Arkadaşlarına birbirimizi tanıdığımızı söylemedim, zaten hiç sormadılar. Ben de bir şey söylemedi, yani bu onun için kesinlikle bir şok olacak. Nasıl tepki vereceğim konusunda bile hiçbir fikrim yok. Profesyonel olmak için elimden geleni yapacağım ama Birdie'yle en son yüz yüze konuştuğumuzda pek de samimi değildik. O günü unutmaya çalışıyorum.

Siyah bir araba yanaşır, en az yedi kişinin sığabileceği büyüklükte bir Suburban. Şoför indi ve kendini Gary olarak tanıttı. Eşyalarımı arabaya yükledik.

ve ben daha ne olduğunu anlamadan yeni cehennemime doğru yola çıktık. Bunu neden yaptığımı hatırlamak için elimden geleni yapıyorum - arkadaşlarımı rahatlatmak ve biraz iyi para kazanmak için- bu işin bana getirebileceği fırsatlardan bahsetmiyorum bile, ama bunun kötü bir fikir olduğunu biliyorum.

Elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum ve içimi çekiyorum. Atlantic City'ye gidiyoruz, yani bu korkunç hayat seçimini düşünmek için arabada iki saatten fazla zamanım var - sonra ne olduğunu anlamadan Birdie'nin önünde duracağım. Yanıma baktığımda, Gary'nin yolda okumamı söylediği bir medya kartı ve paketi görüyorum. Kahretsin; çok fazla okuma var. Polisliği bırakma nedenlerimden biri de tüm o bürokrasi ve evrak işiydi ama sanırım bu işi yapmak için bilmem gereken çok fazla ayrıntı var. Çok fazla hareketli parçası olan büyük bir tur. Birdie'yi her zaman güvende tutabilmek için her an tetikte olmalıyım.

Paketi çevirip açıyorum ve turdaki herkesin resimleri, profilleri, tur tarihleri ve seyahat planlarıyla dolu. Birdie de içinde ama onun profilini atlıyorum. Temel bilgileri zaten biliyorum. Grup arkadaşlarının isimlerinin üzerinden geçiyorum: Gitarda Kevin, basta Sarah, davulda Jane, kemanda Marta ve geri vokallerde Jenny, Lorraine ve TJ. Sonra ekibinin profillerine bakıyorum, telefonda konuğuğum Eric, yeni tanıştığım Gia ve asistanı Shea. Bu insanların isimlerini hatırlamam sonsuza kadar sürecek ama sanırım bunu yapmak için iki ayım var.

Normalde bu insanlar umurumda olmazdı ama her birinin geçmişini de araştırmak istiyorum. Sicillerinin temiz olduğuından ve hiçbirinin Birdie'yi korkutmak için bir nedeni olmadığından emin olun. Çoğu zaman sapıklar kurbanın tanıdığım kişilerdir. Kıskanç bir grup arkadaşının sırf eğlence olsun diye Birdie'nin hayatını cehenneme çevirebileceğini düşünmezdim.

Tüm tur duraklarını okuduktan sonra, en çok önemseydiğim bilgiye geliyorum: takipçi durumu. Sayfalar, kitabın içindeki uğursuz mektupların başlangıcını özetliyor.

L.A. ve o zamandan beri olan her şey. Mektupların kopyaları da var, ama devam edecek pek bir şey yok. Şimdiye kadar, sapık yüzünü göstermedi ya da Birdie'ye halk içinde yaklaştı. Mektuplar dışında onu takip ettiklerine dair bir kanıt da yok gibi görünüyor.

Kahvemden bir yudum alıyorum, acı notaların tadını çıkarıyorum. Acaba Birdie kahvesini hâlâ sade mi içiyor yoksa Starbucks frappe içen kızlardan birine mi dönüştü? Bu onun yapacağı bir şey gibi görünmüyor ama Ben'e de söylediğim gibi, onu artık tanımıyorum. Ve neden Birdie'nin neyi sevip sevmediğini düşünüyorum ki? *Kendine gel Liam.*

Dikkatimi tekrar mektuplara veriyorum. Geçen gece spor salonundayken sonuncusunu okumak istememiştim ama şimdi işim bu olduğu için kutsal bir kitap gibi onları incelemem gerekiyor. Kelimeler ve üslup bana bu sapığın nasıl biri olduğu hakkında fikir verebilir. Erkek/Kadın, Yaş, Yer, vs....

L.A.'de bulduğu ilk kişi uysaldı. Esasen ona olan aşklarını iddia ediyorlar. Çok garip değil; bana lisedeki bir aşk mektubunu ya da günlük yazısını hatırlatıyor. Ama sonuncusu doğrudan arzularını dile getiriyor.

Sevgili Birdie,

Geceleri yatağıma uzanıp seni hayal ediyorum. Seni kollarımda tutmanın nasıl bir his olduğunu merak ediyorum. Sen de merak ediyor musun? Kıvrımların benimkilere karşı, dilim senin üzerinde. Umarım yakında seni tadabilirim. Eğer tatmazsam, ne yaparım bilmiyorum.

Beni beklerken kimsenin sana dokunmasına izin verme... istediğimi alamadığımda kötü şeyler olur, Birdie Wilder. Kötü şeyler.

Elimdeki kâğıdı buruşturma dürtüsü çok güçlü. Yüzümün ısındığını hissediyorum ve hemen camı açıyorum. Birdenbire bu dev araba bir tabut gibi geliyor ve nefes almam gerekiyor.

"Orada iyi misiniz, efendim?" Gary soruyor.

Ona el salladım. "İyiyim. Sadece biraz temiz havaya ihtiyacım var." "Daha yüksekte hava ister misin?"

"Ben böyle iyiyim. Teşekkürler."

Gary soru sormayı bıraktı, bunun için minnettarım. Kahve midemde asit gibi hissediyorum ve keşke gidip hissettiğim vahşi duyguları yumruklayabilseydim. Lanet mektupları bu kadar önemsememeliyim. Bu bir iş ve hepsi bu. Birdie'nin eskiden gerçekten değer verdiğim biri olması önemli değil. O benim koruduğum bir kadın. İş orada bitiyor.

Çenemi sıkıyorum ve öfkem alevleniyor. şu anda hissettiklerimden nefret ediyorum. Kafamın içindeki bir ses, bunun *iki yıl önce olanlar yüzünden olduğunu söylüyor*. İç çekiyorum, nedeni bu olmalı. Başımı koltuğa yaslıyorum ve biraz uyumak istiyorum, umarım yeni gerçekliğimle yüzleşmeden önce biraz uyku zihnimi temizler.

Yedi

Birdie

Otelimize giriş yapıyoruz, Atlantic City'de şık bir kumarhaneye. Slot makinelerinin ve para kazanan ya da kaybeden insanların ışıkları ve sesleri kulaklarımı dolduruyor. Gülümsüyorum.

Kumarı severim. Bağımlılığım falan yok ama ara sıra biraz para yatırmak eğlenceli oluyor. Şimdiye kadar en fazla bin dolar kazandım, ama bu heyecandan hoşlanıyorum. Bazen bir kaçışa ihtiyacım oluyor. Ve bu sabah olanlardan sonra, bu geceki gösteriden sonra kumar makinemi çalıştırmayı planlıyorum. O zamana kadar yeni korumam da yanımda olur ama benim eğlenme planımla uğraşmak zorunda kalacak.

Odama yerleştikten sonra Gia beni ziyaret edip edemeyeceğini sordu. Halkla ilişkiler sorumlum olmasına rağmen aynı zamanda arkadaşım ve çoğu zaman bir reklamcıdan çok bir menajer gibi davranıyor. Umursadığımdan değil, benim iyiliğimi düşünüyor. Ayrıca neyi sevip sevmediğimi de biliyor, bu yüzden yeni korumayı işe aldı. Beni delirtmeyecek biriyle eşleştireceği konusunda ona güvenebilirim.

Gia kapıyı çalıyor ve ben de onu içeri alıyorum. İçeri girer girmez bana öyle bir sarılıyor ki bir an nefesim kesiliyor. "Tanrım, Birdie! İyi olmana çok sevindim."

Sırtını sıvazlıyorum, biraz nefes alabilmek için onu üzerimden çekiyorum. "Ben gayet iyiyim, Gia. Eric dramatik davranıyor."

Başını iki yana sallar. "Öyle değil ve bunu sen de biliyorsun. Bu sabah gerçekten kötü olabilirdi. Küümsemeyi bırak."

Omuzlarımı geriye atıyorum ve gösteri öncesi bir şeyler içmem gerektiğine karar veriyorum. Saatin henüz öğlen bile olmaması ve gösterimin bu akşam saat sekize kadar sürmesi umurumda değil. Buraya gelirken Kevin'a korkularımı anlattım ve hüzünlü bir an yaşadım. Şimdi en iyi yaptığım şeyi yapmaya geri döndüm. İyi bir gösteri yapmak ve Times Meydanı'ndaki o adamı düşünmemek için bunu yapmak zorundaydım. Notu hala okumadım ama bir süre uzak kaldıktan sonra okumadığım memnunum. Kafamı karıştırıyorlar ve bu gece hayranlarımı hayal kırıklığına uğratamam. Mektupta ne yazdığı önemli değil.

Mini bara uzanıp küçük bir şişe burbon alıyorum. Bir bardakla uğraşmıyorum, sadece alıp kanepeye götürüyorum. Gia'nın gözlerini sürekli üzerimde hissediyorum ve beni yargıladığını biliyorum.

"Bırak da gevşeyeyim, tamam mı?" Sonunda yanan sıvıdan bir yudum alarak ona söyledim. Genelde burbonu severim ama bu boktan bir şey. *İğrenç.*

"Senin için endişeleniyorum. Terapistinle bir görüşme ayarlamamı ister misin?"

Başımı salladım. "Hayır. Ben iyiyim. Biraz korkutucuydu ama ben iyiyim, Eric de iyi ve yakında korumamız da burada olacak. Bir daha olmayacak. İyi bir kanarya olacağım ve kafesimde şarkı söyleyeceğim."

Gia iç çekerek yanımdaki kanepeye oturuyor. "Gerçekten böyle mi hissediyorsun?"

Bir içki daha alıyorum ve onun doğrudan sorusunu duymazdan geliyorum. "Sadece yorgun ve sinirliyim. Omuzlarımda çok yük var ve bu turun iyi geçmesini istiyorum."

"Öyle olduğunu biliyorum." Sonra gülümsüyor, "ama turne iyi gidiyor. Bugün erken saatlerde Atlanta'da biletlerimiz tükendi ve diğer mekânların çoğu da yola çıktı. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama bir takipçiye sahip olmak iş için iyi."

Homurdanıyorum ve şişeden son bir yudum alıyorum. "Her zaman dediğin gibi, her reklam iyi reklamdır."

"Bunu söylediğim için kendimden nefret ediyorum."

Gia'nın dizini okşadım. "Neyse o. Ama satışların iyi gittiğini duyduğuma sevindim. Eminim şirket de mutludur."

"Öyleler. Takipçiyle ilgili değil ama koruma onları biraz daha rahat hissettiriyor."

"Ne zaman gelecek?"

"Bugün daha sonra. Ses kontrolünden sonra seninle buluşacak." "Gerçekten anlayabileceğimizi düşünüyor musun?"

"Evet. Çok açık sözlü ve açık sözlü. Lafı fazla d o l a n d ı r m a z ."

"Ne demek istiyorsun?"

"Biraz önce bana mesaj attı, ben ve şirketteki temsilcileriniz de dahil olmak üzere herkesin geçmişini kontrol ettirip ettiremeyeceğini sordu."

"Ciddi misin?"

"Evet. Ona on üç yaşındayken bir çift kırmızı dantel iç çamaşırı çaldığım için ıslahevindeki kaydımı görebileceğini, ama bunun dışında temiz olduğumu söyledim."

Ona sırtıyorum. "Bunu gerçekten yaptın mı?"

"Belki," diye göz kırpmıyor. "Ama tüm ciddiyetimle söylüyorum, o sert bir adam. Ama seni güvende tutmak için ihtiyacımız olan şey bu. Her şeyi düşündüğü için memnunum. Ve seksi olduğundan bahsetmiş miydim?"

"Onu bu yüzden mi işe aldınız?"

"Göz alıcı olması kesinlikle yardımcı oluyor. Sürekli onun etrafında olacaksın ve onun çekici olduğundan emin olmak istiyorum."

Gülüyorum ve Gia'yı omzundan itiyorum. "Ona çok fazla bakma yoksa Eric kıskanır."

Gömleğindeki görünmez tüyleri topluyor. "Neden
b a h s e t t i ğ i n i z i bilmiyorum."

"Tabii ki bilmiyorsun."

"Her neyse, sizinkinin yanındaki süitte kalıyor. Yani, bir şey olursa, hazır olacaktır."

"Umarım hiçbir şey olmaz."

"Umarım öyledir." Gia ayağa kalkıp kırmızı eteğindeki kırıksıklıkları düzeltir. "Güvenlik birkaç saat içinde ses kontrolü için seni almaya gelecek. Daha sonra seni Liam'la tanıştıracam ve şov için hazırlanmadan önce ikinizi de tanıştıracam."

Kalbim göğsümde hızla atıyor ve yemin ederim karnım popomdan dışarı fırlamakla tehdit ediyor. "L-Liam?" Kekeliyorum.

"Evet, onun adı bu. Sana söylememiş miydim?"

Başımı salladım.

"Neden hayalet görmüş gibi görünüyorsun?"

"Nedeni yok."

Farkındalık yüz hatlarını kaplıyor. "Liam adında bir eski sevgili mi?" diye soruyor. "Bu daha önce de başıma geldi, hem de en kötüsünden. Brad isimli tüm erkeklerden uzak durmaya yemin ettim."

Yutkunuyorum. "Onun gibi bir şey."

"İyi bir Liam olacak, yemin ederim. Eğer değilse, onu kovarız ve Tyler adında yeni bir adam buluruz," diye sırtıyor. "Sonra görüşürüz,

Birdie."

Veda edemedi gitti ve ben yine Liam Miller'ın düşünceleri kafamın içinde yüzerken kalakaldım. Mini bara geri dönüyorum, bir içkiye daha ihtiyacım var.

"Evet, evet, evet!!!" Piyanomun tuşlarına vurarak ağlıyorum. "Kulağa harika geliyor, millet."

"Aynen öyle!" Kevin gitarıyla bazı saçma akorları tıngırdatarak aynı fikirde.

Bu sabahtan sonra grubumla tekrar sahneye çıkmak iyi hissettiriyor. Dünyam altüst olmuşken bile şarkı söylemek, akorların tıngırtısı ve davulların sesi her şeyi düzeltiyor; beni topraklıyor.

"Lorraine'in vurduğu yüksek notayı duydun mu?" Jenny, destek şarkıcılarımdan biri neşeyle soruyor.

"Kaçırmak zor," diye şaka yapıyorum, "Ama olağanüstüydü. Bir kez daha deneyelim mi, yoksa tamam mıyız?"

"Ben iyiyim," diyor Jane, bir bageti parmaklarının arasında döndürerek. "Her şey yolunda," diye yankılanıyor grubun geri kalanı.

"İyi misin, B?" Kevin soruyor.

"Sanırım öyle oldu. Son Cranberries cover'ını eklemek konusunda biraz endişeliydim ama kulağa düşündüğümde daha iyi geldi."

"Tekrar alabiliriz," diye ekliyor başım Sarah. "Bizim için sakıncası yok, Birdie."

"Hayır, bence bugün hepimiz biraz daha dinlenebiliriz. Bu geceki gösteriden sonra ihtiyacımız olduğunu düşünürsek yarın daha fazla pratik yapabiliriz. Hadi ara verelim."

Bunun üzerine tüm grup etrafımda toplanır. Her ses kontrolünden ve konserden önce ve sonra çember şeklinde bir araya gelmek gibi bir geleneğimiz var. Nasıl başladığını bilmiyorum ama artık bu bizim olayımız. Hepimiz ellerimizi ortada üst üste koyar ve sıramızı bekleriz.

"Ne diyorsun?" Kevin dudaklarında bir sırıtışla soruyor. "Kelime Birdie!" hep birlikte söylüyoruz.

"Kelime nedir?" diye tekrar yüksek sesle soruyor.

"Sözcük Birdie!" onun enerjisine uymak için tekrar zil alıyoruz.

"Kelime nedir?!"

"KELIMEMİZ KUŞ!"

Hepimiz ellerimizi önce aşağıya sonra gökyüzüne doğru itiyoruz ve çeşitli kuş sesleri çıkartıyoruz. Kesinlikle çılgınca ama bayıldım. Herkes gülüyor ve dağılmadan önce kucaklaşıyor. Grup otele dönüyor ama ben Bodyguard Liam'la buluőabilmek için soyunma odama gidiyorum. Soundcheck'e o kadar dalmıştım ki, izleyip izlemediğini görmek için etrafıma bakmayı bile düşünmemiştim.

Eric beliriyor, yüzü onu son gördüğümden çok daha mutlu. "Etli butlu korumanla tanışmaya hazır mısın?"

"Sen de mi?"

"ekici biri, yalan söylemeyeceğim. Beni öldürebilecek gibi görünüyor, sanırım bu iyi bir şey?"

"Sen delisin."

"Gel, gel. Kaybedecek zaman yok. Soyunma odanızda huysuz bir ihtiyar gibi kaşlarını çatıyor. Nedenini bilmiyorum. Belki de RSF'si vardır."

"RSF?"

"Dinlenen çatık kaşlı yüz."

Dudaklarımdan kahkahalar dökülüyor. "Yine delirmişsin."

"Beni bu yüzden seviyorsun."

"Belki," diye omuz silktim ve onu sahne arkasında takip ettim.

Köşeyi dönüp soyunma odalarına vardığımızda Gia ve Shea'yı koridorda liseli kızlar gibi kıkırdarken görüyorum. Tüm grubumun ve ekibimin bu adama karşı aynı tepkiyi verip vermeyeceğini merak ediyorum. Beni ve Eric'i gördüklerinde doğruluyorlar, ikisi de kocaman gülümsüyorlar.

"Hazır mısınız?" Shea soruyor. Bugün diz hizasında eteği, siyah bluzu ve yüksek bir at kuyruğu yaptığı mor saçlarıyla çok şirin görünüyor. Liam için mi böyle giyindi diye merak ediyorum.

Onun adını tekrar duyunca midem yanıyor. Bu adamın ismine alışmam gerekecek. Umarım benim Liam'ım gibi değildir. *Benim* Liam'ım olduğundan değil.

Başımı sallıyorum ve Gia omzuma vurarak kapıyı açıyor. "Adımına dikkat et," diyor ama artık çok geç.

Beynim kapının düz bir zemine açılmasını bekliyordu ama onun yerine kısa bir basamak var. Düşmeye başladım. Yerçekiminin beni aşağı çektiğini hissettiğimde midem dışarı fırlıyor. Kaçınılmaz yüzüstü düşüş için kendimi hazırlarken küçük bir gıcırtı çıkarıyorum ama şaşkınlıkla yere çarpmıyorum.

Sıcak bir el kolumu tutuyor ve sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni yukarı çekiyor. Bu adam her kimse, çok güçlü. Ben küçük bir kız değilim, bu yüzden beni kesin ölümden kaldırmak basit bir hareket değil.

"Lütfen ilk günümde ölme," diye mırıldanıyor derinden gelen bir ses. Ensemdeki tüyler diken diken oluyor ve ani bir kusma isteği kaplıyor içimi.

Ayaklarımı yere sağlamca basarak ve vücudumu dikleştirerek başımı kurtarıcıma çeviriyorum. Çikolata kahvesi gözleri benimkilerle buluşuyor ve her yerden tanıyabileceğim ince pembe dudaklarını küçük bir yarım gülümseme süslüyor. Ağzım açık kalıyor ama ağzımdan tek kelime çıkmıyor. Sanki bir rüyada yaşıyormuşum gibi hissediyorum. Hayır, onu geç. Bir kâbusta.

"Sen iyi misin?" Liam soruyor. İyi olmadığımı çok iyi biliyor.

"Çek ellerini üzerimden," diyorum, sesim sakın ama sert.

Liam'ın sırtışı genişliyor, sanki "*Demek böyle oynamak istiyorsun?*" der gibi. İri elini pazumdan çekip geri çekiliyor.

"Soyunma odamda ne halt ediyorsun?"

Ellerini sivriltilmiş siyah saçlarının arasında gezdirerek kısık bir kahkaha atıyor.

"Size de merhaba Bayan Wilder. Çok uzun zaman oldu."

Sekiz

Liam

"Size de merhaba Bayan Wilder. Çok uzun zaman oldu," diyorum, Bayan kelimesine vurgu yaparak. Neden şakacı davrandığımdan emin değilim. Ama onu böyle kızdırmak iyi hissettiriyor. Hatta doğal. Ki bu iyi bir şey değil.

Yeşil ve altın sarısı gözleri duyguların karışımıyla bana bakıyor ama beni gülümseten kısmı, oltaya takılmış bir balık gibi açılıp kapanan pembe dudakları. Bu çok sevimli. Vücudum onu tekrar gördüğüm için şokta ama adrenalinim bunu gizlememe ve sahte bir kabadayılık sergilememe izin veriyor.

"Burada ne yapıyorsun?" diye tekrar soruyor, yüzü gergin ve yumrukları sıkılı.

Kapıdaki insanların bakışlarını görmezden gelerek ellerimi ceplerime soktum. "Ben senin korumanım."

"Sanki sen benim korumamsın."

"Üzgünüm Birdie, korkarım evraklar çoktan imzalandı."

Gia adındaki kadın odaya giriyor; küçük kollarını göğsünde kavuşturmuş. "Birdie'yi tanıyor musun?" Sesi gergin.

"Pek sayılmaz." Sözlerim üzerine Birdie irkildi. Özür dileme isteğimle savaşıyorum ama tarafsızmışım gibi davranmak zorundayım. Sanki onu tanımam ve bir geçmişimiz olmaması umurumda değilmiş gibi. Bu işin üstesinden gelebilmemin tek yolu bu.

Kızıl saçlı peri Birdie'ye döner. "Onu tanıyor musun?"

Birdie'nin sevimli ağzı açılıp tekrar kapanıyor. Sonra bana bakıyor. Bunu neden yaptığımı bilmiyorum ama ona meydan okuyan bir bakış atıyorum. Neredeyse Gia'ya beni tanıdığını söylemesi için ona meydan okuyorum. Beni kapı dışarı etmeleri için. Uzun parmaklı ellerini yuvarlak kalçalarının üzerine koyuyor. Yüksek yanakları öfke ve utançtan pembeleşmiş, alnında ses kontrolünden kalma hafif bir ter tabakası var.

Giydiği kıyafet, yıpranmış siyah dar kot pantolon, yeşil V yakalı tişört ve bir çift klasik Chucks, bana yatak odamda gözlerimizi zorlukla açık tutana kadar müzik dinlediğimiz geceleri hatırlatıyor. Genç Birdie sevimliydi ama yetişkin Birdie... İtiraf etmeliyim ki o bambaşka bir şey. Daha iyisini bilmesem, tahrik olduğumu söyledim. *Kahretsin*, başım belada.

Birdie'nin koyu sarı kaşları birbirine dolanıyor ve gözleri benimkileri yakıyor. Aynı anda milyonlarca şey düşündüğünü görebiliyorum ve bu bana hiç hoşuma gitmeyen şeyler yapıyor.

"Birdie?" diye soruyor Eric kapı aralığından.

Sesi onun ölümcül bakışlarını kırıyor ve ona bakışıyla içimde bir kıskançlık parıltısı belirliyor. Lanet olsun. Derhal egzersiz yapmalıyım. Birdie ile ilk buluşmamın böyle geçmesini beklemiyordum. Ne olduğunu unutmuştum.

onun huzurunda olmak gibi. Açıklaması zor ama sanki biri içimde bir şey yakmış gibi.

Birdie yutkunuyor ve ben onun erik rengi tırnaklarını avuçlarına nasıl geçirdiğini görebiliyorum. "Bizi biraz yalnız bırakabilir misiniz? Yeni *korumamı* tanımam gerekiyor."

Bodyguard deyince sikim diken diken oldu. Bu beni sinirlendiriyor. On yıl önce bana siktirip gitmemi söyleyen bir kadının hiçbir şey yapmayarak beni tahrik etmesine kızıyorum.

"Emin misin?" Eric sert bir sesle soruyor. Onu sorgularken beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, bakışlarıyla beni adeta düelloya davet ediyor. Bu adam aşırı korumacı kardeş ayı diye bağırıyor ve bu beni rahatsız ediyor.

"Eminim. Sizi sonra ararım," diye cevap verir Birdie.

Gia söyleyecek bir şeyi varmış gibi görünür ama Birdie kelimeleri gözleriyle iletir, o yüzden söylemez. Eric'i, kapıda oyalanan Shea'yla birlikte dışarı çıkarıyor. Kalabalık gittikten ve kapı kapandıktan sonra Birdie ve ben sessizce duruyoruz.

Birbirimize bakıyoruz, birbirimizi ölçüp biçiyoruz. Benim hakkımda ne düşündüğünü merak ediyorum. Gördükleri benim kadar onun da hoşuna gidiyor mu?

Kendime karşımdaki kadının hoşlandığım biri olmadığını hatırlatarak bu sinir bozucu düşünceleri bir kenara atmaya çalışıyorum. Arkadaş olmak istediğim biri değil ve seks yapmam gereken ya da yapabileceğim biri de değil. Tüm niyet ve amaçlar için, o benim işverenim. Olabilecek ve olması gereken tek şey bu. Olmasını istediğim tek şey bu.

"Bunu sana bir kez daha soracağım," diyor sonunda. Sesi boğuk ve yumuşak, insanların yatak odası sesi dediklerini duyduğum bir ses. Tanrım, buzlu suya ihtiyacım var. Kendimi sıcak hissediyorum.

"Bana ne soracaksın?" Onun için olan bir sürahi suya doğru yürürken espri yapıyorum.

Kendime bir bardak doldurup iki yudumda boşaltıyorum.

"Ben'in önerdiği koruma sen misin?" diye soruyor onun yerine, sesi gergin. Sırtımayı başarıyorum. "Ve Wren."

İhanet ve hayal kırıklığı yüz hatlarını kaplıyor ve sanki kafama bir sürahi su dökmüş gibi oluyor. Sırtımı dikleştiriyorum, hislerim bana geri dönüyor. Birdie beni burada istemiyor, istemeyeceğini de biliyordum. Tıpkı benim burada olmak istemediğim gibi. Bu odada durmamın tek nedeni Ben ve Wren, baş belası arkadaşlarım. Onun arkadaşları.

"Gidebilirsin. Sana burada ihtiyacım yok."

Düşüncelerime ve hislerime rağmen sözleri beni  fkelerendiriyor. "Cehennem gibi değilsin."

Çenesi inatla öne doğru çıkıyor. "Başka birini bulurum." "İki aylık bir kontrat imzaladım."

"İptal ettireceğim."

"Bu bağlayıcıdır."

"Bir madde olmalı."

"Belki  yle, ama yeni birini bulana kadar benimle kalacaksın."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, iri göğüsleri V yakasından dışarı fırlamakla tehdit ediyor. Baktığımı fark etti, çünkü alay ederek kollarını indirdi.  ne doğru adım atıyor, duruşu heybetli.

"Bu işi neden kabul ettiğini hâlâ anlamıyorum. İki ay boyunca benimle kalmak istemen için bana iyi bir neden söyle."

Bakışlarımın vücudunda aşağı yukarı gezinmesine bilerek izin veriyorum, tam olarak açıklayamadığım bir tür aptal erkek egemenliği kuruyorum. Her türlü duyguyu ya da nezaketi bir kenara itiyorum, sonra pratik ve iyi kazanılmış pislik kişiliğimi takınıyorum

Bu benim için bir güvenlik ağından daha fazlası. Buna ihtiyacım var. Özellikle de Birdie'yle ve özellikle de onun için yapmam gereken iş için.

"Tek kelime, güzel kuş. Para." Yalanın tadı dilimde asit gibi. Elbette, para harika ama bu işi çoğunlukla Ben'e iyilik olsun diye, ona ve Wren'e olan lanet olası sadakatim yüzünden kabul ettim.

Birdie'nin yüzü ısınıyor ve boynunda kırmızı lekeler oluşuyor. Sanki kafası vücudundan fırlayacakmış gibi görünüyor.

"Doğru. Mantıklı. Sen her zaman doğrudan konuya giren bir adamdın. Sanırım hiçbir şey değişmemiş."

"I-"

Ben daha tek kelime edemedi, narin parmaklarından biri beni işaret ediyor, sonra da göğsüme bastırıyor... sertçe. "Ve bana güzel kuş deme. Anladın mı?"

Ellerimi kaldırdım, avuç içlerim dışa dönüktü. "Tamam, yapmayacağım. *Bayan Wilder*."

Yüzü taşlaşıyor ve geri adım atıyor. "Tek bir hata yaparsan seni Ay'a uçururum."

Aramızdaki gerilime rağmen, beni koruması olarak kabul ettiğini fark edince bedenim rahatlıyor. Hoşuna gitmese bile kalmama izin verecek.

"Ben hata yapmam," diye kestirip atıyorum, tehditkâr görünmek için omuzlarımı geriye çekiyorum. İşe yarıyor çünkü zavallı şey geri çekiliyor. İyi oldu. Benden güvenli bir m e s a f e d e durmak ikimiz için de en iyi seçenek.

Birdie'nin gözleri kısılır. "Yapacaksın. Ve bunu yaptığında, seni kaldırıma atmaya hazır olacağım."

Sesi bir tehdit, ama ben bunu bir meydan okuma olarak algılıyorum. Sırtmamı engelliyorum. Birdie Wilder'da ateş var. Eskiden benimle gizlice Denny's'de gecenin birinde boktan krepler yemeye giden kızıdan kesinlikle farklı.

Sabah. Ama o, yıllar önce konuştuğumuz son günü hatırladığım kız.

"Dediğim gibi, berbat
etmeyeceğim." "Bunu
göreceğiz."

Dönüyor ve mini bara doğru yürüyor, dar kot pantolonunun içinde kalçaları tüm çıplaklığıyla ortada. Kalçalarında çoğu erkeğin ellerinin altında ya da başka yerlerde hissetmek için can atacağı doğal bir salınım var. Bir parmak burbon içtikten sonra vücudu hafifçe gevşiyor. İçinde bulunduğu durumu düşündüğünü söyleyebilirim.

"Benim kurallarım var," diyor bir an sonra.

Gülümsememi geri alıyorum. "Tabii ki var."

"Bu ne anlama geliyor?"

Sorusunu duymazdan gelerek, "Bırakın dinleyeyim," diyorum.

"Buraya bir iş yapmak için geldin, beni kızdırmak ya da hayatıma tekrar girmek için değil."

Şimdi sırtımdan edemiyorum. "Buraya kıpırdanmak için gelmedim."

Gözlerini sevimli bir şekilde deviriyor. Onu kızdırmak istemeyi çok kolaylaştırıyor.

"Ben istemedikçe benimle konuşmayacaksın ve mümkün olduğunca gözümün önünden uzak duracaksın. Bildiğim kadarıyla, sen yoksun. Sen sadece duvardaki bir sineksin."

Gergin omuzlarımı geriye atıyorum. Bu tür kurallar koymasını bekliyordum, ama içimde bir hayal kırıklığı belirdiğini itiraf etmeliyim.

"Merak etme, ben buraya bir iş yapmaya geldim. Senden uzak duracağım."

"Doğru," diye mırıldanıyor, sesi emin değil.

"Kuralları koyan sizsiniz. Eğer saçınıza girmemi istiyorsanız, Bayan Wilder, tek yapman gereken sormak."

Ellerini havaya kaldırır. "Sen kimsin ve Liam Miller'a ne yaptın?"

Sözleri yüzüme tokat gibi çarpıyor ve onunla ilgili daha önce sahip olduğum tüm eğlenceli düşünceler pencereden dışarı çıkıyor. Onların yerine öfke ve tanıdık bir reddedilme ve hayal kırıklığı acısı geliyor.

"Belki de gerçek Liam Miller'ı hiç tanımadınız, *Bayan Wilder*. Bunu hiç düşündünüz mü?" Sesim sert ve öfkemle karışık. O kadar ki benden bir adım uzaklaştı.

"Sanırım artık konuşmamız bitti. Dışarı çıkıp ne yapıyorsan onu yapabilirsin."

Derin bir nefes alıyorum ve dik duruyorum. Beni herhangi bir şekilde bocalarken görmesini istemiyorum. Görevden alınmaya alışkınım ama bu canımı daha az acıtmıyor. "Nasıl isterseniz, Bayan Wilder."

Ona doğru bir bakış bile atmadan arkamı dönüp odadan çıkıyorum, ancak koridorda maiyetiyle karşılaşıyorum. Eric'in kulağı beş yaşında bir çocuk gibi kapıya dayanmış. Hay sikeyim. Bu uzun bir iki ay olacak.

Dokuz

Birdie

WREN VE BEN bunu benden duyacak. O kadar kızgınım ki resmen ateş püskürebilirim. Liam'ı tekrar görmek Julius Caesar tarzı milyonlarca hançerle bıçaklanmak gibi hissettiriyor. Elbette, ölürlen ona bakmak zevkli bir ölüm şekli olabilir ama onu son gördüğüm-den beri... şişmanlamıştı.

Oval yüzünde saat beş yönünde bir gölge var, elmacık kemikleri yontulmuş gibi görünüyor. Çikolata gözleri hatırladığımdan daha da koyu ve keçi-boynuzu rengindeki sivri saçları ellerimi üzerinde gezdirmem için çığlık atıyor. Yırtık pırtık olduğunu söylemiş miydim? Thor gibi, ama 1.80'lik boyuna göre biraz daha uzun. Üstüne üstlük, siyah bir takım elbise giymiş ve ince bir kravat takmış.

Aklımı başıma toplamak için alnıma bir şaplak attım. Hayır, aklımın oraya gitmesine izin veremezdim. İzin veremezdim. Ugh! Neden en başta kalmasına izin verdim ki? Tıpkı lisede yaptığım gibi onu soyunma odamdan ve hayatımdan kovmalıydım.

Bayan Wilder. Kim olduğunu sanıyor bu?! Ortaya çıkıp buraya aitmiş gibi dünyama dalıyor. O değil. O buraya ait değil.

Bataklıkta *ya da yatağında, hayır!* Lanet beyin. Bacaklarımın arasındaki boşluğa bakıyorum ve lanet olası LIAM MILLER'a tepki verdiği için onu azarlama isteği duyuyorum. *Bunu aştığımızı sanıyordum*; kendime zihinsel olarak söylüyorum. Vajinamın kendi aklı olsa bile, öfkeme odaklanmaya çalışıyorum, çünkü lanet olsun çok öfkeliyim.

Telefonumu çıkarıp Wren'i aramaya fırsat bulamadan Eric, Gia ve Shea soyunma odama giriyorlar. Meraklı, biraz kızgın ve eğlenmiş görünüyorlardı. Tabii ki dinliyorlardı, kim dinlemezdi ki?

Shea kapıyı kapatıyor ve ben de bir bardak buzlu su alıyorum. Biraz daha burbon içmek isterdim ama bu gece bir gösterim var ve sarhoş olamam. Arkamı döndüğümde Gia ayağını yere vuruyor, konuşmamı bekliyor ve Eric de bir şey söylemek üzere ama kolumu sallayarak onu durduruyorum.

"Az önce duydukların hakkında konuşmasak olur mu?" Bardağımı bıraktım ve şakaklarımı ovuşturdum. "Bu akşamki gösteri için hazırlanmam gerekiyor. Rutinimi bozmak istemiyorum."

Bu ifadede doğruluk payı var. Her gösteriden önce yaptığım bir rutinim var. Duş, meditasyon, günlük, hazırlanma, ısınma, grupla birlikte zaman ve ardından gösterimiz. Bunu saat gibi yapmak zorundayım, yoksa çok heyecanlanıyorum. Terapistim bir keresinde aşırı yemek yememem ve panik atak geçirmemem için rutinelere sahip olmamın iyi olduğunu söylemişti, ama muhtemelen onları çok ileri götürdüm. Tamam, çok ileri götürdüm. Şimdi rutinlerime çok bağımlı olduğumu söylüyor ama onun için çok kötü. Onları değiştirmeyeceğim. Asla.

Shea bir adım öne çıkarak mor saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırıyor. "Bu geceden sonra gitmesine izin verebiliriz, Birdie. Ona ücretini ödemek zorunda kalırız ama bunu yapabiliriz. Sorun değil."

Liam'ın gideceği düşüncesi aptal midemi bulandırıyor. Lanet olsun. Ciddi bir sorunum var. *Gitmesini istiyorum*, bedenimi ikna etmeye çalışıyorum ama

Bir sürü başka fikir. Hiçbiri Liam'ın gitmesini içermiyor. Bu geceden sonra gitmesi daha iyi olur.

"Sana haber veririm."

Bunu söylediğimde üçü de biraz şaşırmış görünüyor ama çoğunlukla kafaları hala karışık. Liam Miller'ın benim için ne anlama geldiği, benim için ne *ifade ettiği* hakkında hiçbir fikirleri yok. Küçük Anlık Mesaj konuşmamızı atlatmamın ne kadar uzun sürdüğünü; hayatımdaki potansiyel partnerlerle yakınlaştığımda onun "*Senden asla böyle hoşlanmayacağım*" sözleriyle nasıl hala sorun yaşadığımı bilmiyorlar.

Vücuduma ve görünüşüme güveniyor olabilirim ama en uzun ilişkim sadece altı ay sürdü. Beni uzun süreli ilişkilerden alıkoyan sadece Liam'la yaptığım o konuşma değil, aynı zamanda ünlü olmamdı. Eric'in insanları hayatına ya da çevremize almakta tereddüt etmesinin bir nedeni var. Statü tırmanıcıları gerçektir. Ve gruptaki ve ekipteki hepimiz birilerinin bize yanlış nedenlerle yaklaştığını tecrübe ettik.

Onlara gözlerimi deviriyorum. "Belli ki bir geçmişimiz var. Arkadaşım Ben'in böyle bir şey yapacağını bilmeliydim. Dürüst olmak gerekirse bir araya getirmediğime şaşırdım ama artık bitti. Liam'ın paraya ihtiyacı var, bu iş için nitelikli ve burada. Şirketi zaten kızdırdığımdan daha fazla kızdırmak istemiyorum."

"Kızgın değiller Birdie, endişeliler," diyor Eric. Artan endişemi bastırmaya çalıştığını biliyorum; bunun için onu seviyorum.

Gia iç geçirir. "Liam seni tanıdığını hiç söylemediği için çok kızgıyım. Oda arkadaşı ya da başka bir durum onu zorlamadıkça senin müziğini daha önce hiç dinlemediğini söyledi. Müzikten hoşlanmadığını bile söyledi."

Çenemi sıkıyorum. Benim tanıdığım Liam bu değil. Ama birkaç dakika önce bana hatırlattığı gibi, onu tanımıyorum. Belki de onu hiç tanımadım. Şu anda olduğum Birdie'yi tanımadığına eminim. Kendine güvenen

İstedini alan ve ne pahasına olursa olsun hayallerinin peşinden giden bir kadın. Bir erkeğin onu ezip geçmesine asla izin vermeyen Birdie. Ama öğrenecekti, oh evet, öğrenecekti.

"Bir şeyler söylemesi gerekirdi ve geçmişimize bakınca söylememesine şaşırdım. Ama artık bunun bir önemi yok. Hepiniz onu seviyorsunuz, nitelikli olduğunu söylediniz, o yüzden bu gecenin sonunda nasıl hissedeceğimi görelim, tamam mı?"

Eric şok olmuş görünüyor. "Çok olgusun. Eğer eski sevgilim onun yaptığını yapsaydı, onu öldürürdüm."

"O eski sevgilim değil," diye kestim. "Ve lütfen onu öldürmeyin. Şirket onu burada istiyor ve ben de turnenin devam etmesini istiyorum. Eğer kurallarına uymazsa, New York'a dönüş uçağını kendim ayarlarım, tamam mı?"

Üçlü birbirine bakar ama sonunda hepsi aynı fikirde birleşir.

Shea ellerini çırpıyor. "En azından başka birini bulmaya çalışmak zorunda değiliz. Bu kadar kısa sürede bir koruma bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Özellikle de onun gibi eğitimli birini."

"Gördün mü?" diye homurdanıyorum, "Shea için her şeyde bir hayır vardır." Hepimiz gülüyoruz ve mutlu olmalarına seviniyorum. "Lütfen, kimse ona kaka gibi davranmasın. Liam'dan pek hoşlanmıyor olabilirim ama ona sadece ben işkence edebilirim," diye göz kırpıyorum.

Ben bunu söyledikten sonra Eric biraz üzgün görünüyor. "*Okaaayyy*, ama bir şey değişirse, hepimizin arkanda olduğunu biliyorsun."

"Biliyorum ve bunu takdir ediyorum. Şimdi hepimiz dışarı çıkın, hazırlanmam gereken bir gösteri var!"

Ekibim ayrıldıktan sonra kendimi toparlamak ve Wren'i aramayı düşünmek için kendime birkaç dakika veriyorum. Ona ne düşündüğünü sormak istiyorum ama saate hızlıca bakınca başka türlü düşünmeye karar veriyorum. Rutin işlerimi yapmak için otele dönmem gerekiyor, bu da Liam'la tekrar yüzleşmem gerektiği anlamına geliyor. Kapıyı açmadan önce bir yudum daha soğuk su içiyorum.

Liam'ın soğuk bakışları ve korkutucu duruşuyla karşılaşıyorum. Zıplıyorum, onun bir sürüngen gibi kapının karşısında değil, yan tarafta olmasını bekliyordum.

"Tanrım," diyorum elimi kalbimin üzerine koyarak. "Neden orada öyle duruyorsun?"

Yüzü daha önce olduğu gibi herhangi bir duyguyu ele vermiyor, bunun yerine sadece *işimi yapıyorum* diye bağıyor. Bu beni mutlu etmeliydi ama aptalca bir nedenden dolayı etmiyor.

"Kapınızı koruyorum."

Ellerimi göğsümün üzerine koyuyorum ve bu sefer gözleri göğüslerime inmiyor. Bu küçük hareketi daha önce de fark etmiştim ve yalan söylemeyeceğim, beni rahatsız etse bile kendimi güçlü hissettiriyordu. Sanki lisedekinin aksine bu sefer Liam Miller üzerinde bir etkim varmış gibi.

"Genelde yanında falan durmaz mısın?" "Ben hallettim, Bayan Wilder."

Tanrım, Bayan Wilder değişti beni etkiliyor. Bana annemi hatırlatacağını düşünebilirsin ama hayır. Söyleme şekli, çok fazla

Komut... Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Kadınlık organlarımı çılgına çevirse bile, '*güzel kış*'tan iyidir. Bu sadece küçümseyici hissettirdi.

"Otel odama dönmem gerekiyor," diyorum ona. "Shea'nın dışarıda beni bekleyen bir arabası var."

Başını sallıyor, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. "Koridor temiz. Arkandan geleceğim. Burada olduğumu bile anlamayacaksınız."

Kendi aptal kurallarına gülmek istiyorum. Liam Miller ne zaman yanıma gelse nerede olduğunu bilmememin imkânı yok. Lise mezuniyetinden beri birbirimizi görmemiş olsak bile, vücudumda hâlâ Liam radarı var. Kaybolmuş bir köpek yavrusu gibi onu takip etmemi isteyen aptal bir manyetik çekim gibi. Bundan nefret ediyorum. Belki de onu kovmalıyım, tüm tur boyunca böyle hissederek devam edebilir miyim bilmiyorum.

"Beni takip edebilirsin ama kıcıma bakma," diyorum sonunda.

Liam'ın çenesinin seğirdiğini fark ettim. Bunu söylememem gerektiğini biliyorum. Ama sözlerim kismuk gibi ağzımdan çıkıverdi. Sanırım yıllar içinde ne kadar olgunlaşmış olursam olayım, onun yanındayken hâlâ kendimi idare edemiyorum. Ama beni şaşırtacak şekilde karşılık vermedi. Onun yerine elini uzatarak yürümemi işaret etti. Şimdi utanıyorum, önerdiği gibi yapıyorum. Soyunma odamın kapısını arkamdan kapatıyorum ve ona bir kez daha bakmadan ilerliyorum. Sahnede yaptığım gibi kalçalarımı sallamak için zaman ayırıyorum. Benden hoşlanmasa ve *asla* hoşlanmayacak olsa bile, birçok erkeğin beni seksi bulduğunu biliyorum. Ve içimdeki hasarlı genç kız onunla oynadığım küçük güç oyununda zafer kazanıyor.

Mekânın dışına açılan arka kapılara ulaşmamız uzun sürmüyor. Ama oraya vardığımızda Liam elini omzuma koyuyor ve elinin sıcaklığı ürpermeme neden oluyor. Dokunuşu lav gibi ve bunu her yerde hissediyorum.

"Bekle," diyor huysuzca. Önüme geçiyor, sonra içinde bulunduğumuz giriş yoluna bakıyor.

"Neden?" Şimdi sinirlendim. Sadece arabaya binmek istiyorum.

"Güvenli olduğundan emin olmalıyım. Girdiğimiz her yeni bölgede bir tarama yapmam gerekiyor. Bu kişinin nerede saklanıyor ya da bekliyor olabileceğini asla bilemezsiniz."

Omurgamdan yeni bir ürperti geçiyor ama bu sefer Liam'ın sıcak elinden değil. Korkudan, Times Meydanı'nda olanları aklımdan hiç çıkarmadığımdan.

"Doğru," diye mırıldanıyorum, sıcak dokunuşunu üzerimden silkerek. "İşini yap o zaman." Ona karşı beslediğim her türlü iyi duygunun eriyip gitmesine izin verdim. O bir iş için burada ve ben ne bana ne de seçtiğim aileme kötü bir şey olmasını istiyorum.

Sertçe başını sallıyor ve etrafı tarıyor. Sonunda dışarıya doğru ilerliyoruz ve o da etrafa bakıyor. Sürücüyü tanıdığından emin olmak için arabanın içine bile bakıyor. Tatmin olduğunda kapıyı benim için açık tutuyor ve ben de kolayca Suburban'a tırmanıyorum. Ben bindikten sonra benden olabildiğince uzağa oturuyor ve şoföre gitmeye hazır olduğumuzu söylüyor.

Otele giden yol kısa ama sonsuzmuş gibi geliyor. Liam dimdik oturuyor, varlığımdan rahatsız olduğu belli. Arabadaki tek ses şoförün açtığı hafif bir radyo programı ve Liam'ın nefes alıp verışı. Yolculuk sona erdiğinde, arabadan fırlayıp temiz hava almak istiyorum ama Liam hareket etmemi engelliyor, kalın ön kolu göğüslerimi sıyrıyor. Ugh, neden işkence görüyorum?!

"Burada bekle," diyor yine, bana bakmıyor bile, kazara göğsünün sıyrılmasını tamamen görmezden geliyor.

Arabadan iniyor ve ben içimden iç çekiyorum. Tüm bu beklemeler canımı çok sıkacak. Ama yine de yapıyorum, çünkü bu onun işi ve

O değerli parasını bunun için alıyor. Birkaç dakika sonra kapıyı tekrar açtı ve dışarı çıkmanın güvenli olduğunu söyledi.

Yardıma ihtiyaım olmamasına rağmen, arabadan inmeme yardım etmek için elini uzatıyor. Refleks olarak elini tutuyorum ve tuttuğum anda yine pişman oluyorum. Ellerim narin ya da küçük değil ama onun ellerinde öyle hissettiriyor. Ellerinin nasırlı baskısı, vücudumun her yerinde olduklarını düşününce kalçalarımı sıkmak istememe neden oluyor. Kahretsin, şimdi soğuk bir duşa ihtiyaım var.

Yere iner inmez elimi çekiyorum ve yürümeye başlıyorum. Liam bir homurtu çıkartıyor ama arkamdan geliyor, neyse ki kaçtığım için beni azarlamıyor. Asansöre bindiğimizde kendimi aksiyon filmlerinden birindeymişim gibi hissediyorum. Hava gergin ve Liam'ın öfkesinin ya da hissettiği her neyse onun dalga dalga yayıldığını hissedebiliyorum. Bana bir şey söylemek istediğini biliyorum ama söylemiyor. Güzel, kurallarını ciddiye alıyor. Benim ona söyleyecek bir şeyim yok, onun da bana söyleyecek bir şeyi olmamalı. Onun yerine bir an profilini, burnunun keskin eğimini ve çenesinin kesikliğini inceliyorum. Yorgun görünüyor, ama bir an için on altı yaşındaki çocuğu görebiliyorum.

Gözleri benimkilere kayıyor ve kaşlarını atıyor. Söylemiyor, ama söyleseydi, sanırım "*Gösterinin tadını çıkartıyor musun?*" derdi.

Asansör kapıları açıldığında doğruluyorum ve gözlerimi ondan çeviriyorum. Tekrar yürümemi engelliyor ve bu sefer kolundaki gerginliği hissediyorum. Emirlerine uymadığım için kızgın.

Önümde yürüyor, hareket etmemi işaret etmeden önce etrafı tarıyor. Sitimin dışına çıkmanız uzun sürmüyor ve ben oda anahtarımı çıkartıyorum. Eliyle beni bir kez daha durduruyor ve kendi anahtarını çıkartıyor.

"nce ben."

"Odamın iyi olduğuna eminim," diye homurdandım.

"Bunu bilmenize imkân yok Bayan Wilder. Şimdi kenara çekilin."

İstemeye istemeye yapıyorum. Ben daha ne olduğunu anlamadan kapıyı açtı ve süitteki tüm odaları gözden geçirmeye başladı. Yatağın altını ve duşu bile kontrol ediyor. Tatmin olunca tekrar süitin kapısına yöneliyor.

"Her şey yolunda," diyor ve ben kendimi "*Hadi canım, Sherlock*" demekten alıkoyuyorum.

"Saat altı gibi mekâna gidiyorum," diyorum ona.

Kapıya doğru ilerlemeden önce sertçe başını sallıyor. Çıkmadan hemen önce durdu ve bana dönerek sert bir bakış daha attı. "Arkamdaki salıncak çubuğu kilidini sabitlediğinden emin ol. Ve herhangi bir yere gitmek için ayrılmak istersen bana mesaj at. Buz makinesine bile."

Gözlerimi deviriyorum. "Evet, *baba*." Dudaklarında bir sırıtış gördüğüme yemin edebilirim ama o kadar hızlı oldu ki hayal bile etmiş olabilirim.

Tanrım, neden kalmasına izin verdim?

On

Liam

Koruma olmanın ne kadar sıkıcı olduğunu unutmak kolay. Ve bu kadar ayakta duracağıma göre daha iyi ayakkabılara ihtiyacım var. Önümüzdeki iki ay boyunca zamanımın çoğunu Birdie'nin kapısının dışında geçireceğim ve kimsenin ona yaklaşmamasını sağlayacağım.

Şu anda odasında güvende olduğundan, hızlı bir duş almak ve bir şeyler atıştırmak için zaman ayırıyorum. Ama Ben'e mesaj atıp Birdie'yi gördüğümü ve Birdie'nin ona ve Wren'e çok kızgın olduğunu bildirmeden önce değil.

Doğal olarak, sadece bir başparmak gönderdi. Lanet bir başparmak. Ben kız meseleleriyle uğraşmaya alışık, sanırım Birdie'nin bunu atlatacağını düşünüyor. Belki de atlatır. Ekibiyle yaptığı küçük konuşmayı duydum ve bana iyi davranmalarını söylemesine şaşırdığımı itiraf etmeliyim. Arkadaşlarının bana ucuz şakalar yapmasından zevk alacağını sanıyordum.

İnliyorum, takım elbise ceketimi ve düğmeli ceketimi çıkarıp kırıksıklıklardan uzak tutmak için asıyorum. Yanlışlıkla Birdie'nin geniş göğsünü sıyıran ön koluma bakıyorum. Kaşımaya çalışıyorum ve

Gömleğini ve göğüslerinin ağırlığını hissediyorum. Sadece bir anlığına da olsa, şimdi aklım asansör yolculuğu ve aramızdaki gerilimle ilgili düşüncelerde dolaşıyor.

Anında tüm kanım alt kattaki beynime hücum etti. Birdie'yi tekrar görmenin bende böyle bir "yükseliş" neden olmasını beklemiyordum. Şimdi gidip çalışmayı çok isterdim ama onu diğer odada yalnız bırakamam. Daha önce olanlardan sonra olmaz.

Eric bana Times Meydanı olayını anlattığında çok kızmıştım. Onunla böyle kalabalık bir yere asla gitmemeliydi. O büyük bir adam, ama eğitilmiş değil. Bugün kötü olabilirdi ve Eric'in yüzündeki ifadeye bakılırsa o da bunu biliyordu.

Birdie'nin bunu pek önemsemediğinden bahsetti ki ben etrafı taramadan her yere girmeye çalıştığı düşünülürse bu çok mantıklıydı. Tüm gösterilerden ve ses kontrollerinden önce ve sonra grubun mekan güvenliğiyle daha fazla çevre kontrolü yaptığımdan emin olmalıyım.

Bu kadar ünlü bir kadın olmasına rağmen, kesinlikle kendini koruyamıyor. Birlikte geçireceğimiz zaman işe yarayacaksa bunu düzeltmeliyiz. Beni dinlemediğinde hissettiğim öfke, eğer dikkatli olmazsam kafamı patlatacak. Beni bu kadar kızdırmamalı ama arkadaşlığımız bittiğinden beri ona karşı belli bir düşmanlık hissetmekten kendimi alamıyorum.

Instant Messenger konuşmamız sırasında ona ne derse desin her zaman arkadaş kalacağımıza dair söz vermiştim ama benimle arkadaş kalamayan o oldu. Aramızdaki arkadaşlığı bitiren o oldu, ben değil.

Onun öfkesini hak etmedim, sanırım beni en çok kızdıran da bu oldu. Ve bu, onu yürürken görmek zorunda kaldığım her yıl daha da arttı.

Okulda arkadaşlarımla gülüyor, şakalaşıyor, iyi vakit geçiriyordum. Ben iyi vakit geçirmiyordum ve o zamanlar onun gibi bir arkadaşına ihtiyacım vardı ama o yoktu.

Ellerimi birkaç kez yüzümde gezdirdim. Mantıklı tarafım kirli geçmişimizi unutmam gerektiğini biliyor. O zamanki halimizle değil, şimdiki yetişkin halimizle ilerlememiz gerektiğini. Ama o da bu işin peşini bırakmadı. Bitmemiş bir işimiz var ve ben bunu ortaya çıkarıp tartışacak kapasiteye sahip değilim. Hiç konuşabilecek miyim bilmiyorum.

Bu da beni sadece işimi yapmaya ve Birdie Wilder'ın beni birden fazla şekilde öfkeliendirmesini görmezden gelmeye geri getiriyor.

"Gerçekten Birdie'nin performansını hiç görmedin mi? Hiç mi?" Shea gürültünün üzerine bağırıyor.

Kanatlardan Birdie'yi izliyorum. Grup ilk şarkılarına yeni başladı ve kalabalık onlar için, özellikle de Birdie için çıldırıyor.

"Hayır," diye onaylıyorum, çocuğa bakmadan. Gözlerim tamamen Birdie'de, onun en iyi yaptığı şeyi yapmasını izliyorum.

Arkadaş olduğumuz iki yıl boyunca onun şu anda burada olduğunu asla hayal edemezdim. O zamanlar sessiz bir kızdı. Müzik konusunda çok tutkuluydu ve sevdiği gruplar hakkında benimle uzun uzun konuşabilirdi. Bana birkaç şarkısını bile söyledi, ama ünlü bir rock yıldızı? Ben asla

geldiğini gördüm. Ama şimdi onu sahnede böyle görünce, bu işte neden bu kadar iyi olduğunu, neden bu kadar çok hayranı tarafından sevildiğini anlayabiliyorum.

Birdie bir tür şehvetli cadaloz gibi görünüyor, kalçaları müzikle birlikte sallanıyor. Üzerinde, hareket ettikçe ayaklarında dönen pileli, yaprak dökmeyen yeşil bir etek var. Ekibin serdiği renkli bir halının üzerinde çıplak ayakla duruyor ve sanırım serçe parmağında parıldayan bir yüzük görüyorum. Kısa kesilmiş siyah bir tişört giyiyor ve kollarını yukarı kaldırdığında küçük bir şeftali derisi şeridinin dışarı çıktığını görebiliyorum. Küçük beynim bu derinin tadının nasıl olduğunu, nasıl hissettirdiğini merak etmeye başlıyor.

"Buna inanamıyorum! Televizyonda bile mi?" Shea yine
bağırıyor. "Hayır, asla."

"İyi bir gösteri sizi bekliyor. Bu insanlardan bazıları bu gece onu görmek için büyük paralar ödedi. Ama her kuruş iyi harcanıyor, güvenin bana."

Güzel bir nota mırıldanırken gözlerim Birdie'ye kilitleniyor. Ruhunun ayaklarımın altında titreştiğini hissediyorum. Kalabalık yüksek sesle tezahürat yapıyor ve ben de elimde olmadan gülümsüyorum. Yeteneği çok güzel ve grubuyla birlikte sahnedeki ruhu bulaşıcı. Tam daha iyisi olamaz diye düşünürken Birdie piyanosunun başına oturuyor ve vurmaya başlıyor. İzlemesi çılgınca ve o pedallara çıplak ayakla bastığına inanamıyorum. O bir canavar ve müzikal bir güç. Gençliğimdeki gibi müzik dinlemeyi bırakmış olsam da, müziğe karşı hala büyük bir takdirim ve asla kaybolmayacak bir bilgim var. Birdie Wilder ve grubu işlerini biliyor ve tüm dünya onları bunun için seviyor.

Şarkı üstüne şarkı, kendimi başka yere bakamaz halde buluyorum. O şarkı söyledikçe ve grup çaldıkça ben de onun sesine daha çok hayran oluyorum. Shea, Mama Cass ve Janis Joplin ile çok karşılaştırıldığından bahsetti,

Bunu sesinde duyabilsem de Birdie'nin kendine özgü bir yanı var. Sanki vahşi seks ve derin aşk bir şekilde şişelenmiş gibi.

"ATLANTIC CITY!" Birdie kalabalığa bağırıyor, yüzünden ter damlıyor ve yüz hatlarını geniş bir gülümseme kaplıyor. Artık koyu kırmızı ruj sürdüğü dudaklarının konuştuğu her kelimenin sesli harflerine doğru hareket edişini izliyorum. Cehennem kadar seksi ve şu anda bunu düşündüğüm için kendimden nefret edecek gücü bulamıyorum.

Kalabalık çılgına döner ve Birdie bunu yer.

"Belli bir şarkı için yüksek sesli istekler duymaya devam ediyorum!" diye tekrar bağırıyor. Kalabalık daha da çılgınlaşıyor ve çok geçmeden *Desire Reigns, Desire Reigns, Desire Reigns* sözleri kalabalığa yayılıyor. "Bunu onlara vermeli miyiz?" Birdie grubuna sorar.

"HELL YEAH!" Onlar da cevap verir. Jane onları daha da kızdırmak için davulda çılgınca şeyler yapıyor.

Birdie elleriyle kalabalığın sakinleşmesini işaret ediyor ve şok olmuş bir şekilde beni dinliyorlar.

"Pekala, seni duyduk Atlantic City! Seni duyduk!"

Birdie grubuna dönüyor ve Jane onları sayıyor. Çalmaya başladıkları şarkı daha önce duyduğumu bildiğim bir şarkı. Birdie Wilder'la ilgili her şeyden ne kadar uzak durmaya çalışsam da, bu onun en popüler şarkısı. Bazen spor salonunda, bazen radyoda, hatta reklamlarda ve bazı filmlerde bile çalıyor.

"Bu şarkı onu ünlü yaptı!" Shea benim düşüncelerimi yankılıyor. "Canlı olarak inanılmaz!"

Birdie şarkıyı başlatıyor ve notalar ağızından pürüzsüz bir şekilde art arda akıyor. Söylediği sözlerle odaklanıyorum ve sözler buz banyosu gibi üzerimden akıp gidiyor.

*Dayan bebeğim,
Sana yaşattıklarına bak, kalbini kırdı,
Senden asla böyle hoşlanmayacak,
Öyleyse neden arzularınızın hüküm
sürmesine izin veriyorsunuz? O senin
kalbini aldı,
Avucunun içinde tuttu,
Sıkıca ezdi ve içinde biraz ölmene izin verdi,
Hayatına devam etmelisin ama arzunun hüküm
sürmesine izin veriyorsun. Onunla birlikte olmak
isteyen sensin.
İçten içe onun da bunu hissetmesini
umarsın, Kalbinin büyümesini
beklersin,
Ama o senin arzunu istemiyor....
Yine de arzunun hüküm sürmesine izin verdin, arzunun
hüküm sürmesine, arzunun hüküm sürmesine. Büyüdükçe,
arzunun azalmasını istedin,
Ama bunun yerine, sizi eyaletten
eyalete takip etti.
Onu aklından çıkarmak zor, senden
nefret ediyor ama yine de onu
istiyorsun,
Sen onu seviyorsun, ama o seni unutuyor.
Hayatına devam etmelisin ama arzunun hüküm
sürmesine izin veriyorsun. Onunla birlikte olmak
isteyen sensin.
İçten içe onun da bunu hissetmesini*

*umarsın, Kalbinin büyümesini
beklersin,
Ama o senin arzunu istemiyor....*

*Yine de arzunun hüküm sürmesine, arzunun hüküm
sürmesine, arzunun hüküm sürmesine izin veriyorsun.
Sonunda, hayal edilecek bir rüya yoktur,
Sonunda umut edecek bir şey kalmadı,
Yine de yaz anılarına tutunuyorsunuz,
Olması gerekenlere ve keşkelere
Arzuya tutunuyorsunuz, o güçlü arzuya.
Arzunuzun hüküm sürmesine izin
veriyorsunuz.*

*Arzunun hüküm sürmesine izin ver, arzu hüküm
sürsün, arzu hüküm sürsün. Arzunun hüküm
sürmesine izin ver, arzu hüküm sürsün, arzu hüküm
sürsün. Arzunun hüküm sürmesine izin ver, arzu
hüküm sürsün, arzu hüküm sürsün.*

Müzik kesiliyor ve bir anlığına kalabalık sessizliğe gömülüyor. Kulaklarım
çınlıyor ve ellerim iki yanımda kenetlenmiş; tırnaklarım avuçlarıma öyle bir
batıyor ki canımı acıtıyor. Bu şarkı benim hakkımda. Başka kimin hakkında
olabilir ki?

Senden asla böyle hoşlanmayacağım. Bu lanet kelimeler. Ama
kulaklarımda çınlayan sadece bu sözler değil. O zamanlar beni seviyordu;
şimdi ise ondan nefret ettiğimi düşünüyor. Sanırım bir bakıma öyle ama o
zamanlar ondan nefret etmiyordum. Bunun için bir sebep yoktu. İlişkimizi
tuhafılaştıran oydu, ben değil.

Acaba Ben ve Wren bu şarkının onunla benim hakkımda olduğunu
biliyorlar mı? Ben o yaz aramızda neler geçtiğini hiç bilmediğini iddia ediyor
ama belki de biliyordu. Belki de sadece bana söyletmeye çalışıyordur. Şarkıyı
biliyorsa bir fikri olmalı, ki bildiğini biliyorum.

"Birdie bu şarkının karşılıksız bir lise aşkı hakkında olduğunu söylüyor.
Sence biliyor mudur?" Shea düşüncelerimi bölerek soruyor.

Ona cevap vermiyorum ya da benden bilgi almaya çalışıp çalışmadığını görmek için bakmıyorum, bunun yerine konserden sonra hayranlarla buluşma ve basın röportajlarına hazırlanmak için sahneden çıkıyorum. Şu anda bana orada ihtiyaç var. Bunu daha fazla izleyemem. Bu çok fazla. Çok fazla anı ve duygu var. Bir iş üzerindeyken hissetmemem gereken şeyler.

Kafamı oyuna vermem lazım.

On bir

Birdie

Tüm gösteri boyunca LIAM'ın gözlerini üzerimde hissetsem de ona bir kez bile bakmamayı başarıyorum. Bunun yerine kalabalığın ve yetenekli grubumun muhteşem enerjisine odaklanıyorum. Onun yakıcı bakışlarını şarkılarıma daha fazla tutku katmak için kullanıyorum. Bu gece söylediğimiz şarkıların en az dörtte birinin ilk albümüm *Desire Reigns*'den geldiğini ve şarkıların çoğunun onunla ilgili olduğunu düşünmedim bile.

Şarkıyı bitirdikten sonra bis yapmadan önce sahneden iniyoruz. Liam'ın artık orada olmamasına biraz şaşırdım ama bunu çok fazla düşünmedim. "Çevreyi kontrol etmek" ya da her neyse işte, sıvışıp gitmiş olmalı.

Bir yudum su alıp alnımı siliyorum, sonra grup ve ben iki şarkı için daha sahnedeyiz. Çılgınca bir koşuşturma ve göz açıp kapayıncaya kadar bitiyor. Tekrar sahneden indiğimizde, konser sonu toplantısı için bir araya geliyoruz, sonra Eric beni soyunma odama götürüyor.

"Liam bizimle yeşil odada buluşacak. Hayran buluşmaları ve basın röportajları boyunca sizi takip edecek."

"Mükemmel." Sesimdeki alaycılık belli oluyor ama Eric cevap vermiyor. Soyunma odama girdiğimde nefes almak için kanepeye çöküyorum. Gösteriler çok eğlenceli ama bir o kadar da çok iş.

"Bu gece sesiniz harikaydı. "Desire Reigns" şarkısında uzun zamandır duymadığım bir coşku vardı. Bunun bir sebebi var mı?" Eric'in kahverengi gözleri benimkilere bakıyor ve numaramı aldığını görüyorum.

Aptal rolü oynamaya karar verdim. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

"Liam adında bir korumayla ilgisi olmadığına emin misin?"

Ayağa kalktım ve bara doğru ilerledim. Gösteri bittiğine göre istersem sarhoş olabilirim ve olmak da istiyorum. "İyi bir seyircim vardı. Ve bu sabah olanlardan sonra iyi bir gösteri sunmak istedim."

Eric parmaklarını metodik bir şekilde bar tezgahına vuruyor. "Sen öyle diyorsan." "Ben öyle diyorum."

Tam tekrar konuşacakken kapı çalınır. Kapının arkasından bir ses sesleniyor. "Ben Liam."

"Şeytana bak," diye mırıldanıyor Eric. "İçeri gel!"

Liam soyunma odasına adım atarak içeri girer. Duruşu sıkı ve yüzü serttir. Normalden biraz daha sinirli görünüyor. Eric haklı, RSF' si var.

"Basın Birdie ile röportaj yapmak istiyor. Waves Magazine'den biri," diyor, tüm işiyle.

Kendime bir shot tekila koydum ve çabucak içtim. Gia bana birini gönderebileceklerini söyledi ve takipçiye mesaj göndermek için bir şeyler söylememi önerdi. Bunu yapabileceğimden emin değilim ama bir deneyeceğim. Bir kadeh daha içmemek için kendimi tutuyorum ve onun yerine dolaptan bir bira alıyorum.

"Hadi şu işi bitirelim."

Liam'ın bakışlarını önce boş kadehten sonra biradan alırken yakalıyorum. Muhtemelen bir sorunum olduğunu düşünüyor. Ki yok, ama ne isterse düşünmesine izin veriyorum. Beni yargılayabilir ya da kabul edebilir. Neredeyse her gün "Desire Reigns" şarkısını söylüyor olabilirim ama sözlerin artık bir önemi yok. En azından kendime böyle söylüyorum. Gözlerini yakalıyorum ve yakıcı bakışlarından geri adım atmıyorum.

Gitmemi işaret etmek için kolunu uzattı. "Önden buyurun."

Gözlerimizin kilidini açıyorum ve yanından geçip gidiyorum. Yeşil odaya doğru yürürken gözlerini sırtımda hissedebiliyorum. Bu, ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oluyor.

Odaya girdiğimizde, Liam beni şaşırtarak bir elini belime koyuyor, diğerini de insanların bana yaklaşmasını engellemek için öne uzatıyor. Bazı durumlarda bu sıcak olabilir ama ben hemen utandım. Yeşil odada hayranlarımın bana yaklaşmasına her zaman izin vermişimdir, zaten bunun için oradalar.

Liam'a hiçbir şey söylemiyorum, onun yerine kolunu aşağı itiyorum. Bunu beklemediği için kolunu isteyerek bırakıyor. Onaylamadığını dile getirmeye çalışıyor ama ne dinliyorum ne de umursuyorum. Her ikisi de Birdie Wilder tişörtü giymiş iki kıvrımlı genç kız bana yaklaşıyor ve sarılıp sarılamayacaklarını soruyor.

"Tabii ki yapabilirsiniz!" Kollarımı açtım ve kızlar hemen içeri girdiler. Kısa bir süre kucaklaştıktan sonra onlara imzalamamı istedikleri bir şey olup olmadığını soruyorum. Eric'in çektiği bir fotoğrafla bitiriyoruz. Liam'a sorsaydım zavallı kızlarla alay edip onları korkutacağını hissediyordum. Bu gece keyfi yerinde değil. Bir korumadan çok kuduz bir köpek gibi davranıyor. Onu görmezden geliyorum ve tur atmaya devam ediyorum.

Daha fazla fotoğraf çekiyor, daha fazla CD ve poster imzalıyorum. Liam tüm bu süre boyunca yanımda duruyor, bir hayran yanlış bir hareket yaparsa saldırmaya hazır. Cidden keyfimi kaçırıyor. Waves'e ulaştığımda

Magazine, bütün hafta olduğumdan daha huysuzum. Gia orada, Tanrı'ya şükür. Umarım aptalca bir şey söylersem beni durdurabilir.

"Katelyn, bu Birdie."

"Merhaba Katelyn. Tanıştığımıza memnun oldum." Gülümsedim ve tokalaşması için elimi uzattım.

"Sen de öyle, Birdie. Mümkünse birkaç fiyat teklifi almak istiyorum." Gia'ya bakıyorum ve o da başıyla onaylıyor. "Elbette."

Katelyn bir kayıt cihazı tutuyor, sonra da soruları sıralamaya başlıyor. Basit başlıyorlar. Turne hakkında sorular, yeni şarkılarım hakkında sorular ve sonra biriyle çıkıp çıkmadığımı soruyor. Bakışlarının Liam'a kaydığını fark ediyorum ve hemen başımı sallıyorum. "O benim korumam. Ben bekâрім."

Liam ona küçük bir sırtıma yaptıktan sonra Katelyn kızardı. Bu bende kuma isteğı uyandırıyor. Cidden bu muhabirle flört mü ediyor? Şu an ona inanamıyorum. Bütün gece karamsar davranıyordu, sonra güzel bir muhabir gördü ve gülümsedi. Kumar oynamak için sabırsızlanıyorum. Bugünden sonra, buna gerçekten ihtiyacım var.

Muhtemelen sadece birkaç saniye süren ama dakikalar gibi gelen bir sürenin ardından Katelyn sonunda tekrar bana odaklanıyor. "Bir korumadan bahsetmene sevindim. Sana şu takipçi meselesini sormak istiyorum. Nasıl hissediyorsun?"

Omuzlarımı geriye attım ve cesur bir yüz ifadesi takındım. "Kendimi iyi hissediyorum." "Bunu duyduğuma sevindim. Eğer onlara bir şey söyleyebilseydin, ne söyledin? ne diyorsun?"

"Korkmadığımı. Eğer profesyonel yardıma ihtiyacı olursa, masraflarını seve seve karşılayacağımı," diye cevap veriyorum.

Katelyn başka bir soru sormak için ağzını açıyor ama Liam öne çıkıyor. "Sanırım bugünlük bu kadar Katelyn. Birdie zaman ayırdığınız için teşekkür ediyor."

"Ne-" Kelimenin tamamını ağzımdan çıkaramıyorum çünkü Liam neredeyse beni kolumdan tutup sürükleyecek. Daha fazla olay çıkarmak istemiyorum, bu yüzden yüzüme yapıştırılmış sahte bir gülümsemeyle onu takip ediyorum.

Meraklı gözlerden uzakta koridora çıktığımızda Liam beni duvara yapıştırıyor. Vücudu o kadar yakın ki terinin ve tıraş losyonunun kokusunu alabiliyorum. Ben uzun boyluyum, ama o hâlâ benden beş santim uzun, bu yüzden kendimi küçük hissediyorum. Her zamankinden daha küçük. Yine, ona ve boktan davranışlarına bu kadar kızgın olmasaydım bu çok ateşli olurdu. Ve eğer öyle olsaydı, Liam Miller olmazdı.

"Gazetecilere böyle şeyler söyleyemezsin," diye azarlıyor.

Sesi sert, ama bunun beni etkilemesine izin vermemeyi başarıyorum, en azından dışarıdan. Çenemi yukarı kaldırıp göğsümü kabartıyorum, "Ben sadece Gia'nın benden yapmamı istediği şeyi yaptım."

"Şu andan itibaren takipçiniz hakkında medyaya hiçbir şey söylemeyeceksiniz. Onları kışkırtmamalı ya da bir kurtarıcı gibi yardım teklif etmemelisiniz. Bu sizi incitebilir ya da daha kötüsüne yol açabilir."

Yüzü sadece birkaç santim ötemde ve sıcak nefesini zaten sıcak olan yanağımda hissedebiliyorum. Bu kadar yakinken, yetişkin hayatlarımızda ilk kez ona *gerçekten* bakabiliyorum.

Cildinin elmacık kemiklerinin üzerinde nasıl gergin olduğunu ve uykusuzluktan gözlerinin altında hafif torbalar olduğunu görebiliyorum. Kirpiklerinin tenini nasıl öptüğünü ve kaşlarının hafif bir düzeltmeye ihtiyacı olduğunu fark ediyorum. Çikolata rengi gözbebeklerinin derinliklerinde benim için duyduğu endişeyi, gözle görülür öfkesi ve başka bir duygunun katmanlarıyla karışık olarak görüyorum. Tahmin etmem gerekirse, bunun acı olduğunu söyleyebilirim. Ne için, bilmiyorum.

Liam'ın eli pazumun üzerinde esniyor ve bir an için beni öpeceğini düşünüyorum. Ya da bana vuracağını. Hayır, Liam bunu asla yapmaz.

"Liam," diye nefes alıyorum, sesim her zamankinden daha boğuk çıkıyor. Ses onun transını bozuyor ve yüzüne bir tokat atmışım gibi geri adım atıyor.

"Özür dilerim," diye boğazını temizliyor. "Senin alanına bu şekilde girmemeliydim. Bu hiç profesyonelce değil."

Kalın bir şekilde yutkunuyorum, "Haklısın, öyle." Onun büyüünün bozulmasıyla kendime geliyorum. Beni bir çocuk gibi yeşil odadan çıkardığı için ne kadar utandığımı hatırlıyorum.

"Ve Bay Miller, bir dahaki sefere bana bir şey söylemek istediğinizde sadece sorarsanız memnun olurum. Beni takdir eden ve bana saygı duyan insanlarla dolu bir odanın dışına sürüklemenize gerek yok. Gia için potansiyel bir halkla ilişkiler kabusu yarattınız."

Kabaca başını sallıyor. Yüzünde yine o sert ifade. "Anlaşıldı, Bayan Wilder. Size yeşil odaya ya da otelinize kadar eşlik etmemi ister misiniz?"

"Yeşil odaya geri dönüyorum. Yapmam gereken daha çok basın işi ve buluşmam gereken hayranlarım var."

"Önden buyurun" hareketini tekrar yapıyor ve ben de Liam Miller'la bir odada daha fazla yalnız kalmayacağım için mutlu bir şekilde hızla çıkıyorum.

Dördüncü içkimi içiyorum ve arada birkaç bira da içtim.

Hayranlarımla buluştuktan sonra, grup ve açılış sanatçılarımız muhteşem şovumuza kadeh kaldırmak için etrafta kaldı. Şimdi etrafımızda toplanmış bazı çılgın hayranlarımızla konuşuyoruz. Bu geceki gösteri çok verimliydi. Bir sutyen, iki tanga ve üç çift külot aldım. Uzun zaman önce atılmışlardı ama konuşması çok komik.

Liam'ın köşede durup izlerken düşündüğü her neyse onu düşündüğünü hissedebiliyorum. Kevin onu birkaç kez bize katılmaya bile ikna etmeye çalıştı ama her seferinde kibarca reddetti. Koridordaki küçük hesaplaşmamızdan sonra bana doğru bakmadı bile. Ama düşündükçe bunun en iyisi olduğunu fark ediyorum. Hayatımı tekrar istila etmesini istemiyorsam birbirimize tamamen yabancı kalmalıyız.

"Pekala," diyor Kevin dizlerini tokatlayarak. "Uyumam lazım, yoksa yarın gece sahnede uyuyakalacağım."

"Ben de," diyor Jane ellerini başının üzerine uzatırken. "Bu kadar içkiden sonra zaten akşamdan kalma olacağım."

Bu zincirleme bir reaksiyon başlatıyor ve çok geçmeden herkes gitmeye hazırlanıyor. Eric'e arabalarımızı göndermesi için mesaj atıyorum ve eşyalarımı toplamak için soyunma odama gidiyorum. Liam beni takip ediyor ama ben onu fark etmiyorum.

Tekrar küçük bara doğru ilerliyorum. Saat sabahın birini geçiyordu ama yorgun değildim. Ayrıca henüz yeterince sarhoş da değilim. Bir kadeh daha içiyorum ve boş bardağı masaya vurduğumda Liam'ın gözlerini üzerimde hissediyorum. Son kadehle ilgili bir şey söylemek istediğini anlayabiliyorum ama dudağını ısıırıyor. Akıllı adammış.

Çantamı aldım ve kapıya doğru yöneldim. Liam hâlâ bir köpek yavrusu gibi peşimden geliyor. Koridor ve dışarısı zaten temiz, bu yüzden onun gözcülük yapmasını beklememe gerek yok. Arabaya binip otele doğru yola çıktığımızda, nihayet kumar makinelerine girebileceğim düşüncesiyle başım dönmeye başlıyor. Bütün gün bekledim!

"Neden gülümsüyorsun?" Liam'ın sert sesi beni ürkütüyor.

"Orada olduğunu unutmuşum," diye gülüyorum. Tamam, daha çok kıkırdamaya benziyor.

Vay be. Düşündüğümde daha sarhoş olabilirim.

Başını sallar. "Güzel. Bu, kurallarınıza uyduğum anlamına geliyor."

Homurdanıyorum. Gerçek bir homurtu. Çok geçmeden o kadar çok gülüyorum ki altıma işeyebileceğimi düşünüyorum. Liam tüm bu süre boyunca beni izliyor, güzel pembe dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme.

"Neden bu kadar çok gülüyorsun?"

Daha yüksek sesle gülüyorum. "Tüm bu durum gülünç." Kirli çenesini ovuşturuyor. "Nasıl yani?"

"Bilmek istemez miydiniz?" diye

kıkırdıyorum. "Siz başka bir şeysiniz

Bayan Wilder." "Bana söylendi."

Liam kaşlarını kaldırıyor ama araba otelin önünde duruyor. Takım elbisesinin düğmelerini ilikleyip arabadan iniyor ve bir dakika sonra beni takip etmem için onay veriyor. Lobiye girdiğimizde, kumar makinelerinin sesi beni çağırıyor ve hemen onlara doğru ilerliyorum.

"Dur!" Liam emrediyor.

Uslu bir köpek gibi duruyorum.

Topuklarımın üzerinde dönüyorum. "Evet?" *Oda dönüyor mu?* Tavana bakıyorum ve sanırım dönüyor. Dört atışta durmalıydım. Muhtemelen bu gece çok para kaybedeceğim.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" "Kumar oynamaya gidiyorum."

Başını sallıyor. "Hayır. Bu gece kumar oynamayacaksınız Bayan Wilder."

"Dur bakalım, dostum! Sen benim bekçim değilsin."

Dikkat çekmemek için sesini alçaltarak yaklaşıyor. "Güven bana, öyle olmadığımı biliyorum. Ama ben senin korumanım ve gecenin bu saatinde tam teşekküllü bir kumarhanede seni güvende tutacak donanıma ya da hazırlığa sahip değilim. Güvenli değil ve tüm paranı çarçur edebilesin diye seni ya da kendimi riske atmayacağım."

Yine kıkırdıyorum. "Bir gecede harcamak için çok fazla para olurdu."

Dilini ısırıyor ama gülmek istediğini anlayabiliyorum. Ya da belki çılgılık atmak. "Seni odana geri götüreyim."

Sızlanıyorum. "Ama... kumar."

"Başka bir geceyi beklemek zorunda kalacak. Hazır olduğum ve ayakta uyuyakalmadığım bir gece. Uzun bir gün oldu."

Mantıksız öfkemi bastırmaya çalışarak dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Haklı olduğunu biliyorum ama sarhoş Birdie planlarının bozulmasından hiç memnun değil.

"Çok sıkıcısın."

"Bana ne dersiniz deyin. Ben sadece işimi yapıyorum."

"Tamam. Beni geri götür ey Sıkıcı Olan." Beş y a ş ı n d a y m ı ş ı m gibi dilimi çıkardım. "Ben başka bir şekilde tekmelerimi alırım!"

"Odanızda ve kapı kilitli olduğu sürece." "Peki ya değilse?"

Liam'ın çenesi sıkıştı ama yemi yutmadı. "Gidelim Bayan Wilder. Sanırım biraz uykuya ihtiyacınız var."

On iki

Liam

Bu kadın benim ölümüm olacak.

Bu gece Birdie'nin süitinin dışında kalsam mı kalmasam mı bilemiyorum. Odama gittiğim anda kumar oynamak için gizlice dışarı çıkmaya çalışacağından endişeleniyorum. Bunu yapması yüzde yüz mümkün olacak kadar sarhoş. Onu suçlayamam, parlak ışıklar bugün de birkaç kez adımı andı. Ama odasına güvenli bir şekilde kilitletiğinden emin olduktan sonra, önümüzdeki bir saat boyunca ya da en azından odası sızdığını düşünecek kadar sakinleşene kadar kapısının hemen dışında kalmaya karar verdim.

Bir yanım odasında kalıp yüzüstü yattığından ve yeterince su içtiğinden emin olmak istiyor ama bana hatırlattığı gibi, ben onun bakıcısı değilim. Arkadaşı da değilim. Beni onun koruması olmam için tuttular, bebek bakıcısı değil.

Sıkıntılı bir iç geçirdim. Eric'e Birdie'nin içkiyle başı dertte mi diye sormalıyım. Eğer bu gece düzenli bir olay olursa, mesai saatlerimi arttırmam gerekecek. Birdie, birlikte çıktığım spor salonundaki çocuklar gibi onları da paketleyebilir.

Bazı geceler Ben ile birlikte. Bunu endişe verici buluyorum. Kabul ediyorum, bu gece sadece bir gece ve o ve ben aramızdaki her neyse onu yeniden alevlendirdik. Doğruyu söylemek gerekirse, eğer bir içki içebilseydim, içerdim. Ama isteyim ve artık çok fazla içmemeye çalışıyorum, özellikle de stresten kaçmak için.

Geç olduğu ve etrafta kimse olmadığı için kapıdan aşağı kayıyorum. Ayaklarım ağrıyor, bu yüzden Ben'e mesaj atıp bana daha iyi ayakkabılar sipariş etmesini ve bir sonraki durağımıza göndermesini istiyorum. Beni bu duruma soktuğu için bir saniyeliğine benim sürtüğüm olabilir. Fit olabilirim ama vücutlar bütün gün ayakta durmak için yaratılmamış, özellikle de durgun bir pozisyonda.

Koridorun sessizliği ve kapıya yaslanmış yorgun bedenimle zihnim dolaşıyor. Daha bu sabah Cindy ile seks yapmış mıydım? Kesinlikle esnekti.

Bana binerken kalçalarıyla yaptığı o şey. Bunu zihnimde görebiliyorum ve anında aletim yarı sertleşiyor. Zihnimin gözünde, sarı saç tutamlarını geri çekmek için öne doğru uzanıyorum, ama bunu yaptığımda, Cindy'nin şımarık burnu yerine Birdie'nin yuvarlak yüzü.

Gözlerim açıldı ve inledim. Gösteriden sonra koridorda yaptığımız hararetli konuşmayı suçluyorum.

Vücudunun benimkine bastırılmış hissi, yumuşak kıvrımları ve sıcaklığı. Boyu bizi daha eşit hale getirdi ve eğer ondan bu kadar hoşlanmasaydım ve patronum olmasaydı, ona o anda ve orada teklif ederdim. *Kahretsin...* taşaklarımı onun sıcaklığının derinliklerine gömdüğümde nasıl hissedeceğimi hayal etmek benim için neredeyse çok kolay.

Kendi suratıma bir tokat attım.

Küçük beynim beni yine onunla birlikte düşündürüyor. Şimdi bir soğuk duşa daha ihtiyacım var. Saatile bakıyorum, sadece on beş dakika olmuş. Kulağımı

ve Birdie'nin etrafta dolaştığını duyuyorum. Konuşmuyor ama bir şeyler yapıyor.

Uyumasını istiyorum ama işe yaramıyor. Başımı kapıya çarpıyorum ve bir an için hareket duraklıyor. Birkaç saniye sonra tekrar başlıyor. Sanırım bir süre burada kalacağım.

Yüksek bir ses beni uyandırdı. *Kahretsin!* Uyuyakalmışım. Profesyonel olmanın yolu.

Ayağa kalkıp koridoru tarıyorum ama neyse ki kimse yok. Kulağımı Birdie'nin kapısına dayadığımda bir şeyler duyduğumu sanıyorum. Beni uyandıran ses onun süitinin içinden gelmiş olmalıydı. Saatile bakıyorum ve sadece birkaç dakikadır kendimde olmadığımı görüyorum ama bunun tekrar olmasına izin veremem. Ben uyurken süitin içinde bir şeyler olmuş olabileceği endişesi midemi dolduruyor. Kapıyı yüksek sesle çalıyorum ama cevap yok.

"Birdie?" Kapıyı tekrar çaldım, bu sefer biraz daha güçlü. Ama hâlâ ses yok.

Başka bir şey düşünmeden, onu kontrol etmem gerektiğine karar verdim. Sarhoştı ve bir şey olmuş olabilirdi. Odasında bir sapık olmadığından eminim, bu yüzden eğer ses içeriden geliyorsa, bir şey yaptığı içindir.

"Birdie, iyi misin?" Bir kez daha bağıyorum. Hâlâ cevap gelmeyince, Eric'in benim için hazırladığı oda anahtarının bir kopyasını çıkarıp içeri sokuyorum. Işık yeşile dönüyor ve içeri giriyorum.

Gözlerim önce mutfak tezgahındaki boş bira kutularına ve küçük burbon şişelerine gidiyor. Olamaz, daha fazla içmiş. Banyodan gelen su sesi beni onun nerede olduğuna yönlendiriyor. Kapıya doğru ilerliyorum, midem düğümleniyor. Umarım kendini öldürmemiştir. Lanet olsun. İşimde berbatım ve daha yirmi dört saat bile olmadı.

Banyoya ulaştığımda kapı ardına kadar açıktı ve Birdie küvetin içinde garip bir şekilde yatıyordu. Hâlâ siyah bluzunu giyiyor ama uzun eteğini çıkarmayı başarmış. Duş perdesi yerdeydi ve su onu ıslatıyordu. Gözlerimi, şeffaf siyah yüksek belli külotla kaplı belinin altından uzak tutmaya çalışıyorum. Onlar da sırlıslık ve amının dış hatlarını görebiliyorum, mükemmel bir üçgen şeklinde kıllar. Eğer onun iyiliği için bu kadar endişelenmeseydim, aletim bu manzara karşısında son derece mutlu olurdu.

Ela gözleri bana bakıyor ve midemde bir ağırlık kalkıyor. Şükürler olsun ki yaşıyor.

"Hey Liam Miller," diye mırıldanıyor. "Odamda ne yapıyorsun?"

Hiccup.

"Tanrım, Birdie. İyi misin?" Dizlerimin üzerine çöküyorum ve su güzel takım elbisemi ıslatmaya başlıyor. Buz gibi soğuk duşu kapattıktan sonra Birdie'yi omuzlarından tutup kaldırıyorum.

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım." *Hiccup.*

"Daha ne kadar içtin?"

İnliyor, kollarımda bir insandan çok ölü bir balık gibi davranıyor. "Neden benim odamdasın?" Tekrar soruyor. Gözleri kapalıydı ve ağzı tatlı bir şekilde büzülmüştü.

"Ölmeyeceğinden emin oluyorum. Sana hiç içki içmemeni ve banyo yapmamani söyleyen oldu mu? Kendini ciddi şekilde yaralayabilirdin."

"Senin umurunda değil!" Beni itmeye çalışıyor ama ben ondan daha güçlüyüm, o yüzden kımıldamıyorum.

"Hadi, seni küvetten çıkaralım. Hasta olacaksın."

Homurdanıyor. "Bu bir kocakarı masalı. Islanmak ve şmek seni hasta etmez. Virüs yapar!"

Başımı göğsüme yaslıyorum. "Ben seni ölümden kurtarmaya çalışırken sadece sen bana gerçekleri söylersin."

"lmyorum," diye

mırıldanıyor. "Evet, çünkü ben

buradayım."

Bana gözlerini deviriyor ve ben onu küvetten çıkarmaya devam ediyorum. Ayaklarının üzerinde sallanıyor ama neyse ki ayakta duruyor. Havluya uzanırken bir kolumu onun üzerinde tutuyorum. Omuzlarına sararak onu mutfağa götürüyorum, sonra bir tabureye oturtuyorum.

"Liam Miller," tam adımı tekrar söylüyor ve yemin ederim sikim seğiriyor. Gsterisinden kalma kömür karası makyajı gözlerinin etrafına bulaşmış ve koyu ruju tamamen gitmiş, ama Tanrım, yle görünüyor ki... *Hayır, o konuya girme Liam.*

"Birdie Wilder," diyorum, adı dilimde şurup gibi.

Havluyu vücuduna yakın tutuyor. "Adımı söylemen hoşuma gidiyor. Hoşlanmamalıyım ama hoşlanıyorum," diye itiraf ediyor, sesi kısık.

"Bana gelince hiçbir şeyden hoşlanmadığını sanıyordum." Ona bir bardak su ve dolaplardan birinde bulduğum bir Tylenol getirdim. Eğer almazsa sabaha çok fena başı ağrıyacak. Muhtemelen bazı vücut ağrıları da.

"İstemiyorum! Sen bir pisliksin."

Elimde olmadan sırttım. "Bu konuda haklısın."

"Burada ne işin var Liam?"

"Sana söyledim, sana yardım ediyorum."

"Hayır." *Hiccup*. "Burada ne yapıyorsun?" diye bağıyor.

Şimdi anlıyorum. "Sana söyledim. Bir iş yapmak için buradayım." "Ve hepsi bu mu?"

"Dediğim gibi, paraya ihtiyacım var."

"Ama paraya neden ihtiyacın var?"

Omuzlarımı geriye atıyorum ve boynumu kırıyorum. "Nedir bu, yirmi soru mu?"

"Sen sadece... UGH! Beni çok kızdırıyorsun, Liam Miller. Sana bakıyorum ve

-" diye duraksıyor.

Kapüşonlu gözlerine ve dağınık dudaklarına bakıyorum. Kahretsin, dudakları... lezzetli yastıklara benziyorlar. Kendi dudaklarımı onların üzerine koymak istiyorum ve... "Ve ne?" Ağzım kurumuş bir halde soruyorum.

Hiçbir şey söylemiyor, onun yerine ayağa kalkıyor ve neredeyse düşüyor. Onu tuttum ve sabit tuttum. "Nereye gidiyorsun?"

"Üşüyorum. Üzerimi değiştirmem lazım... ama zemin hareket ediyor gibi görünüyor."

Bir nefes verdim. Bu kadın! Onu yanıma çektim, "Seni tuttum." Sesimdeki aksaklığı ya da onu olması gerekenden daha yakın tuttuğumu fark etmiyor gibi görünüyor.

Birlikte yatak odasına doğru yürüyoruz ve onu nazikçe yatağın kenarına oturtuyorum. Bavuluna doğru yürümek için dönüyorum ama elimi tutarak beni durduruyor.

"Bu geceki şarkını duydun mu?"

İçkinin etkisiyle gözleri hâlâ cam gibi ve ona çenesini kapatıp yatmasını söylemek istiyorum ama gözlerindeki yalvarma hali de cevap vermeme neden oluyor.

"Yani, benimle mi ilgili?"

Yanakları utançtan kızarır. "Artık öyle hissetmiyorum. Bil diye söylüyorum. Aptal ve takıntılı bir gençken yazdığım eski bir şarkı."

Neden bilmiyorum ama sözleri midemi bulandırıyor. "Sen nasıl istersen, Birdie."

"O zaman beni incittin Liam. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Boğazımda bir yumru oluşuyor. "Ben de gençtim Birdie. Seni incitmek istememiştim."

"Şişman bir kızla çıkmak istemediğini anlıyorum ama bu kadar acımasız olmana gerek yoktu. Sen benim en iyi arkadaşımydın."

"Woah! Ben ne zaman senin kılona ilgili bir şey yaptım ki?"

Yüzünü buruşturuyor, ses tonu alaycı *bir şekilde* "Senden asla böyle hoşlanmayacağım" diyor.

Ellerimi çenemdeki kılların üzerinde gezdiriyorum. "Mesele asla görünüşün değildi Birdie. Pisliğin teki olabilirim ama sığ bir pislik değilim. Hiçbir zaman da olmadım."

"Çirkin olduğumu mu söylüyorsun?" Gözleri sulanıyor.

Lanet olsun. Bu konuşma sol alanda çok uzakta. Birdie sarhoş ve açıkça aklını kaçırmış. Şu anda yapmak istediğim en son şey, artık önemli bile olmaması gereken eski dramayı yeniden tartışmak.

"Bence uyumalısın. Böyle devam edersen sabah kendini beğenmeyeceksin."

"Ben iyiyim."

"Evet, domuzlar da uçar," diye

homurdandım. "Sen bir pislisin."

"Öyleyim ve sen sarhoşsun." Hâlâ tuttuğumu fark etmediğim elimi onunkinden çekip çantasından bir şort ve gömlek alıyorum.

"Üstünü değiştir ve biraz dinlen, Birdie. Ben senin kanepende uyuyacağım. İyi olduğundan emin ol."

"Evet baba," diye yine alay ediyor. Ama bu sefer alay etmesinden zevk almıyorum, onun yerine öfkeden kuduruyorum. İlk gecemin böyle geçmesini beklemiyordum. Yorgunum ve onun görüş alanında daha fazla kalırsam aptalca bir şey söyleyeceğim.

"Sadece yap, Birdie."

Havlusunu aşağı itiyor ve ben çıkamadan gömleğini çıkarıyor. Transparan siyah dantelli bir sütyen giyiyor. İri göğüsleri ıslak kumaşı zorluyor ve karnı başımın inmesi için güzel bir yer gibi görünüyor.

Lanet olsun. İnişli çıkışlı duygularımla kendime kamçı etkisi yapıyorum. Cidden, benim neyim var böyle? İlaç almalıyım ya da bayıltılmalıyım.

Bana sırtıyor... küçük cadaloz ne yaptığını çok iyi biliyor. Gözlerimi onun koyu renk meme uçlarından kaldırıyorum, vücudum görsel uyarım ve hararetili gerilimden ısınıyor. *Profesyonel kal, Liam.*

Poker suratımı tekrar takındım. "Yatağınıza gidin Bayan Wilder. Bu oyunu oynamayacağız."

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum," diye masumca cıvıldıyor.

"Cehennem gibi. şimdi yatağına git. Sabah görüşürüz." Kapıyı üzerine kapattım ve iyi olacağını umdum. İyi olacağından eminim, görünüşe göre oldukça işlevsel... ve alingan.

Oturma odasına doğru ilerliyorum, pantolonum banyodan dolayı hâlâ ıslak. Önce süslü kanepeye, sonra da büyük bir kral yatağı olan yatak odama açılan kapıya bakıyorum. Sanırım bu kanepeler bu gece için yeterli olacak. Hayranlık uyandırıcı.

On üç

Birdie

SANIRIM ÖLÜYORUM. Ya da belki çoktan ölmüşümdür? Başım çarpıyor ve vücudum sanki bir kavgaya karışmış gibi hissediyor. En son Michigan State'teki ilk üniversite partimde böyle hissetmişim.

Blech. Ağzımın tadı bok gibi. Neden bu kadar çok içtim ki? Doğru ya, Liam Miller. Nefesim kesildi ve çok hızlı bir şekilde doğruldum.

Başım dönüyor. "Siktir."

Bir iniltiyle tekrar uzandım. Liam. Aptal surat. Miller. Beni neredeyse çıplak gördü. Söylediğim şeyler... Oh adamım, vur beni artık. Onun hakkında "Desire Reigns" yazdığımı söyledim, bunu neden yaptım?

Artık resmileşti. Bir daha asla içmeyeceğim.

Kapıma hafifçe vuruluyor ve kafamı kaldırdığımda Shea'nın elinde siyah bir kahve ve üzerinde yağ lekesi olan kahverengi bir poşetle kapıda durduğunu görüyorum. Muhtemelen yumurtalı ve peynirli bir simittir. Onu yemek mi yoksa kusmak mı istediğimi bilmiyorum ama onu yemek muhtemelen şu anda yanmakta olan asite yardımcı olacaktır.

Midemde bir delik var. Dün akşam yemekte bir şey yediğimi sanmıyorum, bu yüzden de bu kadar sarhoş oldum. Yine Liam'ı suçluyorum.

Shea sessizce, "Buna ihtiyacın olacağını düşündüm," diyor ve bu kadar düşünceli olduğu için onu öpmek istiyorum. Yatağın kenarına oturup bana kahve ve yiyecekleri uzatıyor. "Bu arada berbat görünüyorsun. Belki de doğrudan duşa girmelisin, aynaya bakma zahmetine girme."

Yaltaklanıyorum. "O kadar kötü mü?"

"Bana Palyaço Bozo'yu hatırlatıyorsun," diye kıkırdıyor.

"Harika. Sadece harika." Sade kahveden bir yudum alıyorum ve ağzımdaki bok tadını yakmasının keyfini çıkarıyorum.

"Eee... Liam'la barıştınız mı?" Başıyla oturma odasını işaret ediyor.

"Bunu neden söyledin?"

"Ben geldiğimde kanepede uyuyordu. Ya adam işini çok ciddiye alıyor ya da dün gece bir şey oldu."

"Büyük ihtimalle birincisi. Dün gece aramızda hiçbir şey olmadı. Ya da en azından kayda değer bir şey olmadı. O hala burada mı?"

Başını hayır anlamında sallıyor. "Ne oldu o zaman? Neden ısınmış ölü gibi görünüyorsun?"

"Sarhoş oldum ve dušta düştüm." *Ve Liam'ın önünde soyunmaya çalıştı.*

"Tanrım, B! Sen iyi misin? Sana bir doktor randevusu ayarlamamı ister misin?"

"Hayır, böyle iyiyim." Kendimi yiyecek torbasını açmaya zorluyorum. Simidi çıkardım ve bir ısırık aldım. Karbonhidrat mideme indiğinde kendimi hemen daha iyi hissediyorum.

"Emin misin?"

"Düşüşümü kıcımla kırdım. Daha çok utandım ve ağrım var. Akşamdan kalma olduğumu söylemiş miydim? Şu anda seninle nasıl konuştuğumu bile bilmiyorum."

"Ben de bilmiyorum. Ama Rolling Stone ile bir toplantınız olduğunu hatırlatmak için geldim."

"Lanet olsun! Röportajım."

"Evet. Bugün olduğunu unuttun, ha?"

"Kesinlikle öyle. Saçım ve makyajım geliyor mu?"

"Hayır, ama istersen onları da getirebilirim."

"Evet, lütfen. Bir mucizeye ihtiyacım var."

Karmakarışık saçlarımı karıştırıyor. "Bu konuda sana katılıyorum."

Shea görüşmenin nasıl geçeceğini anlatırken bir lokma daha yiyor ve kahvemi yudumluyorum. Öğle yemeği için otelin barında buluşacağız, sonra Atlantic City'de yürüyüşe çıkacağız. Muhabir bana bazı sorular soracak, beni tanıyacak ve sonra işimiz bitecek. Şaşırtıcı bir şekilde, daha önce Rolling Stone'da hiç yer almamıştım, bu yüzden bu büyük bir olay. Unuttuğuma inanamıyorum.

"Düşünceleriniz için para mı?" Shea sırtıyor. "Çok sessizsin."

"Umarım sapık hakkında bir şey sormazlar. Liam bu konuda hiç konuşmamam gerektiğini söyledi."

"O zaman yapma. Gia'nın onlara haber vermesini sağlarım. Sadece rahatça paylaşabileceğiniz şeyler hakkında konuşun."

"Tamam, güzel."

"Dün gece Liam'la aranızda ne olduğunu bana gerçekten anlatacak mısınız? Ona "Desire Reigns "in karşılıksız bir lise aşkını konu aldığını söylediğimde çok tuhaflaştı. Gösteride gözleri fal taşı gibiydi.

bunu söyledi. Sonra da bir şeyi yumruklamak ister gibi fırlayıp gitti. Bu şarkı onun hakkında mı?"

Biraz daha kahve içiyorum ama midemin zıplamasını engelleyemiyor. Liam'ın şovum karşısında gözlerinin dolmadığından eminim, abartıyor ama dün gece duş olayından önce neden bu kadar sinirli olduğunu şimdi anlıyorum.

"Şimdilik kendime saklamak istediğim uzun bir hikaye. Başım çatlıyor ve bir duşa ihtiyacım var. Başka bir zaman alabilir miyim?"

Shea gülümser ve ayağa kalkar. "Elbette. İşe koyulacağım ve bir saat içinde saç ve makyajı burada hazır edeceğim. Git temizlen ve unutma, aynaya bakma."

"Anlaşıldı!" Selam veriyorum. Ama Shea'nın gittiğini duyar duymaz banyoya gidip aynaya bakıyorum.

Haklıydı, bakmamalıydım.

Uzun bir duş, ardından aspirin, çok daha fazla kahve ve ardından saç ve makyajdan sonra yepyeni bir kadını. Ama hiçbir şey dün gece Liam'la nasıl olduğuma dair duyduğum utancı silemez. Ne yazık ki, gece dışarıdayken söylediklerimi ve yaptıklarımı unutan biri değilim, her kelimeyi hatırlıyorum.

"Desire Reigns "in "onun şarkısı" olduğundan bahsetmekle kalmadım, ona şişman bir kızla çıkmak istemediğini söylediğime de inanamıyorum. Bunu aştığımı sanıyordum.

vücuttan nefret etme saçmalığı. Görünüşe göre sarhoşken değil... ve lise saplantım korumamken değil... çok seksi bir korumayken.

Koyu göz makyajımdan kaçınmaya dikkat ederek gözlerimi ovuşturuyorum. Dün gece yaptığım gibi kendimi yine dağınık bir rakuna dönüştürmek istemiyorum. *Ugh!* Liam da gördü. Düşüncelerimi uzaklaştırmaya çalışıyorum, birkaç dakika sonra onu tekrar göreceğim için korkuyorum.

Röportaj sırasında her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için beni ve muhabiri takip edecek. Muhtemelen dün geceden sonra benden daha çok nefret ediyordur. Onu suçladığımdan değil. O sadece bana yardım etmeye çalışıyordu ve ben de sarhoş bir sürtük gibi davrandım.

Kapım kesik kesik çalınıyor. Müzikle yüzleşme zamanı. Kapıyı açtığımda Liam'ın hoşnutsuz yüzüyle karşılaştım.

Bugün başka bir takım elbise giymiş, bu sefer kravat yok. Sadece beyaz bir düğme, lacivert pantolon ve ona uygun bir ceket. Saçları hâlâ ıslak ve yemin ederim parmaklarını saçlarında gezdirdiği yerleri görebiliyorum. Saat beş yönündeki gölgesi de gitmiş ve çenesinde kendini yaralamış olması gereken küçük kırmızı bir nokta fark ediyorum. Kahverengi gözleri yorgun ama patronunun kanepesinde uyumuş birine benzemiyor.

"Cevap vermeden önce kim olduğunu görmek için gözetleme deliğinden bakmalısın ya da en azından kim olduğunu sormalısın. Herhangi biri olabilirdim," dedi.

Sesinin gerginliği karşısında doğruluyorum. Doğru, kızgın. Haklı olarak. Bugün eğlenceli bir gün olacak. "Baktım," diye yalan söyledim.

Yutkunuyor, adem elması aşağı yukarı sallanıyor. "Yalan söylediğinizi biliyorum. Bir dahaki sefere bakın Bayan Wilder. Bu kendi güvenliğiniz için."

Bayan Wilder. "Tamam, yapacağım."

Liam kara kaşlarından birini kaldırıyor, ona zorluk çıkarmamama şaşırıyor. Ama haklı olduğunu kabul etmek zorundayım. Bakmalıydım.

Ben de kaşımı kaldırıp ona bakıyorum. "Ne yani, seninle tartışmamı mı istiyorsun?"

"Tabii ki hayır, Bayan Wilder. Gitmeye hazır mısınız? Rolling Stone muhabiri aşağıda."

İğneleyici bir şey söylememek için dilimi ısırıyorum. "Öyleyim. Çantamı alayım."

Liam içeri girmek yerine koridorda saygıyla bekliyor, ben de çıkmadan önce ihtiyacım olan şeyleri alıyorum. Liam'ın önünde yerimi alıyorum, o da arkamdan geliyor, yürürken ayak sesleri ağırlaşıyor. Etrafta kimse yok ve gözlerinin kafamın arkasında delikler açtığını hissedebiliyorum.

Asansöre bindiğimizde, daha fazla dayanamıyorum. Bunu neden yaptığımı bilmiyorum ama özür dilerim.

"Liam..." Sesim kararsız. Başını bana doğru çeviriyor ama vücudu öne bakmaya devam ediyor. "Sadece dün gece için üzgün olduğumu söylemek istiyorum."

Bir an bana bakıyor ve bir an için bir şey söyleyeceğini sanıyorum. Onun yerine sadece başını sallıyor, sonra da mükemmel bir heykel gibi ileriye bakmaya devam ediyor.

Ona bağışlamak, kabul ettiğini söylemesi için yalvarmak istiyorum ama bunu yapmam aptallık olur. Belli ki iş moduna geri dönmüş. Ve dün gece söylediklerim için üzgün olsam bile, o şeyleri söyledim çünkü böyle hissediyorum. O zamanlar beni incitti ve dün gece duşta düştükten sonra bana yardım etmesi geçmişi değiştirmede.

Lobinin zili çalar çalmaz rahat bir nefes alıyorum. Bu lanet asansörden çıkmam gerekiyor. Yürürken kendimi toparlamak için derin nefesler alıyorum. Bu görüşmenin iyi geçmesini istiyorum ve bu yüzden

korumam beni yakaladı. Ben yetişkin bir kadını. Dün gece kendimi aptal yerine koyduğumu kabul ediyorum ve şimdi hayatıma devam ediyorum.

Biz geldiğimizde Gia otelin barında muhabirle konuşuyordu. "O burada," dediğini duyuyorum Gia'nın ve muhabir bana bakıyor. Ne kadar güzel olduğu hemen dikkatimi çekiyor. Koyu kıvıll saçları ve siyah ruju var. Göbeğini açıkta bırakan siyah bir bluz ve kısa bir jean şort giymiş. Harika. Şimdi uyluk hizasındaki hardal sarısı sundress elbisemin içinde kendimi mahcup hissediyorum.

Sinirli bir nefes üflüyorum. Liam'ın varlığı beni gerçekten mahvetti. Normalde bu saçmalıklar beni rahatsız etmezdi ama şimdi o buradayken birdenbire kendimi sorgulamaya mı başladım? Ben seksi bir rock yıldızıyım ve bunu biliyorum. Eski lise aşkı benim değerimi ya da şu anda kendim hakkında nasıl hissettiğimi belirlememeli.

"Birdie Wilder!" diyor muhabir mutlulukla. Tutmam için küçük elini uzatıyor. "Ben Tawny Black, bugün sizinle röportaj yapacağım."

Elini sıktım. Tabii ki adı Tawny Black. Kulağa bir model ismi gibi geliyor. "Sizinle de tanıştığımıza memnun oldum."

"Başlayalım mı?"

"Elbette."

Gözleri arkamda, bizden sadece bir masa ötede oturan Liam'a takılıyor. Önce bize sonra da rutin bir şekilde odanın etrafına bakıyor.

"Eminim Gia size korumamdan bahsetmiştir. Tüm zaman boyunca bizimle olacak. Küçük bir gölge gibi," diyorum. Liam beni duyabilsin diye sesimi biraz yükseltiyorum. Önemsiz bir şey ama yine de yapıyorum.

"O yaptı. Sorun değil, bir şeyler içmek ister misin? Bence limonata iyi gider."

"Bir limonata iyi olurdu," diye gülümsüyorum.

"Ben getiririm," diye araya giriyor Gia göz kırparak.

Dikkatimi tekrar Tawny'ye veriyorum; mavi gözleri heyecanla parlıyor. Hayranı olmalı. Bu beni biraz daha iyi hissettiriyor. Ayrıca dün gece Waves Magazine'den Katelyn'in yaptığı gibi Liam'la göz göze gelmediği için de mutluyum. Umursamam gerektiğinden değil ama yine de dün öğleden beri mantıklı düşünme belirtisi göstermiyorum.

"Birdie, sonunda bunu yapabildiğimiz için çok mutluyum. Röportaj çok basit olacak; reklamcınız bana zaten özeti verdi. Acısız olacağına söz veriyorum. Sadece kendin ol."

"Harika." Biraz rahatladım. Gia bu kadına ne olduğunu söylediği için mutluyum. Bu aptal sapık yüzünden bir günümün daha mahvolmasını istemiyorum.

"Öncelikle yetiştirilme tarzınız hakkında konuşmak isterim. Bana biraz kendinizden bahsedin."

Liam'ın gözlerini hemen üzerimde hissediyorum. Birlikte aynı yerde bulunmayalı on yıl olmasına rağmen, beni ne zaman izlediğini hâlâ tam olarak biliyorum. Sanırım ne söyleyeceğimi bilmek istiyor. Gia'nın getirdiği soğuk ve şekerli limonatadan bir yudum alıyorum ve konuşmayı dilimin yapmasına izin veriyorum.

"Eminim bunların çoğunu daha önce duymuşsunuzdur ama ben doğmadan önce annem çocuğunun ünlü olacağına karar vermiş ve sezgisel olarak bebeğinin kız olacağını biliyormuş. Bir aylık hamileyken bana Birdie Wilder adını koymaya karar vermiş. Kulağa ünlü bir isim gibi geldiğini düşünmüş."

Tawny gülüyor. "Gerçekten mi?" "Evet, gerçekten."

"Harika bir isim. Ve annen her konuda haklı çıktı." "Öyleydi. Bana her zaman bunu hatırlatmayı sever."

"Peki ne zaman şarkı söylemeye başladın?"

"Tanrım, iki yaşımdan beri mi? Annem The Beatles'ı çok sever, ben de onların şarkılarını söyleyerek büyüdüm ve tabii ki Mama Cass'ın sesine de aşık oldum. Onunla çok karşılaştırdım ama umurumda değil. O bir müzik dehası ve bir ikonu."

Tawny mükemmel bir kaşını kaldırıp bana bakıyor. "Bunun sadece sesin yüzünden olduğunu mu düşünüyorsun?"

Gerginleştım. Bu hatun gerçek mi? Hava yoğunlaşıyor ve yüzüme zorla bir gülümseme yerleştiriyorum. "Eğer şişman olduğum için olduğunu söylemek istiyorsan, bir kadın gibi davran ve öyle söyle."

Gia sözlerim karşısında soluk soluğa kalıyor ama bugün şişman fobik saçmalıklarla uğraşacak havada değilim. Ya da herhangi bir gün.

Al yanaklar pembeleşir. "Oh adamım. Çok özür dilerim! Böyle olmasını istememiştim."

Parmaklarımı metodik bir şekilde çubuğa vuruyorum. "Mama Cass müzik endüstrisinin ve toplumun bir kurbanıydı. Harika bir sanatçıydı ve insanların hala yeteneği yerine görünüşüne ve nasıl öldüğüne odaklanması utanç verici.

"Her gün müziğimle hatırlanmak için savaşıyorum, 'şu uzun boylu şişman Grammy sahibi' olarak değil. Umarım öldüğümde bedenimle değil, dünyaya verdiklerimle hatırlanırım. Sanırım hayranlarımla çoğu benim gerçek değerimi ve kıymetimi biliyor ve bunun için minnettarım. Başarı ve şöhretle kutsandım ama hata yapmayın, her gün ciddiye alınmak için savaşıyorum. Gazeteciler tarafından bile."

Tawny bir çilekle aynı renkte ve sanırım ağlamak isteyebilir. Muhtemelen çok sert davrandım ama bunu söylemek zorundaydım. Farkında olmasalar bile insanların beni ezip geçmesine izin veremem.

Birkaç ağır dakikadan sonra nihayet konuşuyor ama kelimelerini dikkatle seçtiğini söyleyebilirim. "Tekrar söylüyorum, bu şekilde ortaya çıktığı için çok üzgünüm. Ama bu deneyimi benimle paylaştığın için teşekkür ederim. Her gün bir sanatçı benimle bu kadar çabuk bu kadar samimi olmuyor. Bunu takdir ediyorum ve kelimelerimle daha iyi olmaya çalışacağım."

"Teşekkürler. Darılmaca gücenmece yok." Ona küçük bir gülümseme veriyorum çünkü gerçekten utandığını anlayabiliyorum. Özrünün anlamlı olduğundan emin değilim ama en azından denedi. Bu da çoğu insan için söyleyebileceğimden daha fazlası. Çünkü doğru, ne kadar ünlü olursam olayım ya da kaç Grammy kazanırsam kazanayım, görünüşüm yüzünden hala aşağılanıyorum. *Worst Beach Bodies*'in kaç sayısında yer aldığıma karşılık bir kuruşum olsaydı, Oprah'dan daha zengin olurum.

"Güzel. Sıradaki soru?" diye umutla soruyor.

Başımı sallıyorum. "Sıradaki soru."

On dört

Liam

BİR AN İÇİN, muhabirin saçma sapan sözlerinden sonra Birdie'nin kendini kaybedeceğini düşündüm. Kahretsin, varsayımı yüzünden kadını otelin barından atmak istedim. Ama Birdie başının çaresine baktı; başının çaresine bakmaktan fazlasını yaptı. Kadına haddini bildirdi. Bu beni garip bir şekilde gururlandırdı.

Bu da bu sabah hissettiklerimden daha iyi.

Birdie'nin kanepesinde geçirdiğim gecedен sonra omzum ağrıyor. Yorgunum, sinirliyim ve bu üç şeyden daha da önemlisi kafam karışık. Sadece yirmi dört saattir onunla birlikteyim ve sanki tüm dünyam alt üst olmuş gibi. Kendimi dik tutmak için elimden geleni yapıyorum ama çok zor.

Bu sabah duş aldığımda ciddi ciddi gitmeyi düşündüm. Kendimi savunmasız hissetmekten hoşlanmıyorum ve kesinlikle dengesiz hissetmekten de hoşlanmıyorum. Son iki yılda bulunduğum yere gelmek için çok çalıştım ve geri kaymak istemiyorum. Ama yine de gitmedim.

Sokakta bir korna çalıyor ve sese atlamamak için elimden geleni yapıyorum. Sikeyim. *Odaklan, Liam.*

Muhabirle birlikte Atlantic City'de dolaşıyoruz ve siyah bir Suburban'la peşimizde ekstra güvenlik var. Etrafta dolaşma fikri hoşuma gitmemişti ama Gia bunu yapmam için bana neredeyse yalvardı. Birdie'nin kafesteki bir kuş gibi hissetmesini istemiyordu. Birdie gibi bir kadın, takipçisi olsa bile, dünya ayaklarının altındayken nasıl böyle hissedebilir bilmiyorum. Ama bunu onun için gerçekleştirmek için elimden geleni yaptım ve işte buradayız.

Konuştukları her şeyi duyamıyorum ama hemen hemen her konuyu ele aldılar. Parker ve annesi hakkında konuşmasını duymak şaşırtıcı derecede güzeldi. Lorri Wilder'ı pek iyi tanımazdım ama etrafımdayken bana hep iyi davranırdı. Ki bu çok sık olmazdı. Birdie ve ben, anne babalarımızın çoğunlukla ortalıkta olmamasından dolayı birbirimize bağlanmıştık. Ama Bayan Wilder Birdie'ye sık sık ev yapımı yiyecekler bırakırken, benim ailem bana pizza parası ve in yemeği artıkları bırakırdı.

Ailemi seviyorum ve onların da beni sevdiğini biliyorum ama çocukken gerçekten çok zor zamanlar geçirdim. Hem de birden fazla şekilde. Birdie bugün bile ne kadar mücadele ettiğimi tam olarak anlamıyor. O zamanlar ona karşı dürüsttüm ama sadece bir noktaya kadar.

Muhabirin bir sonraki sorusu beni geçmişe dair anılarımdan koparıyor. "Peki, bana hit şarkınızdan bahsedin."

"Bu konuda ne bilmek istiyorsun?" Birdie sorar, ses tonu arsızdır.

Bu kadının Mama Cass ile olan benzerliklerini sorma şekline hâlâ kızgın olduğunu biliyorum. Bu değiş tokuşa tanık olduktan ve Birdie'nin cevabını duyduktan sonra, Birdie'nin güvensizliğini ve neden onca yıl Anlık Mesaj konuşmamızı düşünmüş olabileceğini biraz daha anlıyorum

nce onun grnyle ilgiliydi. Ki bu doğru değil. Dürüst olmak gerekirse, aklımdan bile geçmedi.

Elbette, lisedeki erkekler ondan "man kz" diye bahsetmiş olabilir ama ben bir kızın nasıl göründüğünü asla umursamadım. Eğer iyi bir kişiliği varsa ve psikopat değilse, önemli olan buydu. Annem çok alımı olabilir ama beni bir beyefendi olarak yetitirdi. Sanırım Birdie'nin sözlerimi bu şekilde algılayacağını hiç dnmemitim. O an sadece meramımı anlatmak istemitim. Geriye dönüp baktığımda, onları asla söylememeliydim. Ama söyledim ve geri alamam.

Muhabir gülüyor, "Kimin hakkında? Ne zaman yazdınız? Ağır bir arkı, eminim insanlar kimin hakkında yazdığınızı bilmek ister."

Birdie'nin sarıın baının arkasına bakıp ne söyleyeceğini merak ediyorum. Artık benimle ilgili olduğunu bildiğime göre, bunu dünyaya itiraf edip etmeyeceğini merak ediyorum.

"Lisede iyi bir arkadaşım vardı," diye başlıyor. Omuzlarının geriye düştüğünü ve benim varlığımı görmezden gelmeye çalıştığını fark ediyorum. Eminim bu kadının aklına bir şey gelmesini istemiyordur.

Şöyle devam ediyor: "Ona takıntılıyım. Tek dnebildiğiniz şeyin o olduğu aptal bir ergen akı gibiydi."

Kadın baını sallıyor, "Bunu anlayabiliyorum. Bence çoğu insan anlayabilir."

"Ben de öyle düşünüyorum. Birlikte çok zaman geçirdik, müzikle kaynatık, evlerimizden gizlice kaçtık ve yürüyüşler ve Denny's'de gece geç saatlerde krep yemek için bulutuk."

"Kulağa romantik geliyor."

Sertçe yutkunuyorum. Romantik miydi? Sanırım hiç bu şekilde dnmemitim. O zamanlar Birdie'ye sırılsıklam aıktım ama romantik bir şekilde değil. O harika bir arkadatı, en iyi arkadaımdı, beni güldüren ve hissettiren biriydi.

daha az yalnız. Birlikte geçirdiğimiz her andan keyif alıyordum ve onu asla kaybetmek istemiyordum. Ne yazık ki, olan tam olarak buydu.

Ondan sonra birçok geceyi benden hoşlandığını hiç söylememiş olmasını dileyerek geçirdim. Hayır, *beni sevdiğini...* Siktir. Takıntılı bir yavru aşk olabilir ama bunu şarkısında ve şimdi de bu muhabire söyledi. Sanırım ne hissettiğini asla bilemedim. Nasıl bilebilirdim ki? İnternetteki o geceden sonra üçüncü sınıfın ilk günü büyük bir kavga ettik ve bir daha hiç konuşmadık.

Birdie'nin ağzının kenarının gülümseyerek yukarı kalktığını görebiliyorum, sanki şu anda birlikte geçirdiğimiz zamanı yeniden yaşıyormuş gibi. Bu bana bir şey yapıyor, içimi ısıtıyor. Mırıldanıyor. "Sanırım romantik olarak görülebilir, ama benden o şekilde hoşlanmadı." O sıcak his hemen sönüyor ve ben yine üşüyorum.

"Bunu sana o mu söyledi?"

"O yaptı. Ondan kısa bir süre sonra da arkadaşlığımız sona erdi. Onun yanında olmak çok acı vericiydi, tek istediğim buyken asla onun için daha fazlası olamayacağımı biliyordum."

"Görünüşe göre hâlâ bir şeyler hissediyorsun."

Tüm dikkatimi Birdie'nin cevabına veriyorum. Her kelimesine takılıyorum. Kendini on altı yaşındayken hiç olmadığı kadar açığa vurdu ve bunu bana o zamanlar söylememiş olması beni üzdü. Belki hâlâ arkadaş olmanın bir yolunu bulabilirdik.

Birdie gülüyor, kahkahalarla gülüyor. "Hayır, artık o hislere sahip değilim. Uzun bir süre yaşadım ama artık yetişkin bir kadıyım. Başka ilişkilerim oldu ve hayatımın o dönemini düşünmek için çok zamanım oldu. O iyi bir arkadaştı, bir takıntıydı, ilk aşkımdı ama bana karşılık vermedi. Ben de bu aşkı aldım ve müziğime harcadım. Arzumun, acımın ve üzüntümün sanatımı beslemesine izin verdim. Sonunda benim için işe yaradı. Sanırım bana üzerinde çalışabileceğim bu kadar çok duygu verdiği için ona teşekkür etmeliyim."

Yumruklarımı sıkıyorum. Beni bu kadar mı düşürdü? Albümleri için yem mi? Evet, arkadaşlığımız bitti ama çocukken onunla geçirdiğim zamanlara değer veriyordum. Onun da öyle olduğunu sanıyordum. Birdenbire hasta olacaktım gibi hissettim. Ona kızmaya hakkım olduğundan değil, biz arkadaş değiliz. Hiçbir şey değiliz ama bu kadının içimde uyandırdığı aptalca duygulara engel olamıyorum.

Muhabir sırtarak, "Eğer erkekler bir işe yarıyorsa, bize hikâyeler ve hayallerimizi gerçekleştirmek için yakıt sağladıkları için işe yarıyorlar," diyor.

Birdie yutkunuyor, muhabire katılmıyor ama aynı zamanda ona karşı da çıkmıyor. "Kalbimi kıran çocukla geçirdiğim zaman için minnettarım, ama şimdi o sadece bir şarkının içinde bir anı."

Haklısın. Nasıl hissettiğini bildiğim için memnunum. Şaşırmam da gerekmiyor. Bir an için Birdie'yle aramızdaki sorunları çözebileceğimizi ya da en azından önümüzdeki birkaç ay boyunca samimi bir ilişki kurabileceğimizi düşündüm. Ama eğer böyle hissediyorsa, benim burada olmamla böyle başa çıkmaya devam etmek istiyorsa, öyle olsun.

Benden istediği koruma olacağım. Daha fazlası değil. Daha azı değil. Bu benim için daha iyi zaten. Tüm sırlarımı ve duygularımı ondan uzak tutabilirim... ve onun lanet şarkılarından uzak.

Birdie'nin gösterisini atlıyorum ve boş bir soyunma odasında gösterinin bitmesini bekliyorum.

Sahnede olduğu süre boyunca mekan güvenliği onu korudu, bu yüzden iyi bir yemek ve hatta kısa bir şekerleme için gizlice girdim. Omzum hala beni öldürüyor, bu yüzden gömleğimi çıkardım ama pantolonumu çıkarmadım. Madem bugün spor salonuna gidemiyorum, bari biraz yoga yapayım. Ben'in dediği gibi, "*Mazeret yok.*"

Soyunma odasında bir alan halısı var; bu zeminde ne olduğunu düşünmek beni ürpertiyor ama paspasım olmadığı için bu işimi görecek.

Birkaç güneş selamı ile başlıyorum, sonra kollarımı başımın üzerine uzatıyorum. Omzumdaki sancı devam ediyor ama daha da kötüleşmesine fırsat vermeden esnetebildiğim için mutluyum.

Bu dar pantolonlarla yapılması zor olan birkaç kalça açıcı da dahil olmak üzere birkaç farklı pozdan geçiyorum. Aşağı doğru köpek hareketini yaptıktan sonra, ceset pozunda çalışmamı sonlandırıyorum.

Oradayken beynim dolaşıyor - kazadan bu yana kendime bu kadar çok duygu hissetme izni vermemiştim. Birdie sınırlarımı zorluyor ve en azından sakinliğimi korumaya çalışmazsam kendimi kaybedecekmişim gibi hissediyorum.

Ona kadar sayıyorum ve bedenime odaklanmaya çalışıyorum, tıpkı terapistimin bana öğrettiği gibi her türlü acıya rağmen nefes alıyorum. İçeri ve dışarı, içeri ve dışarı, içeri ve dışarı. Nefes alışım sakinleşiyor, Birdie'nin grubunun basları arka planda tıngırdıyor. Vücudum zeminden gelen titreşimlerle uğulduyor ve atan kalbimi kulaklarımda duyabiliyorum.

Güm. Güm. Güm. Güm. Meditatif

bir alana giriyorum.

New York'a devriyeye geri döndüm. Ortağım Maria bana gülümsüyor, az önce yediği ahududu dolgulu çörekten yanağında jöle kalmış. Bu kadar tatlı olmasaydı komik bir polis şakası yapardım.

"Gördüklerin hoşuna gitti mi Miller?" Dudaklarından biraz şeker yalayarak alay ediyor.

"Dudağında reçel var."

Almak için uzandı ama ıskaladı. Başımı sallıyorum ve ilgilenmek için eğiliyorum. Parmağım yanağına değdiğinde hareketsiz kalıyor. Rahatsız edici jöleyi alıyorum ve ne yaptığımı düşünmeden önce parmağımdan yalıyorum. Yüzüm utançtan kızarıyor ama onun tek yaptığı gülümsemek.

"Böyle şeyler yaptığında Miller... bir kızın bir şeyler düşünmesine neden oluyor."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Peki ya kızın bir şeyler düşünmesini istersem?"

Gülüyor. "O zaman belki de kıza çıkma teklif etmelisin?"

Normalde kendine güvenen bir adamımdır ama Maria bana öyle bir şey yapıyor ki kendimi sersem bir çocuk gibi hissediyorum. Tam ona çıkma teklif edecektim ki telsizden bir telefon geldi. Birisi Yukarı Doğu Yakası'nda 10-20'lik bir soygun ihbarı yapmış.

"10-4, yoldayım." Arabayı hızla geri döndürdüm. Sanırım ona çıkma teklif etmek için beklemem gerekecek.

Tak, tak, tak!

Hatırladıkça irkiliyorum. Hay sikeyim. Neredeyse altı aydır o günü düşünmemiştim. Şimdi gerçekten aklımın oyunda olmadığını biliyorum. Ben'i ya da belki kuzenim Hammer'ı aramayı düşünüyorum - ikisinin de beni yargılamadan dinleyeceğini biliyorum.

Kapının arkasındaki kişi tekrar çalıyor, ben de ayağa kalkıyorum ve örümcek ağlarını temizlemek için ellerimi yüzüme sürüyorum. "Girin," diyorum.

Bir saniye sonra Shea'nın mor saçları görüş alanıma giriyor. Gözleri göğsüme iniyor, kaslarımı ve hafif ter parıltısını inceliyor. Dudaklarını yaladığından oldukça eminim ama bunu görmezden gelmeye çalışıyorum. Sevimli bir çocuk ama çok genç. Genelde 25 yaşın altındakilerle yatmam ve o da 21, belki 22 yaşından büyük olamaz.

"Seni buldum," diyor, sesi biraz kısık. "Ne oldu?"

Gömleğimi ve ayakkabılarımı giymek için hareket ediyorum.

"Gösteri bitti. Hayranlarla buluşmak için yeşil odada bekleniyorsunuz."

"Anlaşıldı."

Gülümsüyor ama gitmiyor. Gömleğimin düğmelerini iliklemeyi bitiriyorum.

"Başka bir şey var mı?"

"Umm, hayır. Hiçbir şey yok." "Tamam, peki.

Görüşürüz, Shea."

"Görüşürüz," diye küçük bir el sallıyor.

Ben uzaklaşırken gözlerinin kıcıma dikildiğini hissediyorum.

Kahretsin. Sanırım bir hayranım var.

On beş

Birdie

"SEN VE LIAM henüz konuşmadınız mı?" Wren telefonda sorar.

Liam tura katılalı üç hafta oldu. Üç haftadır soğuk davranıyor, kırılmış cevaplar veriyor ve çok gergin. Beni çok kızdırsa da, kurallarına uyuyor. Ama Atlantic City'deki son gösteriden sonra, her zamanki RSF'siyle yeşil odaya geldi. Onunla tartışmaya girmek istemedim, bu yüzden boşverdim. Üç hafta sonra, işte buradayız.

"Bana homurdanıyor ve ihtiyacı olduğunda bana emirler yağıdıyor."

"Dürüst olmak gerekirse kulağa normal Liam gibi geliyor," diye kıkırdıyor Wren. "Ben bana bu konuda hiçbir şey söylemiyor. Bunun Liam'la senin aranda olduğunu söylüyor."

"Muhtemelen aramızda bir şey olmadığı içindir. O burada bir iş için bulunuyor, tıpkı senin ondan istediğin gibi ve işini de iyi yapıyor."

Aslında, Liam'ın burada olduğu haftalar boyunca takipçiden tek bir ses duymadık. Belki de Waves Magazine'deki ses kaydı onu uzak tutmuştur. Liam'la dövüşmek istemeyeceğimi biliyorum. Adam kocaman.

Wren dramatik bir iç çekiş yapar. "Onunla konuşmayı denedin mi?"

"Bu sorunun cevabını biliyorsun. Ona söyleyecek bir şey yok." "Bunun doğru olmadığını biliyorsun. Hiç sadece ne hakkında konuşmayı düşündün mü?"

O zamanlar ne oldu?"

İnledim. "Böyle bir şey olmayacak Wren. O burada bir iş yapıyor, benimle uzlaşmak için değil ve ben de insanları eğlendirmek için buradayım."

Wren bir an duraklar. "Birdie, sadece bir eğlence olmadığını biliyorsun, değil mi? Sen gerçek bir insansın ve bence Liam'la ikiniz gerçekten bir şeyler yapabilirsiniz-"

"Seni orada durduracağım. Ben iyiyim. Hayatım iyi ve Liam yapması gerekeni yapıyor. Bu konuda daha fazla konuşmak istemiyorum."

"Ama-"

"Hayır," diye tekrar sözünü kestim. "Aması yok."

"Peki. O zaman bana Amerika'nın neresinde olduğunu söyle." "Orlando."

"*Ooh*, Disney World?"

"Keşke. Ama hiç zamanımız yok. Bu akşam üçüncü gösterimiz var, ardından sabah Atlanta'ya gidip birkaç gösteri daha yapacağız."

"Dang. Kötülere rahat yok."

"Hiç," diye gülüyorum. "Ama bugün spaya gideceğim. Liam her yeri benim için kapattırdı, böylece çevreyi temiz tutabilecek ya da her neyse."

"Kulağa romantik geliyor."

Homurdanıyorum. "Daha çok pahalı gibi."

"Liam'dan sana masaj yapmasını isteyebilirsin."

"Wren-"

Kapının hızla çalınmasıyla kesildim. "Bekle."

Kapıya doğru ilerliyorum. Gözetleme deliğinden baktığımda Liam'ın orada durduğunu gördüm.

"Kim var orada?" Wren soruyor.

"Sence kim?" Kapıyı açtığımda Liam'ın RSF'sinin tam güçle çalıştığını görüyorum.

Bir şey söylemek üzeredir ama Wren önce kendi fikrini söylemek ister. "Liam orada mısın?!" diye seslendi telefondan. Ve benim için sürpriz oldu, Liam'ın yüzünde bir gülümseme beliriyor. Bazen benim takımıma ya da Kevin'a yaptığı gibi yarım bir sırtıma ya da sırtış değil, her nasılsa ikisi son birkaç haftadır arkadaş oldular, ama tam bir sırtıma. Beyaz dişler ve hepsi. Bir kıskançlık hissi mideme vuruyor ama onu itiyorum. Kıskanmaya hakkım yok.

Wren'in sesini hoparlöre verip Liam'ı davet ediyorum. Liam onun duyabileceği şekilde yüksek sesle konuşuyor. "Wren Jones mu o?"

"Başka hangi Wren'i tanıyorsun?"

Gülüyor. "Haklısın. Sen tek ve biriciksin." "Sevgilim sana iyi davranıyor mu?" diye sorar.

Liam'ın kahverengi gözleri benimkilere kayıyor. Artık gülümsemiyor ve şöyle diyor: "Her şey yolunda. Uzun bir tur ama her şey yolunda. Ziyarete gelmeyi hiç düşündün mü?"

Onun önerisiyle midem bulandı.

"*Ooh*, işte şimdi konuşmaya başladın." Wren'in sesi baş döndürücü. "Getirmelisin. Ben'i de getir," diye ekliyor Liam.

"Fena fikir değil! Ne düşünüyorsun, Birdie?"

Boğazım düğümleniyor ve sinirlerim geriliyor. Ben, Wren ve Liam... hepsi burada mı? Kulağa berbat geliyor. Yanlış giden bir çifte randevu gibi. Liam'ın bunu önerdiğine bile inanamıyorum. Belki de vücut hırsızları onu ele geçirmiştir. "Umm, evet. Eğer isterseniz. Takılmak için fazla zamanım olmayacak ama

Geldiğinde Liam'a bir gün izin verebilirsin."

Sanki ona bir gün izin verdiğim için gücenmiş gibi çenesini sıkıyor. Çok garip biri. Ne düşündüğünü, beni gerçekten önemseyip önemsemediğini ya da sadece maaşını alabilmek için işini iyi yapıp yapmadığını asla anlayamıyorum.

"Aldırmayız! Ben ve benim yapacak bir şeyler bulabileceğimizi biliyorsun. Sizi yıllardır konserde görmedik."

"Tamam, bir tarih seç ve bana haber ver ki ayarlayabilelim." Wren ciyaklıyor. "Harika! İyi fikir, Liam."

Liam, "Bu sohbeti kısa kesmekten nefret ediyorum ama Bayan Wilder'ı spaya götürmem gerekiyor," diyerek işine geri döndü.

Wren homurdanıyor, "Lütfen bana ona sürekli Bayan Wilder dediğini söyleme?" Sessizlik. "Birdie?" diye soruyor. Ama şu anda Liam'la göz göze gelmiş durumdayım. Beni kızdırmaya çalışıyor.

"Bu konuda daha sonra konuşuruz, Wren." Ayrılabilmek için eşyalarımı toplamaya başladım.

"Peki. Ama Liam'ın sana Bayan Wilder demesine izin verme. Bu çok saçma." Liam'ın gözlerini bulduğumda sırtıyordu. *Ugh*. "Hoşça kal Wren."

"Güle güle seni aptal kaz."

Telefonu kapatırken soluk soluğa bir kahkaha atıyorum. Bir yanıma buna pişman oluyor çünkü ardından gelen sessizlik sağır edici. Liam hâlâ sırtıyor ve dürüst olmak gerekirse ona bir tokat atmak istiyorum. Ama bunu sorgulayacak zamanım yok, masajım ve yüzüm beni bekliyor.

Uzun zamandır hiçbir şey için bu kadar heyecanlanmamıştım. Cidden bir öğleden sonra bakım ve ilgiye ihtiyacım var. Her gece gösteriler yoğun ve turne stresli. Sanırım saçlarım takipçi ve korumanın yarattığı endişeyle dökülmeye başladı.

Grubum bile iyi olup olmadığını sorgulamaya başladı. Bu da bana uymuyor. Kendimi toparlamam lazım. Ekibe destek olmalıyım.

iyi bir gösteri. Bu benim işim. Bu yüzden bu kadar para alıyorum ve bu kadar ödül kazanıyorum.

"Gidelim o zaman." Klip çekiyorum.

Gözlerimiz buluştuğunda Liam'ın sırtışı kayboldu. "Önden buyurun, *Bayan Wilder*."

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutuyorum. Bunun yerine kısa bir teşekkürle yetiniyorum ve bizi bekleyen cennetime doğru kapıdan çıkıyoruz. Şükürler olsun.

Spa otelden çok uzakta değildir, ancak yürüme mesafesinde olmadığı için -Liam yürümeme izin vermezdi. Arabayla gideceğiz.

Liam telefonuyla mesajlaşıyor, ki bu onun için alışılmadık bir durum. Normalde pencereden dışarı bakar.

"Ben'le mi konuşuyorsun?"

Liam hafifçe sıcıyor, onunla konuşmamı beklemiyor. Son üç haftadır sessizce at sürmeyi rutin haline getirmiştik.

Bir kaşını kaldırıyor. "Şimdi de benimle mi konuşuyorsun?"

"Lütfen, daha önce de benimle konuşuyor değildin. Bana sormadan arkadaşlarımı ziyarete davet ettiğin için mesajlaştığın kişinin Ben olup olmadığını soruyorum sadece."

"Onların önce benim arkadaşlarım olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Şimdi de dar kafalı mı olduk? Kabul ediyorum, Rolling Stone'da Tawny ile konuştuğumdan beri dar kafalıyım. Söylediğim her kelimeyi duyabildiğini biliyordum, özellikle de bana "Desire Reigns" hakkında soru sorduğunda. İçimde bir his var.

Son birkaç haftadır bu kadar sinir bozucu olmasının sebebi buydu. Bu ve sarhoşken yaptığım itiraflar. Beni kısmen çıplak gördüğüne hala inanamıyorum!

Yanaklarım kızardı. "Doğru, şey... sorabilirdin." "Onları burada istemiyor musun? Bunu Wren'e söyleyeceğim."

Alay ediyorum. "Tabii ki onları burada istiyorum." "Pek öyle görünmüyor."

"Onları burada istiyorum; önce bana sormalıydınız."

"Peki, bir dahaki sefere arkadaşlarımı ziyarete davet etmek istediğimde, izin belgesini imzalatmayı unutmayacağım."

"Şimdi seninle neden konuşmadığımı hatırladım. Huysuz bir çocukla konuşmak gibi."

"O zaman lütfen sessizliğe geri dönün. Bu şekilde olmasını tercih ederim." Bu yorum karşısında vücudum ağrıyor. Gerçekten anlaşıyoruz, değil mi?

Çenemi kapalı tutmalıydım. Tek üzüldüğüm nokta, benim bu konudaki hislerimi hiç dikkate almadan onları davet etmiş olması. Onları burada istiyorum ama geldiklerinde neler olabileceğinden endişeleniyorum. Ya sapık Wren yanımdayken saldırmaya karar verirse? Kendimi asla affetmem.

Pencereden dışarı bakıyorum. Dışarısı sıcak, Florida'da yaz her zaman sıcaktır. Klima için minnettarım, ama şu anda benim için hiçbir şey yapmıyor. Vücudum sıcak ve bu arabadan inmek için sabırsızlanıyorum. Neyse ki kapıyı açmadan önce spa'ya yanaşıyoruz ve hareket halindeyken kelimenin tam anlamıyla dışarı atlıyorum.

Liam her zamanki rutinini yapıyor ve önce arabadan iniyor, sonra da inmeme yardım etmek için elini uzatıyor. Tıpkı son üç haftadır yaptığım gibi, görmezden geliyorum. Neden denemeye devam ettiğini bilmiyorum. Muhtemelen beni kızdırmak için.

Spa'ya girer girmez, sahibi Sarah tarafından karşılandım. "Sun Spa'ya hoş geldiniz, Bayan Wilder. Beni bu taraftan takip ederseniz

Başlayalım." Güzel kadın gülümsüyor ve beni götürmeye başlıyor.

Liam hemen itiraz eder. "Onun her zaman nerede olduğunu bilmem gerekiyor."

Sarah duruyor ve ona gülümsüyor. Geçtiğimiz haftalarda öğrendiğim gibi, her kadının Liam'a karşı bir tür tepkisi var. Hatta Wren buna "Liam Etkisi" diyecek kadar ileri gidiyor.

Sarah gözlerini ona diker ve kısa sarı saçlarını omzunun üzerinden atar. "Merak etmeyin Bay Miller. Bayan Wilder'a iyi bakılacak. Size kalacağı odayı göstereyim. Sadece saunadayken dışarı çıkacak."

Liam gülümsüyor, çekiciliği on katına çıkıyor. Ama hâlâ bir ciddiyeti var. "Anlıyorum Sarah. Bayan Wilder'la ilgilendiğin için de çok teşekkür ederim. Bu zor durumdaki yardımınız için minnettarım."

Çılgınca kıkırdıyor. Aslında bu biraz korkutucu. "Tabii ki. Birdie Wilder için her şeyi yaparım. Burada büyük hayranlarıңыз. Resepsiyonda sürekli sizin müziğinizi çalıyoruz."

Ona gülümsedim. "Teşekkürler, bunu duymak güzel."

Sarah saçını tekrar savurur. "Peki, başlayalım mı?"

"Evet, lütfen." Liam'ın yakıcı bakışlarından ve Sarah'nın flörtlerinden uzaklaşmak için can atıyorum.

Liam bende bir değişiklik olduğunu fark etmiş olmalı çünkü bana endişeyle bakıyor. Sanki sessizce "*Her şey yolunda mı?*" diye soruyor.

Bugün suda bir şey olmalı! Tek yapabildiğim bir iç çekiş ve sonra Sarah'yı takip ederek koridordan geçip büyük bir odaya giriyorum. İçeride kişisel bir jakuzi, okyanus manzarası ve bir sürü palmiye ağacı var. Dışarıda bir hamak bulunan küçük bir veranda var ve biraz kahve yudumlayıp tenimdeki sıcaklığı ve okyanus esintisinin tadını çıkarmak için sabırsızlanıyorum.

Sarah Liam'a başlayacağımızı söyleyip kapıyı kapatıyor. Gördüğüm son şey Liam'ın çikolata gözlerinin üzerimde olduğu, bakışlarının hala

sorguluyorum. İçimdeki rpertiye bastırıyorum ve rahatlamaya hazırlanıyorum.

On altı

Liam

BÜTÜN BU SPA GEZİSİ kötü bir fikir.

Bütün evi kiralamak da ucuz değildi ama bu Gia ya da Eric için önemli değildi. Birdie'nin zengin olduğunu biliyorum, ama lanet olsun. Para önemli değil ama bazen Birdie'nin ne kadar ünlü olduğunu unutuyorum, özellikle de beni görmezden geldiğinde. Ama benim istediğim buydu... *onun istediği* de... bu yüzden şikâyet edemem. İşimi kolaylaştırıyor ama aynı zamanda monoton ve sıkıcı da yapıyor. Sevindiğim tek şey Times Square'den beri takipçiden haber alamamış olmamız. Ama bu etrafta olmadıkları anlamına gelmiyor. Bu yüzden tüm bu spa gezisi beni tedirgin ediyor.

Birdie'nin özel odasının önünde dururken omzumu biraz esnetiyorum. Bu hafta önceki haftaya göre çok daha iyi hissediyorum. Bir süredir burada olduğum için nihayet bir rutinim var. Birdie genellikle odasına kapandığından, ilk başladığım zamana göre daha fazla boş zamanım oluyor.

Neyse ki Rolling Stone gibi büyük röportajlar her gün olmuyor. Bu da erken kalkabileceğim, otelin spor salonunda çalışabileceğim, duş alabileceğim ve

Birdie nereye gitmesi gerekiyorsa oraya gidiyor, sahne arkasında yoga yapıyor, sonra da yeşil oda görevlerini yerine getiriyor. Çoğu zaman bir gösteriden sonra akşam ya da şanslıysak ertesi sabah seyahat ediyoruz.

Ayrıca ekiple birlikte ikinci tur otobüsünde seyahat edebildiğim için minnettarım, Birdie'yle birlikte dar bir alanda uyumayı kaldıracabilir miyim bilmiyorum. Neredeyse her gün onun etrafında olmak yeterince kötü. Nefret ettiğimden değil, sadece çok ağır, gerginlik beni etkiliyor. Bu sabah kapıyı açtığında Wren telefonda konuşuyordu. Wren'in sesini duymak güzeldi ve Birdie'yle daha samimi olabilmeyi dilememe neden oldu. Ne de olsa ortak arkadaşlarımız var.

İlk başta Wren ve Ben'i tura neden davet ettiğimi anlamamıştım. Ama Birdie'nin az önce bana attığı bakış bana hatırlattı. Geçen hafta onun içine kapandığını fark ettim. Umurumda olmamalı ama ben bir robot değilim. Ve istediğim son şey Birdie'nin daha da sinirlenmesi. En azından kendime böyle söylüyorum. Onun için endişelenmek benim yararına, onun değil. Wren ve Ben'i davet ederek onun moralini yükseltmeyi ummuştum ama onu daha da strese soktum.

Yani bu spa gezisi buna değse iyi olur. Eğer yeni bir kadın olarak çıkmazsa, onu başka nasıl serbest bırakabilirim bilmiyorum. Ve o kadına bir içki vermeyeceğimden eminim. Hâlâ onun göğüsleri ve o lanet olası şeffaf iç çamaşırları hakkında rastgele hayaller kuruyorum. Telefonum çalıyor ve Shea'dan bir mesaj görüyorum. İnlememi tuttum.

Yoga yaparken içeri girdiğinden beri, buradaki turda hayatımın değişmez bir parçası oldu. Onu benden uzaklaştırmak için elimden gelen her şeyi yaptım ama hiçbir şey onu caydıramıyor gibi görünüyor. Onu azarlayıp bu işi kaybetme riskini almak ya da Birdie'yi kızdırmak istemiyorum, bu yüzden işleri samimi tutuyorum.

Bana Yoga ve polislik hakkında sorular soruyor. Sorular uysal ama ona daha derinlemesine yanıtlar vermemi istediğini biliyorum. Son zamanlarda spor salonunda ona tavsiyelerde bulunup bulunamayacağımı soruyor ama şimdiye kadar bundan kaçındım. Birdie'nin bizi görüp yanlış fikirlere kapılmasını istemiyorum. Kiminle seks yaptığım Birdie için önemli değil ama yemek yediğim yere sıçmamayı uzun zaman önce öğrendim. Shea sınırların dışında, zaten onu istediğimden değil.

Kısa bir cevap verdikten sonra dikkatimi tekrar spaya veriyorum. Hoparlörlerden meditasyon müziği çalıyor, içerisi nane ve tütsü kokuyor. Midem çalkalanıyor. Kazayla ilgili bir anımsama yaşadığımdan beri kendimle sessiz meditasyona oturmaktan kaçınıyorum. Her gece kabusları uzak tutmak için çok mücadele ediyorum. Çoğu zaman işe yarıyor. Ama bazen ellerimde sıcak kan hissiyle ter içinde uyanıyorum.

Derin bir nefes alıyorum, ona kadar sayıyorum ve kendime iyi olduğumu hatırlatıyorum. Şu anda burada olduğumu ve tetikte olmam gerektiğini. Bugün büyük bir gün ve bilmediğim bir bölgedeyken tetikte olmalıyım. Bu bina büyük ve oldukça boş olmasına ve tüm kapıların kilitli olmasına rağmen yine de güvenmiyorum. Bu tür bir durumda her şey olabilir.

Bir süre sonra Sarah odadan çıkıyor ve bana gülümsüyor. "Daha yeni yüz bakımı yaptırdı. Masöze onunla başlamasını söyleyeceğim, sonra maskesini çıkarmak için geri döneceğim."

Başımı salladım. "Teşekkürler."

Koluma hafifçe dokunuyor. "İçecek bir şey ister misin?" Onu nazikçe omuz silkiyorum. "Sade bir kahve harika olur.

Teşekkürler."

Yüzü biraz düşüyor ama reddettiğim için çok da hayal kırıklığına uğramamaya çalışıyor. "Sorun değil. Hemen döneceğim."

Sarah gittikten kısa bir süre sonra masöz koridorda yürüyor. Pek hoşlanmadığım bir adam. Onu tanımaya çalışıyorum ama beni görmezden geliyor ve kapıyı çalıyor. Masaj terapisti olan pek çok erkek olduğunun tamamen farkındayım ama ellerinin Birdie'nin çıplak bedenine dokunduğunu düşünmek beni... kışkandırıyor mu? Hayır. Bu beni korumacı hissettiriyor. Stres omuzlarıma çöküyor ve kollarımı iki yanımda sıkıyorum. *Birdie iyi. Endişelenecek bir şey yok. Burada her şeyi doğru yaptın. O emin ellerde.* Bu düşünce bende kusma isteği uyandırıyor.

Bir an için kapıyı dinliyorum ama yanlış bir ses yok. Birdie'nin içerideki adamla ilgili bir sorunu olursa bana sesleneceğini biliyorum. Bu yüzden kendimi rahatlatıyorum. Sadece gerginim. Tekrar ona kadar sayıyorum ve tam bitirdiğimde Sarah bana kahve getiriyor.

"Buyurun."

"Teşekkür ederim." Bir yudum alıyorum. Sıcaktı ama yine de yuttum.

"Size başka bir şey getireyim mi? Beklerken size masaj yapabilirim."

Çenem titriyor. Bu hatun bana gerçekten bunu mu sordu? "O zaman işimi yapmamış olurum." Bakışlarımı ondan duvara çeviriyorum.

"Sadece teklif edeyim dedim." Neşeli görünmeye çalışıyor. "Gergin görünüyorsun." Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Ben iyiyim."

Ondan sonra, Sarah sonunda ipucunu aldı ve gitti. Kahvemden büyük bir yudum alıyorum ve derin bir nefes daha çekiyorum. Böyle zamanlarda alnımda *müsait olduğumu ve bağlılık gerektirmediğimi* söyleyen bir işaret olup olmadığını merak ediyorum. Benden hoşlanan rastgele bir kadınla yatmanın alışılmadık bir durum olmadığını kabul ediyorum ama bazen kendimi nesneleştirilmiş bir et parçası gibi hissediyorum. Birdie'nin de bazen böyle hissedip hissetmediğini merak ederek başımı sallıyorum.

Her gün ona söyleneni yapmasını izliyorum. Uyanıyor, röportajlar yapıyor, yeni şarkılar üzerinde çalışıyor ya da grubu veya plak şirketiyle toplantılar yapıyor. Programı çılgınca ve bunun da ötesinde, neredeyse her gece bir şov yapıyor ve hiçbir şeyi kaçırmıyor. Turun sadece üçte birini tamamlamış olmamıza rağmen ayakta durmakta zorlanmamasına şaşıyorum. O bir canavar ve birbirimizden hoşlanmamamıza rağmen, onun iş ahlakına ve her şeyin üstesinden gelme becerisine saygı duyuyorum.

Yaklaşık bir saat ve bir fincan kahve daha içtikten sonra odanın içinde bir ses duyuyorum ve ardından kapı açılıyor. Masöz dışarı çıkıyor ve bana başıyla bir selam verdikten sonra çekip gidiyor. Sihir gibi, Sarah ortaya çıkıyor, bu sefer benimle flört etmemeyi başarıyor.

"Ben Birdie'yi saunaya götüreceğim, istersen sen de bizi takip edebilirsin."

"Harika. Teşekkürler."

Birkaç dakika sonra Sarah arkasında Birdie ile geri dönüyor. Birdie'nin yüzünü gördüğümde, hala yorgun olmasına rağmen tazelenmiş görüldüğünü itiraf etmeliyim. Bugün her zamanki koyu makyajını yapmamıştı ve içeride ona her ne yaptılarsa cildi hafifçe kızarmıştı. Üzerinde kabarık beyaz bir bornoz ve küçük beyaz terlikler var. Seksi bir cadalog gibi görünen konser Birdie'sini ya da genellikle bir tür pantolon/tişört kombinasyonu veya kapüşonlu olan gündüz Birdie'sini görmeye o kadar alışkınım ki, bu rahat ve konforlu versiyona biraz hazırlıksız yakalandım. Güzel ve bir an için aletim kontrolü ele geçiriyor. Kendimi bornozu kıvrımlarından çözmenin ve Atlantic City'de bacaklarının arasında gördüklerimin tadına bakmanın nasıl bir şey olacağını merak ederken buluyorum.

Birdie arkasına bakıyor ve bana garip bir bakış atıyor. O zaman fark ettim ki, bakıyordum ama takip etmiyordum. Ve giydiğim şu lanet olası dar pantolon... Neyse ki siyah, yoksa muhtemelen

ereksiyonumun başlangıcı. Düşüncelerimi olduğu yerde bırakıp omuzlarımı geriye atıyorum. Hızla yetişmek için birkaç adım atıyorum.

"Hayal mi kuruyorsun?" Birdie bana soruyor, Sarah'nın bizi duyabildiğini umursamadan. "Bu bornoz hayal gücüne çok az şey bırakıyor," diyorum biraz fazla hızlı bir şekilde.

Birdie kızarır, yanaklarının yuvarlak elmaları pembeleşir. *Kahretsin*. Bunu neden söyledim ki? *Çünkü sakinle düşünüyorsun seni aptal*.

Birdie başka bir şey söylemeden başını öne çeviriyor ve bana şimdi ne düşündüğünü merak ettiriyor. Küçük beynime Birdie'den gerçekten hoşlanmadığımı hatırlatmaya çalışıyorum. Ve onun da bizden hoşlanmadığını. Ama onun umurunda değil. O bornozun altında yatan varlıkları gördü ve düdüğünü ıslatmak istiyor.

Yeterince hızlı değil, kendimizi saunanın bulunduğu odada buluyoruz.

Burası çok sıcak, bu da seksi düşüncelerimi hemen öldürüyor. Sauna yakınında takım elbise giymek hoş bir deneyim olmayacak, bu yüzden koridorda beklemeye karar veriyorum. Tam kapı kapanırken Sarah'nın

Birdie'ye soyunabileceğini ve çıplak olarak saunada oturabileceğini, çünkü kimsenin onu rahatsız etmeyeceğini söylediğini duyuyorum. İnledim. Harika. Şimdi burada, koridorda durup çıplak ve terli Birdie'yi düşünmek zorundayım.

Bazen dünya acımasız ve alışılmadık bir yer oluyor. Bu sefer Sarah çıkarken bana bakmıyor bile. Birdie'ye yaptığım yorumdan sonra muhtemelen birlikte

olduğumuzu sanıyor. Ki bu sadece

Birdie'yi daha çok kızdıracak. Özellikle de bu kadın gazetelere çıkarsa.

Ellerimi yüzüme sürüyorum ve gözlerimi duvara dikiyorum. Bu gezinin bitmesi için sabırsızlanıyorum. Gösteriden önce bir duşa ve biraz "kendime" zaman ayırmaya ihtiyacım var. Eğer rahatlamazsam, patronumu, eski en iyi arkadaşımı, seks fantezimi düşünmeye devam edeceğim. Tanrım. Kendimi kaybediyorum.

Takım elbisemin ceketini çıkarıyorum, buranın sıcaklığı beni etkilemeye başlıyor; ve odaklanmaya çalışıyorum. Çok geçmeden hıçkırık gibi bir ses

duyuyorum. At

Önce rastgele bir ses mi diye düşündüm ama sonra bir ses daha duydum, ardından bir tane daha. Kulağımı kapıya dayadım. Ses saunanın içinden geliyordu. Midemde bir şeyler sıkıştı. Çığlıklarını duyabilmem için Birdie'nin yüksek sesle ağlıyor olması gerekiyor. En iyi kararıma rağmen kapıyı açıyorum.

Birdie'yi içinde bulunduğu saunanın kapısındaki cam panelden görebiliyorum. Neyse ki, ya da değil, nereden baktığınıza bağlı, Birdie çıplak değil. Seksi kırmızı bir bikini giyiyor. Nereden aldığı hakkında hiçbir fikrim yok. Ağlamıyor olsaydı, bikininin yumuşak tenini doğru yerlerden nasıl sardığını, göğüslerini nasıl yukarı ittiğini ve oradaki yumuşak teni öpmek istememe neden olduğunu gözlemlemek için çok daha fazla zaman ayırırdım.

Ağlıyor seni aptal.

İç çekerek, dikkatle sauna kapısına doğru ilerliyorum. Onu korkutmak istemiyorum. Bir an onu izliyorum ve gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzüldüğünü, burnundan biraz sümük aktığını görüyorum. Uzun sarı saçları başının üstünde dağınık bir topuzla bağlanmış. Hıçkıra hıçkıra ağlıyor; kulağa yas tutuyormuş gibi gelen, yürek burkan hıçkırıklar. Kahretsin. Umarım onu ağlatmamışımdır. Şimdi kendimi daha da büyük bir pislik gibi hissediyorum.

Ağlamalarına küçük bir ara verdiğimde, cam panele hafifçe vuruyorum. Beni duyabileceği kadar yüksek sesle adını söylüyorum. Onu korkutmama isteğim işe yaramıyor, çünkü sıcıyor ve kafasını içinde bulunduğu kutunun tepesine vuruyor. *Hay sikeyim.* Aferin, pislik herif.

Bir an bile düşünmeden kapıyı açıyorum, üstümdeki kıyafetleri umursamadan. Zaten terliyorum, o yüzden bu noktada bunun bir önemi yok. Birdie'nin iyi olduğundan emin olmalıyım.

"Liam! Burada ne halt ediyorsun?" Başının üst kısmını tutuyor, gözyaşları hâlâ yanaklarından aşağı süzülüyor.

"Seni korkutmak istememiştim, yemin ederim. Sadece ağladığını duydum ve endişelendim."

Ağlamaktan ve sıcaktan zaten kızarmış olan yüzü kırmızının daha da parlak bir tonuna dönüşüyor. "Ben iyiyim." Sesi iş moduna geçiyor. "Hiçbir şey duymadın."

Çenemi sıkıyorum. "Şu anda benimle bu oyunu oynama, Birdie." "Artık Bayan Wilder yok, ha?" Belli ki konuyu değiştirmeye çalışıyor. "Bu işe yaramayacak. Bana sorunun ne olduğunu söyle."

Islak gözyaşlarını yanaklarından siliyor ve inatla çenesini yukarı kaldırıyor. "Sana söyledim. Ben iyiyim. Hiçbir sorunun yok."

"Neden bana yalan söylüyorsun?"

"Neden özel zamanımı engelliyorsun?" "Çünkü endişeliyim."

"Öyle diyorsun ama gerçekten öyle misin?" diye homurdanıyor ve nemli kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. Bu da benim onun kabarık göğüslerine bir kez daha bakmama neden oluyor. Bu kötü bir fikir. Neden buraya geldim ki? Evet, çünkü bazen acayip iyi bir adam olabiliyorum.

"Birdie..." Sesim yorgun. "Burada nazik olmaya çalışıyorum. Çoğu zaman bir pislik olabilirim ama tam bir pislik değilim."

Alay ediyor. "Şüpheli."

Yüzümden aşağı ter damlıyor. "Saunadayım, üstümde çok pahalı bir takım elbise var. Burada herhangi biri için bulunmazdım." Yaltaklanıyorum. Birdie bana yapmamam gereken şeyleri söyletıyor ve yaptırıyor. Yıllar önce arkadaşlığımızı bitirmiş olsak da ona karşı hissettiklerimi asla kapatamadığımı fark etmeye başlıyorum. Tam olarak ne hissettiğimi adlandıramıyorum. Aşk değil, ama iyi bir şey.

Birdie bana bakıyor, gözleri sıcaktan büyümüş. "Neden bu kadar kafa karıştırıcısın?!" Ellerini havaya kaldırdı.

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Neden böyle söylüyorsun?"

"İyi davranıyorsun, sonra davranmıyorsun, sonra iyi davranıyorsun, sonra haftalarca beni görmezden geliyorsun, sonra da Sarah'nın önünde bornozumla ilgili o yorumu yapıyorsun. Dürüst olmak gerekirse Liam, bana kamçı etkisi yapıyorsun."

Alnımdaki teri biraz daha siliyorum. Bu sıcak kutudan bir an önce çıkmam gerekiyor yoksa eriyeceğim. "Bu ikimiz yapar," diye homurdanıyorum.

"Gördün mü? Kafa karıştırıcı! Bununla ne demek *istiyorsun*?" diyerek beni işaret ediyor.

İnledim. "Yüz derece olmayan bir yerde konuşabilir miyiz? Ayrıca, güzel şaşırtmaca. Her şeyi benim üzerime yıkıyorsun. Buraya geldim çünkü hıçkırarak ağlıyordun."

"Hıçkırarak ağlamıyordum."

"Ughhhh! Çok inatçısın. Ağlıyordun, Birdie. Sadece küçük bir ağlama değil, ruhunu parçalayan bir ağlama. Son birkaç gündür beni endişelendiriyorsun; iyi olduğundan emin olmak istiyorum."

Kadın sessizleşiyor. "Bunu sana söyleten ne?"

"Ne kadar sessizleştiğini fark etmediğimi mi sanıyorsun? Ya da Eric sana basit sorular sorduğunda ona nasıl çıktığını? Kevin geçen gün bana sana neler olduğunu sordu."

Yüzü buruşuyor. "Benim için endişelenmemeliler. Daha iyisini yapacağım."

Birdie gitmek için ayağa kalktı ve ben onun nemli elini tutarak onu durdurdum.

"Bu da ne demek oluyor?"

Başını sallıyor. "Yok bir şey." Elini benimkinden çekerek saunayı açıyor. Memnuniyetle takip ediyorum ama onunla konuşmam henüz bitmedi. Ne yazık ki gözlerim için, cilveli vücudunu örten bornozunu kapıyor. Kuşağını bağladıktan sonra onu kendime doğru çeviriyorum.

"Bu işin peşini bırakmayacağım, Birdie. Daha iyisini yapacağını söylediğinde ne demek istediğini söyle."

Uzun bir nefes verdi. "Öyle demek istemedim."

"Sanki sen yapmadın. Sen ödül için numara yapan bir maymun değilsin. Grubunuz, çalışanlarınız, hepsi sizi çok önemsiyor. Bunu her gün görüyorum."

Yüz hatlarında öfke beliriyor ama sesini sakinleştiriyor. "Anlamıyorsun Liam. Asla anlamayacaksın. Lütfen, bırak artık, tamam mı? Sadece iyi bir ağlamaya ihtiyacım vardı. Ayın o zamanı."

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutuyorum.

"Saçmalık." "Sanki döngülerimi biliyorsun da."

"Kötü krampların olduğunu hatırlıyorum; regl olsaydın bilirdim.

Beni başından savmak için yalan söylüyorsun ve bu işe

yaramayacak." Kulakları pembeleşti. "Bunu hatırlıyor musun?"

"Böyle bir şeyi unutmak çok zor. En iyi arkadaşı kız olan ergen bir çocuk ve hemşire bir anneydim. Okuldan eve gelmediğinde sana dondurma ve kraker getirirdim."

"Yaptın," diye yutkunuyor, sanki o anıyı unutmuş gibi. "Birdie, seninle ilgilenmek için buradayım. Elimden gelirse yardım edeyim."

Birdie'nin yüz hatları değişiyor ve sertleşiyor. "Bunu sadece işin olduğu için mi yapıyorsun?"

Bu kadın bende çılgılık atma isteği uyandırıyor. "Sözlerimi çarpıtmayı bırak, sana bunun için gelmedim."

Kollarını havaya kaldırır. "O zaman neden yaptın?!"

Ter yüzüme ve gözlerime damlıyor. Kıyafetlerim nemli, çok sıcak ve rahatsızım. "Biliyor musun, pes ediyorum. Buraya geldiğimden beri bana hiçbir sebep vermemiş olsan da sana iyi davranmaya çalışıyorum. Eğer sana bir iş gibi davranmamı istiyorsan, o zaman öyle davranırım. Ama

Zeytin dalı uzatmaya çalışıyorum. İstemiyorsan söyle. Ama kaltak gibi davranmayı bırak!"

Lafımı bitirdiğimde göğsüm kabarmıştı ve Birdie'ye olması gerekenden daha fazla yaklaşmışım. Vücudunun sıcaklığını hissedebileceğim kadar yakınız ve göğsü neredeyse benimkine değıyor. Bir adım geri çekilmeliyim. Nasıl davrandığını düşünmesi için onu burada bırakmalıyım. Ama bunun yerine olduğum yerde kalıyorum. Onun güzel ela gözlerine bakıyorum ve bir şey söylemesini bekliyorum, herhangi bir şey.

Hava uzun zamandır hissetmediğim bir enerjiyle çatırıyor ve kaçma dürtümü bastırıyorum. Birdie Wilder beni hem çok kızdırıyor hem de tahrik ediyor. Aramızdaki mesafeyi kapatıp onun somurtan pembe dudaklarını öpmek istediğim için kendimden nefret etmeliyim ama etmiyorum.

Aslında, bu kadar yakın durdukça, bunun harika bir fikir olduğunu daha çok düşünmeye başlıyorum. Ve hayır, sadece dudaklarını öpmeyeceğim. Boynunu emer, yumuşak karnının derisini öper, onu soyar ve son yemeğimmiş gibi yerdim. Burada çalışanların canı cehenneme, isterlerse izleyebilirler.

Kuru dudaklarımı yalıyorum ve onun yumuşak sarı saçlarına, sonra tekrar dudaklarına bakıyorum. Alt dudağını dişlerinin arasında tutuyor ve vücudu sanki bir sonraki hamlemi yapmamı bekliyormuş gibi gergin. Başımı eğiyorum ve eğiliyorum, ama tam bir şey olacakken boğazını temizliyor ve bir adım geri atıyor.

Gözleri çıplak ayaklarına kayıyor. Alnından bir damla ter akıyor ve parke zemine düşüyor. Tekrar yukarı baktığında, az önce yaptığım şeye kızmasını bekliyorum... yani neredeyse yapıyordum. Ama onun yerine nefes nefese bir kakhaha attı.

"Daha önce kimsenin yüzüme karşı bana kaltak dediğini sanmıyorum." Elimde değil ama gülümsedim. "Gerçekten mi?"

"Bu seni şaşırttı mı?"

Omuz silkiyorum. "Öyle olup olmadığını söylemeye korkuyorum." Bu sefer gerçekten gülüyor ve bu çok güzel bir ses. Sol yanağındaki gamze çukurlaşıyor ve uzanıp ona dokunmak istiyorum.

"Dinle Liam..." Bir tutam saçını kulağının arkasına atıyor. "Hâlâ neden buraya gelmeyi seçtiğini gerçekten bilmiyorum. Wren ve Ben'in gelmeni istediğini biliyorum ama sen hayır diyebilirdin. Birlikte olma şeklimiz de kafamı karıştırıyor. Bu sapık işi, işim ve müziğimle birleşince çok fazla oluyor. Bu yüzden zor zamanlar geçiriyorum, çok baskı hissediyorum. Ağlamaya ihtiyacım vardı, tamam mı? Kimsenin beni duyamayacağını düşündüm."

"Sanırım tüm eyalet seni duydu," diye şaka yaparak ortamı yumuşattım.

"Ha-ha!" diye karşılık veriyor. Ama yine de gülümsüyor. Bu kalbimi birazcık sızlatıyor. Sonra elini uzatıyor. "Hayatımıza devam edelim, tamam mı? Geçmiş unutamam ve sadece arkadaş olalım. El sıkışalım mı?"

Midemde bir düğüm oluşuyor. *Arkadaşlar*. Yetişkin Liam'ın Birdie Wilder'la *sadece arkadaş* olup olamayacağını merak ediyorum. Geçmiş unutabileceğini sanmıyorum, özellikle de her gece geçmiş hakkında şarkı söylerken. Ben de unutabileceğimden emin değilim ama bu, birlikte geçirdiğimiz öfke ve gerilim dolu günlerden daha iyi. Bir yanımda Birdie'yle biraz huzur bulursam kâbuslarımın da azalacağını düşünüyor. Bu yüzden bir karar verdim.

Elini tutuyorum, iri elim narin parmaklarını nasırlı parmaklarımın içine alıyor. Milyonlarca şey söylemek istiyorum ama onun yerine kabul edeceği tek şeyi söylüyorum.

"Arkadaşlar."

On yedi

Birdie

GENÇ BIRDIE şu anda bir an yaşıyor. Üstünü çiz. İki gündür bir an yaşıyor. Spa'dan olaysız bir şekilde ayrıldıktan sonra Liam ve ben sessiz bir şekilde otele döndük. Sanırım ikimiz de hala olanları sindirmeye çalışıyorduk. Ama birbirimizin boğazına sarılmamak güzeldi.

Kaplıca tedavisinden ve Liam'ın deyimiyle "dünyanın her yerinden duyulan çığlığımдан" sonra kendimi biraz daha iyi hissediyorum. Beni daha az utandırmak için olayı hafife aldığını biliyorum ama dürüst olmak gerekirse nasıl utanmayayım ki? Eski aşkım beni hıçkırır hıçkırır ağlarken gördü ve sonra ben terli ve sinirliyken neredeyse beni öpüyordu. Spa'dan arkadaş olarak ayrılmış olsak da, eğer öyle diyebilirsiniz, bu davranışı yüzünden hala kafam çok karışık.

Beni istiyor mu? Bu imkansız görünüyor. "*Senden asla böyle hoşlanmayacağım*" sözleri hâlâ aklımdan ve kalbimden *çıkıyor*. Bundan çıkarabildiğim tek anlam, benimle duygusal bir ana kapılmış olması. Kendimi tanıdık, güvende ve müsait hissediyordum. Anladığım kadarıyla, o zamanlar bir sürü kızla çıkıyormuş.

NYC. Belki de sadece rahatlamaya ihtiyacı vardır? Tanrım, bir tane kullanabileceğimi biliyorum, belki... Hayır! Liam'la yatamam. O yasak!

Başımı sallıyorum ve şakaklarımı ovuyorum. Korumamla/eski en iyi arkadaşım/ilk aşkımla yatamam. Bu her şeyi karmaşıklatacak ve hayatım zaten yeterince karmaşık. Tur otobüsü bir çukurun üzerinden geçiyor ve bu beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor.

Gözlerim Kevin'ı buluyor, yüzünde aptal bir sırıtişla karşımda oturuyor. Liam da onun yanında kitap okuyor. Liam'ın otobüsümüzde olması garip ama o ve Kevin artık arkadaş. Yani biz seyahat ederken Liam'ı satranç oynamaya davet ediyor. Evet, satranç. Oyunlarını bitirmiş olmalılar ama ben fark edemeyecek kadar düşüncelerime dalmıştım.

"Neye sırıtiyorsun?" Ona soruyorum. "İyi bir şeyler mi yazıyorsun, B?" diye göz kırpmıyor.

Günlüğümün şarkı sözleriyle kaplı sayfalarına bakıyorum. Bugün yeni şarkılar yazmaya niyetliydim ama beynim Kevin'in yanındaki adamı düşünmekle meşguldü.

Liam koyu renk kot pantolonu ve dar beyaz tişörtüyle otobüse bindiğinde ağzım kurudu. Şoktan ve hormon hücumundan. Onu ilk kez takım elbisesiz görmüyordum ama Rolling Stone röportajından bu yana ilk kez ona gerçekten bakma fırsatı buldum. O kadar rahat giyinmiş ki, kendimi ikinci sınıfa geri dönmüş gibi hissediyorum.

Kevin'a omuz silktim. "Yazar tıkanıklığı, sanırım."

Bu sözlerim üzerine Liam'ın gözleri beni izlemek için yukarı kayıyor ama bakışlarına karşılık vermemek için kendimi zor tutuyorum. Bakışları ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oluyor.

"Yardım ister misin?" Kevin uzun kahverengi saçlarını omzunun üzerinden atıyor. "Elbette. Bu harika olur."

Kevin ve ben birlikte birkaç şarkı yazdık. Onunla hem sahnede hem de sahne dışında çalışmaktan her zaman keyif alıyorum. Eğlenceli biri ve bir şekilde her şeyi daha hafif hissettiriyor. Bunu asla yüksek sesle söylemem ama o kesinlikle benim en sevdiğim grup üyesi ve o da bunu biliyor. Benim de onun favorisi olduğumdan hiç şüphem yok. Jane yakın bir ikinci.

Kevin ayağa kalkıyor, sonra gelip küçük gri kanepede yanıma oturuyor. Koltuğun altından akustik gitarını çıkarıyor, sonra Liam'a bakıyor. Kitabına geri döndü ama okuduğunu sanmıyorum. Bir süredir sayfa çevirdiğini görmemiştim.

"Sakıncası var mı, kardeşim?"

Liam başını kaldırır ve sallar. "Hiç de değil. Al bakalım." "Kevin daha da geniş sırtıyor. "Bakalım şimdiye kadar neler yapmışsın."

Ona defterimi veriyorum ve koltuğa yaslanıyorum. O zaman sayfadaki kelimelerin Kevin'a ve Liam'a yüksek sesle söylemek istediğimden daha fazlasını söyleyebileceğini hatırlıyorum. Ama artık çok geç, Kevin defteri almış ve okumaya başlamış bile.

Buz mavisi gözleri benimkilerle buluşuyor, sonra da neyse ki yine kitabını "okuyan" Liam'a dikiliyor.

"İyi, B. Sanırım yapının biraz çalışmaya ihtiyacı var, belki nakaratta birkaç kelimenin değiştirilmesi gerekiyor."

"Gerçekten mi?"

"Evet, çok içten. Balad mı düşünüyorsun?"

Çeneme vuruyorum. Beynimde daha çok neşeli bir şarkı ama o haklı, muhtemelen bir balad olarak daha iyi. "Hiç gitmedim ama bence harika bir fikir."

Gitarıyla bazı akorları tıngırdatmaya başlıyor ve yumuşak notalar üzerimden geçerken kendimi huzurlu hissediyorum. Yolda olduğumuz için minnettarım.

Atlanta'da. Müzik yapmak ve dinlenmek için biraz zamana ihtiyacım var. Sadece bir günlüğüne bile olsa.

Kev'in çaldığı notaları mırıldanmaya ve melodiyle oynamaya başlıyorum. Liam bakışlarını bana çeviriyor ve gözlerimiz kilitleniyor.

On yıl önce onunla geçirdiğim bir yaz gecesinin anısına geri döndüm...

Bazen Liam Miller'la arkadaş olduğumuzu unutuyorum. Sadece arkadaş değil, en iyi arkadaş.

Arka bahçesinde oturuyoruz. Anne ve babası işte, annem de bir Yoga inzivasında olduğu için Liam beni bu gece meteor yağmurunu izlerken müzik dinlemeye davet etti.

Bir sürü atıştırmalık hazırladık ve Liam bizim için küçük bir şenlik ateşi bile yaktı. Küçük klavyemi de getirdim, ki arabam olmadan buraya gelmek çok zordu. Neyse ki Liam evimden o kadar da uzakta değil.

"Yeni şarkın üzerinde mi çalışıyorsun?" Havaya biraz patlamış mısır atar ve ağzına alır.

"Birazcık. Tüm zamanımı alan bir İngilizce ödevim vardı. Ama şimdi özgürüm!"

"Başaracağından eminim, Birdie kızım."

Kalbim çırpınıyor. "Umarım öyledir. Her neyse, dün gece üzerinde biraz çalıştım."

Dıymak ister misin?"

"Çal bakalım, Piyanist," diye göz kırpmıyor.

Ona sırtıyıyorum. Tanrım, o çok güzel. Ateş ışığı gözlerine yansıyor ve çikolata havuzlarını dans ettiriyor. O çok tatlı... aslında, rüya gibi.

Neden benimle takıldığını gerçekten anlamıyorum. Ama artık burada ve bunu daha fazla sorgulamayacağım.

Ellerimi klavyenin üzerine koyuyorum ve birkaç hafta önce yazmaya başladığım bir şarkının girişini çalmaya başlıyorum. Daha önce hiç denemediğim duygusal bir havası var. Annem evde çok fazla Janis Joplin çalıyor ve son zamanlarda aklımda olan tek şey bu.

Ben çalarken, Liam derin sesiyle mırıldanmaya başlıyor. Biraz akortsuz ama kulağa hoş geliyor. Girişi bitirdiğimde biraz hızlanıyor ve ben de eşlik etmeye başlıyorum.

*Tatlı yaz çocuğu
Gözlerin öyle dolu ki
Sende bir adamın bakışı ve bir
boğanın dokunuşu var.
Ne istersen alırsın Elinden
geleni yaparsın Tatlı yaz
çocuğu
Ne kadar önemseddiğini
biliyorum. Büyük bir güçle
seviyorsun.
bin voltluk
Gözlerin ruhunu gösteriyor
Ve dudakların bir hikaye
anlatıyor Tatlı yaz çocuğu
Çok ileri gideceksin
tatlı yaz çocuğu
Hayallerinizin sizi geçip gitmesine
izin vermeyin. Eğer yaparsan,
pişman olursun.*

*Harcadığın onca zaman
Kalbinle çitin üzerinde yalnız oturuyorsun.
Tatlı yaz çocuğu
Gözlerin neşe dolu
Yapabiliyorken hayatın
tadını çıkar Ve istediğin
yere git Tatlı yaz çocuğu
Çok ileri gideceksin. Tatlı
yaz çocuğu
Giderken beni unutma. Tatlı yaz
çocuğu
Seni ve taptığın her şeyi hatırlayacağım Tatlı
yaz çocuğu
Başını yukarıda tut tatlı yaz
çocuğu
Sen tanıdığım en tatlı çocuksun.
Tatlı yaz çocuğu...ooh, ooh, ooh
Tatlı yaz çocuğu...ooh, ooh, ooh
Tatlı yaz çocuğu...ooh, ooh, ooh*

Son birkaç akoru bitiriyorum ve kafamı kaldırdığımda Liam'ın bana baktığını görüyorum. Bu şarkıyı onun hakkında yazdığımı biliyor muydu? Kahretsin. Bu konuda çok açık davranmıştım. Tanrım, ne kadar aptal olabilirim. Her şeyi mahvettim, ben-

Liam aniden ayağa kalkar, yüzünde geniş bir gülümseme vardır. Alkışlamaya başlar ve ardından büyük bir çığlık atar. "Birdie! Bu inanılmazdı. Sesin sanki... Bilmiyorum. Çok iyiydi. Bunu gerçekten sen mi yazdın?"

İçime sıcak bir rahatlama doldu. Kendisiyle ilgili olduğunu fark etmedi. Çabucak, rahatlama yerini üzüntüye bıraktı. Bir parçam onun hakkında olduğunu bilmesini umuyordu. O zaman sonunda nasıl hissettiğimi açıklayabilirdim.

"Ben yazdım. Gerçekten iyi olduğunu mu düşünüyorsun?"

"İyiden de öte. Bu... Bunu nasıl tarif edeceğimi gerçekten bilmiyorum."

"Teşekkürler, Liam."

Tekrar oturuyor ve ağzına soğuk bir marshmallow atıyor. Birkaç dakika sonra gözleri tekrar benimkilere kayıyor. "Peki, bana aşık olduğun çocuğun kim olduğunu söyleyecek misin?"

Midem bulanıyor ve yanaklarım pembeleşiyor. Liam Miller kendisi hakkındaki şarkının başka bir çocuk hakkında olduğunu düşünüyor. Hayatım.

Yüzümün önünde bir el sallanıyor.

Kendime geldiğimde Kevin'in bana tuhaf tuhaf baktığını görüyorum. İşbirliği yaparken dalıp gittiğim için duyduğum utanca engel olamıyorum. Boynum muhtemelen kırmızı lekelerle kaplanmıştı.

"Nereye gittin, B?" diye soruyor.

Gözlerim Liam'a kaydı. O endişeli bakışlarını takınıyor.

Dikkatimi tekrar Kevin'a yöneltiyorum. "Özür dilerim. Şarkı sözleri... bana bir anımı hatırlattı."

"İyi bir tane mi?"

Liam'a bir kez daha bakmaktan kendimi alamıyorum. Kalbim acıyor. Sanki tatlı yaz oğluma yeniden bakıyor gibiyim.

"Evet," diye fısıldadım, "iyi bir taneydi."

Atlanta yolculuğunun geri kalanı şarkı yazmakla ve Kevin ile Liam'ın çok fazla satranç oynamasıyla geçti. Bu kadar uzun süre oynayabilmeleri beni şaşırtıyor. Bana çok sıkıcı geliyor ama hiçbir zaman oyun oynayan biri olmadım.

Vardığımızda ve herkes otobüsü terk ettiğinde, her zamanki gibi Liam'ın her şeyi güvenli hale getirmesini beklemek zorunda kalıyorum. Wren'e onun ve Ben'in yaklaşan ziyareti hakkında bir mesaj gönderiyorum. Bizimle iki hafta sonra New Orleans'ta buluşmaya karar verdiler, bu da Liam'la ilişkimin ne durumda olduğunu anlamam için bana biraz zaman veriyor.

Az önce bir tür ateşkes ilan ettiğimizden, bundan sonra ne olacağını merak ediyorum. Ayak seslerinin otobüsün merdivenlerinden yukarı çıktığını duyuyorum, bu yüzden seyahat klavyemi karşımdaki koltuğun altından çıkarmaya gidiyorum. Adımların arkamda durduğunu duyduğumda ellerim ve dizlerimin üzerindeydim. Çantayı çekiştiriyorum ama sıkışmış.

"Orada öylece durmayacağız Liam, bana yardım et!" Bir boğaz temizleme sesi duymadan önce bir duraksama oldu. Tamam, Liam değil. Kollarımın tüyleri diken diken oldu.

Hâlâ yerde yatarken başımı çevirdiğimde tepeden tırnağa siyahlara bürünmüş bir adamla karşılaşıyorum. Yüzünü göremiyorum çünkü kar maskesi takmış. Kalbim göğsümde çarpıyor.

"JOE!" Otobüs şoförümüze sesleniyorum. Cevap vermiyor. Dışarıda bir yerde olmalı. Bu herif otobüse nasıl bindi? *Hay sikeyim*. Neden şimdi bunu düşünüyorum ki? "LIAM!" Sonra ben ağlarım. Ama muhtemelen

Otelde. *Kahretsin. Kahretsin. Kahretsin. Lanet olsun.* İşte bu, ya öleceğim ya da... *Hayır!* Böyle düşünemem.

"Birdie Wilder," diyor adam, sesi bu kadar büyük bir varlık için beklediğimden daha yüksek.

Hâlâ yerde olduğumu fark ederek hızla ayağa kalkıyorum ve yavaşça otobüsün yürüme yolundan aşağı iniyorum. Dönüp koşarsam arkadaki acil çıkıştan çıkabilirim. Bir anlık delilik diyebilirsiniz ama koşmuyorum.

"Kimsin sen?" Sesim titrek çıkıyor. "Bu önemli değil."

Buna nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için cevap vermiyorum. Birkaç dakika sonra maskesinin arkasından gülümsüyor ve midem bulanıyor. Ya öldüğüm an buysa? *Liam.*

"Sana ne kadar yaklaşabileceğimi görmek istedim. Düşündüğümünden daha kolaymış," diye mırıldanıyor. Bu sefer bir adım ileri atıyor, ben de iki adım geri atıyorum.

"Kimsin sen?" Liam ya da Joe'nun her an otobüse binebileceği umuduyla oyalamaya çalışarak tekrar soruyorum. "Benden ne istiyorsun?"

"Yakında öğreneceksin," diye göz kırptıyor. "Yakında görüşürüz... *Minik Kuş.*" Sonra bir salatalık kadar soğukkanlı bir şekilde otobüsten iner.

Bedenim tamamen donmuş bir halde, ne kadar süre boyunca onun ardından bakmaya devam ediyorum. Az önce olanların gerçek olup olmadığından bile emin değilim. Sonunda bedenim titremeye başlıyor ve etrafımdaki dünya bulanıklaşıyor. Yere çöküyorum ve ellerimi saçlarımın arasına sokuyorum. Ağlamak ya da çığlık atmak istiyorum ama hiçbir şey çıkmıyor. Yardım çağırmalıyım, birini aramalıyım. 911?

Ayak sesleri tekrar yaklaşır ve sanki zaman durur. Ama gelen maskeli adam değil, Liam. Yaklaşırken nazikçe gülümsüyor, ta ki beni sinmiş görene kadar. Sonra tüm tavrı değişiyor.

"Birdie! Ne oldu böyle?" diye soruyor. Otobüsü birkaç uzun adımda geçip yanıma geldi, sonra yere çöktü. Sıcak elleri beni omuzlarımdan kavıyor. Endişeli kahverengi gözleri gözlerime kilitlendiğinde bir şey söylemeye çalışıyorum ama ağzımdan hiçbir şey çıkmıyor. Onun yerine kollarımı boynuna doluyorum ve kendimi kaybediyorum.

Az önce ne oldu öyle?

On sekiz

Liam

ÖFKE şu anda hissettiklerim için doğru kelime değil.

Öfkeli mi? Öfkeli mi? Hiçbir şey doğru değil.

Birdie on dakika boyunca ağlarken onu kollarımda tuttum ve bana ne olduğunu anlatmasını sağlamaya çalıştım. Otobüse gelip onu gördüğümde hayalet görmüş gibi görünüyordu. Ne çocukken ne de son birkaç haftadır Birdie Wilder'ı hiç bu kadar zayıf ve korkmuş görmemiştim.

Gözyaşları nihayet dindiğinde ve bana olanları anlattığında hemen harekete geçtim. Polisi aradık, Birdie onlara ifadesini verdi ve sonra onu otel odasına kapattım. İşe koyulma vakti gelmişti.

Joe otobüsteki güvenlik görüntülerini çekiyor ve benim bacağım da sabırsızlığımdan zıplıyor. Bu ucubenin Birdie'ye nasıl yaklaştığını görmek istiyorum. Onu asla bırakmamalıydım. Eğer bir şey olduysa... Boğazımı temizliyorum. Kendimi rahatlatmalıyım yoksa çılgına döneceğim ki şu anda bunu yapamam.

Joe huysuzca, "Görünüşe göre ağaçların arasında saklanıp beni izliyormuş, sonra da bavulları almak için otobüsün altına girmemi beklemiş," diyor. Olanlar için üzgün olduğunu söyleyebilirim, ama bu onun hatası değil. O Birdie'yi korumak için burada değil, ben buradayım.

Çenemi ovuşturuyorum, "Yaptığı şeyi yapacak kadar cesurdu. Bu senin suçun değil Joe. Transferlerimiz için daha fazla güvenlik tutacağım, böylece bu bir daha olmayacak. Onu asla otobüste bırakmamalıydım."

"Otel güvenliği telsizle onu içeri alabileceğimizi söyledi. Son birkaç durakta bu şekilde yaptık. Kendini suçlaman için de bir sebep yok Liam."

Midem bulanıyor.

"*Kahretsin.*" "Ne oldu?"

"Az önce söylediğin şey. Sapık... üç haftadır ondan haber alamıyoruz çünkü gözlem yapıyordu. Birdie'nin otobüste yalnız olacağını biliyordu. Siktir!" Elimdeki telsizi yere attım.

Joe büyük patilerinden birini omzuma koyup sert bir tokat attı. "Kendine bu kadar yüklenme dostum. Sen işini yapıyordun. Bu sapık oyununu geliştirdi. Sen sadece şimdi öğreniyorsun. Hiçbirimiz bunun bir daha olmasına izin vermeyeceğiz. Biz burada bir takımız ve hepimiz Birdie'yi önemsiyoruz."

Ona sertçe başımı sallıyorum. Joe'nun sözleri beni yatıştırmak için olsa da, yatıştırmadı. Başarısız oldum. "Bunun bir kopyasını polise verebilir misin? Ben Birdie'nin süitine gidiyorum."

"Yapacağım. Ona iyi bak."

Boğazım yabancı bir duyguyla düğümleniyor. "Yapacağım."

Birdie'nin süitine yaklaştığımda otel güvenliği dışarıdaydı. Nöbet tutmaları için koridorun sonuna gitmelerini sağladım, sonra kapıyı çaldım.

Shea'nın cevap vermesi uzun sürmedi. Bana nazlı bir gülümseme veriyor, sonra mor saçlarını omzunun üzerinden itiyor. Dilimi ısırıyorum. Şu anda bana böyle gülümsediği için ona küfretmek istiyorum. Patronu, *arkadaşı* az önce tehlikeli bir tehditle yüz yüze gelmişti. Onu öldürebilecek bir tehditle.

Kaşlarımı çatmış olmalıyım çünkü gülümsemesi azaldı. Her zamanki neşeli karşılaşması yerine kapıyı açıp beni içeri aldı. *İyi seçim*. Odaya girdiğimde gözlerim Birdie'yi aradı.

Kevin onun yanında oturuyor, sarışın başı omzuna yaslanmış. Televizyona bakıyor. Şaşkın bakışlarından izlemediğini, sadece gürültü olsun diye açık olduğunu anlayabiliyorum. Eric ve Gia birbirlerine yakın oturmuş, sessizce konuşuyorlar. Arada sırada Birdie'ye dikkatle bakıyorlar. Etrafında arkadaşlarının olmasına seviniyorum, yine de bir yanım Birdie'nin başının altında Kevin yerine benim omzumun olmasını diliyor, ki bu çok saçma bir düşünce.

Ben yaklaşıncı üçü de başını kaldırıyor ama Birdie'nin gözleri ileriye bakmaya devam ediyor. Eric ayağa kalkıyor ve özel olarak konuşabilmemiz için beni yatak odasına yönlendiriyor. Shea'nın kanepedeki yerini aldığını fark ediyorum, gözleri bizim gidişimizi izliyor. Bakışları geçmişini tekrar gözden geçirmem için bana ilham veriyor, bu kızın doğru nedenlerle burada olup olmadığını merak etmeye başlıyorum. Sıçsa bile

Gökkuşakları, belki Birdie'yi daha iyi bir asistan bulabileceğine ikna edecek bir şeyler bulabilirim. Korumasıyla her gün flört etmeyen birini.

Kulak misafiri olmadığımızda, Eric bana üçüncü dereceden hakaret etmeye başladı. "Ne buldun?"

Ellerimi karışmış saçlarımda gezdiriyorum; sıcak bir duşa gerçekten ihtiyacım var. Eric'e güvenlik kayıtlarında ne bulduğumuzu ve polis raporunun tutulduğunu söylüyorum ama şu andan itibaren güvenliği arttırmak ve Birdie'yi bir yerden bir yere nasıl götürüp getirdiğimizi daha yakından takip etmek dışında yapabileceğimiz pek bir şey yok.

"Sence bunun yerine onu uçurmalı mıyız?" Eric soruyor.

"Bu da bir seçenek. Ama her kasabada bana fazladan adam bulabilirsen, sorun yaşamayız. Bence bu ucube sadece biraz esnemek istemiş. Muhtemelen bu tür güç oyunlarından hoşlanıyordur. Halka açık mektup, Times Meydanı'ndaki olay ve şimdi de bu gece... Bize izlediğini gösteriyor. Zayıf halkaları görüyor. Her kimse, bir çeşit polis ya da askeri geçmişi olmalı."

"Emin misin?" Eric sorar.

"Şu anda işaretler bunu gösteriyor. Ama yarın daha fazla araştırma yapacağım. Sadece Birdie'nin bu gece iyi olduğundan emin olmak istiyorum." Eric pazumu okşuyor, dudaklarında küçük bir gülümseme belirliyor. Soru sorarcasına bir kaşımı kaldırıyorum.

"Bunu duyduğuma sevindim. Birdie'yle bize anlatmadığınız bir geçmişiniz olduğunu biliyorum ama onu hiç böyle görmemiştim. Hiç görmedim. Bu beni korkutuyor. Biz onun arkadaşları olabiliriz... hatta ailesi bile olabiliriz ama bence bu gece yanında geçmişinden birinin olması iyi olur. Tanıdık ve güvenli biri."

Haklı mı değil mi bilmiyorum. Birdie olanlardan sonra şu anda benden nefret ediyor olabilir ama bu gece güvende hissetmesi için her şeyi yaparım. "Onun için burada olacağım," diyebildiğim tek şey bu. Geçmişimizle ilgili daha fazla şey anlatmamı istediğini biliyorum ama bu onun hikâyesi.

"Güzel. Onunla konuşabilmen için herkesi dışarı çıkaracağım." "Teşekkürler, Eric."

Onu oturma odasına kadar takip ettim. Gia da bu planın içinde olmalı çünkü Kevin ve Shea çoktan gitmişlerdi. Birdie şimdi kapının yanında duruyor ve Gia ona can havliyle sarılıyor. Birdie de ona sarılıyor ama vücudu hareketsiz. Sanırım şokta. Gia, Eric ve beni görünce geri çekildi.

"Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara, hemen gelirim," diyor Birdie'ye.

"Yapacağım," diyor Birdie, sesi kısık. Sesini duyunca kalbimde bir şeyler sızlıyor. Eric, Gia'nın sözlerini yankılıyor ve bir dakika sonra ikisi de yok oluyor. Birdie kapıyı kapatıp kilitliyor, bunu yaparken elleri hafifçe titriyor. Arkasını döndüğünde beni görünce biraz sığıyor.

"Üzgünüm, burada olduğumu bildiğini sanıyordum."

Ela gözleri yere kayıyor. "İçeri girdiğini görmedim."

"Haberleri izliyordun." Garip bir şekilde söyledim.

Bir hıçkırık çıkarır. "Öyle olmadığımдан oldukça eminim ama ne demek istediğini anlıyorum." Nefes almak için kendini zorluyor, sonra omuzlarını düzeltiyor. "Bir şeye mi ihtiyacın vardı?"

Beni bu kadar çabuk kovması egomu biraz düşürüyor. Belki de bu geceden sonra beni kovmayı planlıyordur. Onu suçlayamam. "İyi olduğundan emin olmak istiyorum."

Mini bara yönelirken "Ben iyiyim," diye kestirip atıyor.

Bir dakikadan kısa bir süre içinde küçük bir şişe burbonu geri atıyor. "Bu sadece tamam diye bağıyor," diye mırıldandım.

Şakaklarını ovuşturduktan sonra boş şişeyi tezgâhın üzerine bırakıyor. "Liam, burada ne yapıyorsun?" sesi yorgun ama ben yorgun olmadığımı karar verdim.

kendini içkiye verip tekrar duşa düşmeyeceğinden emin olana kadar gideceğim.

Bara doğru ilerledim ve oturdum. "Bana bir içki doldur."

Şimdi ilgisini çekmiş görünüyor. "Ciddi misin?"

Muhtemelen içmemeliyim. Ama bu geceden sonra bir içkinin zararı olmaz.

"Teknik olarak mesaim bitti."

Ellerini kaldırıyor. "Yargılamıyorum. Bana katlandıktan sonra bir tanesini hak ettiğini düşünüyorum."

İç çekiyorum. "Bu yüzden içkiye ihtiyacım yok ve bunu sen de biliyorsun." Yüzü biraz bocalıyor, ama çabucak toparlanmasını izliyorum. Bu yeteneği nerede olsa tanırım. Bunu her zaman yaparım.

Bir saniye sonra uzanıp küçük bir votka şişesi çıkarıyor. Hafifçe sırttım. "Bunu sevdiğimi nereden biliyorsun?"

Omuz silkiyor. "Sadece bir tahmin."

Parmaklarımı tezgâha vuruyorum. "Bana neden ilk tahmininin bu olduğunu söyle."

Birdie şişeyi bana uzatıyor. Ona uzandığımda parmaklarımız hafifçe birbirine değiyor. Bu beni bir kadeh votkadan daha çok ısıtıyor. Elini çok çabuk geri çekiyor, işte o zaman onun da bunu hissettiğini anlıyorum.

Boğazını temizliyor. "Şey, sen çalışıyorsun."

Onu gülümseten bir kahkaha attım. "Bunun votkadan hoşlanmamla ne ilgisi olduğunu hiç bilmiyorum."

"En düşük kaloriye sahip olduğunu duymuştum," diye omuz silkiyor. "Tek nedeni bu mu?"

"Ve bu Ben'in favorisi, bu yüzden tahmin ettim ki..."

"Şimdi bu cevap daha mantıklı geliyor." Küçük şişeyi açıyorum ve hızla boşaltıyorum. "Bu iğrenç," diye irkiliyorum. Bana açık bir kola uzatıyor, minnetle kabul ediyorum. Bir yudum aldıktan sonra bana bir votka daha uzatıyor.

Başımı salladım. "Şimdilik erteleyeceğim."

Bana meydan okuyan bir bakış atıyor. "Korkuyor musun, Liam?"

Bildiğinden *daha fazla*, demek istiyorum. Ama bunun yerine omuzlarımı geriye itiyorum ve ikinci şişeyi açıyorum. Bu daha yumuşak iniyor ama tadı hâlâ bok gibi. Birdie bir kadeh daha burbon içiyor, sonra ikimiz için birer IPA açıyor.

"Beni sarhoş etmeye mi çalışıyorsun?" diye sordum.

Alt dudağını ısırtıyor. "Sarhoş değil, belki çakırkeyif. Bu geceden sonra ikimizin de rahatlamak için biraz yardıma ihtiyacı var."

Stresten kurtulmak için içmeyi sevmesem de, bu gece bir istisna yapacağım gecelerden biri. Birayı aldım ve bir yudum içtim. Sonra bir tane daha.

Hoppy sıvısının damarlarıma girmesine ve ucuz votkayla karışmasına izin veriyorum. Birdie haklı, vücudum biraz gevşiyor ama kendimi kaybetmeme yetecek kadar değil. Eğer bir şey olursa, Birdie'ye göz kulak olabilirim. En önemli şey bu.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra "Şimdi ne olacak?" diye sordum.

Parmaklarını çenesine vuruyor ve gülümsüyor. Bu çok sevimli ve bana ergen Birdie'nin yapacağı bir şeyi hatırlatıyor. "Verandada müzik dinlemek mi?"

Midem bulanıyor. Bu gecenin travması onu nostaljik hissettirmiş olmalı. Bir zamanlar olduğum çocukla güvende hissetme arzusu midemi bulandırıyor. Bir an için onu reddetmek istiyorum, kendi savunmasız olma korkum buna engel oluyor. Ama yapmadım.

Ayağa kalktım, elimde bira. "Yolu göster."

"iPod'umu ve hoparlörümü almam lazım. Seninle dışarıda buluşuruz."

Ben daha ikinci kez düşünemedim, adımlarında baş döndürücü bir coşkuyla koşmaya başladı.

Çok sevimli. Daha önce olanlardan sonra bunu gördüğüme sevindim.

Beklerken, süitinin avlusuna doğru ilerliyorum. Onu takip eden sapıklardan endişe etmeme gerek kalmayacak kadar yüksekteyiz ama açık hava yine de beni biraz tedirgin ediyor.

Onu aşağı itiyorum ve rahatlamaya çalışıyorum. Oturduktan sonra ayaklarımı önümdeki masanın üzerine koyuyorum. Saat dokuzu geçti ve güneş battı. Atlanta'nın havası nemli ve cırcır böceklerinin cıvıltılarını duyabiliyorum. Karmakarışık yıldızlara bakıyorum ve keşke gökyüzünün bir tablo gibi görüldüğü kuzeyde bir yerde olsaydık diyorum. Michigan'da yaşamamın özlediğim bir yanı da bu. New York yıldızlara bakmaya pek elverişli değildi. Belki Nebraska'ya gittiğimizde yıldızları gerçekten görebiliriz.

Birkaç dakika sonra sürgülü kapı açılıyor ve Birdie dışarı çıkıyor. Gözlerim onu içine aldığı anda ateşimin yükseldiğini hissediyorum. Kısa, pembe bir pijama şortu ve göğüslerinin üzerinde gökkuşağı baskısı olan dar beyaz bir tişört giymiş. Saçlarını yine dağınık bir şekilde topuz yapmış. Hemen onu saçlarından tutup dudaklarımı dudaklarına bastırma arzusu duyuyorum. Bir an için saçlarının nasıl koktuğunu merak ediyorum. Belki otel şampuanı ya da şeftali veya çilek gibi bir şey. Oturduğunda göğüsleri hafifçe zıplıyor ve gözlerim doğrudan beyaz gömleğinden dışarı fırlayan koyu renk meme uçlarına gidiyor. Kahretsin, sütyen giymemiş. Beni öldürmeye mi çalışıyor?

iPod'unu hoparlöre takıyor, aletimin onun burada, böyle giyinmiş olmasından mutlu olduğunu fark etmiyor. Belki de biraz fazla içtim. Birama baksam iyi olur yoksa olmaması gereken şeyler olabilir.

Spa'da ateşkes ilan ettiğimiz o gün, neredeyse onu saunanın dışında öpecektim. Daha sonra duşta aklım başıma geldiğinde, bastırdığım öfkeyi boşalttıktan sonra, küçük beynimin beni yenmesine izin vermediğim için

mutluydum.

O an. Hala Birdie'yi öpmek istiyorum. Öpmekten çok daha fazlasını yapmak istiyorum ama bu iyi bir fikir değil. Özellikle de sapığı onu travmatize ettikten sonra.

Gözlerim iPod'undan seçtiklerine bakarken onu izlemeye devam ediyor. Bir şarkıya karar verdiğinde arkasına yaslanıyor, hala benim azgın cinsel arzumdan habersiz. Bakışları yukarı kayıyor, biraz yorgun ama şaşırtıcı derecede mutlu görünüyor. Süitine ilk girdiğim zamankinden çok daha iyi.

"Ne seçtiğimi duymaya hazır mısınız?" Sırıttıyor.

"Bilecek miyim?" Biramdan küçük bir yudum alıyorum.

"Oh..." diye mırıldanıyor resmen. Sikim tekrar sertleşiyor. Az önce çıkardığı ses, o yaparken dudaklarının sikimin etrafına sarılmasının nasıl bir his olduğunu düşünmeme neden oluyor.

"Şarkıyı bileceksin," diye bitiriyor.

Sağ ayak bileğimi dizimin üzerine koyarak bacak bacak üstüne atıyorum. Ereksiyonumu gizlemek için pek bir şey yapmadı ama hiç yoktan iyidir. iPod'unun play tuşuna basıyor, sonra arkasına yaslanıyor. Meme uçları sertleşmişti, bu da bana ne yaptığının farkında olduğunu düşündürüyor. Ya da belki sadece biraz üşümüştür. Dışarısı sıcak olsa da, kötü muhakemem ilkinin olmasını umuyor.

Müzik havayı dolduruyor ve tanıdık notalarla tepeden tırnağa içime bir sıcaklık doluyor. Don McLean'den "American Pie, Pt. 1" çalıyor. Biramı ona uzatıyorum. Harika bir şarkı seçimi ve birçok anıyı barındıran bir şarkı.

"Bunu babanın eski pikabında çaldığımız zamanları hatırlıyor musun?" Sanki unutabilirmişim gibi.

Tek söyleyebildiğim "Ne güzel günlerdi," oluyor. Burada Birdie ile oturup bu şarkıyı dinlemek bana bir şeyler yapıyor.

Koltuğumda tekrar kayıyorum ve bu sefer Birdie'nin gözünden kaçmıyor. Tavrımın değiştiğini anlayabiliyor. Öne doğru eğildi ve ellerini dizlerinin üzerine koydu.

"Burada benimle olmak seni üzüyor mu Liam?"

Kıkırdıyorum. "Direkt konuya giriyorsun, değil mi?"

Omuz silkiyor. "On yıl önce olanlar hakkında konuşmak istediğimi söylesem, konuşur muydun?"

Yutkunuyorum, boğazım sanki kapanacakmış gibi hissediyorum. "Neden bu konuda konuşmak istiyorsun, Birdie? Bunu geçmişte bırakamaz mıyız? Artık çok farklı insanlarız."

Erik rengi tırnaklarını bira kutusuna geçiriyor. "Biliyorum ama sana bir soru sormam gerekiyor."

"Birdie-"

"Lütfen, Liam?" Yalvarıyor, yeşil ve altın rengi gözleri benimkilere kilitlenmiş.

Ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. *Siktir et*. Biramın kalanını yudumluyorum. Eğer bu konuşmayı yapacaksak sıvı cesarete ihtiyacım olacak.

On dokuz

Liam

BIRDIE'NİN SESİ, "İnternette konuştuğumuz o gece. Neden öyle dedin?"

Sandalyemde arkama yaslanırken midem düğümleniyor. Şimdi keşke bu sıcak balkon yerine klimalı süitte olsaydık diyorum. Tenim ürperiyor ve tişörtüm terden yapış yapış oluyor. "American Pie" hala hoparlörlerden usulca çalıyor ve Don McLean'ın sesi etrafımızda ruhani bir şekilde şarkı söylüyor.

Nefes nefese bir ses çıkardım. "Şimdi ne önemi var ki?" Birdie bana hızla göz kırpmıyor, sonra beni şaşırtacak şekilde gözleri yaşıyor. *Lanet* olsun. "Birdie..."

"Benim için önemli Liam. Bunun yeterli olması gerekmez mi?"

Bira kutumun kapağını karıştırıyorum. "Karışık bir durum..." Gözlerim gökyüzüne dalıyor ve bir tür güç için dua ediyorum. Birdie'nin sıcak eli dizimde beliriyor ve kot pantolonlu bacağıma sıkıyor. Gözlerim tekrar onunkilerle buluştuğunda, öfke göstermemelerine şaşıyorum.

"Sadece söyle bana. Her neyse, üstesinden gelebilirim. Yıllar önce olduğum kız değilim."

Buna gülümsüyorum ve elimi onun elinin üzerine koyup sıkıyorum. "Biliyorum."

Çok geçmeden elini çekip arkasına yaslanıyor. Kaybettiğim için bedenim acıyor.

"O zaman lütfen..." diyor sessizce, "benim için. Sadece nedenini söyle. Bunca yıldan sonra bile çok uzun süre merak ettim. O muhabire artık önemli olmadığını söylediğimde yalan söyledim. Senin sözlerin, istesem de istemesem de hâlâ aklımdan çıkmıyor."

Pişmanlık beni vurdu. "Senin incinmeni asla istemedim. Yemin ederim Birdie. Ama o gün..." Kendimi toparlamak için duraksıyorum. "O gün seni kaybetmekten çok korktum. Yapmam gerektiğini düşündüğüm şeyi söyledim ve ben-" Durdum ve ona gerçekten gerçeği söylemeli miyim diye düşündüm.

Alt dudağını kaşıyor. Kendimi durduramadan elimi uzatıp başparmağımı yumuşak etine bastırıyorum. Dudağını nazikçe dişlerinin arasından çekiyorum ve parmağımı girintilerin üzerinde gezdiriyorum. Nefes almayı kesiyor ve bakışları önce dudaklarıma, sonra tekrar gözlerime kayıyor. Cesaretimi kaybetmeden önce geri çekiliyorum ve aklımı ikinci sınıfın o son gününe götürüyorum...

"Vay anasını, dostum." Ben'e telefonda söyledim. "Bunu yaptığina inanamıyorum." "Ben de," diyor. Yemin ederim telefonda kızardığını duyabiliyorum.

"Bir anda oluverdi."

"Ve sen de L-kelimesini söyledin. Bu çok büyük bir şey. Yani, ben on altı yaşındayım ve bunu birine söylemeyi hayal bile edemiyorum... asla."

Ben gülüyor. "Birdie'ye bile mi?"

Gözlerimi deviriyorum. "Biz arkadaşız, seni pislik."

"Geçen gün ona sırılsıklam aşık olduğunu falan söylediğini sanıyordum?" diye soruyor.

"Öyle demek istemedim. O benim en iyi arkadaşım. Onun için her şeyi yapabileceğimi söyledim, onunla seks yapmak istediğimi değil."

"Yine de harika göğüsleri var."

Başımı salladım. "Dostum. Ciddi misin?"

"Ne? Ben gerçekleri konuşurum. Yani onu gerçekten bu şekilde sevmiyor musun?"

Aklıma Birdie geliyor, güzel siyah saçları ve duygulu gözleri. Tek gamzesi de çok sevimli. Ama onu bir arkadaştan daha fazla sevdiğimi sanmıyorum. "Hayır, sevmiyorum. Hoşlansam bile geçen gece futboldan sonra Jen Brown'ı öptüm."

"Son sınıf amigo kız mı?" Sesi huşu içinde.

"Aynen öyle."

"Kahretsin dostum. Ve sen bana şimdi mi söylüyorsun?"

O göremese de omuz silkiyorum. "Okulun son günü ve diğer şeylerle meşguldüm, dün gece babamla tartışmamdan bahsetmiyorum bile."

"Yine mi içiyor?"

Yumruklarımı sıkıyorum. Ben'in sırrımı bilmesinden nefret ediyorum. "İyileşmeye çalışıyor. Annem rehabilitasyona gitmesi gerektiğini düşünüyor. Dün gece işe gitmeden önce bu yüzden büyük bir kavgaya tutuştular. Sonra anneme karşı kaba davrandığı için ona yüklendim. İşe gitti ve ben okuldan eve geldiğimde uyuyordu."

"Birdie'nin bundan haberi var

mı?" "Hayır. Bir tek sen

biliyorsun."

"Ona söylemeyi hiç düşündün mü?" "Neden söyleyeyim ki?"

"Çünkü o senin arkadaşın. Bu noktada neredeyse birlikte yaşıyorsunuz."

"Vay canına. Bugün çok komiksin, Ben."

Tekrar konuşmadan önce bir an sessizlik oldu. "Dinle dostum, bir şeyi itiraf etmeliyim."

Midem bulanıyor. "Birdie'ye babamdan bahsetmedin, değil mi?"

"Hayır dostum, öyle bir şey değil. Asla söylemem."

Rahat bir nefes alıyorum. "Sonra ne olacak?"

"Wren'e Birdie'ye sırılsıklam aşık olduğunu söylemiş olabilirim."

Kahretsin. "Bunu neden yaptın?"

"Bir sürü soru sordu. Birdie'nin senden gerçekten hoşlandığını söyledi... arkadaştan öte. Zavallı kızın seninle bir şansı var sanmıştım. Yanlış anlamışım. Özür dilerim dostum. Umarım işleri senin için berbat etmemişimdir."

Ellerimi saçlarımın arasında gezdiriyorum, bu benim gergin bir tikim. "Bana söylediğin için teşekkürler." Gözlerimi sıkarak kapatıyorum. "Gitmem gerek. Seninle sonra konuşuruz. Tiyatroda iyi bir ilk vardiya geçir."

"İyi miyiz, kardeşim?"

Derin bir nefes alıyorum. "Biz iyiyiz."

Ben'le telefon görüşmem biter bitmez elimde olmadan bilgisayarına doğru yöneldim. Ben'in itirafı kafamı allak bullak etti. Birdie benden hoşlanıyor.

Şakaklarımı ovuyorum. Başımın ağrıdığını hissediyorum. Onun gibi bir kızın benden hoşlandığını hayal bile edemiyorum. Benim yaşımdaki çoğu kızıdan daha iyi ve onunla vakit geçirmekten keyif alıyorum. Pek çok şey hakkında konuşuyoruz ve annemle babam çalışırken o bana eşlik ediyor... daha doğrusu babam sabah dörde kadar eve gelmediğim gerçeğinden habersiz üst katta sızıp kalıyor.

Babamın içki sorunu ben doğmadan önce de varmış, ya da annem öyle söylüyor. Ben bebekken biraz yardım almış ama şimdi tekrar içmeye başlamış. Sarhoş olduğunda kötü falan değil ama işe yaramazın teki. Ona çok alışmıştım.

Annem hastanede uzun mesailer yapıyor, çalışıyor ya da içiyordu, çoğu gün ailem yokmuş gibi hissediyordum. Bu yüzden zamanımı Birdie ya da Ben'le, sonra tabii ki futbolla ve The Daily Scoop'taki yaz işiyle doldurdum.

Instant Messenger'da oturum açıyorum ve Birdie'nin ekranının aktif olduğunu görüyorum.

Birdie'yi bir arkadaştan daha fazla sevebilir miyim? Elbette güzel, komik, benim tarzımdaki müziği, krepleri ve hatta aptalca şakalarımı seviyor. Ama babamın içtiğini ve bazen bir oğlu olduğunu bile unuttuğunu öğrense ne düşünürdü?

Birdie'den hoşlansam bile Jen Brown gibi bir kızla çıkmak daha kolay. Benim hayatımı bilmiyor; sorular sormayacak ya da fazla bağlanmayacak. Yakında üniversiteye gidecek ve herhangi bir bağ olmayacak. Birdie'yle çıkarsam ve ilişkimiz yürümezse, kendimi yüzde yüz yanımda hissettiğim tek arkadaşımı kaybetmiş olurum.

Yani... Karar veriyorum, şimdi ve burada. Ne olursa olsun, Birdie'yi bir arkadaştan daha fazla sevemem. Eğer onu kaybedersem, bunu düşünmek bile istemiyorum.

Birdie'ye mesaj atıyorum ve benden hoşlandığından hiç bahsetmemesini umuyorum ama bunu yapması uzun sürmüyor. Bilgisayar ekranında benden hoşlandığını söyleyen mesajı gördüğümde donup kalıyorum. Tüm korkularım gözlerimin önünde canlanıyor.

Düşünmeden, toplayabildiğim tek kelimeleri yazıyorum. Aramızda bir şey olmayacağını anlamasını sağlayacak aklıma gelen tek sözcükleri - bunun kendi yararına olduğunu fark etmese bile. Onu sevimli ya da tanıdığım en iyi kızlardan biri olarak görmediğim için değil. Evet, tek yolu bu.

Gönder tuşuna basıyorum, "Senden asla böyle hoşlanmayacağım" kelimeleri duman gibi etrafımda asılı kalıyor, sanki beni boğuyor. Keşke onları geri alabilseydim diyorum ama alamıyorum. Umarım Birdie hâlâ arkadaşım olur, çünkü eğer olmazsa ne yapacağımı bilmiyorum...

Birdie'ye gerçeği anlatmayı bitirdim ve tepkisi için kendimi hazırladım. On yıl önce o gün yaşananları benim ağzımdan sessizce dinlemiş, tüm bu süre boyunca tek kelime etmemişti. Her nasılsa gözlerini duygulardan uzak tutmayı başarmıştı, bu da ne düşündüğünü ya da hissettiğini anlamamı zorlaştırıyordu.

iPod'una uzanmak için küçük bir hareket yapmadan önce birkaç dakika daha sessizlik içinde oturuyoruz. Şarkılar arasında gezinmeye başlıyor ve ben de ona gerçeği söyleyerek çuvalayıp çuvalamadığımı merak ediyorum.

Tekrar konuştuğumda sesim duygu yüklü. "Ne yapıyorsun? Bir şey söylemeyecek misin?"

Gözlerini benimkilere dikeyor, sonra öne doğru eğiliyor. İşaret parmağını kaldırıp dudaklarımı bastırarak kapatıyor. "Şşş, sadece dinle."

Bir şarkının düğmesine basıyor ve Birdie'nin sesi hoparlörlerden yankılanıyor. Onun ricasını takip ediyorum ve dikkatle dinliyorum. Bu daha eski bir şarkı olmalı, çünkü sesi daha genç, daha az tecrübeli geliyor; yine de güzel.

Bunu tanımam uzun sürmedi; sanırım arka bahçemde meteor yağmurunu izlerken söylediği şarkıydı. Aşık olduğu bir çocukla ilgili olduğunu sanıyordum ama şimdi anlıyorum. Benim hakkımdaymış.

Tatlı yaz çocuğu

Ne kadar önemseydiğini

biliyorum. Büyük bir güçle

seviyorsun.

bin voltluk

Gözlerin ruhunu gösteriyor

Ve dudakların bir hikaye

anlatıyor Tatlı yaz çocuğu

Sözlerini dinliyorum; gerçekten çok güzeller. Ama o zamanlar bile yanlış anlamıştı, ben tatlı bir çocuk ya da tatlı bir adam değilim. Ben... Artık gerçekten bilmiyorum bile. Kırılmış demek daha doğru olur. Eskiden kazanın beni sertleştirdiğini düşünürdüm ama aslında o gün benden önceki kadının hayatımdan çıktığı gündü. Ve en kötüsü de, onu suçlayamıyorum bile. O yanlış bir şey yapmadı; onu iten bendim. Bana siktirip gitmemi söylemeye hakkı vardı.

Bir dakika kadar sonra şarkı bitiyor. Sonunda gözlerimi Birdie'ninkilerle bir kez daha buluşturduğumda, birkaç saniye onu inceliyorum. Alkol yüzünden gözbebekleri büyümüş ve nemli hava yüzünden cildi yapış yapış görünüyor ama yine de çok güzel.

Nefes alıyorum. "Bunu neden benim için çaldınız?"

Birdie sandalyesini yaklaştırarak beni şaşırtıyor. Bir elini dizime, diğerini çenemin altına koyuyor ve yüzümü ona bakacak şekilde yukarı kaldırıyor.

"Sen..." diyor, sesi kısık. "Çok tatlısın Liam. Ve ben... Tanrım, o zamanki davranışlarım için çok özür dilerim. Mücadele ettiğini görmeliydim. Senden ne kadar hoşlandığımı gözümü kör etmişti. Ve-"

Bu kez uzanıp yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Hayır Birdie. Bunu bilmene imkân yoktu. Babamın hastalığından utanıyordum -ya da utanıyorum demeliyim-. O... onun için kolay bir yol olmadı. O zamanlar her şey çok yeniydi ve ben daha on altı yaşındaydım. Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Ve sen çok iyi bir arkadaştın. Geriye dönüp baktığımda, bu bilgiyi bir şampiyon gibi ele alırdın. Dürüst olmalıydım ama bunu hak etmedim. Seni hak etmedim."

Birdie boğuk bir ses çıkarır ve başını ileri geri sallar. "Yine de yaptın Liam. Bunu hak etmiştin. Sen çok tatlı bir çocuktun, sen..."

Bir an için yere bakıyor ve yanaklarının hafif bir pembe tonuna dönüşmesini izliyorum. Hâlâ yüzünü tutuyorum, bu yüzden nazikçe bana tekrar bakması için onu zorluyorum. Baktığında, kalbime saplanan derin bir acı görüyorum.

Sığ bir nefes alıyor. "Arkadaşlığınızın ve ilginizin benim için ne kadar önemli olduğunu biliyor musunuz? Ben erkeklerin asla ikinci kez bakmadığı şişman bir kızdım! Kısa bir süreliğine de olsa kendimi görünür hissetmemi sağladın. Liam..." alnını benimkine yaslıyor. "Sesimi bulmama yardım ettin."

Artık o kadar yakınız ki sıcak nefesini yanağımda hissedebiliyorum. Dudaklarımı yalıyorum, gözlerinin içine bakıyorum ki söylemek üzere olduğum şeyde ciddi olduğumu anlasın.

"Hayır. Ben yardım etmiş olabilirim ama sen kendi sesini kendin buldun."

Bakışları dudaklarıma ve sonra tekrar gözlerime kayarken soluk soluğa bir kahkaha atıyor. "Bana gerçeği söylediğin için teşekkür ederim."

"Sana uzun zaman önce söylemeliydim."

Sırıttıyor. "Evet. Söylemeliydin."

Buna biraz güldüm. "Çok küstahsın."

Birdie ellerini benimkilerin üzerine koyuyor. Bakışları sanki ruhumu görebiliyormuş gibi içime işliyor. Bu an gerçeküstü hissettiriyor. Spa'daki andan daha fazlası, tamamen yeni bir şeyin başlangıcı gibi geliyor. Hâlâ üstesinden gelmem gereken tonlarca yüküm olduğunu biliyorum ama Birdie'ye her ne oluyorsa, bir daha asla hissedemeyeceğimi düşündüğüm pek çok şeyi hissetmemi neden oluyor. Şu anda yine genç Liam'ım ve onun sırlıslıklam aşık olduğu kızla oturuyorum. Sistemimde küçük bir şok yaşıyorum.

"Birdie-" Ama kelimelerim kısa kalıyor.

"Yapma. Her ne düşünüyorsan. Sadece söyleme."

Burnumu onunkinin üzerinde gezdiriyorum ve dudaklarımız hafifçe birbirine değiyor. Vanilyalı el sabunu ve IPA gibi kokuyor.

Burnunu kendiminkiyle dürtüyorum. "Ya seni öpebilir miyim diye soracak olsaydım?"

"O zaman sor derim."

Burnumu çenesinde gezdirdikten sonra kulağının hemen arkasına bir öpücük konduruyorum. Dudaklarımı kıvrımlı kabuğa götürdüğümde fısıldıyorum, "Sizi öpebilir miyim, *Bayan Wilder*?"

İçinden bir ürperti geçiyor ve hafifçe uzaklaşıyor, böylece tekrar burun buruna geliyoruz. Sonra duyacağımı hiç düşünmediğim kelimeleri söyledi.

"Evet, Liam. Beni öpebilirsin."

Yirmi

Birdie

RÜYA GÖRÜYÖRUM. Hayır, ben ölüyüm. Hayır, bu gerçek. Vay canına. Lanet olsun. Liam Miller beni gerçekten öpüyor.

Tadı hayal edebileceğimden bile daha güzel. Soğuk bir kış gecesinde zengin bitter çikolata ve ateş gibi. Hayatımın geri kalanında her gün, her saat onun tarafından tüketilmek istiyorum.

Liam'ın elleri topuz yapılmış saçlarımın arasında dolaşıyor ve beni kendine çekiyor. Dili benimkini okşadığında, daha derinleri keşfederken inliyorum. Kahretsin, çok tutkulu. Tıpkı işi gibi, sahip olduğu her şeyi veriyor. Ellerimi omuzlarına koyuyorum ve daha da yaklaşmak için sandalyemden beceriksizce eğiliyorum. Ben pozisyon değiştiremeden Liam beni yukarı çekiyor. Beni sürgülü cam kapıya doğru iterken öpücüğü sadece bir saniyeliğine kesiliyor.

Gözlerimiz buluşuyor, çikolata kahverengisi beni yutuyor, o kadar derin ki neredeyse siyah. Bana şeytanca sırıtıyor. Kalçalarımı birbirine bastırıyorum, o da bunu fark ediyor. Bakışları çıplak ayaklarımdan kalın kalçalarıma, oradan da

kısa şortumu ve son olarak da göğüslerimi. Bir an duraklıyor ve sertleşmiş meme uçlarıma bakıyor. Onu kendim yakalamadan hemen önce, beni tekrar dudaklarına bastırıyor.

Güçlü elleri popomu kavrarken ve kalçalarımı kasıklarına doğru iterken ağzına doğru iç çekiyorum. Sertleşti, sertten de öte ve kendimi onu kuru kuru becermekten alıkoymak zorundayım. Bu utanç verici olurdu. Ama vücudum şu anda rüyasını yaşıyor. Gerçek Liam, on altı yaşındayken o olduğunu sandığım duş duvarından çok daha iyi.

Kıçımı güçlü bir şekilde kavraması beni gerçek olanın beni öptüğü ve okşadığı şimdiki zamana geri götürüyor. Bunun üzerine onu daha sert öpüyorum, sonra ellerimi kaslı göğsünden yukarı kaldırıp tüylü saçlarına götürüyorum. Parmaklarımın arasında ipeksi ve yumuşak; o beni doyasıya yalarken ben de onu kalçalarımnda hissetmek istiyorum.

Liam kendi dudağıyla alt dudağımı çekiştiriyor, sonra da boynumu emmek için onları hareket ettiriyor. Kalçalarını bana doğru sallarken tenimin tadına bakarken inliyor. Sanki düşüncelerimi okuyor ve tam olarak ne istediğimi biliyor. Ellerinden birini kıçımdan kaldırıyor ve göğsümü avuçluyor. Ödülünü bulduğunda, başparmağını meme ucuma sürüyor. Çok dar tişörtümle hafifçe oynatıyor ve ben çok yüksek bir iniltiyi bastırıyorum.

"Tanrım Birdie," diye inliyor dudaklarının arasından ve emiyor. "Sen mükemmelsin."

Gülmek istiyorum. Elbette yakışıklıyım ve yumuşak yuvarlaklığım bir erkeği asla hayal kırıklığına uğratmaz ama kimse bana mükemmel demedi. Yine de komik, çünkü Liam bunu söylediğinde, aramızdaki geçmişe rağmen bir parçam buna inanıyor.

Boynumu tekrar öpüyor ve dudaklarımız buluşuyor. Elini kıçımdan çekip boynumun arkasını kavramak için yukarı kaldırıyor. Yoğurmaya başladığında

sahiplenici bir şekilde, külotum eriyor. Ağzıma gülümserken diğer eli hâlâ meme ucumla oynuyor.

"Birdie," ereksiyonunu bana doğru bastırıyor. "I-"

Onu susturmak ve liderliği ele almak için öpüyorum. Kontrolün onda olmasını istediğini anlıyorum ama durumu fazla düşünmeye çalıştığını da söyleyebilirim. İtirafından sonra, bunu istediğimden emin olmak istediğini biliyorum. Ve istiyorum, gerçekten istiyorum. Son birkaç hafta işkence gibiydi. Ve bu geceden sonra canlı hissetmeye, güvende hissetmeye, onu hissetmeye ihtiyacım var. Ve onu hissediyorum.

Ona sürtünüyorum ve aramızdaki boy farkının sadece on santim kadar olmasının keyfini çıkarıyorum. Bu bizi eşit kılıyor ve kendimi hem güçlü hem de korunmuş hissediyorum. Elimi arkamızdaki tutamağa götürüyorum ve sürgülü kapıyı açabilmek için onu hafifçe itiyorum.

"Hadi içeri girelim," diyorum, sesim her zamankinden daha boğuk çıkıyor. O kadar tahrik olmuşum ki doğru düzgün düşünemiyordum. Onu her yerde hissetmek istiyorum ve kesinlikle kotunun arkasında ne olduğunu görmek istiyorum. Güzel bir gösteri olacağını söyleyebilirim ve biletimi hazırladım.

Kısa sürede yatak odasına varıyoruz, kısa yürüyüşümüz Liam'ın kıcıma şaplak atması ve acele etmemi söylemesiyle dolu. Enerjisi bulaşıcı ve kendimi gülümserken buluyorum. Şimdiden beklediğimden daha eğlenceli ve yetişkin Liam hakkında bilmediğim her şeyi ve genç Liam hakkında bilmediğim her şeyi öğrenmek istiyorum.

Büyük boy yatağa ulaşmadan beni kalçalarımın tutup geri çekiyor, sert aleti yine popomla karşılaşıyor. İnliyor, sonra beni yumuşak yatağın kenarına itebilmek için döndürüyor.

Göğüslerim ağır ve dokunulmak için can atıyor. Elimde olmadan, zonklamanın bir kısmını hafifletmek için bacaklarımı birbirine sürtüyorum. Eğer yakında bana dokunmazsa, sanırım tam anlamıyla patlayabilirim.

Liam benimle göz teması kuruyor, bakışları aç ve biraz da vahşi. Beni yatağa itmek için kullandığı güç beni utanç verici bir şekilde ısılatıyor ve aynı zamanda yatak odasında ne yapmaktan hoşlandığını merak ediyorum. Biraz vahşi tarafımda yürüdüğüm biliniyor ve dokunuşu bana onun da öyle olduğunu düşündürüyor.

Bakışları bacaklarımın arasındaki üçgene düşüyor ve şimdi tam olarak ne düşündüğünü biliyorum. Dizlerim şiltenin üzerinde bükülmüş halde, ona daha iyi bakabilmek için bacaklarımı ayırıyorum. Başını dua eder gibi arkaya atarak inliyor. Sonra ben daha gözümü kırpamadan gömleğini kafasının üzerinden attı. Arkasında bir yere düşüyor ve sonra bana doğru ilerliyor. Güzel, yontulmuş göğsü tam teşhirde ve onu elime almak için sabırsızlanıyorum. Ama ne yazık ki diz kapakları benimkilere değince duruyor.

"Gömleğinizi çıkarın, *Bayan Wilder*."

Lanet olsun, bu işte çok iyi. Öyle olacağımı biliyordum.

"Pantolonum değil mi?" Soruyorum, sesim alaycı. O bir göğüs erkeği, Atlantic City'de yeniden bir araya geldiğimiz anda bunu anlamıştım ve gözlerini onlardan alamıyordu. Yüzüne seksi bir gülümseme yerleşiyor. Güçlü parmaklarından birini tutuyor ve çenemi yukarı kaldırıyor, böylece doğrudan birbirimizin gözlerine bakıyoruz. "Çıkar önce gömleğini giy, Birdie."

Midem sıkışıyor. "Lütfen söyle..."

Parmağını hafifçe yanağıma götürüyor, sonra şişmiş dudaklarıma dokunuyor. "Lütfen," diye mırıldanıyor.

Şimdi daha da sıcak, ellerimi tişörtümün eteklerine götürüyorum. Bir an için kendimden şüphe ettiğimi düşündüm. Liam kıvrımlarımı daha önce görmüştü. Sadece korkunç küvet olayım sırasında değil, saunanın içinde de. Vücudumdan memnunum ve onu sevmek için çok çalıştım. Ama son zamanlarda, kendini sevme treninde kalmak zorlaştı. Benden önce Liam'ın olması, çocukluk aşkım, karşılıksız aşkım.

Ŗu anda her zamanki kadar kendime güvenebilir miyim emin değilim. On yıl önce söylediği Ŗeyi neden söylediğini açıklığa kavuŖturmuŖ olsak bile, yılların verdiği zararı silmedi. Son birkaç haftayı da silmedi.

"Birdie," diyor Liam sakince. Gözleriyle bir kez daha buluŖmam için çenemi yukarı kaldırıyor. Çikolata gözleri biraz hüzünlü görünüyor ama aynı zamanda öyle hayranlık dolu ki ağlamak istiyorum. Ondan baŖka hiç kimse bana böyle bakmamıŖtı. Bu bakıŖı  zlemiŖim.

GevŖek bir sa  telini kulağımın arkasına fırçalıyor, sonra lobunu  ekiŖtiriyor. "Sen çok güzelsin. Ne kadar seksi olduğundan asla Ŗ phe etme. Seni istiyorum. Ve seni *gerçekten* dünkü gibi çıplak ve önüme serilmiŖ istiyorum. Anladın mı?"

Sözleri karŖısında ağzım kurudu. Az önce ağzından çıkan her heceye inandım. O kadar inanarak söyledi ki, artık aklımda hiçbir Ŗ pheye yer kalmadı.

Gömleğimi çıkardım ve hızla yere attım. S tyenim yoktu, yalan söylemeyeceğim, bunu bilerek yapmıŖım.  st m  deęiŖtirdięimde -bu kararım için burbonu suçluyorum- bunun onu  ıldırtacağını biliyordum. Bir yanım bu gece böyle bir Ŗey olacağından umutluydu ama aslında olacağını d Ŗ nm yordum.

Liam bana doğru yaklaŖıyor, sonra bacaklarımın arasına giriyor. Beni nazikçe yumuŖak  arŖafların üzerine itmeden önce gözleri benimkilere odaklanmıŖtı. Ŗortum hala üzerimde, üst tarafım tamamen açıkta, yayılmıŖ durumdayım. BakıŖları üzerimde geziniyor ve sonunda göğüslerime iniyor.

Ağzı hafifçe açıldı. "Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok, Birdie Wilder."

Kasıklarına bakıyorum, sonra gülümsüyorum. "Küçük bir fikrim var... ya da Ŗ yle mi demeliyim... *büyük* bir fikir."

Nefes nefese bir kahkaha attıktan sonra beni sertçe öpüyor, ellerini göğüslerimin üzerine koyup onları güzelce sıkarken ağzımı yağmalıyor. İnliyorum, bacaklarımı birbirine kenetlemek istiyorum ama bacakları bunu yapmama engel oluyor. Sert elleri çıplak tenimde çok iyi hissettiriyor. Ellerinin meme uçlarımda yarattığı sürtünme neredeyse başa çıkılamayacak kadar fazla.

Kadınların sadece meme uyarımı ve öpücüklerle boşalması mümkün mü? Bunun bir şey olduğunu hissediyorum çünkü sırf bu yüzden bile yanabilirim.

Beni iyice öpmeyi bitirdikten sonra ağzını boynuma, sonra da göğüslerimin arasındaki vadiye götürüyor. Sağ elini sağ göğsümün üzerinde tutuyor, zaten gergin olan meme ucumla oynuyor ve sonra ağzını sol göğsüme koyuyor. Dili sıkı tomurcuğun etrafında dönerken gırtlaktan bir inilti çıkarıyor; sonra hafifçe ısıırıyor ve nefesimin kesilmesine neden oluyor. Bacaklarımın arasından ıslak bir sıcaklık akıyor ve tüm vücudum alev alev yanıyor.

"Harika göğüslerin var. Onları gerçekten çok seviyorum," demeyi başarıyor ve diğer göğsüne geçerek ona da aynı ilgiyi gösteriyor.

"Teşekkür ederim," diye nefes alıyorum ve sonra Liam gerçekten gülüyor. "Tanrım, çok tatlısın."

Göğüslerime büyük bir dikkatle bakmaya devam ederken başımın geriye düşmesine izin veriyorum. Yalan söylemiyor, onları gerçekten seviyor. Birkaç dakika, belki de çok daha uzun bir süre sonra karnımı öpmeye başlıyor. Saat beş yönündeki gölgesi oradaki yumuşak teni gıdıklıyor ve ben ürperiyorum.

Alçaldıkça dizlerine kadar eğiliyor, yüzü amımın hizasına geliyor. Nefes alıyor ve dudaklarından başka bir hırıltılı ses çıkıyor. Kutsal olan her şey aşkına, bu adamın yaptığı her şey nasıl bu kadar seksi olabiliyor?

Başımı kaldırıyorum ama Liam sakinleştirici bir hareketle ellerini kalçalarımın etrafında gezdiriyor. "Rahatla Birdie kızım, bırak bu gece seninle ben ilgileneyim. Kendini bizim keyfimize bırak."

Kuş kız. *Biz*. Artık "biz" diye bir şey var mı? Ya da belki her zaman bir biz vardı. Kalbim göğsümde sıkışıyor ama düşünecek zamanım yok çünkü Liam pijama şortumu çekiştiriyor. Kolayca çıkıyor ve üzerinde ıslak bir leke olduğundan oldukça eminim.

Liam'dan acı dolu bir ses geliyor, ben de ona bakmak için başımı kaldırıyorum. Bacaklarımın arasından giydiğim şeffaf beyaz tangaya bakıyor, gözleri kuduz bir köpek gibi parlıyor.

"Bunları benim için mi giydin?" Sesi tehlikeli derecede alçak. Dudağımı ısıyorum ve başımı sallıyorum. Liam yutkunuyor, sonra uzun parmaklarından birini külotla kaplı dudaklarımın dikişinde gezdiriyor. "Mükemmel," diye mırıldanıyor. "Başını geriye yatır Birdie," diye emrediyor. Ben de öyle yaptım.

Ellerini kalçalarımın altına aşağı yukarı gezdirmek için acele etmiyor, hatta baldırlarımı bile okşuyor. Tangamın elastik bel bandına geri döndüğünde, aşırı duyuşal yüklemeyen deliriyorum ve yakında bana dokunmazsa yalvarmaya hazırım.

Sonunda parmaklarını yanlardan geçirip aşağı çekiyor. Odayın serin havası ıslak merkezime çarpıyor ve inliyorum.

"Liam," sesim oldukça acınası geliyor. "Lütfen..."

Başparmaklarını kalça fleksörlerimin yanındaki kıvrımlara bastırıyor. "Lütfen ne, Birdie bebeğim?"

Kuş bebek mi? Tanrım, bu adam. Sadece sözleri bile beni mahvedecek. "Bana dokunmanı istiyorum. Lütfen, Liam."

"Sana dokunuyorum," diye alay ediyor.

"Liam," diye sızlanıyorum.

Kıkırdıyor. "Lütfen dediğine göre."

Onu azarlayacak zamanım yok çünkü öne doğru eğiliyor, elleriyle beni tomurcuklanan bir çiçek gibi açıyor. Saatler gibi gelen bir süre sonra dili üzerimdeydi.

Bu anı tanımlamak için en iyi kelime coşku olabilir... *Siktir*. Bu duyguyu sonsuza dek hatırlayabilmek için hakkında bir şarkı yazmam gerekecek.

Dilini klitorisimin etrafında döndürüyor ve sonra yavaşça emiyor. "Tadın bal gibi."

Daha önce hiçbir erkek zevkim hakkında yorum yapmamıştı ve bu en hafif tabirle güçlendirici. Hareketleri arttıkça yatak çarşaflarını kavırıyorum. Beni o kadar iyi çalıştırdı ki daha fazla dayanamayacağım. Ama Liam'ın benimle işi henüz bitmedi.

Ağzını benden çekiyor, sonra kalçalarımı öpmeye ve ısırmaya başlıyor. Tam ona tekrar ağzına ihtiyacım olduğunu söyleyecekken, parmaklarını merkezimde gezdiriyor ve amıma giriş arıyor.

Bir uzun parmak... sonra iki... yavaşça hareket etmeye başlıyor, içimdeki basıncı artırıyor. Ağzımdan çıkan müstehcen seslere engel olamıyorum. Ellerimden birini yukarı kaldırıyorum ve Liam'ı saçlarından yakalamayı başarıyorum. Ağzını tekrar klitorisime yönlendirdiğimde bir kıkırdama çıkarıyor.

"Çok otoriter," diyor etrafımda, sesinin titreşimleri neredeyse beni çözüyor.

"Liam," sesim nefes nefese. "Daha hızlı... lütfen"

"Bayan Wilder ne isterse, Bayan Wilder onu alır." Üçüncü bir parmak daha ekliyor ve yüzünü yerinde tutmaya özen göstererek kalçalarımı yataktan itiyorum.

"Evet Liam! Sikeyim. Tam orada." Daha hızlı hareket ediyor ve daha sert emiyor ve klitorisimi son bir kez çekiştirip bileğinin birkaç süslü hareketiyle çözüyorum, sert ve hızlı bir şekilde düşüyorum.

Yirmi Bir

Liam

BIRDIE yatağa uzanır.

Ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Muhteşem vücudunun her bir parçası bu açıyla bana sergileniyor, buna bayılıyorum. Bacaklarının arasında ölsem, mutlu bir adam olurdum.

Dizinin iç kısmını öpüyorum, sonra orgazmının artçı şoklarını yaşarken uyluklarının iç kısmını ısırıp emiyorum. Eğer ünlü olmasaydı ve ben de onun koruması olmasaydım, kesinlikle bir fotoğrafını çekerdim. Ama zihinsel bir fotoğraf yeterli olurdu.

Ondan aldığım zevkin son zerresini de aldığımı emin olduktan sonra parmaklarımı çıkarıp yalayarak temizliyorum. Hayatımda bir kadının tadından hiç bu kadar zevk almamıştım. Tadı ballı şeker ve bahar gibi. Tekrar tekrar tatmak istiyorum.

Birdie tavana bakarken hâlâ nefes nefese. Ellerimi onun sıcak teninde gezdiriyor, teninin ellerimle şekillenmesinin tadını çıkarmak için zaman ayırıyorum. Bu

nasırlı tenime karşı yumuşak hissediyor. Göğüslerine ulaşp sıkıldığımda nefesi kesiliyor.

Sırıtiyorum. "Hâlâ hassas mısın?"

"Sen-" Onları bir kez daha sıkıyorum ve nefesi kesiliyor.

Daha geniş sırtıyorum ve boynunu öpüyorum. Yeşil ve altın rengi bakışlarıyla karşılaştığımda uyumaya hazır görünüyor. Aletim hâlâ kot pantolonuma karşı sertleşmiş durumda, adeta onun daracık ıslak sıcaklığına gömülmem için yalvarıyor. Ama bu gece böyle bir şey olmayacak. Dinlenmeye ihtiyacı var ve ben bu gecenin tamamen onunla ilgili olmasını istiyorum. Hayatta kalacağım, en azından şimdilik.

Dudaklarını ısıyorum ve onu usulca öpüyorum. "İyi misin?"

"Hayatımda hiç bu kadar zorlandığımı hatırlamıyorum." Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bu doğru olamaz."

Alt dudağını sevimli bir şekilde ısıyor. "Güven bana, öyle."

"O zaman Bayan Wilder, büyük bir sürprizle karşı karşıyasınız. Çünkü izin vererseniz bunu bütün gece yapabilirim."

Gıcırıyor. "Bütün gece mi?"

Burnumu nazıkçe onunkine sürüyorum ve onu tekrar öpüyorum, bu sefer ağzını benimkine açıyor. Dudaklarımda kendi tadını almasına izin veriyorum ve elimi dağınık saçlarına götürüyorum. Topuz artık neredeyse hiç yok. Gevşek teller saç bağından dökölüyor, bu yüzden başının arkasını kavriyorum. Taze limon kokusu çarpıyor burnuma ve bunun onun şampuanı olması gerektiğini anlıyorum. Nefes alabilmek için geri çekilmeden önce dudaklarına gülümsüyorum.

"Ne oldu?" Dudaklarımın kıvrımına dokunuyor. "Saçların limon gibi kokuyor."

"Ve bu seni gülümsetiyor mu?"

Burnumu saçlarına gömüyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Nasıl koktuğunu hep merak etmişimdir."

"Gerçekten mi?"

"Gençken bile," diye itiraf ediyorum. Çünkü o zamanlar Birdie'den hoşlandığımı bilmesem bile bu, takıldığımız zamanlarda ergenlik hormonlarımın beni asla alt edemeyeceği anlamına gelmiyordu. Özellikle de şarkı söylediğinde.

Sıcak bir gülümseme dudaklarını süslüyor ve beni tatlı tatlı öpüyor. Mutluluğunu hissedebiliyorum ve bu bende onu tekrar tekrar memnun etme isteği uyandırıyor. Bundan sonra her zaman görmek istediğim Birdie'nin gülümseyen Birdie olduğuna karar verdim.

Biz öpüşürken, Birdie'nin elleri göğsümde gezinmeye başlıyor. Tırnaklarını nazıkçe tenimde gezdiriyor ve bu his beni ürpertiyor. Ben ona sokulurken tırnaklarının sırtıma ve göğsüme saplanacağı günü hayal ediyorum. *Kahretsin*. Birdie'yi mümkün olan her şekilde becermek istiyorum ama bu gece değil. Dinlenmesi gerekiyor.

Tam eli sikimi sıyırırken bileğini nazıkçe kavıyorum ve öpüşmemizi kesiyorum. Eğer şu anda bana dokunursa, kendimi durduramam. Gözlerini açıyor ve bana sorgulayan bir bakış atıyor. Onlardaki acıyı ben de görebiliyorum.

"Bu gece olmaz," diyorum sessizce.

Gözlerini sıkıca kapatıyor; ve aynen böyle, kendini kapatıyor. Elini bileğimden çekip göğsüme doğru iterken vücudunun katılaşmaya başladığını hissediyorum. Yine de daha güçlüyüm, bu yüzden kımıldamıyorum.

"Kalkmam gerek," diye mırıldanıyor.

Başımı salladım. "Kesinlikle hayır."

"Liam," diye sızlanıyor ve elini tekrar göğsüme bastırıyor. "Lütfen kalkmama izin ver."

Bu sefer yapıyorum, ama tam ayağa kalkmak üzereyken çıplak bedenini kucağıma çekiyorum. Göğsümü şapırdatarak bir şaşkınlık çığlığı atıyor. "Liam! Ne oluyor be!"

"Birdie..." Bana bakması için çenesini çektim. Kucağımda hareket ediyor, kıcı hâlâ sert olan sikime sürtünüyor. Bu kadınla başım büyük belada.

"Bir saniye durur musun? Ne düşündüğünü biliyorum ve inanılmaz derecede yanılıyorsun." Sonunda kıvranmayı bıraktı.

Onu öpmek için kendime çektim ve ilk başta karşılık vermedi. Kollarımı ona doluyorum ve bir elimle boynunun arkasını kavırıyorum. Direnmeyi bırakması uzun sürmedi ve çok geçmeden azgın gençler gibi öpüşmeye başladık.

Sırtını yatağa yaslaması için onu çeviriyorum ve bacaklarımı kalçalarının iki yanına yerleştiriyorum. Küçük bir şok sesi çıkarıyor. Şimdi onun da ne düşündüğünü biliyorum, benim için çok ağır olduğunu. Kendine söylediği bir başka saçma yalan. Kafasındaki bu boktan düşüncelere katkıda bulunduğum için nefret ediyorum. Bunu telafi etmenin bir yolunu bulmalıyım.

Kapüşonlu gözleriyle bana bakıyor, koyu kirpikleri dalgalanıyor. Kollarımı destekliyorum, böylece onun üzerinde duruyorum.

"Seninle seks yapmak istiyorum," diyorum sertliğimi ona bastırırken. "Hayır, onu geç. Seninle GERÇEKTEN seks yapmak istiyorum ama bu gece değil. Çok şey yaşadın ve dinlenmeye ihtiyacın var. Bu gecenin sadece seninle ilgili olmasını istiyorum."

Derin bir nefes alır. "Bu çok tatlı ama..."

Onu susturmak için öpüyorum. Dudaklarını bıraktığımda neredeyse hırlayacaktım. "Hayır, Birdie. İlk seksimizin bir travmadan sonra olmasını istemiyorum. Bu anı seninle yaşamama izin ver. Sana sarılmama izin ver ve eskiden olduğu gibi konuşalım."

"Ya istediğim bu değilse?" Eli hızla kasıklarımın yolunu buluyor ve sıkıyor. İnliyorum ve alnımın onunkine değmesine izin veriyorum. "Çok inatçısın."

"Ben istediğimi isterim," diye sırtıyor.

"Burada olacağım, Birdie. Hiçbir yere gitmiyorum. Söz veriyorum." Dudaklarımı kulağına götürmeden önce onu derinden öpüyorum. "Ve seks yaptığımızda seni öyle bir sikeceğim ki günlerce yürüyemeyeceksin."

Bakışları ateşleniyor. "Peki bu şimdi olamaz mı?" diye tekrar aletimle oynuyor.

"Sıkı pazarlık yapıyorsun."

Kalçalarını benimkilere doğru iterken inliyor. "Bana teslim ol, Liam."

İnliyorum. "Lütfen bebeğim, bunun özel olmasını istiyorum."

"Ya ben de seninle ilgilenmek istersem?"

"Öylesin," diyorum onu usulca öperek. Gözlerinin içine baktığımda ne kadar ciddi olduğumu anlatmaya çalışıyorum. "Tanrım, öylesin."

Onu bir kez daha öpüyorum ve sonunda teslim olmaya başladığını görüyorum. Öpücüğü biraz daha derinleştirdiğimde aniden geri çekiliyor ve esniyor. Yanakları utançtan pembeleşti. Yardım edemiyorum ama ona boktan bir sırtıma veriyorum.

Burnundan öperim. "Uyumalıyız."

Ayağa kalkmaya çalıştığımda elimi tutuyor, ben de geri dönmek zorunda kalıyorum. Güzel yüz hatlarında korku beliriyor ve kalbim bıçaklanmış gibi hissediyorum. Gecenin olayları bir anda aklıma geliyor. Burada onunla birlikte olunca, birkaç saat önce tehlikeye ne kadar yakın olduğunu unutmak kolay oldu.

Elini sıkıyorum ve aramızdaki mesafeyi kısa sürede kapatıyorum. Yüzünü kavriyorum ve başparmaklarımı kızarmış yanaklarının üzerinde gezdiriyorum. "Gitmiyorum. Sadece temizleneceğim."

"Kalacak mısın?" Sesi sessiz.

Dudaklarımı alnına bastırıyorum. "Beni istediğin sürece."

İçime bastırılmış sıcak ve yumuşak bir bedenle uyanıyorum ve aletim kaya gibi sertleşiyor. Güneş pencereden içeri süzülüyor ve ışığından irkiliyorum. O ucuz votkayı hiç içmemeliydim. Birdie kollarımda kıpırdıyor ve yüzüme aptalca bir sırıtma yerleşiyor. Parmağımı pazusunun etinde gezdirdiğimde sevimli bir ses çıkarıyor ve sonra bana daha da sokuluyor.

Dün gece temizlenip yatağa girdikten sonra Birdie'yi kollarıma almakta tereddüt etmemiştim. Hareketlerim beni şaşırttı. Hiçbir zaman kucaklaşmayı seven biri olmadım ama şimdi Birdie'nin bana beklemediğim şeyler söylediğini ve yaptırdığını biliyorum. Sırtını okşadım ve güvende olduğuna dair ona güvence verdim ve birkaç dakika içinde uykuya daldı.

Dikkatimi şimdiki zamana geri getirerek yuvarlak yanağındaki bir tutam saçı tarıyorum, sonra saatime bakıyorum. Saat sabah dokuza yaklaşıyor. Bu da spor salonuna gitmeyeceğim anlamına geliyor. Ayrıca Birdie'nin Atlanta basın turuna başlamak için kalkması gerektiği anlamına da geliyor. Tam bu düşünce aklımdan geçerken kapının çalındığını duyuyorum. Birdie bir şeyler mırıldanıyor ama birkaç dakika daha uyumasına izin vermeye karar veriyorum.

Yavaşça yataktan kalkıyorum ve hızla kıyafetlerimi buluyorum. Dün gece patronuyla neredeyse seks yapmış bir adam gibi görünmediğimden emin olmak için aynada kendimi kontrol etmek için duruyorum. Parmaklarımı karmakarışık sabah saçlarımda gezdiriyorum ve kendimi... yani karmakarışık görüldüğüm gerçeğine teslim ediyorum.

Kapı daha yüksek sesle çalmaya başlayınca hızla yatak odasından çıkıyorum ve gözetleme deliğinden bakıyorum. Ağzımdan bir inilti kaçtı. Bu Shea. Işığı açıyorum ve altıncı hissi olmadığını umuyorum. Birdie'nin asistanının dün gece bir şey yaptığımızı bilmesini isteyeceğinden emin değilim. İlk öğrenecek kişi olarak Shea'yı seçmeyeceğimden eminim.

Derin bir nefes alıyorum ve kapıyı açıyorum, beni bekleyen mor saçlı dikene. Beni gördüğünde gülümsemesi değişiyor.

"Liam. Burada olmanı beklemiyordum." "Sana da günaydın, Shea."

Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, çünkü kıyafetlerimi giydiğimi açıkça fark ediyor. "Birdie uyandı mı?"

"Henüz değil."

"Burada mı uyudun?"

Parmaklarımla kapıya vuruyorum. "Ben Bayan Wilder'ın korumasıyım."

Shea neredeyse gözlerini deviriyor ve vücudumdaki tüm alarm zillerinin çalmasına neden oluyor. Bu kızda yolunda gitmeyen bir şeyler var. Kafamda sorular sormaya başlıyorum: Hangi okula gitti? Nasıl işe alındı? Geçmişinde kıskançlık var mıydı?

"Peki. İçeri girebilir miyim?" Diye soruyor.

Kafamın içindeki ses durdu. "Ne istiyorsun?" Göğsümü şişiriyorum, Birdie'yi koruma ihtiyacı hissediyorum. Bu kıza artık gerçekten güvenmiyorum.

"Şimdi de onun asistanı mı oldun?" Alay ediyor.

Kızgınlığına rağmen yerimden kıpırdamıyorum. "Ne istiyorsun, Shea?"

"Saç ve makyaj otuz dakika içinde burada olacak. İki saat sonra şehir merkezindeki yerel rock kanalında bir röportajı var, ardından da ses kontrolü."

"Onlar için hazır olduğundan emin olacağım."

Shea beni tekrar kontrol ediyor, sonra gözlerimle buluşuyor. Yeşil gözleri soğuk ve başka tarafa bakmamak için kendimi zor tutuyorum. "Kanepede mi yoksa onun yatağında mı uyudun?"

"Vay canına," ellerimi kaldırdım ve bir adım geri attım. "Bu çizgiyi çok aştın, Shea."

Dilini ağzının çatısına vuruyor. "Eğer ısınmak için yatak arıyorsanız, benimki açık."

Gülmemek için kendimi zor tutuyorum. Aslında ciddi. "Böyle iyiyim, teşekkürler."

"Doğru. Eğer Birdie'nin yatağı soğursa, beni nerede bulacağını biliyorsun."

İçimde öfke alevleniyor. Bu kızı azarlamamak için kendimi zor tutuyorum. Ama o Birdie'nin asistanı ve ben bunu yapmayacağım. En azından şimdilik. Ama bu kızın sicilinde ilk seferinde gözden kaçırmış olabileceğim bir park cezası bile olmadığından emin olacağım.

Gerçekten söylemek istediğim şeyi söylemek yerine öfkemi bastırıyorum. "Hoşça kal, Shea."

Yirmi İki

Liam

Shea'nın sırttan yüzüne kapıyı kapatıp kilitliyorum.

Birdie'nin hâlâ uyuyor olmasına sevindim. O delice konuşmayı duymasını istemezdim. Endişelenecek yeterince şeyi var.

Konuşmadan sıyrılıp servis telefonuna doğru ilerliyorum. Kapıcı telefonu açtığına, yatak odasına dönmeden önce ikimiz için kahve ve krep sipariş ediyorum. Şaşırtıcı bir şekilde Birdie yatakta oturmuş telefonuyla mesajlaşıyordu. İçeri girdiğimi duyunca kafasını kaldırdı.

"Liam!" Sesi gıcırtılı. Suçüstü yakalanmış küçük bir çocuk gibi.

Yatağın onun tarafına doğru yürüdüm. "Hey sen."

Bir şey söyleyemeden onu kendime çekiyorum ve dudaklarımı onunkilere değdiriyorum. Öpücüğe karşılık vermeden önce küçük bir inilti çıkarıyor. Elim ipeksi saçlarında dolanırken onun tadına baktığımdan ve dilimi onunkine değdirdiğimden emin oluyorum. Birdie'nin günün geri kalanında beni hatırlamasını istiyorum. Özellikle de Shea'nın yanındayken.

Sonunda onu bıraktığımda yüzü kızarmış ve sersemlemişti. "Günaydın," diye kıkırdıyor; hayatımda duyduğum en tatlı şeydi bu. "Gittiğini sanıyordum."

Başparmağımı şişmiş alt dudağının üzerinde gezdiriyorum. "Shea kapıya geldi. Seni uyandırmak istemedim."

"Oh. Neye ihtiyacı vardı?"

"Otuz dakika içinde saç ve makyajınızın yapılacağını, ardından iki saat içinde bir radyo istasyonunda toplantınız olduğunu ve sonrasında da soundcheck yapacağınızı söyledi."

"Kahretsin. Bugün olduğunu unutmuşum." Yataktan kalkmaya gitti, ben de ona yardım ettim. Saçları dağınık ve yanakları kızarmış bir halde çok sevimli görünüyor; ikisi de benim işim. Buna bayılıyorum.

Odanın içinde dolaşp beyaz tangasını ve şortunu yerden topluyor. Onları tuttuğunu gördüğümde aletim sertleşiyor, dün gecenin anıları aklıma geliyor. O da bunu düşünüyor olmalı çünkü boynu lekelenmeye başlıyor. Yüzüne bir göz attığımda gergin olduğunu fark ediyorum.

Harika, çıldırıyor. Beynim neden olduğuna dair teoriler geliştirmeye başladı. Öncelikle, bu sabah gittiğimi düşündü ve şimdi eminim nerede durduğumuzu merak ediyordur. İşte bu yüzden genelde ilişkilere girmem. Çok karmaşık. Ve bu ilişki çoğundan daha karmaşık. Ama bu, şu anda hissettiğim gibi hissetmeme engel değil.

Ona doğru yürüyorum ve hareketlerini durduruyorum. Bana bakıyor, ela gözleri kocaman. "Endişelenmeyi bırak. Burada seninleyim, Birdie kız. Sana kalacağımı söylemiştim."

Yüz hatları gevşiyor ve dudaklarının kenarında bir gülümseme beliriyor. "Bu sabah nasıl hissedeceğinden emin değildim. Dün gece içtik..."

Parmak eklemlerimi yanağına sürüyorum. "Güven bana. Dün gece olan hiçbir şeyi hatırlamayacak ya da pişmanlık duymayacak kadar içmedim."

Ağzı kuruduğu için yutkunuyor. "Benim de öyle."

"Güzel."

Kapı çalındı ve Birdie irkildi. Öne eğilip alnından öpüyorum. "Sadece oda servisi. Kahve ve krep sipariş ettim."

Şimdi dudaklarını gerçek bir gülümseme kaplıyor, sol yanağında o sevimli küçük gamze beliriyor. "Krep mi?"

"Ne yani, krep sevmeyi bıraktığımı mı düşünüyorsun?" "Asla bilemezsin."

Elini tutup onu ana odaya doğru çekiyorum. "Haydi. Kaybedecek zaman yok!"

Bana gülüyor. "Bu sabah çok neşelisin." Haklı, neşeliyim. Elimde değil, Birdie'nin yanındayken vücudum vızıldıyor. Ben de gençken böyle mi hissediyordum?

Aletimin sertliğini karnında hissettiğinden emin olmak için onu kendime doğru çekiyorum. Nefes nefese kalıyor. "Burada seninle olmayı seviyorum," diyorum ona. Kahretsin. Gerçekten duygusallaştım. Belki Birdie bir tür kırılganlık serumu yayıyordu.

Yanağından öperim. "Otur. Ben krepleri getireyim." "Tamam. Teşekkür ederim."

İsteksizce onun sıcaklığından uzaklaşıyorum, bedenim kelimenin tam anlamıyla beni geri dönmeye çağırıyor. Bu da yeni bir his ve öyle olması gerekse de beni korkutmuyor. Özellikle de en son ortağım Maria ile birlikte olduğumdan beri.

Birdenbire, dün gece çok kısa bir süre uyumuş olmamıza rağmen kâbus görmediğimi fark ettim. Hafif baş ağrısı dışında haftalardır ilk kez kendimi yenilenmiş hissediyorum. Sonunda Birdie'ye babamla ilgili gerçeği itiraf etmemin de bunun bir nedeni olduğuna hiç şüphem yok. Belki bir dahaki sefere

Ona kazamdan, Maria'ya olanlardan bahsedeceğim. Ama bunu daha sonra düşünecek zamanımız var.

Hemen oda servisi arabasını alıyorum ve bu sırada koridoru tarıyorum. Tatmin olduğumda kapıyı kapatıyorum ve Birdie'nin yiyip bitiren bakışlarıyla karşılaşmak için dönüyorum. Açlığım hemen unutuluyor ve onun yerine başka bir şeye acıkıyorum. Ama zamanımız yok, onun adamları yakında burada olacak ve benim de yapmam gereken işler var. Shea'nın anlaşmasını çözmek ve Atlanta Polisi'ni kontrol etmekle başlayacağım. Küçük beynime sakın olmasını söyleyip Birdie'ye göz kırpıyorum.

"Krep?" Arabayı onun önüne iterek soruyorum.

Yüzü aydınlandı. "Sipariş için teşekkürler. Kahvaltıyı atlardım ve bir noktada dün soundcheck'ten beri hiçbir şey yemediğimi fark ederdim."

İçimde bir şeyler dönüyor. Birdie'nin takımında kendine iyi baktığından emin olan biri var mı? Bu konuda Eric'le konuşmam gerekecek. Sadece kahve ve burbon içmediğinden ve yemek yediğinden emin olmak istiyorum. Birdie'yle barıştığımızdan ve diğer şeylerden sonra içimde bir şeyler harekete geçti. Onu sadece sapığından değil, her şeyden korumak istiyorum.

Bende durum kötü. Ben'in dalga geçtiğini ve Wren'in ağladığını duyabiliyorum.

Sırıtarak Birdie'nin yanına oturuyorum ve bacaklarımızın birbirine değdiğinden emin oluyorum. Ona bir fincan sıcak kahve doldurmaya başlamadan önce yanağına bir öpücük konduruyorum. "Hâlâ sade mi içiyorsun?" Hafifçe döndüğümde yüzünde tatlı bir ifadeyle bana baktığını görüyorum. "Ne?" Bana öyle baktığı için utanmaya başladım. Sanki ruhumu görebiliyormuş gibi.

"Rüya görüyormuşum gibi hissediyorum. Tam da on altı yaşımdayken hayal ettiğim gibisin." Yüzü yine benek benek oldu, bunu bana itiraf ettiği için utanmıştı.

Ona sıcak demliği uzatıyorum. "Havayı temizlediğimize sevindim. Etrafımızda dolaşmaması iyi hissettiriyor."

"Anlaştık. Yine de sanırım sana bir özür borçluyum." "Ne için?"

Kahvesini bırakırken iç geçiriyor. "Okuldaki o gün için."

Isınmış ellerini ellerimin arasına alıyorum. "Bunun için bana bir özür borçlu değilsin."

İkimiz de üzgündük. Seni incittim-"

"Biliyorum ama bu davranışımı mazur göstermez. Oldukça sert şeyler söyledim."

"İkimiz de yaptık," diyorum, o korkunç günde yaşananlar aklıma geliyor...

Radyoda bir Green Day şarkısı çalıyor.

Bugün üçüncü sınıfın ilk günü. Bunu dört gözle bekliyor olmalıyım. Popülerim, harika arkadaşlarım var, futbol takımındayım.

Futbol takımındaydım.

Babamın içkisi yaz boyunca daha da kötüleşti ve annem ondan kaçmak için daha fazla çalışmaya başladı. Birdie'yle aramızın hâlâ bozuk olduğundan bahsetmiyorum bile. O gece internette sohbet ettikten sonra benden vebadan kaçır gibi kaçmaya başladı. Hatta The Daily Scoop'taki tüm vardiyaları karşılıklı tuttuğundan emin oldu. Bazen vardiya değişimlerinde onu görüyordum ama iş yeri o gece olanları konuşmak için uygun bir yer değildi.

Okulun önüne yanaştım ve şans ya da şanssızlık, Birdie de az önce yanaştı. Annesinin arabasını kullanıyordu, yani annesi

Bu çok nadirdir. Arabamı park ediyorum ve yukarı baktığımda onu arabasından olabildiğince hızlı inmeye çalışırken buluyorum. Belli ki beni görmüş ve hemen okula girmek istiyor. Acele ederken bazı kitapları ve malzemeleri yere düşürüyor. Arabamdan atlayıp bu fırsatı kullanarak onunla konuşmaya çalışıyorum.

"Birdie," diyorum önünde diz çökerken. "Seni yakaladığıma sevindim."

Bana bakıyor, yeşil ve altın benekli gözleri tereddütlü. Titriyor gibi görünüyor. Bütün eşyalarını düşürmesine şaşmamalı. Onu gerçekten bu kadar geriyor muyum?

"Konuşacak zamanım yok, Liam." Sesi o kadar öfkeli ki biraz geri çekilmeme neden oluyor.

Çenem sıkıştı. "İkimiz de erkenciyiz. Senin nerede olman gerekiyor?"

Ayağa kalkıyor ve ben de aldığım birkaç şeyi ona veriyorum. Ellerimiz birbirine değdiğinde, dokunuşum onu yakıyormuş gibi geri çekiliyor. Şimdi sinirlenmeye başlıyorum.

Elbette ondan hoşlanmıyordum ama yine de arkadaş kalacağımıza dair bana söz verdirdi. Bunu yapmama izin vermeyen o. Ben değil.

"Liam..." diye iç geçirir. "Bırak gitsin, tamam mı? Şu anda bunu yapmak istemiyorum."

Ellerimi saçlarımda gezdiriyorum, "Peki ne zaman? Bütün yaz benden kaçtın. Geldiğimde telefonlarıma ya da kapıya bile cevap vermiyorsun."

Daha dik duruyor ve omuzlarını geriye atıyor. "Jen ile meşgul olduğumu sanıyordum."

"Yani mesele bu mu? Kıskanıyorsun."

"Sen tam bir pisliksin, biliyor musun? Seni aştım, Liam. Beni rahat bırak ve gidip futbol topu falan tekmele!"

Hüzünlü bir kahkaha attım. "Futbolu bıraktım."

"Ne? Neden?"

"Neden umursuyorsun ki? Biz artık arkadaş değiliz. Bunu açıkça belirttin."

Yüzü buz kesiyor. "Neden arkadaş olduğumuz hakkında hiçbir fikrim yok Liam."

Düşündüğüm kişi değilsin."

"Senden neden hoşlandığım hakkında hiçbir fikrim yok. Çok boktan bir insansın." Tam söylediğim anda pişman oldum. Çok kızgın ve kafam karışık.

"Artık gerçeği biliyoruz. Güle güle Liam. Beni etrafta gördüğünde, benimle konuşma."

"Sorun değil. Sen zaten unutulabilirsin."

Yalan. Hepsi yalan. Önumdeki kızla ilgili hiçbir şey unutulmaz değil. Hay sikeyim. Bu hiç de istediğim gibi gitmedi. Ama böylesi daha iyi. Birdie'yi hayatımdan korumak istiyorum, yani en iyisi bu. Belki de hiçbir zaman arkadaş olmamız gerekmiyordu, birçok benzerliğimiz olsa da bazı yönlerden farklı dünyalardan geliyorduk.

Birdie'nin gözleri nefret dolu ve cam gibi olur. "Seni unutmakla ilgili bir sorunun olmayacak Liam. En azından bunu kolaylaştırdın. İyi bir hayatın olsun, pislik." Sonra topuklarının üzerinde dönüyor ve uzaklaşıyor. Onun gibi ben de büyük bir hata yaptığımızı düşünmeden edemiyorum. Ama Birdie Wilder bir konuda haklıydı.

Ben bir pisliğim. Olmadığımı hiç söylemedim.

Birdie ellerimi sıkarak beni şimdiki zamana geri getiriyor.

"Umarım o gün yalan söylediğimi biliyordur, Birdie. Hiçbirini kastetmemiştim. Sadece incinmiş ve kafam karışmıştı."

Hüzünle gülümsüyor. "Biliyorum ve o şekilde uzaklaştığım için özür dilerim. Çok gençtim ve çok zorlanıyordum. Etrafımda olmasıyla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum.

nasıl hissettiğini bildiğimde."

"Bunu şimdi anlıyorum. Ama Birdie, sen boktan bir insan değildin. Sen kalbi kırılmış genç bir kızdın ve-" Çenesini yukarı kaldırıyorum, "Sen... hayır, sen hala... tamamen unutulmazsın."

Kızardı, "Ve sen bir pislik değilsin."

Gülüyorum, "Bunu göreceğiz."

Krepleri ve kahveyi işaret ediyor. "Düşünceli ve tatlısın. Bunca zamandır, birbirimizden hoşlanmadığımız zamanlarda bile benimle ilgileniyordun."

Başparmağımı elinin üzerinde gezdirerek sırtıyorum. "İlgilenilmeyi hak ediyorsun."

Yanakları kızarıyor ama yorumumu bundan daha fazla onaylamıyor.

"Liam..." diyor kararsızca. "Futbolu neden bıraktın?"

Avuçlarım terliyor. O anılar hâlâ acıtıyor. En sevdiğim sporu kaybettiğim için gerçekten yas tuttuğumu hiç sanmıyorum. Bazen burs alabilir miydim ya da farklı biri olabilir miydim diye düşünüyorum.

"Babamın içkisi daha da kötüleşti. Annem daha çok çalışmaya başladı. Birinin ona bakması gerekiyordu. Bazı masraflara yardımcı olmak için The Daily Scoop'ta daha fazla vardiya aldım."

Birdie'nin yüzü üzüntüye dönüşüyor, acımaya değil. Bu da onu daha çok sevmeme neden oluyor. En kötü anlarımda bile kimseden acıma beklemem.

"Şimdi düşününce dün gece için kendimi kötü hissediyorum. Seni o ucuz votkayı içmeye ben zorladım."

Başımı salladım. "Ben kendi işimi kendim hallederim Birdie. Ben onun gibi değilim."

Bir nefes verdi. "Atlantic City'deki o gece benim için neden bu kadar endişelendiğini şimdi anlıyorum. Ne zaman bir atış yapsam üzgün görünüyordun."

Bir tutam saçını kulağının arkasına tarıyorum. "Sorunların olsa bana söylerdin, değil mi?"

Sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Endişelenmene gerek yok. Arada sırada biraz stres atmak ya da rahatlamak ve eğlenmek için içmekten hoşlanıyorum - günlerimi geçirmek için değil."

Başımı salladım. "Sadece sormam gerekiyordu."

Anlayışı yüzünden okunuyordu. "Bana karşı her konuda açık olduğun için teşekkür ederim."

"Her şey değil" demek istiyorum ama yine doğru zaman değil. Onun yerine toz pembe dudaklarına ve sıcak ifadesine odaklanıyorum. Ondan sonra, kendime engel olamıyorum. Onu öpüyorum. Sertçe. Boynunun arkasını kavradığımda, diğer elim hala onunkini tutuyor, ağzımın içinde inliyor. Bu sesi her gün duymak istiyorum. Onu şişelemek ya da zil sesi olarak kullanmak istiyorum.

Tam boştaki elini saçıma dolamak için uzattığında kapı gürültüyle çalınıyor. Birdie öyle şiddetli zıplıyor ki beni biraz geriye itiyor.

"Hey, hey," diye fısıldıyorum. "Sen iyisin. Güvendesin."

Boynu lekeleniyor ve gözlerini yere çeviriyor. "Sanırım dünden sonra hala gerginim."

Çenesini yukarı kaldırıyorum. Benden saklanmasını istemiyorum. "Bu anlaşılabilir bir şey. Utanmana gerek yok. Uğraştığın şey çok korkutucu."

İnliyor. "Hatırlatma bana." Kapıdaki kişi tekrar çalıyor. "Sanırım gerçek dünya çağırıyor."

Kapıyı açmak için ayağa kalkıyorum ama Birdie yanımda duruyor. "Kahvaltını yaptığından emin ol."

"Evet, efendim," diye göz kırpmıyor.

Uzaklaşırken seksi kıcını tokatlıyorum. Aletimin seğirmesine neden olan sevimli bir çığlık attı. Bunu daha sonra yapmam gerekecek.

Kapıyı açtığında saç ve makyaj ekibi tüm ekipmanlarıyla oradadır. Birdie onları tanıyor olmalı çünkü eski dostlar gibi davranıyorlar. Gia, Birdie'yle çalışan herkesin otele vardıklarında otel güvenliği tarafından iyice incelendiğini ve arandığını söyledi ama Birdie'nin bu insanlarla bir yakınlığı olduğunu bilmek güzel.

"Sizi yalnız bırakayım hanımlar," diyorum sohbette bir durgunluk olduğunda. Birdie'nin bakışları benimkilerle buluşuyor ve gitmemi istemediğini görebiliyorum. Ben de istemiyorum ama gitmek zorundayım. Duşa fena halde ihtiyacım var ve soundcheck'ten önce yapmam gerekenleri yapmak için kısıtlı zamanım var.

"Görüşmeden önce gelip sizi alacağım Bayan Wilder."

Birdie buna sırtıyor. "Teşekkür ederim Bay Miller. İşinizde çok iyisiniz."

Makyajcı ve saççı kadınlar bize tuhaf tuhaf bakarken gülmemek için kendimi zor tutuyorum.

Birdie'ye son bir kez bakıp çıkıyorum.

Yirmi Üç

Birdie

RADYO SUNUCUSU GABE, dinleyicilerine 60'ların favori gruplarından bahsediyor. İyi bir adam ve benimle birkaç kez röportaj yaptı, ama her zaman göğüslerime bakıyor ve Atlanta'daki konserlerimden sonra beni kulübe davet ediyor.

Bir kere evet dedim ve ne yazık ki seks yaptık. Bu da demek oluyor ki buraya her geldiğimde bir şansı olduğunu düşünüyor.

Gözlerim Liam'ı arıyor. Yakındaki bir ses kabininden beni izliyor. Her zamanki beyaz düğmeli kazağı, ince kravatı ve lacivert pantolonuyla beni almaya geldiğinde neredeyse üzerine atlayacaktım. Shea orada olmasaydı, yapardım.

Gözlerim jöleli saçlarının çizgilerini takip ediyor. Daha önce hiç bu şekilde görmemiştim ve duşta sert kaslarının arasından ve yüzünün açılı düzlemlerinin üzerinden akan suyla nasıl görüldüğünü merak etmeme neden oluyor. Onu ilk kez dün gece üstsüz gördüm ama belden aşağısının nasıl görüldüğünü ve nasıl hissettirdiğini öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

Refleks olarak kalçalarımı sıkıyorum, alt tarafımın önümdeki masa tarafından örtülmesine seviniyorum. Gabe'in ondan tahrik olduğumu düşünmesini istemem. Tuzlu ve biberli saçları ve iyi kesilmiş sakalıyla kötü görünümlü bir adam değil, ama yatakta eksikti. Zaten olduğundan daha fazla flört etmesini istemediğimden bahsetmiyorum bile. Özellikle de Liam'ın önünde.

Liam'ın çikolata kahvesi gözleri beni ona bakarken yakalıyor ve dudaklarında belli belirsiz bir sırıtma beliriyor. Dün gece ve bu sabah aramızda geçenlere rağmen, hâlâ işinin başındaydı. Daha önce otel odamdan çıktığımız anda tavrını tamamen değiştirmişti. Shea'ya da biraz kaba davrandı ki bu beni şaşırttı. Genelde herkes Shea'yı sever.

"Pekala Birdie, dinleyicilerden birkaç telefon alıp toparlayalım mı?" Gabe'in sorusu beni şimdiki zamana döndürdü.

Bakışlarımı tekrar Gabe'e çeviriyorum, mavi gözleri flört ediyor. Sahte bir gülümseme takındım. "Kulağa hoş geliyor! Hadi bakalım."

"Tamamdır! İlk telefon Damien'dan. Damien, biricik Birdie Wilder'a ne sormak istersin?"

Diğer uçta sessizlik var.

"Çekinmenize gerek yok," diyerek arayan kişiyi cesaretlendirdim. Bu, birinin benimle konuşmak için aradığında korktuğu ilk sefer olmazdı.

"Orada kimse var mı?" Gabe soruyor.

Gözlerim Liam'ınkilere takılıyor. Daha iyi duyabilmek için bir çift kulaklık takarken endişeyle onu izliyor.

"Damien?"

"Birdie Wilder."

Artık tanıdık gelen sesiyle sığıyorum. Hemen içim çalkalanıyor. Bu dün geceki adam. Öyle olduğunu biliyorum. Liam *başka şeyler* düşünmeme yardım etmeden önce saatlerce kafamın içinde o sesin yankılandığını duydum.

Tek söylediğim "Ne istiyorsun?". Bu bir soru bile değil. Liam'a dönüp bakıyorum; yüz ifadesi zaten bildiği şeyi soruyor.

Bir sessizlik olur. Sonra adam cevap verdi, "Sen." Nefes bile almadım. "Bana sahip olamazsın."

"Pekala." Gabe araya girerek görüşmeyi keser. "Bu akşam için alacağımız tüm telefonlar bu kadar. Birdie, benim için bir zevkti. Unutma, bu akşamki gösterinin biletleri tükendi ama aradan sonra hâlâ bir çift bilet kazanabilirsin. Beklerken Birdie Wilder'ın yeni single'ı *Time Again*'in keyfini çıkarın." Gabe play tuşuna basıyor ve yayının sinyali kesiliyor. Kulaklıkları bırakıp aniden ayağa kalkıyorum.

İçinde bulunduğumuz küçük kutu boğucu geliyor ve hava almaya ihtiyacım var. Herkes bana bakıyor. Ne düşündüklerini biliyorum, *zavallı zayıf kız*. Ben zayıf değilim ve bu sapık beni gerçekten kızdırmaya başladı. Dün gece yeterince kötüydü, ama nasıl oldu da yayına girmeyi başardı. Kim bu adam? Çok zeki olmalı ya da sektörde bağlantıları olmalı.

Gabe'in adımı söylediğini duyuyorum ama cevap vermiyorum. Onun yerine hızlıca çıkıyorum. Koridorda beni takip eden ayak seslerini ve adımın söylendiğini duyduğumda durmuyorum.

Acil çıkış kapısını iterek açtım, alarm çalmadığı için mutluydum. Ve sonra koşmaya başlıyorum.

Ben koşucu değilim ama bu iyi hissettiriyor. Atlanta'nın havası sıcak ve ciğerlerimi yakıyor, kendimi özgür hissettiriyor. Neyse ki istasyon banliyöde ve bir tür şirket şeridindeyiz, bu yüzden paparazziler hakkında endişelenmeme gerek yok. Kaçmamın aptalca olduğunu biliyorum ama tüm o insanların önünde ağlayacaktım. Ya da belki çılgılık atacaktım. Kaçmayı ve sonra benimle dalga geçmelerini tercih ederim.

Nefesimin kesildiğini hissetmeye başlıyorum, bu yüzden bir binanın köşesinden dönüp çöplerin bulunduğu bir sokağa giriyorum. Biraz kokuyor ama etrafta hiç insan yok ve görüş alanım da kapalı. Derin bir nefes alıyorum, ciğerlerimin yanması beni ateşliyor. Ayak sesleri duyuyorum ve çok geçmeden önümde duruyorlar. Kim olduğunu anlamak için kafamı kaldırmama gerek yok. Bu onun işi ve o benim... Şey, onun ne olduğunu bilmiyorum.

"Tanrım, Birdie. Ne oluyor be?!" Liam nefesini tutmak için ellerini dizlerinin üzerine koyar.

Alnımdaki teri silip onunla göz göze geliyorum. "Orada kalamazdım. Ben-" sesim kesiliyor.

Liam bana doğru yürüyor ve dün gece birçok kez yaptığı gibi çenemi tutuyor. Yüzümü inceliyor, sonra küçük bir gülümseme yayıyor. "Çok hızlı koşabiliyorsun Birdie. Param için beni koşturdun."

Kıs kıs gülüyorum. "Benim formsuz olduğumu mu düşünüyorsun Miller?"

Başını sallıyor. "Seni o sahnede gördüm. Akciğer kapasitenin yüksek olduğunu biliyorum. Sadece bu kadar iyi bir sprint yapmanı beklemiyordum."

Omuz silkiyorum. "Uzun bacaklar."

Bir kahkaha attıktan sonra nemli alnını benimkine yaslıyor. "Böyle kaçıp gidemezsin. Ya o sürüngen seni dışarıda bekliyorsa?"

Yutkunuyorum. "Bunu düşünmüştüm ama paniğim galip geldi. Özür dilerim." Liam bir an bana bakıyor. Ne düşündüğünden emin değilim ama sonra beklediğim son şeyi yapıyor. Beni öpüyor.

Çabucak öğrendiğim gibi, Liam'ın öpücükleri uyuşturucu gibi. Dudakları dudaklarıma değdiğinde hissettiğim şey, her gece binlerce insanın önünde sahnede şarkı söylerken aldığım yüksekliğe çok yakın. Kalbimi hızlandırıyor ve avuçlarımı terletiyor.

Sonunda çekildiğinde öpücüklerini boynuma getiriyor, göğsümü okşuyor ve sonra kalçalarım ve kığıma doğru iniyor. Kalçalarımı onunkilere bastırıyorum ve nefes nefese bir inilti çıkarıyorum. "Liam..."

"Beni delirtiyorsun, Birdie." Sesi sıcak ve nefes nefese.

"Beni kovalamak seni azdırdı mı?" Dudaklarını kulağımın kabuğuna değdirmeden önce tenime karşı kıkırdıyor. Sıcak nefesi beni ürpertiyor.

"Böyle kaçtığın için seni daha sonra kesinlikle cezalandıracağım." Kulağımı öpüyor ve kulak mememi çekiştiriyor.

Sonra görüşürüz. İnlemek istiyorum. Dün gece seks yapmamak yeterince zordu, daha ne kadar bekleyebileceğimi bilmiyorum.

Benden uzaklaşıyor ve sonra burnunu kıvırıyor "Çöpün hemen yanındayız."

"Öyleyiz."

Liam elimi tutmadan önce ikimiz birlikte gülüyoruz. Ses tonu ciddileşiyor. "Sen iyi misin? Orada beni gerçekten endişelendirdin."

Elini sıkıyorum. "B i l e t l e r i tükenen ilk gösterimden beri böyle bir panik atak geçirmemiştim. Ama iyi olacağım."

Daha fazlasını öğrenmek istiyor gibi görünüyor ama sormuyor. "Emin misin?" "Eminim."

Beni kendine çekiyor ve bir kez daha öpüyor. "Eric bir arama ekibi göndermeden geri dönelim."

Sırıttıyorum. "Muhtemelen iyi bir fikir."

Liam elini benimkinden çekiyor ve dokunuşunu hemen özlüyorum. Ama bana yakın duruyor, etrafta kimse var mı diye etrafı tarıyor. Güvenli olduğuna kanaat getirdiğinde beni istasyona geri götürüyor.

Yürürken gözlerimi ona doğru çeviriyorum, güneş tam doğru açıyla yüzüne vuruyor. Çok aptalca yakışıklı. Eğer koruma olmasaydı

modunda olmasaydı ve yakınlarda insanlar olmasaydı, muhtemelen pantolonla günahkâr bir şekilde güzel görünen yontulmuş poposunu çimdikleme arzuma teslim olurdum. Ama Eric'in Liam'la aramızda bir şeyler olduğunu bilmesini istemiyordum. En azından şimdilik. Önce aramızda tam olarak ne olduğunu bilmeliyim.

Stüdyonun kapısına yaklaştığımızda Eric bizi içeri almak için bekliyor. Shea ve Gia da oradalar, az önce başka bir odada bizi dinliyorlardı. Ne yazık ki benim için Gabe de orada bekliyor. Beni görünce aniden Liam'ın kolunun altından tutup bana sarılıyor. Ona karşı sertleşiyorum.

"Birdie! Olanlar için çok üzgünüm. Nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok! Bizi arayan en az yüz ya da daha fazla kişi vardı. Onun binmiş olması... Bilmiyorum."

Gabe'den geri çekiliyorum ve Liam hemen yanıma geliyor. Gabe'in beni rızam olmadan yakalamasından hoşlanmadığını anlamak için ona bakmama gerek yok. Yanımda parmak eklemlerini kırdığını duyuyorum ve bunun dramatikliği yüzünden neredeyse gülümsüyorum. Gabe Liam'a bakıyor ve o da hemen korkuyla geriye doğru eğiliyor.

"Seninle ve şalter operatörlerinle bir saniye konuşabilir miyim, *Gabe*," diye araya giriyor Liam, ses tonu küçümseyici.

Gabe'in yüzü ekşir. "Evet, tabii."

"Burada iyi misiniz Bayan Wilder?" Liam beni kontrol ediyor. Dudaklarımın onunkilere dönmesine karşı koyuyorum, *Bayan Wilder*.

"Evet, ben iyiyim."

Eric avucunu omzuma koymadan önce, "Biz onu koruruz," diyor. Gergin ellerinden bu olayın onu yeniden sarstığını anlayabiliyorum.

Liam ve Gabe gözden kaybolduktan sonra Eric bizi özel bir yetenek salonuna götürüyor. Gia, Eric ve Shea dün gece yaptıkları gibi etrafımda oturuyorlar. Gözleri bana dönüyor ve az önce orada olanlar hakkında bir şey söylememi bekliyorlar.

"Sadece biraz zamana ihtiyacım vardı," dedim sonunda.

"Cehennemden çıkmış yarasa gibi koştun Birdie. Bunu daha önce hiç yapmamıştın," diye endişeleniyor Gia.

"Sizi mutlu edecekse bir terapi randevusu alacağım. Ama ben gerçekten iyiyim."

"Bence terapi iyi bir fikir," diye başını sallıyor Eric. "Bundan hoşlanmıyorum Birdie. Hiçbirinden hoşlanmıyorum."

"Sence ben öyle miyim?" Sesimi yükseltiyorum. "Hadi soundcheck'e gidelim." "Bu geceki gösteriyi iptal edebiliriz, Birdie."

Ayağa kalktım. "Hayır! Bu geceki gösteriyi kesinlikle iptal etmeyeceğiz. Biletler tükendi."

Eric yanımda duruyor ve ellerini sakinleştirici bir hareketle havaya kaldırıyor. "Tamam, tamam! Sakin ol. Buradan yine hortlayarak çıkmayacaksın, değil mi?"

Öfkelendim. "Hayır, yapmayacağım. Ama sana vurmayacağıma dair söz veremem." Başını sallıyor. "Sen delisin, Birdie. Kendini adamış, akıllı, harika, yetenekli, deli."

"Hiçbir zaman akıllı başında olduğumu iddia etmedim," diye göz kırpmıyorum.

Shea telefonundan başını kaldırıyor. "Yola çıkmalıyız. Ses kontrolü otuz dakika içinde."

Birkaç derin nefes alıyorum. "Hadi yola çıkalım."

Yirmi Dört

Liam

Radyo istasyonundan GABE geldi. Sahnede Birdie'yi bir et parçası gibi izliyor. Bütün öğleden sonra da bunu yapıyordu. Sonra onu yakaladığında neredeyse taşaklarına vuracaktım.

İtiraf etmeliyim ki bana sapığın kaydını bulmamda yardımcı oldu. Bu adamın yayına çıkabilmesi ve kendisine Damien adını vermesi beni çok rahatsız etti. Gerçekten orijinal... değil. Gerçek adının bu olmasına imkan yok.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Bugünkü görüntü zaten düşünmeye başladığım şeyi doğruladı - turdan biri işin içinde. *Damien*'ın Birdie'ye bu şekilde yaklaşmasının ve programını bilmesinin başka bir yolu yoktu. Bu beni Shea'ya geri götürdü.

Bu sabahki yorumları, benden hoşlanması... Ama en önemlisi, Birdie'nin programına ve tüm kişisel ve özel bilgilerine erişiminin olması. Hayır, bu hiç hoşuma gitmedi.

Ne yazık ki, sabahki araştırmam yine tertemiz çıkmıştı. Shea Crane, 22 yaşında, Los Angeles, Kaliforniya'dan. Pepperdine'a gitmiş.

Üniversitede iletişim okumuş. Sicilinde hiçbir şey yok, park ya da hız cezası bile yok. Ailesi de orta halli ve kayda değer bir şeyleri yok. Tüm söylediklerim polislik yıllarımdan gelen önsezi ve sezgilerim. Başka bir şey değil.

"O inanılmaz!" Gabe, Birdie'nin sallanan sesinin üzerine bağırıyor. Başımı ona çeviriyorum, ağzım sert bir çizgi halinde.

"Öyle."

"Biliyor musun," diye sırtıyor, "Bir zamanlar beraberdik!"

Kaslarım gerildi. Birdie ve bu adam mı? Hayatta olmaz. Benim kızım bundan daha zevkli olmalıydı. *Benim kızım*. Öyle mi? *Siktir*.

Ağzımda acı bir tat var. Birdie'yle birbirimize karşı ne hissettiğimizi henüz bilmiyorum olabilirim ama Gabe'le olan ilişkisini bilmek istemediğimi biliyorum. Adam tam bir sosyal tırmanıcı. Çaresizliğinin kokusunu bir mil öteden alabiliyorum.

Gabe'in yemine kanmak yerine ya da bana bu bilgiyi vererek her ne yapmaya çalışıyorsa, odağımı tekrar Birdie'ye çeviriyorum. Aerosmith cover'ı söylüyor ve az önce biri sahneye sütyenini fırlattı. İzlemesi çok tuhaf bir şey.

Birdie onu alır ve giyecekmiş gibi yapar, ancak küçük göğüslü biri içindir. Kafasını sallıyor ve *uymadığını* söyleyip tekrar seyircilerin arasına fırlatıyor. Gülümsüyorum. Turneyi neden iptal etmeyi reddettiğini biliyorum, sahnede evinde gibi. Onun bambaşka bir yönü ortaya çıkıyor - izlemesi harika.

"Kavga ettiğimiz" zamanlarda onun programını kaçırdım çünkü aramız bozukken onu izlemeye dayanamazdım. Ama bu gece, her şey farklı.

Bu sabah kollarımda onunla uyandığımda, sanki ilk kez net bir şekilde gördüm. Sonra bugün, kontrol odasından çaresizce izlerken, sapık aradığında nasıl paniklediğini görünce, içimdeki her içgüdü

alevlendi. Önceden onu korumak istiyordum, şimdi başka seçeneğim yok. Saçının bir teline bile zarar geleceğini düşünmek kanımı kaynatıyor. Onu daha yeni bulmuştum, eğer bir şey olursa-

Hayır. Böyle düşünmeme izin veremem.

Maria'nın ve kaza gününün görüntüleri aklımdan geçiyor. Jane'in davul solosu yaparken çıkardığı yüksek ses beni kendime getiren tek şey oluyor. İrkiliyorum. Genelde TSSB'm sadece anılardan ibarettir ama davulun sesi beni rahatsız etmeye başlıyor. Saatime bakıyorum, gösteri neredeyse bitmek üzere. Sırtabilir ve buna katlanabilirim.

Bir dakika sonra şarkı biter ve Birdie seyirciye seslenir. Onları avucunun içine almış. Bir çırpıda bu kadar çok insana kendisini dinletebilmesi inanılmaz. Sonra, sadece bir saniyeliğine, gözleri benimkilere kayıyor ve göz kırptıyor. Beni kanca, çizgi ve sinker var. *Çifte lanet*.

"Atlanta!" diye bağıyor. "Küçük bir hikâye dinlemek ister misiniz?" "EVET!" diye hep birlikte bağırlar ve çılgınca tezahürat yaparlar.

"Tamam! Tamam! Tamam! Tamam! Herkes sakın olsun," diye gülüyor. "Hepiniz benim küçük şarkım "Desire Reigns "i biliyorsunuz, değil mi?" Seyirciler çılgına dönüyor. "Çoğunuzun bildiği gibi, bu şarkı karşılıksız bir aşk hakkında. Ve yakın zamanda onunla yeniden bir araya gelme şansım oldu." Stadyumdan toplu bir ahh ve tezahürat sesleri yükseliyor. Nabzım fırlıyor ve avuçlarım terliyor ama gözlerimi ondan alamıyorum.

Şöyle devam ediyor: "Her şeyin nereye varacağından emin olmasam da size mesajım şu: Hayatınızın sizi nereye götüreceğini asla bilemezsiniz. Kalbinizi açın. Zihninizi açın. Dinlemeye ve affetmeye istekli olun. Eğer kendinizi sonsuza kadar kapatırsanız, harika bir şeyi kaçıracabilirsiniz."

Birdie, grubu şarkının ilk akorunu çalmadan hemen önce bana tekrar bakıyor. Tekrar göz kırptıyor ve nabzım tamamen farklı bir nedenden dolayı yükseliyor.

Onun şarkılarını dinlerken içimi bir hayranlık duygusu kaplıyor.

Shea sol tarafımda, "Bu bütün haberlere çıkacak," diyor. Ona baktığımda dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme vardı. Tıpkı bu sabahki gibi. "Sen karşılıksız aşıksın, değil mi?"

"Bırakayım da hikâyesini Birdie anlatsın. Bu bana düşmez." Dikkatimi Shea'dan uzaklaştırıp gözlerimi tekrar söz konusu sarışına çeviriyorum. İleri geri sallanıyor; bu görüntüye gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bugün dizlerine kadar uzanan yılan derisi bir etek giymiş ve üzerine de yanlardan düğümlediği kısa pembe bir tişört giymiş. Tabii ki her zamanki gibi yalınayak.

"Dikkatli ol. Eğer onun kalbini kırarsan, bu turun sonu olur," dedi Shea.

Gözlerinin beni yaktığını hissedebiliyorum. Birdie'nin kalbini asla kırmayacağımı itiraf etmemi istiyor. Böylece zaten bildiği şeyi doğrulamış olacak. "Birdie turu asla iptal etmez," diyorum sadece.

Sıkı bir nefes alıyor ve topuklarının üzerinde dönüp gidiyor. Uzaklaşırken, "Bunu göreceğiz." dediğini duyduğuma yemin edebilirim.

Birdie bir müzik dergisinden bir muhabirle konuşuyor. Ona yakın duruyorum, bu odadaki insan sayısı beni geriyor. Tanışma toplantılarını iptal etmeliydik ama Birdie bunu duymak bile istemedi. "Bu gece sahnede *Desire Reigns*'i yazdığınız kişiyle yakın zamanda yeniden bir araya geldiğinizden *bahsettiniz*. Kim olduğunu açıklamak ister misiniz?" Muhabir sorar.

Yüzümü nötr tutmaya çalışıyorum ama omuzlarım biraz geri çekiliyor. Birdie soruya gözünü bile kırpmadı. Eminim daha önce bundan daha kötülerini de sorulmuştur. Her soruyu bir profesyonel gibi karşılıyor.

"O eski bir dost. Bilmen gereken tek şey bu," diye gülümsüyor.

"Her zamanki gibi Birdie, hayatını göğsüne yakın tutuyorsun."

Tatlı tatlı gülüyor. "Bu benim özel hayatım. Özele vurgu yapıyorum."

"Zaman ayırdığın için teşekkürler Birdie. Bir dahaki sefere Atlanta'da görüşürüz."

"Teşekkürler, Trixie."

Trixie uzaklaşıyor ve Gia Birdie'ye bu gece röportaj ve tanışma toplantılarının bittiğini söylüyor. Sonra bana dönerek, "Onu gitmesi gereken yere götürebilirsin. Taşırken tuttuğumuz ekstra güvenliğe haber ver yeter."

"Anlaşıldı," diye başımı salladım.

"Yarın görüşürüz, B. Bugün... şey, çok yorgunum." Gia iç geçirir.

Birdie ona sıkıca sarılır. "İyi uykular. Her şey için teşekkürler, Gia."

Gia gittikten sonra Birdie'ye dönüyorum, yüzüm hâlâ nötr. "Nereye, Bayan Wilder?"

Kaşlarından birini bana doğru kaldırdı. "Otel mi?"

"Otel" deyince pantolonumun ağ kısmı biraz daha sıkılaşıyor. "Elbette, Bayan Wilder."

"Teşekkür ederim Bay Miller," diye sırtıyor.

"Birdie!" Gabe'in sesini duyunca gerildiğini görüyorum. Bu adam gerçekten de en sevmediğim kişi olmaya başladı. Hayatımda gördüğüm en sahte gülümsemeyi takınıyor ve radyo sunucusunu selamlıyor.

"Hey Gabe, gösteriye geldiğin için teşekkürler," diyor, ses tonu tamamen dostça.

"Buradaki korumana senin tek kelimeyle harika olduğunu söylüyordum. Hiç bu kadar sert vurduğunu görmemiştim!"

Elini bir dua formuna sokar. "Teşekkürler, minnettarım."

Gabe bana bakıyor, sonra göğsünü kabartıyor. Adam Birdie'nin boyundan biraz kısa ve benim yarı cüssemde. Yanlış nefes alsam yere düşer. Bakışlarımdan kaçıyor ve Birdie'ye odaklanıyor. Bu adam ölmek istiyor olmalı.

Gabe boğazını temizler. "Bu gece Cobra'ya VIP biletlerim var. Benimle gelmek istersin diye düşünmüştüm. Bugünden sonra rahatlırsın." Ona göz kırpmıyor. Siktiğimin göz kırpması. Neredeyse müdahale edecektim ama Birdie'nin ona defolup gitmesini söyleyebilecek kapasitede olduğunu biliyorum.

"Üzgünüm Gabe, tüm bu olanlardan sonra bu uygun olmazdı."

"Bu yüzden bir koruman yok mu?"

Garip bir şekilde ensesini ovuşturuyor. "Üzgünüm Gabe, belki başka zaman."

Hayal kırıklığı yüz hatlarını kaplıyor. "Tamam o zaman. Görüşürüz." Sonra, hiçbir uyarıda bulunmadan onu öpmek için eğilir. Birdie tam zamanında yüzünü çevirir, böylece öpücük yanağına isabet eder.

Kanım kaynıyor. Daha iyi bir adam olsaydım, hiçbir şey yapmazdım. Ama değilim, bu yüzden öne doğru eğildim ve onu ensesinden tutup yana doğru ittim. Hafif bir itme ama mesajı alması için yeterli.

"Vay be, ahbap! Bu da neydi böyle?" Gabe ağlıyor, eli ensesini ovmaya gidiyor. Sanki onu yumrukladım gibi davranıyor.

Omuzlarımı geriye iterek ona doğru bir adım atıyorum. "Kadınlara saygılı davranmayı öğrenmelisin. Onu öpmen için sana izin vermedi ve

Yanlış hatırlamıyorsam bu geceki davetinizi kibarca reddetmişti. Davranışınız yersiz. Bunu küçük bir hatırlatmaya ihtiyacın olduğunu düşündüm."

Birdie'nin elini kolumda hissediyorum, sonra kolumu sıkıyor. "Sorun yok Liam."

Başımı sertçe sallıyorum. "Bu iyi değil."

"Liam," diye yalvarıyor. Gözleri etrafta geziniyor ve o zaman utandığını fark ediyorum çünkü hala etrafta dolaşan birkaç ekip ve grup üyelerinden birkaçı var.

Yumruklarımı yanıma çekiyorum ama yere eğilirken gözlerimi ondan ayırmıyorum. Gabe altına sıçmak üzereymiş gibi görünüyor, bu yüzden gurur duyuyorum. Tekrar Birdie'ye bakar, "Özür dilerim Birdie. İsteyerek yapmadım-"

"İyi geceler, Gabe." Sözü nü kesti, sonra bana döndü. "Gitmeye hazırım Bay Miller."

Sesi kızgın geliyor; ama öyle olsa bile, onu bir sürüngenden koruduğum için özür dilemeyeceğim. Elim i Birdie'nin beline koyuyorum ve onu arka kapıya doğru götürmeye başlıyorum. Hemen telsizimi çıkarıp güvenlik ekibine yolda olduğumuzu bildiriyorum. Birdie elime sıkıca sarılmış durumda ve yürüdüğümüz birkaç dakika boyunca bana tek kelime etmedi. Ne söyleyeceğimden emin değilim, bu yüzden hazır olduğunda konuşmayı onun yönetmesine izin vermeye karar verdim.

Stadyumun arka tarafına geldiğimizde, orada bekleyen bir grup taraftarla karşılaşırız. Neyse ki onları uzakta tutan ekstra güvenlik görevlilerimiz var. Gülümseyerek onlara el sallıyor ve durup imza veremediği için özür diliyor.

Çok geçmeden şoförümüzle birlikte arabaya bindik ve otele doğru yola çıktık. Doğruca tur otobüsüne binmek yerine Atlanta'da bir gece geçirdiğimiz için hiç bu kadar minnettar olmamıştım. Birdie ve ben

Sadece Gabe ile olanları değil, her şeyi. Onu yalnız yakalamak için can atıyorum. Daha önce çöplerin yanında pşmş olabiliriz ama bu yeterli değildi. Konu Birdie olunca hiçbir şeyin yeterli olacağından emin değilim.

Araba caddeye çıkarken ona bakıyorum ve bana bakmasını umuyorum.

-Ama yapmıyor. "Birdie-"

Gözlerini kapatıyor, sonra elini kaldırıyor. "Bırak da düşüneyim."

Bir an için itaat etmeyi düşündüm ama etmedim. "Düşünürken, benim böyle biri olduğumu bil. Koruyucu olacağım ve muhtemelen seni kızdıracak şeyler yapacağım ama seni önemsiyorum. Hiçbir sonuç olmadan istedikleri her şeyi yapabileceklerini düşünen insanlardan hoşlanmıyorum. Özellikle de eskiden seni beceren erkekleri."

İşte bu kadar. Gözleri benimkilere kayıyor ve onları kısıyor. "Bunu söylediğine inanamıyorum."

Ben de yapamam ama bunu bilmesine izin vermeyeceğim. Verdiği tepkiyle beni kızdırıyor. "Söyledim ve geri almayacağım."

"Neden kıskanıyorsun ki?"

Göğsümde bir sıcaklık hissettim. "Bunu söylediğine inanamıyorum. Beni kızdırmaya mı çalışıyorsun?"

"Bu konuşmayı seninle yapmayacağım." "Ne?"

Geçmiş ilişki konuşması mı?"

"Aynen yle. Gabe geçmişten gelen bir hata. Bu gece çizgiyi aştı mı? Evet, aştı. Ama o kadar da büyük bir mesele değil."

Yüzümün kızardığını hissediyorum. "Bu büyük bir mesele. Ve sen benim-" Kahretsin. Onun ne olduğundan bile emin değilim. Dilim boğazımın arkasına takıldı.

Yanakları pembeleşiyor ve nefesi kısılıyor. Birkaç dakikalık sessizlikten sonra dudaklarını yalıyor. "Neyin, Liam?"

Ağzım kuruyor. Gerçekten ne olmasını istediğimi mi söyleyeyim? Olmasını istediğimi *sandığım* şeyi mi? Kendime karşı dürüst olursam, ne istediğimi dün gece fiziksel olarak yakınlaşmadan önce bile biliyordum. Ama sanırım çok erken. Onu korkutup kaçırmak istemiyorum.

"Birdie... Ben-"

"Ne yaptın?" dedi.

Gergin bir şekilde ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. Ses tonu bana hazır olmadığını düşündürüyor. "Sana karşı dürüst olabilir miyim?"

"Hayır, bana yalan söyle," diye gözlerini deviriyor.

Buna sııttım. Bu onun cevabı olurdu, özellikle de ben ciddi olmaya çalışırken. İç çekiyorum. "Sana henüz ne diyeceğimi bilmiyorum." Ve bazı açılardan bu doğru. Sanırım biliyorum, ama mantıklı tarafım bu kadar çabuk bu kadar çok şey istemenin delilik olduğunu söylüyor. "Bize ne diyeceğini biliyor musun?"

Bir an için bana göz kırptı, soruyu ona yönelttiğim için biraz şaşırmıştı. Sonra hafifçe yenilmiş bir halde koltuğuna geri gömüldü. "Sanırım bilmiyorum, hayır."

Yanına gidebilmek için emniyet kemerimi çözüyorum. Yerimi aldıktan sonra ellerini tutup kendime çektim. "Bana bak Birdie." Beni şaşırtarak baktı. "Bize ne diyeceğimi bilemiyorum. Ama bence sorun değil. Bunu birlikte çözeceğiz, tamam mı? Aramızdaki bu şeye daha yeni başladık."

Kömür rengi göz kapakları titreyerek açılıyor, güzel ela derinlikleri içimi yakıyor. "Pekâlâ," diye kabul etti. "Birlikte."

Öne eğilip onu nazıkçe öpüyorum, birkaç saniye sonra geri çekiliyorum. Alnımız birbirine değdiğinde yanağını kavriyorum ve başparmağımı elmacık kemiği boyunca gezdiriyorum. Gözleri kapanıyor ve iç çekerek sıcak dokunuşuma doğru eğiliyor.

"Sadece bana bir söz ver," diye sorar, gözleri açılır.

"Ne oldu?"

"Geçmişte birlikte olduğum radyo sunucularını dövmeye kalkma, tamam mı? Birincisi, haberlere çıkmak istemiyorum ve ikincisi... şey..."

Buna kıkırdadım. "Dur tahmin edeyim, birden fazla radyo sunucusu mu var?" Bir inilti çıkarıyor. "Sen böyle söyleyince, ben-"

Bir öpücükle sözünü kestim. "Geçmişin beni ilgilendirmez ve dürüst olmak gerekirse seninle gurur duyuyorum. Hayatının tadını çıkarıyor ve zevkine sahip çıkıyorsun. Bunda yanlış bir şey yok. Biraz aşırı tepki göstermiş olabilirim ama Gabe haddini aştı ve bunu sen de biliyorsun. Sadece bunu kabul edemeyecek kadar inatçısın."

Tuttuğu nefesten bir nefes yanağıma çarpıyor. "Tamam, iyi. Orada haklı olabilirsiniz."

Kendimi beğenmiş bir sırıtışla, "Biliyorum, öyleyim." dedim.

Birdie koluma hafifçe vuruyor. Göğsümden çekip alamadan elini tutuyorum ve onu tekrar kendime çekiyorum. Ağızlarımız buluştuğunda şaşkın bir ses çıkarıyor ama hemen öpücüğümün içinde eriyor. Sahip olduğum her şeyi, son yirmi dört saatin tüm duygularını ve Gabe'e karşı olan tüm kıskançlığımı içine koyuyorum. Sonunda onunla işim bittiğinde dudaklarımız şişmişti ve ikimiz de nefes nefese kalmıştık.

Birdie elini göğsünün üzerinde tutuyor, sonra gözlerini açıp benimkilere bakıyor. "Bu gece benimle kal," diyor. Bu bir soru değil ve ben ne istediğini biliyorum.

"Emin misin?"

Bir elini karnımda gezdiriyor, sonra avucunu giderek büyüyen ereksiyonumun üzerine koyuyor. "Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım."

"Önce bir randevuya çıkmamız gerekmez mi?" Gülüyorum, sadece yarı ciddi. Hiç gerçek bir randevuya çıkmamış olsak da, Birdie ve benim ilişkimiz

Randevu. Bir bakıma, çok fazla randevuya çıkmıştık ama romantik bir randevu değildi. Spa sayılmazsa, ki sayılmayacağına eminim.

Birdie sikimi sıkıyor ve ben nefes alıyorum. Lanet olsun. Bu kadın iş demek.

"Boş ver randevuyu, Liam. Ben sadece seni istiyorum."

Lanet olsun. Birdie'yi rüyamda yaratmış olmalıyım çünkü o yüzde yüz rüya gibi bir kadın. Sadece güzel değil, aynı zamanda küstah, cesur ve istediğini alıyor. Hayatımda tam olarak istediğim şey. Tam da ihtiyacım olan şey.

Kazadan sonraki son iki yılımı saklanarak, iyileşmeye çalışarak, omzumu ve berbat zihnimi tedavi ederek geçirdim. Bir zamanlar istediğimi alan biriydim ama son birkaç yılda korkmaya başladım. Birdie'yle bu işi kabul etmemin tek nedeni Ben ve Wren'in beni buna zorlamasıydı. Sonra dün gece Birdie seks yapmak istedi ama ben onu reddettim.

Ama bana şu anki gibi bakarken ve eli sikimin üzerindeyken -Sanırım kendimi bırakıp istediğimi almamın zamanı geldi. Ve onu istiyorum.

Onun sikimin etrafına geldiğini ve sahip olduğum her şey için beni sağdığını hissetmek istiyorum. Dudaklarını etrafımda hissetmek ve her damlayı yutmasını izlemek istiyorum. Tanrım, Birdie'yle denemek için hayal edebileceğim o kadar çok kirli şey var ki ve her birini yapmak için sabırsızlanıyorum. Birdie'nin kalçalarını birbirine sürtmesine bakılırsa, onun da aynı şeyi düşündüğünü hissediyorum.

Otelin önüne geldiğimizde onu yakalayıp en yakın karanlık köşeye sürüklememek için kendimi zor tutuyorum. Ve eğer Birdie normal olsaydı ve peşinde bir sapık olmasaydı, tam da bunu yapardım. Ama bu güvenli değil.

Elini tutup ereksiyonumdan çekiyorum, sonra avucuna bir öpücük kondurup hafifçe emiyorum. Olacaklara dair küçük bir söz. "Çevreyi kontrol edeceğim; ben kontrol ederken güvenlik hemen dışarıda bekliyor olacak. Burada güvende olacaksın." Dudaklarını yalarken başını sallıyor. Bu kadın... yaptığı *her şey* seksi.

Geri çekiliyorum ama kapıyı açmadan hemen önce Birdie kıcımı çimdikliyor. Başımı ona doğru çeviriyorum, "Gerçekten mi?"

"Oradaki şovun için küçük bir intikam."

Kıkırdıyorum. "Oh Birdie, bunun bedelini daha sonra ödeyeceksin." "Bunu dört gözle bekliyorum," diye sırtıyor.

Yirmi Beş

Birdie

Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama beş dakika içinde yüzde yüz öfkeli halden yüzde bin tahrik olmuş hale geldim.

Liam beni öpmeye çalıştıktan sonra Gabe'i boynumdan yakaladığında hem utandım hem de gizliden gizliye tahrik oldum. Gözlerimi içten içe kendime deviriyorum. Kendimi toparlamalı ve duygularımı kontrol altında tutmalıyım.

Elimi Liam'ın göğsünde gezdirirken *birlikte* kelimesi zihnimde tekrarlanıyor. Şaşırtıcı bir şekilde kimse bizi rahatsız etmeden otel odama ulaştık. Buna *çok* sevindim. Şu anda o kadar tahrik olmuş durumdayım ki, yakında onu içime almazsam yanabilirim. Ama dokunuşumdan inlerken, çikolata gözlerinde artık geri dönüş olmadığını görebiliyorum. Liam bu gece benimle seks yapacak.

Bir elini belime koyup beni daha yakına çekiyor. Ağır ve sıcak. Güçlü parmaklarının oradaki deriyi her zamankinden biraz daha fazla kazdığını hissediyorum. Bakışları vücudumda bir aşağı bir yukarı hareket ediyor ve gözlerim

Pantolonunun kasıkları. Ereksiyonunun dış hatlarını görebiliyorum ve karnımın altında sıcaklık havuzları oluşuyor.

"Sana bu kıyafeti ne kadar beğendiğimi söylemiş miydim?" diye yanağıma doğru nefes alıyor, parmakları yıpranmış sahte yılan derisi eteğimin ve yandan crop top gibi düğümlediğim pembe tişörtümün bel bandına nazıkçe dokunuyor.

"Hayır, yapmadın."

Önce burnumu, sonra ağzımın kenarını öpüyor. "Çok seksi." "Kıyafet seçimlerimi onaylamana sevindim."

Kulağımın hemen altını emerken sıcak nefesi boynuma çarpıyor. "Her zaman yaparım. Yine de doğum günü kıyafetini tekrar görmek isterim, asıl ilgilendiğim şey bu. Özellikle de bu kısmı." Bir elini aşağıya uzatıp bacaklarımın arasındaki birleşim yerinin izini sürüyor, sonra elinin topuğunu oradaki hassas deriye bastırıyor. Başım omzuna düşüyor ve dudağımı ısırıyorum.

"Liam," adı dudaklarımdan usulca dökülüyor.

"Evet, Birdie kız?" Şimdi dudaklarımı öpüyor, sadece küçük küçük öpücükler, elleri başımın arkasını kavıyor. Saç diplerime masaj yapmaya başladığında dudaklarımdan yumuşak bir inilti dökülüyor.

"Ellerini iyi kullanıyorsun." Başımı tekrar baskıya bastırıyorum ve kendi ellerimi onun beline koyuyorum, böylece bedenlerimizi birbirine yaklaştırabiliyorum.

"Pek çok şeyde iyiyimdir," diyor, sesi alçak.

Gözlerimi onunkilere çeviriyorum ve şu anda ikimizin de sahip olmadığı cevapları arıyorum. "Eminim öylesindir."

Liam bir elini kafa derimden çekip göğüslerime, oradan da karnımın yumuşak etine götürüyor. Beklentiyle titriyorum, ama tam eteğimin bandına ulaştığında elini tutuyorum.

Yüz hatlarında bir endişe parıltısı belirliyor. "Her şey yolunda mı?"

Kalın bir şekilde yutkunuyorum, "Her şey harika. Sadece... Bu gece bir gösteri yaptım. En azından makyajımı tazelemezsem pişman olacaksın."

Liam dudaklarını yalıyor. "Peki ya kirli seversem?"

Gülüyorum. "Vay canına. Terli rockçı piliçleri tercih ettiğini bilmiyordum."

Kasıklarını benimkilere bastırıyor, aletin uzunluğunu hissetmeme izin veriyor. "Sadece Birdie Wilder adında olanlar."

"En azından makyajımı tazeleyeceğim. Ya da..." "Yoksa ne olur?" diye kaşlarını kaldırıyor.

"Yalnız duş almam gerektiğini hiç söylemedim."

Burnuma dokunuyor. "Bir duş alabilirim."

Eğilip koltuk altını kokluyorum. Kötü kokmuyor ama kokuyormuş gibi yapıyorum. "Söyleyeceğim."

Ağzından havlayan bir kahkaha çıkıyor. "Gerçekten az önce koltuk altımı mı kokladın?"

"Beni yaparken gördün."

Dudaklarımız arasındaki mesafeyi kapatıyor ve beni aptalca öpüyor. Aşk romanı yazarlarının yazdığı türden bir öpücük. Küçük kızların Disney filmlerini izlerken hayal ettikleri türden bir öpücük. Hayatımın sonuna kadar her gün böyle öpülmek istiyorum. Düşüncesi bile midemi bulandırıyor.

Geleceğimiz hakkında çok fazla düşünmedim - en azından gençlik fantezilerimden beri. Birbirimizi bu şekilde görmeye dün gece başladık ve ben hiçbir zaman bağlanmak isteyen biri olmadım. Bu yönden annem gibiydim, özgür aşk ve her şey. Ama Liam için bunu bir kenara bırakabilir miyim? Bilmiyorum. Kız arkadaş olmakta iyi olabilir miydim? Daha önce hiç kız arkadaş olmak zorunda kalmamıştım. En azından birkaç aydan fazla.

Liam alnını benimkine yaslayarak geri çekiliyor. "Ne düşünüyorsun?"

"Bir şey yok," diye onu
temin ediyorum. "Birdie-"

"Gerçekten Liam, ben iyiyim. Beni yine böyle öp ve yarın gerçek hayata geri dönelim. Tamam mı?" Sesim sert, neyse ki yalvarma ya da duygusallık yok. Ne istediğimi biliyorum ve bu gece Liam teklif ettiğine göre kabul edeceğim.

"Eğer
eminseniz..."

"Eminim."

Saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırmadan önce parmak eklemlerini çenemde gezdiriyor, sonra başımın tepesinden aşağıya iniyor. Bana bakışında bir hürmet var, sanki yüzümün her santimini ve çizgisini ezberliyor. İçim daralıyor ve vücut ısım fırlıyor.

Liam'ın dudakları yukarı kalkıyor ve yarı sırtıyor; kahverengi gözleri arzuyla yanıyor. "Hadi duşa girelim, Birdie kız."

Elimi tutup beni büyük banyoya götürürken boynumda renkler açıyor. Duşun kendisi başlı başına bir şaheser. Liam cam kapıyı açıyor ve devasa yağmur ormanı duş başlığını açıp basıncı istediği gibi ayarlıyor. Diğer eli hâlâ benimkini tutuyor, sanki aramızdaki bağı koparmak istemiyormuş gibi. Birkaç dakika sonra, mükemmel bir sıcaklıkta olduğuna karar verdiğinde, kapıyı kapatıyor ve dikkatini tekrar bana veriyor.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda yutkunuyorum. Kararlı bir bakışla dikilmişler ve vahşi bir şeyle parlıyorlar. Gözlerini kabaran göğsüme dikmeden önce bakışlarının vücudumda gezinmesine izin veriyor. Dudaklarını yalayarak bir adım öne çıkıyor ve avuçlarını yanlarımda gezdirdikten sonra gömleğimin eteğine konuyor. "Alabilir miyim?" diye soruyor.

İçimde alışık olmadığım bir duygu kabarıyor. Bana gösterdiği ilgi, kendimi güvende hissetmemi sağlama arzusu... Bazen annemin tamamen yanımda olmamasının ve babamın yokluğunun beni ne kadar mahvettiğini gerçekten hissediyorum. Ben Wren ya da Ben gibi değilim, Liam da öyle. Ailelerimiz bizi her gece yatırmadı, doktor randevularımıza götürmedi ya da konserlerimize ve spor maçlarımıza gelmedi. İkimiz de pek çok hassas anı kaçırdık.

"Birdie," sesi yine araya giriyor. "Sen-"

Kontrolü elime alıyorum ve Liam'ı tüm gücümle öpüyorum. O öpücükte son üç haftanın duygularını, acısını ve korkusunu, ama aynı zamanda heyecanını ve mutluluğunu akıtıyorum. Yaptığım işi seviyorum ve şimdi aramızdaki buzları erittiğimize göre, sanki tatlı yaz oğlum geri dönmüş gibi. Sanki yeniden on altı yaşındayız ve kaybettiğimiz zamanı telafi edebiliriz.

Öpüşmeyi bitirdiğimde parmakları tekrar gömleğimi buluyor ama çıkarmadan önce duruyor. Dudaklarına karşı gülümsüyorum. "Bana ne istersen yapabilirsin, Liam. Ben bunu istiyorum."

Sertçe nefes alıyor ve dudakları öpücüğümde şişmiş. Gözlerinden o öpücükte benim hissettiklerimi onun da hissettiğini görebiliyorum. Kısa bir öpücükle gömleğimi çekiştiriyor ve yukarı doğru çekmeye başlıyor. Kollarımı kaldırıyorum ve o da hızla çekip çıkarıyor. Ben daha gözümü kırpamadan eteğimin fermuarını açıp kalçalarımın altına doğru kaydırmaya başladı bile. Ondan da çıkıyorum ve ayağa kalktığımda sütyenim ve iç çamaşırla kalakalıyorum.

Bugün, böyle anlar için seyahat çantamın dibine gömdüğüm küçük, sevimli pembe bir takım seçtim. Liam'ın yüzündeki ifadeye bakılırsa, bu dantelli takımı seçtiğim için çok heyecanlanmış.

"Siktir, Birdie. Böyle görünüyorsun, istesem bile seni reddedemeyeceğimden eminim."

Sırıtiyorum. "O zaman senin de istememen iyi bir şey."

Bir süre daha beni içine çekiyor ve tam bir elma kadar kızarmak üzereyken kıyafetlerini çıkarmaya başlıyor. Önce kravatını, sonra düğmeli gömleğini ve parmakları kemerine gittiğinde ellerimi onunkilerin üzerinde tutarak onu durduruyorum.

"Alabilir miyim?" Son sorusunu yineliyorum.

"Nasıl istersen," diyor ellerini altımdan çekerken. Tokayı çözmeye başlarken ona alaycı bir gülümseme veriyorum. Gözleri, hareketlerimden etkilenen göğüslerimin üst kısımlarına kayıyor.

"Pembe rengi sende seviyorum."

"Gerçekten mi?"

Ellerinden birini yanağıma götürüyor, "Çok güzelsin."

Yüzüm daha çok kızarıyor ama onun nazik sözlerini bastırıyorum. Bana birçok kez güzel denmişti ama hiçbir zaman Liam'a değer verdiğim kadar değer verdiğim biri tarafından denmemişi. Teşekkür etmek için kelimeler kullanmak yerine kemerini açmayı bitiriyorum, sonra pantolonunu aşağı itiyorum. Pantolonunu çıkardığında, dar lacivert külotunun altından sertleşmiş sikinin güzel görüntüsüyle baş başa kalıyorum.

Tanrım, çok büyük.

Birkaç haftadır ete kemiğe bürünmüş halinin nasıl görüldüğünü hayal ediyorum ve ince kumaşın altında saklanan dış hatlara bakarken, bunun görülmeye değer harika bir manzara olduğunu hissediyorum. Tıpkı geri kalanı gibi. Gözleriyle karşılaştığımda, koyu kahverengi havuzlar gibiler.

"Onları benim için çıkar Birdie," diyor boğuk bir sesle, sesi nazik bir emir gibi.

Ellerimi kalçalarına doğru kaydırıp parmaklarımı dar bel bandının üzerinde gezdiriyorum. Dokunuşumla ürperiyor, düşün sıcaklığı odayı buharlaştırmaya başladığı için bu bir başarı. Ona gülümsüyorum; beni hissettirdiği gibi onu da hissettirdiğim için mutluyum.

Kumaşı dar kalçalarının üzerinden aşağı doğru ittiğimde, kasıklarına doğru uzanan V ortaya çıkıyor ve nefesim kesiliyor, bu da onun tonlanmış kıcını ve uzunluğunu biraz daha hızlı ortaya çıkarmam için bana ilham veriyor. Sonunda her bir santimi ile karşılaştığımda dudaklarımdan bir huşu sesi çıkıyor. Gözlerim ereksiyonunun tepesine odaklanıyor - hafif ıslak ve lezzetli bir şekilde pürüzsüz görünüyor. Başparmağımı nazikçe üzerinde gezdiriyorum ve Liam bir tıslama sesi çıkarıyor. Kendi kendime sırtıyorum ve tüm vücudunu görebilmek için hafifçe geri çekiliyorum.

Liam çıplak... *kutsal tanrılar*. Görünüşünü tarif edecek kelimeler olduğunu sanmıyorum. Aleti gururlu, kalın, uzun ve vücudu doğru yerlerde tonlanmış ve kaslı. Belli ki böyle görünmek için çok çalışmış ve ben onun şaheserinin her santimini keşfetmek istiyorum.

"Birdie," sesi o kadar alçak ki tüylerim diken diken oluyor.

Gözlerim incelemeyi bırakıyor. "Evet?"

"Sıradaki sensin."

Liam'ın sağ eli omzuma geliyor ve sütyenimin askılarından birini aşağı çekerek tenimi hafifçe okşuyor. Aynısını diğerine de yapıyor, sonra arkama uzanıp kopçayı ustalıkla açıyor. Bir saniye içinde göğüslerim serbest kalıyor ve onun nefesini içine çekmesine neden oluyor. Ben daha bir şey söyleyemeden dantelli pembe iç çamaşırımı çekiştiriyor ve eğilip çıkmama yardım ediyor.

Duştan çıkan buhar etrafımızdaki camları buğulandırıyor. Sanki sıcak bir kozaya sarılmış gibiyiz. Liam elimi tutuyor ve duşun kapısını açmadan önce parmak eklemlerime bir öpücük konduruyor. Beni içeri götürüyor ve ısıtılmış spreyin altında nazikçe yönlendiriyor. Neredeyse tenime çok sıcak geliyor ama ağrıyan kaslarıma da iyi geliyor.

Liam duşa girdiğinde kapıyı kapatıyor ve ardından spreyin altında bana katılıyor. Dudaklarımı hızlı bir öpücükle yakalıyor, kaygan vücutlarımızı

Birlikte. Sıcak ereksiyonu karnıma doğru ilerlerken yumuşak bir ses çıkarıyorum. "Liam," di ye nefes alıyorum, ona doğru uzanıyorum. "Daha fazla beklemek istemiyorum.

daha uzun."

Ellerinden biri göğsümü sıkarken ve diğeri kalçamın ıslak tenini kavrarken bir an için benden uzaklaşıyor. "Önce seninle ilgilenmeme izin ver."

"Bunu dün gece yaptın."

Kıkırdıyor. "Kastettiğim bu değildi; yine de seni tekrar tatmayı planlıyorum."

Cildim yanıyormuş gibi hissediyorum. "Oh?"

Arkasını dönerek bana kaslı poposunun harika görüntüsünü veriyor, sonra ellerine biraz şampuan pompalıyor. İkimizi sudan uzağa yerleştiriyor, sırtım ona dönük olacak şekilde beni çeviriyor. Şampuanı uzun saçlarıma masaj yaparak sürmeye başladığında dudaklarımdan yüksek sesli ve utanç verici bir inilti dökülüyor.

"İyi hissediyor musun?" diye soruyor kulağıma doğru, küt tırnakları kafa derimi çiziyor.

"Evet. İnanılmaz."

Durulamamı söylemeden önce saçımı yıkamak için gerekenden daha uzun zaman harcıyor. Ben bunu yaparken o da bir el bezine köpüklü vücut losyonu koyuyor ve önce kollarıma, sonra göğsüme sürmeye başlıyor. Bacaklarımdan aşağı inmeden önce göğüslerime özel bir ilgi gösteriyor.

Ben itiraz edemediğim önümde, sert duş fayansının üzerinde diz çöküyor. Dilini açıklığın dikişi boyunca gezdirirken bir nefes çekiyorum.

"Tanrım, çok ıslaksın."

Sözlerinden gelen titreşimlerle kalçalarımı birbirine yapıştırmak istiyorum ve düşmemek için ellerimi kaygan omuzlarına dayamak zorunda kalıyorum.

Beni açmak için başparmaklarını kullanıyor ve eğilmiş dudaklarını klitorisimi emmek için getiriyor. Elleri kalçalarımı hafifçe kaşırken ve diliyle harika bir şey yaparken boğuk bir ses çıkarıyorum.

Kendimi tatlı bir boşalmaya yaklaşıırken hissediyorum ve ellerimle Liam'ın ıslak saçlarını kavıyorum. Çok fazla pratik yapmış olmalı çünkü bu adam aşağıda A++ iş yapıyor.

Elini kalçamdan çekip bacaklarımı nazikçe araladığında, sırada ne olduğunu biliyorum. İki parmağını içeri sokup tam doğru noktayı okşuyor. Daha önce birlikte olduğum hiç kimsenin g noktamı bu kadar çabuk bulabildiğini sanmıyorum. Lanet olsun, çok iyi.

Orgazmım yaklaştıkça dizlerim güçsüzleşmeye başlıyor. Liam bunu fark ediyor ve beni duvara doğru iterek önden desteklerken benim de ona tutunmama izin veriyor. Güvende olduğumda parmakları daha hızlı hareket etmeye başlıyor ve klitorisimi doğru miktarda basınçla emmeye geri dönüyor.

"Kahretsin. Liam. Siktir, boşalacağım."

Başını kaldırıp bana bakıyor, alnı ter ve suyla ıslanmış, gözleri gururlu ve mutlu. "O zaman benim için gel, Birdie bebeğim."

Bileğini doğru hareket ettiriyor ve iş bitiyor.

Duştan gelen seslerin yüksek sesli zevk çığlıklarımı bastırması için dua ederek parmaklarının etrafına geliyorum. Orgazmımın şok dalgaları içimde yuvarlanırken Liam beni tutmaya devam ediyor.

Saatlerce bulutların üzerinde süzöldükten sonra Liam ağzı açık bir şekilde kalçalarımın öpücükleri konduruyor. Bu beni dünyaya geri getiriyor. Ayağa kalkıp dudaklarıma bir öpücük kondurduğunda, zevkten ağlamak istiyorum. Vücudum

Jöle gibi, ama tek düşünebildiğim onun güzel boyunun her santimini bir an önce içime almak.

"Yakında," diye fısıldıyor Liam ağzıma, sanki aklımı okumuş gibi.

Parmaklarımı göğsünden aşağı doğru sürüklüyorum, parmaklarımın uçları ilerlerken su damlacıklarını yakalıyor. Sertleşmiş sikine ulaştığımda elimi nazikçe etrafına doluyorum. Liam gözlerini kapatıyor ve inliyor.

"Benim için çok zorsun..." Fısıldıyorum.

Gözleri fal taşı gibi açılıyor ve çenemi başparmağı ile işaret parmağı arasında kavriyor. "Benimle edepsizce konuşman hoşuma gidiyor."

Ağırbaşlı bir gülümsemeyle onu aşağı yukarı pompalamaya başlıyorum. Başı öne düşüyor ve nefesi onu terk ediyor.

"Ağzımı üzerine koymak istiyorum," diyorum ona, biraz daha hızlı pompalayarak. Elimde ipeksi ve ağır hissediyor; tadının nasıl olduğunu bilmek istiyorum. Onu emerken ve unutulana kadar yalarken isteğime boyun eğmesinin nasıl bir his olduğunu.

Birkaç vuruştan sonra Liam ellerini benimkilerin üzerine koyuyor. Midem bulanıyor ve gözlerim kısılıyor. "Bana durmamı söylemeye çalışma. Durmak istemiyorum."

Liam başını sallar. "Hayır, öyle değil. Klik gibi görünmekten nefret ediyorum ama seni gerçekten becermek istiyorum. Ama bunu yapmaya devam edersen, ağzın ya da amın etrafımdayken bir saniye bile dayanamayacağım..." Sertçe yutkunuyorum. "Ve Birdie," diye sıcak bir şekilde kulağımın kabuğuna doğru nefes alıyor, "Bu gece seni sesin kısılana ve bir duşa daha ihtiyacın olana kadar becermek istiyorum."

Ayak parmaklarım karo zeminde kıvrılıyor. Sözleri bir tehdit değil, bir vaat.

Nemli saçlarımın arasından ona bakıyorum. "O zaman hala burada ne işimiz var?"

Yirmi Altı

Liam

BIRDIE'yi otel yatağına geri ittim. Onun yayılmış görüntüsü, pembe teni kızarmış ve nemli, ıslak sarı saçları etrafına yayılmış... görmek inanılmaz bir manzara.

Kocaman yatak ve pelüş beyaz çarşaf lar onu narin gösteriyor. Sarı saçlarının nemli olduğunda koyu, neredeyse kahverengi görünmesine gülümsüyorum. Bana genç Birdie'yi hatırlatıyor - yıllar önce hayran olduğum o kızı.

Sadece birkaç gün önce, aramızda böyle bir şeyin mümkün olabileceğini asla düşünmezdim. Şimdi her şeyin mümkün olduğunu düşünmeye başlıyorum.

Onunla vakit geçirmek, duşta çözülmesini izlemek, dudaklarımda boşalmasını tatmak... yumuşak elinin aletimi sardığını hissetmek... Birdie ile birlikte olmanın dünyadaki yeni favori şeyim olduğunu düşünmeye başlıyorum.

Kapüşonlu gözleri benimkilerle buluştu. Bakışlarımdan onun pelüş vücudunda gezinmesine izin verdim, pembe amı uyarılmışlıkla parlıyordu ve koyu meme uçları dik ve güzeldi, sadece onları emmem için yalvarıyordu. *Hay sikeyim.* Düşüncelerim bu kadının etrafında kararsız ve çoğu kirli.

Birdie koyu renk kirpiklerinin arasından bana gülümsüyor, boynu dikkatimden dolayı hafifçe kızarıyor.

"Neyi bekliyorsun?" diye soruyor sonra, sesi tatlı. "Bu anı ezberlemek istiyorum."

"Sonra ezberle," diyor ve sikim seğiriyor.

Onu şakacı bir şekilde selamlıyorum ve o da alt dudağını ısıırıyor. Yayılmış bedenine yaklaşırken, benim ona yaptığım gibi onun da benim formumu nasıl değerlendirdiğini fark ediyorum. Gördüklerinden hoşlanması beni mutlu ediyor. Kendimi ıslaklığının derinliklerine gömmek ve bedenlerimizin birlikte hareket ettiğini hissetmek için sabırsızlanıyorum.

Yavaşça uzanıyorum, böylece ten tene oluyoruz. Göğüs uçları göğsümde o kadar sert ki kollarımdaki tüyler diken diken oluyor. Onu sertçe öpmeden önce ellerimi ıslak saçlarına doluyorum. Dillerimiz düello ederken, Birdie kalçalarından birini kalçama dayıyor, sıcak ısısı kasıklarına baskı yapıyor. Boşta kalan elimle yuvarlak kıcını kavriyorum ve daha önceki alaycı ceza tehditlerimi hatırlıyorum.

Ben de biraz eğlenmek için elimi kaldırdım ve hafifçe kıcına vurdum. Birdie ağzıma karşı şok içinde soluk soluğa kaldı, güzel gözleri şehvetle dolmuştu. Bunu yaptıktan sonra bana sürtünme şeklini kaçırmadım. Bildiğim iyi oldu.

"Az önce bana şaplak attın," diye alay ediyor.

Burnunu kendiminkiyle dürtüyorum. "Sana daha önce küçük yorumlarının bedelini ödeyeceğini söylemiştim."

Kolumun iç kısmında hafif bir çimdik hissetmeden önce yanağıma küçük bir hava pufu çarpıyor. "Ah!"

"Göze göz," diye dalga geçiyor.

Onu nazikçe üzerimden itiyorum ve kollarını başının üzerinde tutabilmek için dönüyorum. Dudaklarımı onunkilerin üzerine indirdiğimde, ikimizin de nefesi kesilene kadar onu öpüyorum.

Hava. Aletim şişmiş klitorisine tam doğru açıyla çarptığında amını bana doğru sallıyor ve inliyor.

"Liam," diye yalvarıyor. "Daha fazla alay etmek istemiyorum."

Dudaklarını yudumluyorum, onu güzel bir şarap gibi tadıyorum. Biraz daha bastırarak içime girdiğinde, sonunda kendimi prezervatif almak için yataktan kalkmaya zorluyorum. Gittiğim kısa süre içinde, onun yakıcı bakışlarını kıcımda hissediyorum. Arkamı döndüğümde, Birdie paketi açıp prezervatifi boyumdan aşağı kaydırmamı dikkatle izliyor.

Yatağa geri sürünüyorum, böylece onun tatlı vücudunun üzerinde duruyorum, sonra kendimi girişine hizalıyorum. Umarım ilk seferimmiş gibi boşalmam. Bu kadının içinde geçirebildiğim kadar uzun süre geçirmek istiyorum. Birlikte ilk seferimizin eşsiz olmasını istiyorum. Gabe'den daha iyi, yattığı diğer tüm gruplardan ya da pisliklerden daha iyi. Şimdiye kadar yaşadıklarının en iyisi olmak istiyorum. Beni asla unutmamasını istiyorum.

"Liam," sesi beni okşuyor. "Bu kadar çok düşünmeyi bırak. Seni duyabiliyorum."

Bakışlarım onunkilerle buluşuyor. O kadar geniş gülümsüyor ki çok sevdiğim gamzesini görebiliyorum. "Sadece bunun senin için iyi olmasını istiyorum," diye itiraf ediyorum.

Dudaklarından havadar bir iç çekiş çıkıyor. "Zaten öyle. Şimdi işe koyulun Bay Miller, yoksa vibratörümü almak zorunda kalacağım."

Bir kahkaha attım. "Bunu başka bir zaman hatırlayacağım." O karşılık veremedi ya da ben daha fazla düşünemedi, kendimi onun sıkı sıcaklığına bırakıyorum.

Kahretsin... Gözlerimin arkasında yıldızları ya da havai fişekleri görmek mümkün olsaydı, yemin ederim olurdu.

Ben onu gererken Birdie gırtlaktan bir inilti çıkarıyor, ağzım açılıyor ama duyulabilir bir kelime ya da ses çıkmıyor. O kadar sıkı, o kadar ıslak, o kadar sıcak ki soğuk bir gecede sıcak bir kucaklama gibi hissettiriyor ve aletim neredeyse zevkten ağlıyor.

"Kahretsin Birdie," başım onun yuvarlak omzuna düşerken nefesim sığılıyor. "Çok iyi hissediyorsun, bebeğim."

Ellerini omuzlarıma götürüyor ve sırtımı hafifçe kaşımadan önce tırnaklarını batırıyor. Titriyorum ve tamamen içine gömülüyorum, mükemmel amının beni daha derine çekmesine izin veriyorum.

"Çok büyüksün," diye nefes alıyor, kalçalarını bedenime göre ayarlıyor.

"Çok mu fazla?" Onu incitmek istemediğim için soruyorum.

"Hayır, hayır," neredeyse gülüyor. "Mükemmel hissediyorsun. Bunu sevdim."

Kalçalarımı işkence edercesine yavaş hareketlerle ileri geri hareket ettirmeye başlarken dudaklarını nazikçe öpüyorum. Onu sert ve hızlı bir şekilde becermemek için her şeyimi harcıyorum, ama kolay hareketlerimde özenli kalmayı başarıyorum. Birdie'nin gözlerinin kapanışını izliyorum, benim genişliğime alışırken yüzü mutlu.

Kalçalarıyla beni daha hızlı hareket etmeye teşvik ettiğinde, ritmimi artırıyorum. Ellerini sırtımdan kalçalarıma doğru hareket ettirirken başını yatağa yaslıyor. Hızlı bir hareketle beni daha da içine çekiyor.

Eğer bir cennet varsa, eminim ki Birdie'nin kokusu orasıdır. Burada mutlu bir adam olarak yaşayabilir, yiyebilir ve ölebilirim. Kahretsin. Gerçekten sıçtım. Yirmi dört saatten kısa bir sürede nasıl oldu da tek gecelik ilişkilerden romantik bir aptala dönüştüm? Umurumda bile değil. Yeter ki altımda yatan bu kadına sahip olayım.

"Beni daha sert becer, Liam," diye yalvarıyor. "Kahretsin, çok iyi hissediyorsun."

Dudaklarımı kulağına bastırmadan önce boynunu hafifçe emiyorum. "Sen de iyi hissediyorsun bebeğim."

Kalçalarımı daha hızlı ve doğru açıyla itiyorum ki tenlerimizin buluşma sesleri ve yatağın gıcirtısı odada yankılansın. İyi bir tempo tutturduktan sonra, bir elimle kendimi destekliyorum ve diğer elimi Birdie'nin klitorisine götürüyorum. O

öne doğru fırlıyor ve güzel bir ses çıkarıyor. Birdie'nin şarkılarını sevdiğimi sanıyordum ama bu daha da iyi. Bu şarkı tam bana göre.

Eğlenmek için kalçalarımı biraz farklı bir açıya çeviriyorum ve uzun vuruşlarla yukarı doğru itiyorum. Parmaklarımı klitorisine karşı sert bir basınçla dairesel hareketlerle hareket ettirdiğimde Birdie'nin ağzı açılıyor ve daha fazla ses çıkıyor.

Birdie amını sikimin etrafında sıkarken, birkaç küfür savuruyorum. "Boşalacağım," diyorum dudaklarına karşı, alttakini ağzıma alıp hafifçe ısıriyorum.

"Ben de," diye haykırıyor, sırtını kamburlaştırarak. "Daha sert, lütfen."

Kadının mutsuz olmasını istemediğim için hızlanıyorum ve klitorisi üzerindeki hareketlerimle aynı anda sert ve hızlı bir şekilde itiyorum. Bacaklarını sırtımın etrafına sarıyor ve beni daha derine çekiyor. Sonra, hiçbir uyarıda bulunmadan, amını etrafımda sertçe sıkıyor ve kendimi onun içinde kaybediyorum. Birkaç sıkı itme ve göğsünün sıkılmasıyla ikimiz de paramparça oluyoruz, orgazmı hassas horozumun etrafında çırpınıyoruz.

Salgım prezervatifi sular altında bırakırken bir nefes vermeden önce çenemi sıkıyorum. Başımı omzuna koyuyorum ve o mutlu bir kahkaha atarken hafifçe emiyorum. Nefesim kesildikten sonra onun bir tarafına doğru yuvarlanmayı başarıyorum. Bana doğru kıvrılıyor ve nemli başını omzuma yaslıyor.

Oda düzensiz nefes alış verişlerimizin sesleriyle doluyor ve yüzümde mutlu bir gülümseme belirliyor. Birleşmemizin endorfinleri sakinleşmeye başlıyor ama hâlâ mutlu olduğumu fark ediyorum. Normalde seksten sonra temizlenip dışarı çıkardım. Ama Birdie ile sikim ikinci raunda hazır olana kadar onun yanında kalmak istiyorum. Bu düşünceyle zaten yarı sertleştiğimi düşünürsek uzun sürmeyecek.

Birdie elini göğsüme götürüyor ve terli tenimde nazikçe gezdiriyor. Şimdi gerçekten terlediğime göre, belki onu ikna edebilirim.

Duş duvarına karşı başka bir tur için, ama bu sefer ağız sikimin etrafındayken. Bu, gerçekleşmesini görmek istediğim bir fantezi.

Birdie'nin gözleri ereksiyonumu buluyor ve eğlenceli bir inilti çıkartıyor. "şimdiden mi?"

Karışmış bir tutam saçı kulağının arkasından düzeltiyorum. "Sikim senden hoşlanıyor." Bir kaşını kaldırdı. "Sadece sikin mi?"

Dudaklarını dudaklarıma alıyorum, ağızım ve dilimle ona her paramın onu ne kadar sevdiğini söylüyorum. Geri ekildiğimde, kızgın yanaklarını okşuyorum. "Bu sorunun cevabını biliyorsun."

Hâlâ aletimde duran dolu prezervatife ve hemen kalkmazsam ortaya çıkacağı kesin olan karmaşaya bakarken sırtıyor.

"Duş mu?" Dudaklarını yalıyor. "Bu sefer seni temizleyebileceğimi düşündüm." Başparmağımı şişmiş dudaklarına sürüyorum. "Aklımı okudun."

Ayağa kalkıp elini uzatıyor. "Gelin Bay Miller. şimdi size gerçekten iyi bakmama izin verin."

Yirmi Yedi

Liam

SICAK, uykulu ve omzumda hafif bir ağrıyla uyandım. Döndüğümde Birdie'yi yanımda uyurken buluyorum, saçları kuş yuvasına dönmüş ve göğüsleri tam teşekküllü. Dün gece panjurları tam kapatmadığımız için pencereden içeriye ışık giriyor. Saate bakıyorum ve sabah sekizi biraz geçtiğini görüyorum.

Elimi uzatıp parmağımı Birdie'nin burun köprüsünde gezdiriyorum. Dokunduğumda yüzünü buruşturması ve mükemmel burnunu oynatması hoşuma gidiyor. Omzum yine sızlıyor ve yorgunluğu iliklerime kadar hissediyorum ama bu beni gezegendeki en mutlu orospu çocuğu olmaktan alıkoymuyor. Sonunda sabahın dördünde uyumuştuk, ikimiz de aşırı seks yapmış ve terlemiştik. Bu sabah üçüncü kez duş almamız gerekecekti ama bu kez temiz kalabilmek için yalnız almamız gerekecekti.

Tam aletim düşüncelerime tepki verirken Birdie'nin gözleri fal taşı gibi açılıyor. Bu turun geri kalanında sürekli ereksiyon halinde olacağımdan oldukça eminim.

"Günaydın, Birdie kız."

Kollarını başının üzerine uzatmadan önce usulca gülümsüyor. Bunu yaparken göğsü öne doğru itiliyor. Sertleşmiş meme uçlarını görünce ağızım sulanıyor.

"Beni yeniden ergen gibi hissettiriyorsun," diye inleyerek sabah odunumu onun yan tarafına bastırıyorum.

Beni hissedince gülümsemesi genişliyor. "Ben de aynısını söyleyebilirim."

Burnundan öperim. "Saat kaçta kalkman gerekiyor?" Avuç içimi yan taraflarında gezdirerek hassas tenini gıdıklıyorum.

Gözlerindeki uykuyu siliyor. "Sanırım öğlen bir görüşmem daha var ama sabahım boş."

Elimi kışına koyuyorum ve parmaklarımı yumuşak etine hafifçe sokuyorum. "Sabahları çok seksi oluyorsun."

İçinden kahkahalar yükseliyor ve ellerini nazikçe göğsüme bastırıyor. "Yalancı."

Uzun saçlarının bir kısmını parmaklarımın arasına alarak onu kendime doğru çekiyorum. "Sana saçlarını boyamayı neden bıraktığını sormak istiyordum."

"Sabahın köründe sormak için tuhaf bir soru," diye takılıyor ve parmaklarının sert uzunluğunun üzerinde hafifçe gezinmesine izin veriyor.

Kaslarım geriliyor. Her ne kadar onu tekrar becermek istesem de, kendime hakim olmaya çalışıyorum. Birdie bunu zorlaştırıyor, birden fazla şekilde.

Büyüleyici sırtışlarımdan birini serbest bırakıyorum. "Bu dürüst bir soru ve biz çocukken saçlarının koyu renk olması gerektiğini düşündüğünü söylediğini hatırlıyorum. Seni doğal rengine döndüren şeyin ne olduğunu bilmek istiyorum."

"Bay Miller, saçıma bu kadar önem verdiğinizi fark etmemiştim," diye takılıyor.

Saçlarını hafifçe çekiştirerek onu dudaklarıma yaklaştırıyorum. "Sizinle ilgili her şeye dikkat ediyorum Bayan Wilder. Şimdi soruya cevap verin."

Parmakları göğsümdeki birkaç kılla oynuyor. "Kadınlara sürekli ne yapmaları gerektiği söyleniyor. Özellikle de bu sektörde. Hatta bazılarının sözleşmelerinde, önce markalarına ya da stüdyolarına danışmadan saçlarını hiçbir şekilde değiştiremeyecekleri yazıyor. Sanırım buna bir meydan okuma eylemi de diyebilirsiniz," diyerek omuz silkiyor. "Ve bilmiyorum, bir değişiklik istedim. Bir kez olsun köklerime dönmek doğru geldi."

"Etiketiniz kızgın mıydı?"

"Evet, öyleydiler. Hayranlarımı ve her şeyi kaybedeceğimi söylediler. Artık imzaladıkları rockçı gibi görünmüyormuşum. Tombul bir Barbie gibi görünüyormuşum."

Birdie bundan rahatsız olmamış gibi görünse de, onun için kanım kaynıyor. Bir avuç pislik. Kızgınlığımı görüyor olmalı ki başparmağını çatık kaşlarıma bastırıyor.

"Sorun değil. Artık atlattım. İki Grammy ve bir VMA kazandım. Bilin bakalım albüm kapağında hangi resmim var?"

Sırıtiyorum. "Sarı saçlı Birdie?"

"Oh evet. Hatta sakız pembesi bile giydim."

Gülüyorum. "İşte benim kızım." Kelimeler ağzımdan çıktığında Birdie'nin geri çekilmesini bekliyorum ama onun yerine sadece biraz şaşırmış görünüyor.

Yanıtı yumuşak bir şekilde geliyor. "Bunu mu demek istiyorsun?"

Gözleri benimkilerle buluşsun diye çenesini tutuyorum. Samimi olduğumu görmesini istiyorum. "Anlıyorum. Dün gece arabada ne söylediğimi biliyorum ve eğer sana böyle hitap etmek için çok erkense, seçimine tamamen saygı duyuyorum. Ama dün gecedен ve bu sabahtan sonra," yarı gülümsüyorum, "doğru geliyor."

Ağzımın kenarları kalkıyor ve yanakları pembeleşiyor. Dün geceki ve bu sabahki olaylar durumumuza açıklık getirdi ve artık ne istediğimi biliyorum. Onunla. Bunu düşünmek için aylar harcamama gerek yok.

Kendimi bunun ben olmadığımı ikna etmeye çalışıyorum. Bir sürü yüküm olabilir ama onunla olmak nefes almak gibi. Onu tekrar kaybetmek istemiyorum.

Erik tırnaklarını kirli sakallarımın üzerinde gezdiriyor. "Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum..." elimi tutuyor ve kalbinin üzerine koyuyor. Kalbinin göğsünde çılgınca çarptığını hissediyorum. "Ne zaman sen yanımda olsan kalbim bunu yapıyor. Ve paylaştıklarımızdan sonra, seni başka biriyle paylaşabileceğimi sanmıyorum."

Sırıtişım dişlerimi görebileceği şekilde genişliyor. "Bunu duyduğuma sevindim." "Genelde ilişki kuracak tipte biri değilim-"

Sözünü kestim. "Anlıyorum Birdie. Güven bana, anlıyorum."

Hâlâ gülümseyerek başparmağını çenemdeki küçük çukura bastırıyor. "Bu benden hoşlandığın anlamına mı geliyor?"

Ayağa kalktım ve Birdie'yi yanıma çektim. Saniyeler içinde yüzünü ellerimin arasına aldım ve onu elimden geldiğince özenle kucakladım. Burunlarımız birbirine değsin diye alınlarımızı birbirine bastırıyorum. "Yıllar önce söylediklerimi geri alamam. Ama kalan zamanımı senden hoşlandığımı söyleyerek geçireceğim, Birdie. Senden gerçekten hoşlanıyorum."

Gözlerini kapatıyor ve derin olmayan bir nefes alıyor. Gözlerini açtığında hafif cam gibiydiler. Göğsümde hissettiğim gerginliğe engel olamıyorum. Önce göz kapaklarını, sonra dudaklarını öpüyorum. "Sana yaşattığım acı için özür dilerim, aptalın tekiydim-"

Birdie beni bir öpücükle durdurdu. Geri çekildiğinde gülümsüyordu. "Liam, anlıyorum. Başka bir şey söylemene gerek yok. Ben de senden çok hoşlanıyorum."

"Güzel, çünkü senin için bir sürü planım var." Gözlerimin çıplak göğüslerinde gezinmesine izin verdim. "Ve onları da."

Birdie bana şakacı bir tokat attı. "Eminim öyledir."

Birdie'nin elini elime alıp göğsüme bastırıyorum. Kalbim de çok hızlı atıyor

ve onun sadece küçük beynime değil, tüm bedenime neler yaptığını bilmesini istiyorum.

Gözlerimden dudaklarıma bakarken ağzı hafifçe aralanıyor. Boştaki eli göğsümden aşağıya, sonra da kalçalarımın yanındaki V'nin üzerinde gezinmeye başlamadan hemen önce şeytani bir sırıtma beliriyor. Tüylerim diken diken oluyor ve başının arkasını kavriyorum. "Ağrın var mı?" Ona soruyorum.

"Sorman büyük incelik ama öyle olsam bile yine de evet derdim." Kıkırdıyorum. "Doyumsuzsun."

"Sen de öylesin ve bunu biliyorsun." "Şimdi öp beni."
Ve biliyorum.

Yirmi Sekiz

Birdie

Atlanta'da birkaç gün, Alabama'da iki gece ve Mississippi'de iki gün geçirdikten sonra Nashville'e giden tur otobüsündeyiz. Konserimiz bu gece ve yarın New York'tan bu yana ilk tam boş günümüz olacak, ki bu çok gecikmiş bir durum.

Bundan sonra Louisiana'dan önce Little Rock'a gideceğiz ve orada Ben ve Wren bizimle buluşacak. Yolda geçen uzun bir haftanın ardından çok yorgunum ve bir duşu ihtiyacım var.

Liam'a da ihtiyacım var. Şu anda bizimle tur otobüsünde olmasına rağmen, Atlanta'da geçirdiğimiz zamandan beri onu neredeyse hiç görmedim. Jackson'daki otele gönderilen sapıktan yine tüyler ürpertici bir not aldık. Liam kendi işini, ben de kendi işimi yaparken zaman bulmak çok zor. Yani, onu görüyorum ama sadece beni koruduğunda ya da geceleri ikimiz de çok yorgun olduğumuzda neredeyse hemen uyuyakalıyoruz. Yine de onun tarafından kucaklanmanın çok güzel olduğunu kabul ediyorum.

"Kontrol et," diyor Liam.

Ona ve Kevin'a bakıyorum, hâlâ satranç oynuyorlar. Grubun geri kalanıyla birlikte yeni bir şarkı üzerinde çalışıyorum. Kevin arada bir katılıyor ama çoğunlukla Liam'ı yenmeye odaklanmış durumda.

"Nakaratı burada tekrarlasak ama siz anahtar değişikliği yapsanız nasıl olur? Senin için tatlı armoniler ekleyebiliriz," diye öneride bulundu vokallerimden biri olan TJ. Diğer vokallerim Jenny ve Lorraine de hemen kabul ettiler.

Notalara yazdığımız şarkıya bakıyorum ve sırtıyorum. "Aslında bu harika bir fikir. Tüm grubun alttan çalmasını sağlayabiliriz."

Kadınlar bu fikri alkışlar. "Oh, bu çok iyi olacak. Bahse girerim önümüzdeki birkaç provada üzerinde çalışırsak Louisiana'da oynayabiliriz."

Bu fikre pek sıcak bakmasam da -sadece Liam ve benim daha fazla zamanımızın çalınması anlamına geldiği için- hepsi çok heyecanlı olduğu için başımla onaylıyorum. "Eric'e bunu şirketle görüşmesini söyleyeceğim."

"Güzel," diye katılıyor grubun geri kalanı, hatta hâlâ yarı dinleyici olduğunu tahmin ettiğim Kevin bile.

"Herkes merhaba." Shea otobüsün arka tarafından dışarı çıkıyor, sesi uykudan dolayı kalınlaşmış. Liam hariç tüm ekip onu selamlıyor. Liam'ın çenesini sıkışını izliyorum, onu selamlamak için dönmüyor bile. Onun yerine, sanki canlanıp tahtadan fırlayacakmış gibi bir satranç taşına odaklanmış durumda. Hâlâ aralarında neler olduğunu sorma fırsatım olmadı ama durum daha da kötüleşmiş gibi görünüyor.

Jane'in yanındaki boş yere otururken bakışlarımı ona çeviriyorum. "İyi uyudun mu?"

Omuz silkiyor. "Beynimi kapattıktan sonra, turun sonundaki Teen Choice Ödülleri için tüm bu röportajları koordine ediyordum. Herkes senden bir parça istiyor."

"Çünkü Birdie en iyisi!" Jane bana göz kırparak ekliyor.

"Öyle," diye kabul ediyor Shea, ama bunu söylerken sesinin biraz garip çıktığını fark ediyor. Burada bir şey mi kaçırıyorum? Liam ve Shea arasında bir şey mi vardı? Liam'a dönüp baktığımda beni izlediğini görüyorum.

Midem bulanıyor. Muhtemelen aptallık ediyorum, ama şimdi gerçekten onunla yalnız konuşmak, Shea ile neler olduğunu öğrenmek istiyorum. Onunla daha önce hiç sorun yaşamadım, her zaman mükemmel bir asistan oldu. Ayrıca kıskanç hissetmekten de nefret ediyorum.

Tam düşüncelerime dalmak üzereyken telefonum yeni bir mesaj aldığımı bildiriyor. Yere baktığımda yüzümü şaşkınlık kaplıyor.

"Her şey yolunda mı?" Liam endişeli bir ses tonuyla soruyor.

Gülümsüyorum. "Her şey yolunda. Annem arıyor aslında.

Aramamı istiyor." Shea yanıma yaklaştı, "Annen sana hiç mesaj atmıyor."

Onun sözleriyle yüzüm yanıyor. Kevin dışında, grubum aile geçmişimi pek bilmez. Sadece annemin erkek arkadaşıyla Arizona'da yaşayan bir hippie olduğunu biliyorlar. Bir keresinde Shea'ya annemin ben çocukken pek ortalıkta olmadığından bahsetmiştim, ama bu şarabı fazla kaçırdığımız bir gece, öylesine bir yorumdu. Michigan'dan ayrıldıktan sonra geçmişimi geride bıraktım... Wren, Ben ve Liam hariç. Ama Liam benimle sadece şarkılarda geldi, yakın zamana kadar.

Telefonumu cebime koyuyorum. Onu daha sonra yalnız kaldığımda aramam gerekecek. Hafta içi bana mesaj atması garip ama beni endişelendirecek kadar da garip değil. Annem ve benim uyumlu bir ilişkimiz var. Birbirimizi çoğunlukla turne Arizona'da durduğunda görüyoruz. Konserime geliyor ve takılıyor. Ama onun dışında bugünlerde eve yakın kalmayı tercih ediyor. Ben küçükken ne kadar çok gittiği düşünüldüğünde bunu hala komik buluyorum.

Gözlerimi Liam'a çeviriyorum. Hâlâ yüzünde meraklı bir ifadeyle beni izliyor. Bir an için annem olmasaydı ne olurdu diye düşünüyorum.

onca yıl beni yalnız bıraktı. O zaman Liam'la bu kadar yakınlaşamazdım. Kim bilir, belki de kaderdir. Ya da belki ikimizin de yarı boktan ebeveynleri vardı. Her iki durumda da, bizi bir araya getirdiği için mutluyum. Hiçbirini dünyaya değişmezdim.

"Ne istiyormuş?" Shea soruyor. Bu onun için garip bir soru ve beni geriyor.

Omuz silkiyorum. "Muhtemelen Phoenix'teki gösteri hakkında bilgi almak istiyordur."

"Onu arayıp biletlerle vs. ilgilenmemi ister misin?" "Ne zamandan beri bu işlerle sen ilgileniyorsun?" Ses tonum soğuk bir şekilde kestim.

Ellerini kaldırmadan önce Shea'nın gözleri büyür. "Tanrım, B. Bu sabah yatağın ters tarafından mı kalktın? Ben senin asistanınım, hayatını kolaylaştırmaya çalışıyorum."

Tur otobüsü sessizleşiyor ve ben seslenilmenin verdiği utancı bastırmaya çalışıyorum. Burnumdan nefes alıp ağzımdan veriyorum.

Liam ayağa kalkar ve herkesin gözü ona çevrilir. "Sizinle özel olarak konuşabilir miyim, Bayan Wilder?"

Omuzlarımı geriye itiyorum ve başımı sallıyorum. "Tabii. Hemen döneceğim," diyorum grubuma. Shea Liam'a ters ters bakıyor, sonra sinirli bakışlarını tekrar bana çeviriyor. Kesinlikle farkında olmadığım bir şeyler oluyor. Avuç içlerimin nemlendiğini hissediyorum.

Ayrıldığım için minnettar bir şekilde ayağa kalkıp tur otobüsünün arkasına doğru ilerliyorum. Ranzaların ve banyonun ötesinde ailelerimizi aramak, iş yapmak ya da neye ihtiyacımız olursa onu yapmak için sık sık kullandığımız küçük bir alan var. Liam ve ben içeri girdiğimizde kapıyı kaydırarak kapatıyorum ve kilitliyorum.

Ben daha gözümü kırpamadan Liam'ın dudakları benimkilere kilitlendi. Sessiz bir şaşkınlık sesi çıkarıyorum, sonra onu şevkle öpüyorum. Onun içinde eriyorum, neredeyse

kaygım azaldı.

Birkaç dakika sonra geri çekiliyor ve yüzümdeki bir tutam saçı fırçalıyor. "Sabahtan beri bunu yapmak istiyordum."

"Lanet olası tur," diyorum kollarımı boynuna dolayarak. Liam siyah tişörtümün üzerinden kalçamı okşuyor ve ben de neredeyse tedbiri elden bırakıyorum. Burada seks yapmak eğlenceli olurdu ama sonra endişemin nedenini hatırlıyorum. Ve en başta buraya gelmemizin nedenini; konuşmak için.

Liam bir öpücük daha vermek için yaklaştığında elimi kaldırarak onu durduruyorum. "Yarın izin günümüz var ve o zaman daha çok öpüşebiliriz. Ama konuşmak istediğini söylemiştin. O yüzden konuşalım."

Elimi yalıyor, evet yalıyor, sonra bileğimi tutuyor. "Oh, öpüşmekten çok daha fazlasını yapacağız."

Gülüyorum ve onun maskaralıklarına karşı başımı sallıyorum. Bir kez daha öpüştükten sonra beni küçük koltuğa çekip yan yana oturtuyor. Yüzü şimdi ciddi ama beni sakinleştirmek için ya da belki de kendini sakinleştirmek için kalçama masaj yapıyor.

"Ne hakkında konuşmak istiyordun?"

Yere bakıyor. "Seninle Shea hakkında konuşmak istiyordum."

Bedenlerimizi hafifçe ayırıyorum, kıskançlığın o tanıdık ısırtığı geri dönüyor. "Komik, çünkü ben de seninle onun hakkında konuşmak istiyordum."

Liam tepkim karşısında şaşırmış görünüyor. "Şu anda ne düşünüyorsun Birdie?"

"Ne düşündüğümü bilmek istemezsin."

Endişeli kahverengi gözleri benimkileri tarıyor, sonra yüz hatlarına bir farkındalık rengi geliyor. "Aramızda bir şeyler olduğunu mu düşünüyorsun?"

Duygularım boğazımda düğümleniyor. "Sana sanki kemiklerinin üzerine atlamak istiyormuş gibi bakıyor... ya da seni öldürmek istiyormuş gibi. Sonra sen de ona hançer gibi bakıyorsun. Bir şey mi oldu?"

Ağızından hüzünlü bir kahkaha çıkıyor. "Hayır. Asla. Olmasını istemesine rağmen."

İçimde bir öfke parlıyor ama duygularımı kontrol altında tutmaya çalışıyorum. "Ve sen sadece şimdi mi bir şey söylüyorsun?"

Liam'ın eli tekrar bacağımı sıkıyor. "Aramızdaki bu ilişkiye başladığımızdan beri geri çekildi. Bir şeyler yaşadığımızı bildiğinden eminim. İlk kez yatıya kaldığımın ertesi sabahı kapıya geldiğinden beri şüpheleniyor. Sonra benden bilgi almaya çalışarak bazı şeyler söyledi. Bak Birdie, bunu duymanın zor olduğunu biliyorum ama bence bu sapık olayının arkasında Shea olabilir."

Başım dönüyor. "Woah, geri çekil. Seni öptüğünü falan düşünmüştüm ama sen Shea'nın, asistanım Shea'nın o çılgın sapıkla işbirliği yaptığını mı düşünüyorsun? Sana karşı azgın, evet, ama bu? Hayır. Bana asla böyle ihanet etmez." Başımı şiddetle sallıyorum.

Liam elini kalçamdan çekip saçlarının arasında gezdiriyor. "Seni mahvedenler genellikle en yakınındaki insanlardır, Birdie. Bunu en iyi sen anlarsın. Tıpkı benim anladığım gibi."

Derin nefes alıyorum. "İkinizin arasında gerçekten bir şey yok mu?" Başını sallıyor. "Tabii ki yok. Ben asla aldatmam. Asla."

Onun sözleriyle midemdeki o çirkin kıskançlık biraz olsun yatışıyor. Liam geçmişte beni incitmiş olsa da, şu anda yalan söylemediğini biliyorum. Bunu gözlerinde görebiliyorum. O artık on altı yaşında bir çocuk değil, burada bir iş yapan yetişkin bir adam. Önemli bir şeyi paylaştığım bir adam. Ayrıca, bana olanlardan önce Shea ile bir şey yaptıysa, bunun için onu suçlayamam. Yine de hoşuma gitmezdi.

"Gerçekten Shea'nın sapıkla bir ilgisi olabileceğini mi düşünüyorsun?"

Başını sallıyor. "Ters giden bir şeyler var. İşimde birinin bir şey sakladığını anlayacak kadar deneyimim var."

Midem bulanıyor. "Orada verdiği tepkinin yanlış olduğunu kabul ediyorum ama kafasını ısıtıp kopardım."

Liam bacağını biraz sallıyor. "Daha önce annenle hiç anlaşma yapmadığını mı söyledin?"

"Hayır, asla. Annem konusunda her zaman özel oldum. Tüm grup bunu biliyor."

Liam bir elini saçlarında gezdiriyor ve onaylarcasına mırıldanıyor. "Ne düşünüyorsun?" Ona soruyorum.

İç çekiyor. "Geçmişini iki kez kontrol ettim ve temiz çıktı. Yine de bu bir şeylerin peşinde olmadığı anlamına gelmez. Sana ya da gruba karşı hiç kıskançlık gösterdi mi? Ya da senin onunla herhangi bir sorunun oldu mu?"

Başımı salladım. "Asla. İlk günden beri mükemmel bir asistan oldu. Herkes onu seviyor."

Liam kanepede arkasına yaslanıyor. "Sanırım bir şeyleri kaçıyorum." "Belki de ona ilgi göstermediğin için kızgındır?"

Başını sallıyor. "Sanırım daha fazlası var." "O zaman ne yapacağız?"

"Bakalım bundan önceki hayatı hakkında daha fazla şey bulabilecek miyim? Sabıka kaydı olmayabilir ama belki bir şeyler bulabilirim. Bu arada, onun yanında söylediklerinize dikkat edin."

"O benim asistanım, hayatım hakkında bir ton şey biliyor." Bu düşünce midemi bulandırdı. Shea'nın beni bu şekilde incitmek için nasıl bir nedeni olabileceğini anlamıyorum. İyi maaş alıyor, izin alıyor, ikramiye alıyor... Hiçbir zaman işinden ya da benden mutsuzmuş gibi görünmedi.

"Bu yüzden bu işte parmağı olabileceğini düşünüyorum." Karnımı tuttum. "Kendimi hasta hissediyorum."

Liam sırtımı nazikçe ovuyor. "Sen iyisin Birdie. Ne olursa olsun, sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Ben senin arkadayım."

Ona doğru eğildim, başımı göğsüne koydum. Kaslarını hissetmenin ve kalp atışlarının sesinin beni sakinleştirmesine izin veriyorum. Başımın üstünü öpüyor ve ben onun içinde daha da eriyorum.

"Sağlıklı bir ilişki içinde olmak böyle bir şey mi?" Ağzımdan kaçırdım. Liam'ın kahkahası bedenimi sarsıyor ve ben de onunla birlikte hareket ediyorum. "Benim hiç olmadı, o yüzden... belki?"

"Ne güzel bir çift olduk." Kollarında kayıyorum ve çikolata gözlerine bakıyorum. "Gerçekten daha önce hiç ilişkiniz olmadı mı?" Sertleştiğini ve beni kavrayışının sıkılaştığını hissediyorum. Yüzünden sayısız duygu geçiyor, sanki daha fazlasını söylemesi gerektiğinden emin değilmiş gibi.

"Polisken bir ortağım vardı. Adı Maria'ydı."

Öyleydi. Bu öldüğü anlamına mı geliyor? Liam'ın yüzündeki ifadeye bakılırsa, sanırım tahminimde haklıyım. Kalbim onun için çarpıyor, onda gördüğüm acı için.

"Birlikte miydiniz?"

Omuz silkiyor. "Pek sayılmaz. Ama bir ilişkiye en yakın olduğum kişi oydu. Birlikte çalıştık, birlikte yemek yedik ama birlikte... değildik. Karışık bir durumdu."

Odayı hamile bir duraksama dolduruyor. "Daha önce polis olduğun zamanlardan hiç bahsetmemiştin," diyorum sonunda.

"Çünkü nefret ediyordum. Babama olan garip sadakatimden dolayı polis oldum, gerçekten polis olmak istediğim için değil."

"Özel güvenliği daha mı çok seviyorsun?"

Bunun üzerine sırtıttı. "Beni sana getirdi, bu yüzden evet, bunu daha çok

seviyorum."

Kalbim çırpınıyor. Bir anda dizlerimin üzerine çöküp ona sarılıyorum. Yüzü bir saniye içinde üzüntüden tahrik olmaya dönüşüyor.

Burnumu onunkine sürtüyorum. "Böyle şeyler söylediğinde beni azdırıyorsun." Elleri sırtımda geziniyor ve hızla kıcımlı buluyor. Ereksiyonu altımda büyümeğe başlıyor ve tahrik karnımın derinliklerinde birikiyor.

Kalçalarını benimkilere doğru itiyor. "Beni her zaman azdırıyorsun."

Otobüsün ön tarafından Kevin'in kahkahasını duyuyorum ve ikimiz de kaskatı kesiliyoruz. "Arama ekibi göndermeden önce gruba geri dönmeliyiz."

Burnuma vuruyor. "Tüm eğlenceyi mahvediyorsun, neden yapmıyorsun?"

Öne doğru eğilip dudaklarını usulca öpüyorum. "Seni çok özledim." "Ben buradayım."

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Biliyorum. Sadece takılıyorum." Saçlarımın bir kısmını omzumun arkasına atıyor, sonra dudaklarını boynumun sütununda gezdiriyor. Dişlerinin arasında kulak mememi yakaladığını hissettiğimde, bu his karşısında tıslıyorum.

"Liam-" adı nefes nefese bir inilti olarak çıkıyor.

"Sikimin etrafındaki amını ve dilimin üzerindeki tadını özledim."

Kendimi ona doğru çekiyorum, vücudum yanıyor. Benimle bu şekilde konuşmasına bayılıyorum. Kendimi arzulu hissettiriyor... seks tanrıçası gibi bir şey.

Kulağımı tekrar çekiştiriyor, sonra dudaklarımı okşuyor. İkimiz de Kevin'ın bu sefer daha da yüksek sesle güldüğünü duyduğumuzda homurdanıyorum. Ateşli seks beklemek zorunda.

"Geri dönmelisin," diyor.

Ona sorgulayan bir bakış attım. "Sen gelmiyor musun?"

Sert aletini içime bastırıyor. "Önce onun yerleşmesine izin vermeliyim." "*O mu?*"

Liam sadece omuz silkiyor. "Beni ve sikimi rahat bırak. Bu geceye kadar beklemek zorunda olduğun için mutlu değil."

Kıkırdıyorum. Gerçekten kıkırdadım. Sonra kucağından iniyorum. Onu bir kez daha öpmek için eğildim. "Shea hakkında başka bir şey öğrenirsen bana haber ver, ben de bundan sonra onun ne yaptığına daha çok dikkat edeceğim."

Yüz hatları iş moduna dönüyor, mükemmel yüzü sertleşiyor. "Güzel."

Gitmek için döndüğümde elimi bir kez daha tutuyor. "Ya Birdie?" "Evet?"

"Dikkatli ol."

Yirmi Dokuz

Liam

Nashville'deki gösteri bitmek üzere. Birdie'yi şahin gibi izliyorum. Ben yapmadığım sürece kafasında tek bir saç teli bile istemiyorum. Bu düşünceyle köpek gibi sırtıyorum.

Kalabalık onunla birlikte şarkı söylerken, kendini müziğin içinde kaybedişini izliyorum. *Çok güzeldi.* Nashville'deki konserin biletleri tükenmiş ve kalabalık çok fazla alkol almış. Mekânda gece için bir ton ekstra güvenlik olmasına rağmen, yine de endişelenmeden edemiyorum.

Tur otobüsündeki olay, radyo istasyonundaki telefon görüşmesi ve ardından gelen mektup arasında, işimi şansa bırakmıyorum. Shea'nın otobüste Birdie'ye yönelik küçük patlaması da gerginliği azaltmaya yardımcı olmadı.

"Hey Liam." *Şeytanın sözü.*

"Shea." Sesim samimiydi, ama içindeki gerginliğe engel olamıyordum. "Gösteriyi beğendin mi?"

"Her zaman öyle."

Boğazını temizliyor. "Benim hakkımda sorular sorduğunuzu duydum."

Yumruklarım sıkılıyor. Gözlerimi ona çevirdiğimde sakın ve tarafsız kalmaya çalışıyorum. "Herkes hakkında sorular soruyorum."

"Jane tüm gruba beni sorduğunu söyledi."

Doğru söylüyor. Yaptım. "Bunun için özür dilemeyeceğim. Bunu herkes için yapıyorum."

"Yine de önce benimle başladın. Neden?"

"Sebebi yok. Bir yerden başlamam gerekiyordu." Yalan söyledim.

Shea bir adım öne çıkıyor, gözleri kısılıyor. "Birdie'ye asla zarar vermem."

"Yapacağını kim söyledi?"

"Benim hakkımda sorular sorarak, ona zarar verebileceğimi düşündüğünüzü ima ediyorsunuz. Zaten sapık da bunu söyleyip duruyor."

"Bunu ima eden sensin. Ben sadece işimi yapıyorum, Shea. Seni rahatsız ediyorsa özür dilerim. Ama Birdie'yi söylediğin gibi önemsiyorsan, herkesi kontrol etmemi umursamamalısın. Tekrar söylüyorum, ben işimi yapıyorum."

"Onunla yatarak da mı işini yapıyorsun?" diyor nefesinin altında.

Öfke kabarıyor. Eğer bir erkek olsaydı, onu yumruklardım ya da en azından yüzüne vururdum. Ama sahne arkasındayız, Birdie sahnede şarkı söylüyor ve ben lanet bir profesyonelim. Onun yerine sakın kaldım.

Bakışlarım sertleşiyor. "Birdie'ye zarar vermek isteyebileceğini düşünmeme neden olan da bu tür yorumlar."

Sözlerim üzerine Shea'nın tavrı değişti ve bir adım geri çekildi. Daha önce de boktan yorumlar yapmıştı ama şimdi ona imalarda bulunduğum için tavrı değişti. "Bunu söylememeliydim."

"Bu konuda haklısın."

"Bak, sadece kızgıyım. Tekliflerimi reddettin ve sonra beni kontrol ettirdiğini öğrendim. Birdie'yi seviyorum. Ona asla zarar vermem."

Belki doğruluk payı vardır diye yüzüne bakıyorum ama söylediklerinin tek kelimesine bile inanmıyorum. Genellikle suçlu olanlar masumiyetlerini kanıtlamak için çok uğraşırlar.

"Sözlerin ya da davranışların için gerçekten hiçbir mazeret yok. Eğer benimle ya da herhangi bir şeyle ilgili bir sorunun varsa bunu Birdie'ye anlatmalısın, o senin patronun. Ben sadece işimi yapıyorum, hepsi bu."

"Birdie benim hakkımda sorular sorduğunu biliyor mu?"

"İşimi yaptığının farkında."

"Sorulara asla doğru dürüst cevap vermiyorsunuz. Bu sinir bozucu."

"Dediğim gibi, ben işimi yapıyorum. Şimdi izin vererseniz, o işi yapmam gerekiyor."

Bir an için daha fazla şey söyleyeceğini düşünüyorum ama sonra oflayıp pufluyor ve hızla uzaklaşıyor. Eric'in onun bıraktığı yeri doldurması sadece bir saniye sürüyor. Ben Birdie'nin sahnede Kevin'la rock yapmasını izlemeye devam ederken omzuma bir şaplak atıyor.

"İyi misin dostum?" diye

sorar. "Her şey yolunda."

"Shea için üzgünüm. Ne dediğini duydum. O daha çok genç ve tüm bunların ne kadar ciddi olduğunu anladığını sanmıyorum."

"Sorun yok." İyi olmasa bile.

Eric tekrar konuşmadan önce birkaç dakika daha sessiz kalır. "Shea'nın sen ve Birdie hakkında söyledikleri doğru mu?"

"Bugün üçüncü dereceye kaydolduğumu fark etmemiştim," diye

kestirip attım. "Ben sadece Birdie'ye göz kulak oluyorum, o benim kardeşim gibidir."

Tedirginliğim artıyor. "Ona göz kulak olmadığımı düşünmen hoşuma gitmiyor." Şu anda ona küfretmek istiyorum. Bu insanlar bir avuç dedikoducu. Birdie'yle ilişkimizi uzun süre gizli tutamayacağımızı biliyordum ama bu kadar çabuk olmasını da beklemiyordum.

"Öyle demek istemedim Liam. Harika işler yapıyorsunuz. Sadece ikinizin de öyle olup olmadığını bilmek istiyorum."

"Ne?"

Eric sessiz bir dua ediyormuş gibi tavana bakıyor. "Sen ve Birdie birlikte misiniz?"

Tam o sırada Birdie beliriyor, sanki beni kurtarmak için gönderilmiş terli bir tanrıça gibi. Ön hazırlık yapmadan beni yakalıyor ve dudaklarımdan sertçe öpüyor. Yüzü nemli ve tuzlu toprak gibi kokuyor ama beynim olanları kavradıktan sonra onu geri öpüyorum. Arka planda grubun bağırış çağırışlarını duyuyorum. Bir avuç deli gibi ses çıkarıyorlar ama yine de dudaklarına karşı gülümsüyorum.

Benden uzaklaştığında Eric'e bakıyor, gözleri mutlulukla parlıyor. "Bu soruna cevap oldu mu, sevgili Eric?"

"Bunu yüksek sesle ve net bir şekilde duydum."

Birdie vahşi gözlerini benimkilere kilitledi, sonra gömleğimi bıraktı. "Gösteriden sonra görüşürüz, Bay Miller." Hızlıca bir öpücük daha kondurduktan sonra bis yapmak üzere sahneye geri dönüyor. Kevin yanımdan geçerken sırtıma bir tokat atıyor, uzun terli saçlarını alnına savuruyor.

"Eğer ona zarar verirsen, seni öldürürüm!" Jane sahnede kaybolmadan önce kalabalığın sesi arasında bağırıyor.

Eric kıkırdar. "Peki, bu cevaplar."

Eğer yüzüm kızarsaydı, şu an kızarıyor olurdum. Ama her şey olup biterken, artık açıkta olduğumuz için mutluyum. Bunu yapmaya neden karar verdiğini merak ediyorum.

Yine de şikayetçi değilim. Elimden gelse onu tüm dünyanın önünde öper, Birdie Wilder'ın sadece ve sadece bana ait olduğunu herkesin bilmesini sağlardım.

Shea'nın bunu görmek için etrafta olup olmadığını görmek için omzumun üzerinden bakıyorum ama orada olmadığını görüyorum. Omuzlarım geriliyor ve derim diken diken oluyor. Onunla ilgili doğru olmayan bir şeyler var; bunu biliyorum. Keşke ne olduğunu bulabilseydim.

Ben yatağın yanındaki sandalyede dizüstü bilgisayarında çalışırken Birdie mışıl mışıl uyuyor. O uyurken burada çalışmak düşündüğümünden daha zor. Sevimli sesler çıkarmaya devam ediyor ve giydiği sarı yüksek belli iç çamaşırı, onları soyup altında ne olduğunu keşfetme isteği uyandırıyor.

Aletim seğiriyor ve onu uyandırmamak için kendimi zor tutuyorum. O sadece çok seksi.

Ama uykuya ihtiyacı olduğunu bildiğim için onu rahat bıraktım. Gösteri erken bittikten sonra grup bize her soruyu sormakta ısrar etti. Hepsi bir arada olduğumuz için mutluydu ve muhtemelen hepimiz gülüp konuşurken içkiyi fazla kaçırmıştık.

Shea bize katılmak için geri dönmedi, ama Birdie'nin yanında oturmaktan ve onu grubun ve ekibin önünde öpmekten o kadar mutluydum ki, en azından o an için umursamadım. Ama otel odasına döndükten sonra, Birdie ve ben birlikte duş aldık, bu da benim onun önünde dizlerimin üzerine çöküp bir kez daha onun tadına bakmama dönüşmüş olabilir. Ama sonra çarşaflara uzanır uzanmaz, günün yorgunluğuyla uykuya daldı.

Sabah seks yapmadığımız için üzüleceğini biliyordum ama yarın boş günümüz var. O zaman telafi ederim. Zaten ondan uzak kalamam ki. Vücudu, dokunuşu, kokusu ve tadı, bağımlısı oldum. Bu yüzden iş yapmam gerekirken ona bakıp duruyorum.

Sonunda istediğim sayfa yüklendiğinde, bakışlarımı ondan ayırıp sayfayı taramaya başlıyorum. İnternet Shea hakkında çok az bilgi veriyor, bu yüzden onu sosyal medyada takip etmeye başvurdum. Ki bundan nefret ediyorum. Özellikle de hâlâ çok genç olduğu için. Fotoğraflarına bakmak pek çok açıdan yanlış geliyor ama bulabildiğim her bilgiyi bulmaya kararlıyım.

On dakika sonra gözlerimi ovuşturup saate bakıyorum. Saat sabahın dördüne yaklaşıyor ve biraz uyumam gerekiyor. Ama onun arkadaş sayfasına geçtiğimde duruyorum. Önce Parker, sonra Michigan kelimeleri gözüme çarpıyor. Shea'nın Parker'da bir bağlantısı mı var?

Hemen linke tıklıyorum ve yaşlı bir adamın yüzüyle karşılaşıyorum. Adamın resmi tamamen yüklendiğinde sanki karnıma bir bıçak saplanmış gibi hissediyorum. Ama önce Birdie'ye, sonra ekrana baktığımda, bunu daha fazla araştırmayı ona borçlu olduğumu biliyorum.

Adamın adını yazdım. Nick Squires. Sanırım burada neler döndüğüne dair bir fikrim var ve eğer haklıysam.

Birdie esniyor ve yatakta bana doğru uzanıyor. Beni yanında bulamayınca, güzel gözleri çırpınarak açılıyor. Uykuyla kaplanmışlardı ama bilgisayarımın gelen hafif ışıktaki hâlâ göz alıcıydılar.

"Liam?" Sesi boğuk. "Ne yapıyorsun?" "Uyumaya devam et, Birdie bebeğim."

Evcil hayvan isminin kullanılmasına gülümsüyor. "Yatağa geri dön, ben de geleceğim."

Bilgisayarındaki açık sayfaya bir kez daha bakıyorum. Zaten bu gece yapabileceğim fazla bir şey yok. Yarın gerçek iş başlayabilir. Ben sadece

Umarım haklı değilimdir. Bir kez olsun, bunu gerçekten umuyorum.

Dizüstü bilgisayarını kapatıp yatağa geri sürünüyorum. Birdie hızla yanıma sokuluyor, yumuşak göğüsleri göğsüme bastırıyor. Küçük beynim hemen hazır ola geçiyor. Birdie'nin artık altıncı hissi olmalı, çünkü çok geçmeden eli göğsümden aşağıya, aşağıya doğru ilerliyor ve sonunda hünerli parmaklarını külotumun bel bandının altından geçiriyor. Yumuşak parmakları bana dokunduğu anda kalçalarım yataktan kalkıyor, daha fazlasını istiyorum.

"İlgi istiyor," diye mırıldanıyor. Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum.

"Duştan sonra kendini dışlanmış hissetti. Ama ona senin uyumana izin vermemiz gerektiğini söyledim." Yorgun bir kıkırdama çıkardı. "O zaman lütfen, daha iyi hissetmesine yardımcı olmama izin ver." "Gerek yok; dinleniyor olmalısın."

Birdie başını kaldırıyor, sarı saçları uykudan dağılmış. Yine de çok güzel görünüyor. "Ateşli bir rock yıldızının sabah erkenden yapacağı oral seksi geri mi çevireceksin?"

Bir nefes verdim. "Sen öyle diyorsan öyledir." Ellerimi başımın arkasına koydum ve rahat bir pozda arkama yaslandım.

Birdie ağırbaşlı görünüyor. "Sıkı tutun." İç amaşıırımı hızlı bir hareketle çıkartıyor.

Lanet olsun. Benim kız iş demek.

Otuz

Birdie

"BIZE KAHVALTI SIPARIŞ ETTİM." Liam bir yandan yaptığı siyah çayı yudumlarken bir yandan da telefonuna bakıyor. Kendi kendime gülümsüyorum. Liam'ın çay içtiğini hiç bilmiyordum ama onun hakkında yeni şeyler öğrenmek eğlenceli.

"Teşekkür ederim." Ona doğru yürüyorum, daha doğrusu sinsice yaklaşıyorum. Kalçalarına kadar sıyrılmış gri eşofmanlarının içinde atıştırmalık gibi duruyor. Her fırsatta mallara giden V'yi keşfediyorum, ama ona doyamıyorum. Ona dokunmak istiyorum.

"Biraz daha yaklaşırsan kahvaltı yapmayız," diye sırtıyor, kahverengi gözleri muziplikle dolu.

"Pfft, kahvaltı." Elimi hiçbir şey yokmuş gibi sallıyorum. "Sonra da yiyebiliriz."

Şakacı bir geri adım atıyor. "Dün gece hiçbir şey yemedik ve önümüzde büyük bir gün var."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Öyle mi?"

"İzin günümüzü bütün gün seks yaparak geçireceğimizi mi sanıyordun?"

Sanki düşünüyormuşum gibi çeneme dokunuyorum. "Yani, bunda yanlış olan ne?"

Tam harekete geçmek üzereyken kapı çalınıyor. "Kahrolası kahvaltı," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, bu da Liam'ı güldürüyor.

Hızla kapıya doğru ilerliyor, kapıyı açmadan önce gözetleme deliğinden bakıyor ve bellboyun bıraktığı tepsiyi alıyor. Bir saniye sonra kahvaltı arabasını odanın içine yuvarlıyor. Bütün bu süre boyunca gözlerim onun yürüyüşünü, kalçalarının ve kollarının esneme şeklini ve kıcının hareketlerini takip ediyor. Çok seksi. Onunla ilgili her şey çok seksi.

"Otur," diye
emrediyor. "Çok
otoriter."

Talebini yerine getirdiğimde yüzünde sinsî bir ifade beliriyor. "Oh Birdie, beni hiç otoriter görmedin."

Bu söz karşısında yutkundum. "Dört gözle bekliyorum."

Öne doğru eğilip beni kanepenin arkasına bastırıyor. Bana yaklaşırken nefesi dudaklarımda sıcak. "Güven bana, yapmamalısın."

Ağzım kuruyor ve dudaklarımı yalıyorum. Tanrım, oynadığımız bu oyunda çok iyi. Onu öpmek için eğildiğimde o şeytani bakış geri geliyor.

Geri çekiliyor. "Kahvaltı zamanı, Birdie kızım. Gücüne ihtiyacın var."

Sıcaktan bunalmış bir halde, sanki az önce külotumu ıslatmamış gibi kubbeli kapakları açmaya başladı.

Aldığı tüm yiyecekleri gördüğümde - krep, pastırma, yumurta, kızarmış ekmek - homurdanıyorum. "Vay anasını! Burada tüm gruba yetecek kadar yemek var."

"Ne isteyeceğinizden emin değildim, bu yüzden menülerindeki en iyi şeyi göndermelerini istedim. Kahve?" diye soruyor, sürahiyi kaldırarak.

Bu adamın düşünceliliği midemi bulandırıyor. Çok şakacı olabiliyor ama çok da tatlı.

Fincanımı ona doğru itiyorum. "Lütfen."

İkimiz de yemek ve kahve ile yerleştikten sonra Liam "ona dokunamayayım" diye karşımdaki koltuğu seçiyor, sonra da yemeğe başlıyoruz. İkimiz de sabah erken saatlerde yaptığımız aktivitelerden sonra uyuduğumuz için saat onu biraz geçiyor, şikayet ettiğimden değil ama açlıktan ölüyorum.

"Peki, bugün için büyük planın nedir? Her zaman içeride kalmam gerektiğini sanıyordum," diye şaka yapıyorum, gerçi sapık tur otobüsünde bana yaklaştığından beri durum gerçekten de böyleydi.

Liam bana ciddi bir bakış attı, çenesi sıkılmıştı. "Kendini kafese kapatılmış gibi hissetmeni istemiyorum."

Yüzüm yumuşuyor ve acı kahvemden bir yudum alıyorum. Daha önce de bundan bahsettiğimi duymuştu ve bu doğru, böyle hissetmek istemiyorum. "Bir şeylere başladığımızdan beri kafesim çok daha parlak," diye sıcak bir şekilde gülümsüyorum. "Ama işlerin neden bu kadar sıkı olduğunu anlıyorum."

Liam'ın bakışları şimdi kahve fincanını sıktığı yumruğundan gözlerime yöneliyor. "Bugün dışarı çıkıyoruz."

"Sadece biz mi?" Evet demesinden umutluyum, ancak bir yanım halka açılmaya hazır olup olmadığını merak ediyor. Eğer paparazziler bizi yakalarsa, çöp dergileri acımasız ve amansız olur. Özellikle de o benim korumam olduğu için. Dünya öğrendiğinde hayatının ne kadar değişeceğinin farkında olduğunu sanmıyorum.

Liam tereddüt ettiğimi fark etti. "Eğer rahat değilsen yalnız gitmek zorunda değiliz."

Başımı sallıyorum. "Hayır, öyle değil... Ben-" kelimeler uçup gidiyor ve kırılğanlığım su yüzüne çıkıyor.

Liam'ın eli dizimin üzerine düşüyor ve sıkıyor. "Neyin var?"

Ona içtenlikle gülümsüyorum. Karşımdaki bu güzel adam, inkar etsem bile uzun zamandır sevdiğim bu adam, beni muhtemelen kendisinden daha çok

önemsiyor.

gerekir. Her hareketinde ve her kelimesinde bunu hissedebiliyorum.

Göğsüm sıkışıyor. "Sana karşı dürüst olabilir miyim Liam?"

Sözlerim üzerine daha dik oturdu, "Elbette, Birdie kızım. Bunu biliyorsun."

Elimi onun dizinin üzerine koyuyorum. "Halka açılma konusunda endişeliyim." Yüz hatlarında incinmiş gibi bir ifade beliriyor ve hemen buna bir son veriyorum.

"Hayır, öyle değil Liam. Grubumun bizi bilmesi bir şey, ama halka açılmak, bu seni spot ışıklarının altına sokar. Hem de herhangi bir spot ışığı değil, Hollywood spot ışığı. Hayatın artık sana ait olmayacak. Kirli çamaşırlarınızı ortaya dökcekler ve sizi çamura bulayacaklar. Ya takipçi..." Liam'a zarar veren pislik herifin kanlı görüntüleri zihnimi doldururken sözümü yarıda kesiyorum. Benim yüzümden ona bir şey olursa kendimi asla affetmem.

Liam bana bakıyor, kahverengi gözleri düşünceli. Ne düşündüğünü bilmiyorum ama bu iyi bir şey olamaz. Bunun onu korkutup kaçıracağını bilmeliydim. İnsanlar ya bir yerlere gelmek için benimle birlikte olmak istiyorlar ya da onlara özel bir hayat veremediğim için nefret ediyorlar. İkisinin arası asla yoktur.

Gözlerim yaşlarla dolmaya başladı. "Doğru, şey..." Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama Liam'ın dizimi tutuşu beni durduruyor.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" "I-"

Kanepede yanımdaki boşluğa geçiyor ve ellerimi ellerinin arasına alıyor.

"Bana bak Birdie."

"Liam-"

"Lütfen bana bak, B."

Sonunda bunu yaptığımda, ağzının köşeleri hafifçe yukarı kalktı ve bakışları sıcaktı. "Benim için endişelenmeni takdir ediyorum," ellerimi daha sıkı tutuyor, "Ve bence bunu halktan saklamamız gerektiği konusunda haklısın."

Kalbim sıkışıyor. Benimle görünmek istemiyor; bunu biliyordum.

"Hayır, Birdie," diyor Liam güçlü bir sesle, çenemi parmaklarının arasına alarak. "Her şeyi yanlış anladın, şimdilik demek istedim. Sadece senin güvenliğin için. Benimki için endişelenmiyorum; hiçbir zaman da endişelenmedim."

"Öyle olmalısın, Liam."

"Ben senin korumanım."

"Ve ben de senin-"

"Kız arkadaş," diye bitirdi.

Kalbim göğsümde çarpıyor. "Gerçekten mi?"

"Sahip olduğumuz şey için çok aptalca bir kelime gibi geliyor. İnsanlar bunun çok erken olduğunu söyleyecek ama ben insanların ne düşündüğünü hiçbir zaman umursamadım, bu yüzden evet. Sen benim kız arkadaşımsın; benim kızım, benim Birdie'msin," diye göz kırpmıyor. "Başka bir erkeğin sana dokunmasına asla izin veremem. Onları öldürebilirim. Bir numaralı örnek, Gabe."

"Bu biraz dramatik."

Mağara adamı gibi homurdanıyor. "Ben ciddiym. Güvenliğim konusunda endişeli değilim. Ama seninle geçmişim hakkında açıklığa kavuşturmak istediğim bazı şeyler var ve eğer babam ve rehabilitasyonum hakkında araştırma yaparlarsa, aileme bazı uyarılarda bulunmam gerekiyor. Ayrıca tüm dünya öğrenmeden önce biraz yalnız kalmanı istiyorum. Sorun olur mu?"

"Tabii ki sorun yok. Sadece düşündüm-"

Kulağımın arkasındaki birkaç saç tırıyor, sonra parmak eklemimi yanağımda gezdiriyor. "Bunu seninle istiyorum Birdie," alnını benimkine yaslıyor. "Bana bir şey yapıyorsun, mümkün olduğunu bile bilmediğim bir şey... Mantıklı gelmiyor. Tüm düşüncelerim klişe, tatlı ve iğrenç; nefret ettiğim her şey. Ama hepsi doğru."

Nefes nefese bir kahkaha attım. "Anlıyorum. Ve katılıyorum, erkek arkadaş." Bu kelime dilime yabancı geliyor, ama Liam'a atıfta bulunmak için

kullandığımda

o kadar da kötü görünmüyor. Yüzünde geniş bir gülümseme beliriyor ve ben de onunla birlikte gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, tek başımıza çıkacağız derken, başka bir güvenlik görevlisiyle birlikte çıkacağımızı kastetmiştim. Gia'ya bizim için birkaç şey ayarlattım, dikkat çekmeyecek şeyler. Endişelenmenizi gerektirecek bir şey yok."

Yanaklarım utançtan kızarıyor. Tek söyleyebildiğim "Oh..." oldu.

Kıkırdıyor. "Şimdi yemek yiyelim. Önümüzde uzun bir gün var ve gitmeden önce birkaç şeyi halletmem gerekiyor."

Bir parça pastırma alıyorum ve büyük bir ısırık koparıyorum. "Ne gibi şeyler?" Çenesinin kıkırdadığını fark ediyorum ama tost lokmasını yutarak beni başından savıyor.

"Sadece bazı geçmiş kontrolleri yapıyorum. Seni e n d i ş e l e n d i r e c e k bir şey değil."

Sapık hakkında konuşmak istemediği çok açık ve dürüst olmak gerekirse ben de istemiyorum. "Tamam."

Başını bana doğru çeviriyor ve bana bir başka güzel Liam gülümsemesi veriyor. "Yemeğini yesen iyi olur, *kız arkadaşım*."

Karnım karıncalanıyor. Ama onu öpmek yerine bir parça daha pastırmaya uzanıyorum. O sadece seçimime gülüyor.

Öğleden sonra, Liam ve ben ilk varış noktamıza yaklaştık. Yol boyunca çoğunlukla sessizdi, sanki aklında çok şey varmış gibi.

"Bana gerçekten ne yaptığımızı söylemeyecek misin?" Sessizliği bozarak soruyorum.

"Geldik işte. Bir dakika daha bekleyemez misin?" diye kıkırdıyor. "Sürprizlerden pek hoşlanmam."

"Bu genellikle sürprizlerden hoşlanan insanların söylediği bir şey değil mi?" diye takılıyor. Ona başımı sallıyorum. "Sevmiyorum."

Oturduğu yerden eğildi ve bana kısa bir öpücük verdi. "Bunu seveceksin." Durduğumuzda kapıya vurulduğunu duyuyoruz. Liam bana bir öpücük daha verdikten sonra iniyor.

Liam bana yardım etmek için dönerken dışarıda iki güvenlik görevlisi nöbet tutuyor. Tam bir koruma modunda ve etrafta fotoğrafçılar olabilir diye ona dik dik bakmadığımdan emin oluyorum. Arabadan iner inmez önümüzde uzanan binayı ve çevresini inceliyorum. Nashville'in dışında bir yerdeyiz ve nerede olduğumuzu gördüğümde nedenini anlıyorum.

"Beni bir içki fabrikasına mı getirdin?" Ekstra güvenlik görevlilerinin görüş alanından çıktığımızda soruyorum.

"Tabii ki yaptım."

Sırıtiyorum. "Beni sarhoş etmeye mi çalışıyorsun?"

"Hayır, ama buranın burbonunu seveceğinizi düşünüyorum," diyor kapıyı açıp içeri girebilmem için mutlu bir şekilde.

"Bu nasıl özel olabilir?"

"Liam. Lanet olası. Miller," diye gürliyor yüksek bir ses. Gözlerim, kafası tıraşlı ve inanılmaz bir hulk gibi görünen iri bir adama odaklanıyor. Adam... iri yarı. Kollarından aşağı dövmeler uzanıyor ve yüzünde geniş bir gülümseme var.

"Hammer! Seni gördüğüme sevindim dostum." Liam onu kocaman bir kucaklamayla ve sırtını sıvazlayarak selamlıyor.

Hammer mı? Bu lakabın, eğer bir lakapsa, uygun olduğunu kabul ediyorum. "Peki bu küçük hanım kim?" diye soruyor, güneyli aksanıyla. Liam eğlenen bir ses çıkarıyor. "Bunun kim olduğunu biliyorsun, Hammer."

Hammer, Liam'ın omzuna sertçe vurarak, "Sadece tekrar söylemeni sağlamaya çalışıyorum. Senin ağzından kız arkadaş kelimesini duyacağımı hiç düşünmemiştim." Hammer mavi gözlerini bana çevirdi, "Alınma."

"Alınmadım," diyorum elimi uzatarak. "Ben Birdie."

Bana yarı gülümsüyor. "Memnun oldum Birdie. Ben Hammer. Mütevazı evime hoş geldin."

Etrafa bakıyorum. Çok büyük bir içki fabrikası değil ama makul bir büyüklükte. Mekânın tamamı ahşap ve oldukça modern bir güney havası var. Bourbon hatıra eşyaları duvarları süslüyor ve birkaç zevkli çıplak vücut resmi beni şaşırtıyor. Hammer gibi bir adamın duvarlarına asacağını düşünmediğim bir şey.

"Onları karım çiziyor," diye kıkırdıyor. "Ona buranın bir içki fabrikası olduğunu, duvarlarda çıplak resimlerin olamayacağını söyledim ama insanlar buraya gelip kafayı bulduklarında kaç tane sattığını bilerseniz şaşarsınız."

"O akıllı bir kadın."

"Evet öyle. Şimdi oturun, Liam burbon sevdiğinizi söylemişti."

Gözlerim Liam'inkileri buluyor. Bana aya asılmışım gibi bakıyor ve kızarmamak için kendimi zor tutuyorum. Burada olmaktan mutlu olduğunu da söyleyebilirim. Bu adamla nerede tanıştığı hakkında hiçbir fikrim yok ama yakın oldukları çok açık. Neden burayı seçtiğini şimdi anlıyorum; buraya geldiğimizi kimseye söylememesi için Hammer'a güveniyor.

Gözlerimi tekrar Hammer'a çeviriyorum ve başımı sallıyorum. "Evet, öyle." "O zaman doğru yere geldin."

Liam elini sırtıma bastırmak için bana yaklaşıyor, sonra beni pencerenin yanındaki bir masaya doğru götürüyor. Dışarıda güzel bir yaz günü ve yeşil çimenler esintiyle dalgalanıyor. Gökyüzü kabarık bulutlarla mavi ve yeşil ağaçlar araziye çevreliyor. Uzakta bir merada lezzetli otların tadını çıkaran atlar görüyorum.

Oturduktan sonra Hammer ikimize de bir içki menüsü ve tadım sayfası verdi. "Sizin için bir şeyler hazırlayacağım, birkaç dakika içinde geri döneceğim."

Hammer'ın iri cüssesi barın arka tarafına, biraz uzağa çekiliyor ve ben dikkatimi Liam'a çeviriyorum. "Şimdi beni buraya neden getirdiğini anlıyorum."

Liam başını sallar. "Hammer ve ben çok eskiden tanışıyoruz." "Onu nereden tanıyorsun?"

"O benim kuzenim aslında."

Şok yüzümü renklendirdi, "Bir kuzenin olduğunu bilmiyordum." "Annemin bir ablası var. Hammer onun oğlu."

Gözlerim Hammer'ı buluyor ve bir saniye onu izliyorum. Küçük bir benzerlik görebiliyorum. Liam ve Hammer aynı geniş omuzlara ve keskin çeneye sahipler. Ayrıca aynı boy uzunluğunu paylaşıyorlar.

"Sahip olabileceğin onca şey varken Nashville'de içki fabrikası olan bir kuzenin olduğuna inanamıyorum."

"Sürprizlerle doluyum," diyor neşeyle.

"Öylesin."

Birkaç dakika sonra Hammer geri döner ve birkaç kehribar renkli sıvıyla dolu bir tadım kabını yere bırakır. "İşte geldik."

"Bunlar harika görünüyor," diye gülümsüyorum ona. "Aslında çok fazla burbon tadımı yapmadım."

Yaralıymış gibi elini kalbinin üzerinde tutuyor. "Tadım yapmayan bir burbon içicisi mi? Kalbimi incitiyorsun."

"Fazla boş vaktim yok ama sizinkilerin hepsini denemek için heyecanlıyım."

Anlamış gibi başını sallıyor. Liam ona geleceğimizi söylemeden önce kim olduğumu bilmiyordu ama şimdi bildiğine eminim.

Hammer farklı burbon türlerini ve onları nasıl yaptığını anlatmaya başlıyor. Yaptığı işten keyif aldığı yüzündeki neşeden belli oluyor. Ayrıca her birini tadarken, her burbonun notalarını ve neden özel olduklarını açıkladığından emin oluyor.

Birkaç tadımdan sonra Liam'ın gözlerini üzerimde hissediyorum. Bana sıcak bir ifadeyle gülümsüyor ama düşünceleri içinde kaybolmuş. Liam'ın kendi sözlerinden anladığım kadarıyla pek çok kadın Hammer'la tanışmamış, hatta onun bir kuzeni olduğunu bile bilmiyor. Bu anın önemi midemi bulandırıyor, özellikle de burada onunla birlikte olduğum için çok mutlu görüldüğü için.

"Bir bardak içmek istediğiniz var mı?" Hepsinin tadına baktıktan sonra Hammer soruyor.

"Hmm... Sanırım en çok çavdarı seviyorum," diye açıklıyorum.

"İyi seçim!" diye gülümsüyor. "Bu benim de favorim. Bir şey ister misin Liam?"

Liam başını sallar. "Tadım mükemmeldi. Gerçekten iyi mal, Hammer."

Hammer Liam'ın sırtını sıvazlayıp uzaklaşıyor. Ona kaşlarımı kaldırıyorum, "Senin için bir şey yok mu?"

Başını sallar. "Kız arkadaşımı güvende tutmalıyım. Bu gece benim için başka yok."

Karnım yine zonkluyor. "Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim. Umarım dükkânı benim adıma kapatmamıştır."

Liam sırtlıyor, "Ben de isteseydim yapardı ama hayır. Pazartesi ve Salı günleri kapalı."

"Ben de her zaman yardım etmekten mutluluk duyarım Liam," diye araya giriyor Hammer, burbonu önüne koyarken. "Hiç istemez, bu yüzden ikiniz için de bunu yapabilmek güzel."

"Teşekkürler Hammer," diyorum yudumu alırken. Boğazımdan aşağı kayarken dumanlı tadı seviyorum. "Tuhaf bir hayat yaşıyorum. Bir anlığına da olsa normal hissetmek güzel."

"Sorun değil. Keyfini çıkar," diye göz kırpmıyor ve uzaklaşmak için dönüyor ama ben onu durduruyorum.

"Neden bir içki içmek için bize katılmıyorsun? Ne de olsa bugün senin izin günün."

Hammer izin ister gibi Liam'a bakar. Liam'ın yüzü şaşkın ama kötü anlamda değil. Sorduğum için biraz heyecanlı görünüyor.

"Araya girmek istemiyorum," diyor Hammer.

"Saçmalama. Eminim Liam seni çok fazla göremiyordur ve eğer varsa onunla ilgili hikâyelerini dinlemek isterim."

Hammer derin bir kahkaha atar. "Oldukça komik hikayelerim var. Cabo'ya gittiğimiz ve onun yanında uyandığı zaman da dahil-"

"O hikaye değil, Hammer." Liam şimdi sinirlenmiş görünüyor. "Belki de bize katılmamalısın."

Hammer kıkırdar. "Tamam, bunu anlatmayacağım." "Şimdi anlatmak zorundasın!"

Ben gülüyorum.

Liam yüzünü buruşturuyor. "Hayır, gerçekten istemiyor. Yeniden yaşamak istediğim b i r şey değil."

"Oh Liam, kazadan beri çok sıkıcı oldun."

Midem bulanıyor. Kaza mı? Hava aniden ağırlaşıyor ve gözlerim Liam'a kayıyor. Hammer'a bakıyor, gözleri gergin.

"Ne kazası?" Sorduğumda sesim kısık çıkıyor. Hammer'ın omuzları geriye kayıyor. Her şeyi berbat ettiğini biliyor.

"Kusura bakma dostum.

Düşündüm ki-" "Sorun değil, Hammer."

"Gerçekten ben-"

Liam başını sallıyor. "Bize biraz izin verir misin?"

"Evet, tabii ki." Hammer son bir özür bakışıyla, muhtemelen bizi duymamak için arka odaya çekiliyor. Parmaklarını boş bir tadım bardağının kenarında gezdiren Liam'a bakıyorum.

"Liam," diyorum birkaç dakika sonra nefes nefese. "Ne kazası?"

"Dışarıda konuşabilir miyiz? Biraz hava almaya ihtiyacım var. Arka tarafta hareket edebileceğimiz güvenli bir alan var."

"Evet, tabii ki."

Liam elini uzattı, ben de memnuniyetle tuttum. Bana bu kazadan bahsetmediği için kızgın değilim, sadece Wren ya da Ben'in hiçbir şey söylememesine üzüldüm. Yine de onlara her zaman Liam'la ilgili her şeye beni karıştırmamalarını söyledim, bu yüzden kendimden başka suçlayacak kimsem yoktu.

Dışarı çıktığımızda, küçük bir masanın bulunduğu bir çardağa giden küçük bir patikada yürümeye başlıyoruz. Mülkün her yerinde, Hammer'ın etkinlikler için kullandığını düşündüğüm piknik masaları var.

Gölgenin güvenliğine ulaştıktan sonra Liam yanıma oturmadan önce benim oturmamı bekliyor. O sırada mısır tarlasına bakıyor, diz boyu saplar esintiyle sallanıyor. Yüzünde acı izleri var ve izin günümüz bu hale geldiği için kendimi kötü hissediyorum. Hammer'ın bir şey söylemesinin benim suçum olmadığını biliyorum ama keşke Liam'ın acısını dindirebilseydim.

"Bunu şimdi konuşmak zorunda değiliz Liam."

Başını iki yana sallar. "Sana daha önce söylemek istedim. Sana daha önce söylemeliydim."

"Sorun yok," diye yineliyorum.

Çenesini sıkıyor ve yutkunuyor, yutkunurken adam elması sallanıyor. "Sana ortağım Maria'dan bahsetmiştim." Başımı salladım. "İnanılmaz bir kadındı. İki yıl boyunca ortaklık ve ona aptalca aşık olmuştum." Liam gözlerini bana diyor, sanki başka birine karşı bir şeyler hissettiğinden bahsetmesini kıskanacakmışım gibi.

"Sorun yok Liam. İyisin," diyerek onu rahatlatıyorum ve elimi kalçasına koyuyorum.

Sanki bu duygusunu yok edebilirmiş gibi boğazını temizliyor. "İkimiz de birbirimizden etkilenmemize ve flört etmemize rağmen asla harekete geçmedik. Daha önce de konuştuğumuz gibi, ben ilişki yaşamadım ve kesinlikle iş ortağımla yaşamadım. İyi bir akışımız vardı ama kendime daha fazlasına izin vermiyordum. Ama bir gün, canı cehenneme dedim ve devriyedekeyken ona çıkma teklif ettim. Bunun kötü bir şeye yol açacağını bilmeliydim, sadece bu kadar erken olacağını bilmiyordum."

Ellerine bakıyor, sonra tekrar mısır tarlasına bakıyor. "Devam eden bir soygun için çağrıldık. Standart olmalıydı, o yapmamalıydı ama pusuya düşürüldük ve beklediğimizden daha fazla fail vardı. Bir araba geldi; vuruldu ve anında öldürüldü. Tepki verecek zamanım bile olmadı. Ona olan hislerim dikkatimi dağıtmıştı ve acemice bir hata yaptım. Bu yüzden hayatını kaybetti, benim yüzümden. Onu kurtarmaya çalıştım ama bundan faydalandılar ve beni de vurdular."

Küçük bir nefes verdim, kalbim burkuldu. Liam'ın güvende ve sağlıklı olduğunu biliyorum, tam önümde oturuyor. Ama onun vurulduğu, o şekilde acı çektiği görüntüsü... çok korkmuş olmalı.

Titrek bir nefes veriyor. "Maria'nın aksine, ben hayatımı kurtardım. Ama omzum harap oldu. İyileşmem uzun zaman aldı ve hala çok zorlarsam beni rahatsız ediyor. Ama bazen acımasını istiyorum. Acı bana hatırlamamı sağlıyor."

Gözyaşlarım gözlerimi yakıyor. "Liam, çok üzgünüm. Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Çikolata kahvesi gözleri benimkilere kayıyor. Öğleden sonra güneşi bronz tenini parlatıyor ve yanakları duygularla kızarıyor. Üzerindeki koyu yeşil tişört göğsünü sıkıyor ve çenesi seğiriyor, sanki kendini yıkılmaktan alıkoymaya çalışıyor.

"Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok." Sesi sessiz ve acılı çıkıyor.

"Bencilce keşke o zamanlar orada olsaydım. Olmadığım için üzgünüm," diyorum nazikçe.

Başını sallıyor, elini kalçamdan çekip parmaklarımızı birleştiriyor. "Terapistimin bana her zaman söylediği gibi, geçmişte yaşayamayız. Bunu nasıl yapacağımı hâlâ öğrendiğimi kabul ediyorum ama bu doğru. Yollarımızın bu şekilde olmasının bir sebebi var ve Birdie..." boştaki eliyle başparmağını yanağıma sürüyor, "Tekrar kesiştikleri için mutluyum. Bana yaşadığımı hissettiriyorsun. Uzun zamandır ilk kez her sabah dört gözle bekleyeceğim bir şey, biri var."

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor. Liam'ın kelimelerle arası çok iyi ve bunun farkında bile değil. Sadece onun hakkında bir milyon şarkı yazabilirim ama onun sözleriyle de bir milyon şarkı yazabilirim.

"Ağlama, bebeğim." İki başparmağıyla yanaklarımdaki gözyaşlarını siliyor.

Beni teselli ettiği gerçeğine neredeyse güleceğim. Onu teselli eden ben olmalıydım. "Burada olduğun için mutluyum Liam. Sadece benimle değil ama-" sesim boğuluyor, bu düşünce hayal bile edilemeyecek kadar acı verici.

Liam alnımızı birbirine bastırıyor. "Ben de burada olduğum için mutluyum, Birdie kızım. Tahmin bile edemezsin." Bunu söyleme şekli daha fazla ağlamak istememe neden oluyor. Ama dudakları dudaklarıma değdiğinde, onun içinde eriyorum. Tatlı bir öpücük ama bu öpücükte her zamanki tutkulu öpücüklerimizden çok daha fazlası var.

Geri çekildiğinde yanağımı tekrar kavıyor ve yüzümün her yerini nazik okşamalarla öpüyor. "Dinlediğin için teşekkür ederim."

Kalbim küt küt atıyor. "Bana söylediğin için teşekkür ederim." Ellerini ellerimde tutuyorum ve ikimiz de rüzgârda sallanan mısırlara bakıyoruz.

Bir süre sonra "Burası çok huzurlu," diyorum.

"Evet, öyle. Hastaneden taburcu olduktan sonra birkaç aylığına buraya geldim. Kötü bir durumdaydım ve Ben'e sürekli yük olmak istemiyordum. Hammer ve karısı Bria bana bir yatak ve biraz sessizlik önerdiler. Ben de kabul ettim."

"Yardıma oldu mu?"

Liam omuz silkiyor. "Birazcık. Dürüst olmak gerekirse, zamana ihtiyacım vardı. Sonunda bir terapistle gitmeye başladığımda kendimi bu durumdan kurtardım. Başta istememiştim ama NYPD bunu şart koştu. Yine de iyi bir şeydi. Bunu yaptığıma memnunum."

"Ve şimdi iyi olduğuna emin misin?"

Liam elimi sıkıyor. "Bazen hâlâ kâbuslar görüyorum ve bahsettiğim gibi omzum ağrıyor. Ama çoğunlukla iyiyim."

"Güzel. Ama olmasaydın bana söyler miydin?"

Parmaklarımla oynuyor, sonra biraz gülümsüyor.

"Yapardım." "Güzel," diye iç geçiriyorum.

Liam daha fazla konuşmak yerine beni kolay bir çekişle kucağına çekiyor. Dudakları dudaklarımı kaplamadan hemen önce şaşkın bir ses çıkarıyorum. Tadı burbon, ev ve tatlı bir şey gibi. Kolları sırtımı sardığında

Tırnaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum, tırnaklarım boynunun dibindeki tüylü buklelere masaj yapıyor ve iplik geçiriyor, o da küçük bir inilti çıkarıyor. Tam ellerimden birini göğsünden aşağı indirmeye başlamıştım ki, büyük bir gürültü bizi böldü. Geri çekiliyorum ve Liam hemen harekete geçiyor. Beni kucağından indirmeye özen göstererek ayağa fırlıyor. Ayağa kalkar kalkmaz beni arkasına itiyor ve uzanıp pantolonunun paçasını yukarı kaldırıyor. Orada bir tabanca gördüğümde midem b u l a n ı y o r . Tabancayı hızla pantolonundan çıkardı.

kılıf ve kolaylıkla horoz.

"Liam..." Sesim sessiz. Bunca zamandır üzerinde silah vardı. Zihnim allak bullak oldu.

"Sorun yok," diyor sakın bir ses tonuyla.

Ağzım kurudu ve kalbimi boğazımda hissediyorum. Sakladığı silahı tartışmak için uygun bir zaman değil. Özellikle de duyduğumuz o patlama sesinin de bir silah olduğuna emin olduğumda. Midem bulanıyor ve asit boğazımı yakıyor. *Hammer...* Binaya doğru ilerlemek için bir adım atıyorum ama Liam beni durduruyor.

"Bir adım daha atmayı aklından bile geçirme." Liam'ın sesi sertti.

"Hammer'ın iyi olup olmadığını görmeliyiz!" Sertçe fısıldıyorum.

Liam güçlü duruyor, tabancası hazır halde etrafı tararken kasları esniyor. "Arkamda kal Birdie ve dediğimi yap."

Dinlemek istemesem bile, dinlemem gerektiğini biliyorum. O işini yapıyor ve duygularımın beni ele geçirmesine izin vermemeliyim. O çevreyi tararken ben de onun arkasında kalıyorum. Mısır tarlasına bakıyor, dikkatle dinliyor. Bölgenin temiz olduğundan emin olunca bakışlarını bana çeviriyor. "Gidip Hammer'ı kontrol etmem gerek. Burada kal Birdie."

"Seninle gelmeme izin ver-"

"Hayır. Güvenli olduğundan emin olana kadar olmaz."

"Bir avcı ya da başka bir şey olabilir. Aşırı tepki verdiğimizize eminim."

"Ben risk almıyorum. Buradan uzak durun. Ekstra muhafızlar bölgede

-Ve polisleri arayın. Kesinlikle mecbur kalmadıkça buradan ayrılmayın."

Kuvvetle başımı salladım. "Tamam."

"Hemen döneceğim."

Liam son bir bakışla içki fabrikasına doğru yola çıktı. Artık kalp atışlarımı kulaklarımda duyabiliyorum ve ellerim nemli. Kafamda milyonlarca senaryo dönüyor. Ya Liam'ın kuzenine bir şey olursa? Ya Liam'a bir şey olursa? Bu benim en kötü kâbusumun gerçekleşmesi. Liam arkasına bile bakmadan binanın içinde kaybolduğunda, polisi aramak için telefonuma uzanıyorum.

"Yerinde olsam bunu yapmazdım."

Ensemdeki tüyler diken diken oluyor ve olduğum yerde donup kalıyorum. O sesi tanıyorum.

"Arkanı dön Birdie."

Thirty-One

Liam

Zihnim milyonlarca farklı yöne koşarken içki fabrikasına adım atıyorum.

Birdie'yi dışarıda yalnız bırakmak istemiyordum ama başka seçeneğim yoktu. Eğer patlayan bir silahsa, onun vurulma riskini göze alamazdım. Maria'nın ölümü şimdi zihnimde taze ve o korkunç düşünceleri uzaklaştırmak için çok çalışıyorum. Sevdiğimden emin olduğum kadın dışarıdayken donup kalmama izin vermeyeceğim. Kuzenim yaralanabilirken ya da lanet olsun.

Tabancamı hazır tutuyorum, değer verdiğim insanlara zarar vermeyi planlayan herkesi indirmeye hazırım. Birdie'nin silah taşıdığını öğrendiğindeki yüzü sonsuza kadar benimle yaşayacak. Daha önce bir şeyler söylemeliydim ama insanların silah taşıdığını bilmesini istemedim, özellikle de sapıgın. Sadece ihtiyacım olduğunda yanımda olduğunu bilmek hoşuma gidiyordu. Asla kullanmak zorunda kalmayacağımı umuyordum. Ama işte buradayız.

Arka odadan geçerken bir ses duyuyorum ve sırtım dikleşiyor. Kendimi duvara yaslayıp, kim olursa olsun ateş etmeye hazırlanıyorum.

köşede olabilir. Tam saldırmak üzereyken Hammer'ın gür sesinin şarkı söylemeye başladığını duydum. Evinde o korkunç cızırtılı sesini tanıyacak kadar zaman geçirmiştim. Rahat bir nefes aldım ve tabancamı indirdim. O iyi. Hissettiğim gergin enerjiyi üzerimden atıyorum ve boğazımı temizleyerek odaya doğru ilerliyorum.

"Hey adamım," gözleri pişmanlık dolu bakıyor. "Orada olanlar için üzgünüm, ben-" "Sorun yok," diye kestim sözünü, sinirlerim hâlâ gergindi.

"Bunu hallettik. Ama dikkat et

bana o sesin ne olduğunu söyleyebilir misin? Silah sesine benziyordu." Hammer sırtıyor, "Benim için endişelendin mi?"

Şakacılığı beni rahatsız ediyor, özellikle de yaralanabileceğini ya da daha kötüye gidebileceğini düşündüğümünden beri.

"O ses de neydi öyle?"

Hammer'ın gözleri yanımdaki tabancaya gidiyor ve ellerini kaldırıyor. "Sakin ol dostum. Yakındaki ormanı fark etmedin mi? Buralarda her zaman silah sesleri duyulur. Büyütülecek bir şey değil. Güvenlik görevlilerin de beni kontrol etti. Her şey yolunda."

Ellerimi alnıma sürüyorum. "Üzgünüm Hammer, gerginim."

"Fark ettim. Ama burada iyiyim. Kız arkadaşının yanına dönmelisin."

Birdie. *Kahretsin*. Hâlâ dışarıda korkuyor. Kalbim tekrar atmaya başladı ve Kuzenime başka bir şey söylemeden hemen onun yanına dönüyorum. Güneş yüzüme vurduğunda, ışıktaki sert değişimden dolayı gözlerimi kısıyorum. Ama alışır alışmaz kalbim tekrar göğsüme fırlıyor çünkü Birdie orada değil.

"Birdie!" Bağırıyorum ama kuş ve rüzgâr sesleriyle karşılaşıyorum. Çardağa doğru koşmaya başladım, nabzım hızla atıyordu ve tabancam hazır. Bir anda oradaydım ama Birdie yoktu. "BIRDIE!" Bu sefer çığlık atıyorum. Ama

Hiçbir şey yok. Hammer'ın bağırdığını duydum ve hemen yanımdaydı.

"İçeride değil," diyor benimle birlikte etrafa bakarak.

"Başka nerede olabilir ki?"

"Ben ahırını kontrol edeceğim," diye sesleniyor Hammer, çoktan yola çıkmış. Panik midemde kabarıyor ve o tanıdık başarısızlık hissi üzerime çöküyor. Birdie'yi kaybedemem, paylaştığımız onca şeyden sonra, ona geçmişimle ilgili anlattıklarımın sonra olmaz.

"Aklını başına topla Liam," diyorum kendime yüksek sesle. Kendimi kaybedemem, Birdie kayıpken olmaz. *Hay sikeyim*. Mısır tarlasına bakıyorum ve koşmaya başlıyorum. Onu buraya hiç getirmemeliydim. Ne düşünüyordum ki? Boşver onu. Düşünmüyordum. Hissediyordum, tıpkı Maria'nın kazasında olduğu gibi.

Saplara ulaşır ulaşmaz bazılarının kırıldığını fark ediyorum. "ÇEKİÇ!" "MISIR KELEBEKLERİ!" diye bağıriyorum. Beni duyduğundan emin değilim ama beklemiyorum. İzleri takip ediyorum, gerçekten mücadele etmiş gibi görünmüyor, bu da takipçinin onu doğrudan güç içermeyen başka yollarla onunla gitmeye zorladığı anlamına gelebilir. Çok geçmeden diğer tarafta bir yola geliyorum, ama orada hafif egzoz kokusu dışında hiçbir şey yok.

"*S.KTİR!*" Bulutların duyabileceği kadar yüksek sesle bağıriyorum.

"Liam!" Hammer yaklaşıırken sesleniyor, iki kiralık muhafız da onu yakından takip ediyor.

"Bir şey gördünüz mü?" İkisine de sordum.

"Hayır, sesi duyduktan sonra çevreyi iki kez kontrol ediyorduk," diyor içlerinden biri. "Ama bunu yan yolun yanındaki toprakta bulduk."

Gardiyan bana diğ er tüm notlara benzeyen kirli bir not uzatıyor. Ondan aldım ve yazıyı okudum.

Aramamı bekle. - Damien

Kağıdı eziyorum ve gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Ne yaptım ben böyle?

Otuz İki

Birdie

Gözlerim bağlı ve ellerim bağlı bir minibüsteydim. Adam beni götürürken maskesini çıkarmadı ve beni son ziyaret ettiğinde yanında olmayan tek bir şey vardı: silah.

Muhtemelen karşılık vermemem aptalcaydı ama Liam'ı, Hammer'ı ve herkesi... annemi tehdit etti. Tam olarak söylediği şeydi: *"Eğer benimle gelmezsen Lorri'yi ve sevgilini öldürürüm, hatta belki büyük kuzenini bile."*

Bu sapık araştırmasını yapmış ve sözlerinin arkasında durmayacağına güvenmiyorum. Belki de Liam'ın beynini dağıtmak yerine bana kendini savunmayı öğretmesini sağlamalıydım. Eğer bundan kurtulursam, öğreneceğimden eminim.

"Sana zarar vermeyeceğim, Birdie. Rahatlayabilirsin."

Sözleri karşısında sırtım tutuldu ve birden ağlamak istedim. Bu adam gerçekten rahatlamamı mı istiyor? "Sana inanmıyorum," diyorum ona, sesimi güçlü tutmaya çalışarak.

"Planım asla seni incitmek değildi. Seni istediğimi söyledim ve seni elde ettim."

Midem bulanıyor. Bu soruyu sormamalıydım ama yine de soruyorum.

"Benimle ne yapacaksın?"

"Yakında öğreneceksin."

Bir süre daha sessizlik içinde yol almaya devam ederken ağlamamak için dilimi ısııyorum. Dürüst olmak gerekirse, ne kadar sürdüğünü bilmiyorum çünkü düşüncelerim Liam, Hammer ve annemle tıkanmış durumda.

Adam Hammer'a zarar vermediğini söylüyor ama ona inanabilir miyim bilmiyorum. İnanmak aptallık olur. Hepsi benim hatam; Liam'ın beni bu geziye götürmesine izin vermemeliydim. Herkesin istediği gibi içerde kalmalıydım. En kötüsü de, Liam'ın kendini suçlayacağını biliyorum. Eğer ölürsem, bu onu çok üzecek, özellikle de bugün bana söylediklerinden sonra.

Araba sonunda durduğunda kapı açıldı ve beni dışarı ittiler. Bir an için ılık öğleden sonra havasındayız, ama sonra duman ve benzin kokusu ile saldırıya uğruyorum. Bana bir tamirci dükkanını hatırlatıyor. Burnumu kırıstırıyorum ve bu adamın güpegündüz beni kaçırma riskini neden aldığını merak ediyorum.

"Yeterince uzun sürdü," diyor bir kadın. Ses tanıdık geliyor. "Dışarı çıkmaları düşündüğümüzden daha uzun sürdü. İyi karar.

o iki aktörü gardiyanlık yapmaları için işe aldı. Silahı ateşlediler ve her şey yolunda gitti."

Midem bulanıyor. O korumalar gerçek değildi ve eğer kiralandıysalar, o sesi tanıyorum.

"Shea?"

Beni izlediğini hissediyorum. Ama bir şey söylemek yerine, "Onlar gittiğini fark etmeden geri dönmeliyim" diyor.

Topuk seslerinin uzaklaştığını duyuyorum ve tekrar ağlamamak için kendimi zor tutuyorum. Liam haklıydı. Bana bunu yaptığına inanamıyorum. Ve bu sürüngenle çalıştığına? Tuhaf bir filmde yaşıyormuşum gibi hissediyorum.

Adam aniden kolumu tutuyor, bana zarar vermiyor ama beni bir sandalyeye itmeden önce etrafımda döndürüyor. Birkaç saniye sonra göz bağını çıkardı. Maskesi yok ve bir an için aynaya bakıyormuşum gibi hissediyorum. Yeşil ve altın benekli gözler, yüksek elmacık kemikleri, uzun boy, uzun sarı saçlar. Kırklı yaşlarının sonunda olmalı ve kaslı, kollarında dövme var.

"Merhaba Birdie. Seni tekrar görmek güzel."

Dudaklarımdan garip bir kahkaha yükseliyor. "Ciddi misin?" Şu anda Alacakaranlık Kuşağı'nda neler oluyor? "Sen de kimsin lan?"

Yüzü taş kesildi. "Gerçekten bilmiyormuş gibi davranma."

Ben ona bakıyorum, o da bana bakıyor. Onu tanımaya çalışıyorum. Bana benziyor ama annemin hiç kardeşi yok, babamın da... İmkânı yok. O olamaz.

"Bilmediğine emin misin?" diye tekrar soruyor, kaşlarını kaldırarak.

Midemde büyüyen huzursuzluğu bastırıyorum. Cesur olmaya, içimdeki gücü yönlendirmeye çalışıyorum. Eğer bu adam babamsa, bana zarar vermez, değil mi? Gözlerinin içine bakıyorum, tıpkı benimkilere benzeyen gözlerine. "Neden bana söylemiyorsun?"

"Lorri sana benim resimlerimi hiç göstermedi mi?"

Doğru. Bu benim sorumu cevaplıyor. Bir baba kızına bunu nasıl yapabilir? O mektuplarda söylenenler... Kusmak istiyorum ve neredeyse kusacağım.

"Benden ne istiyorsun?" Zayıfça söyledim.

"Seninle konuşmak istiyorum."

"Arayabilirdin," diye homurdandım.

"Lorri bana numaranı vermedi. Beni görmek ya da benimle konuşmak istemediğini söyledi."

Midem bulanıyor. Annem bana hep babamın geçici bir heves olduğunu, benim doğduğumu bile bilmediğini söylerdi. Onu bulamadığını söylerdi. Çocukluğumun belli bir noktasında babamın olmamasını önemsemeyi bıraktım. Annem vardı, bir süreliğine Liam vardı, sonra Ben ve Wren ve tabii ki müziğim. Hayatımda bir baba figürü olmadığı gerçeğini düşünmeyi yıllar önce bıraktım.

"Beni biliyor olmalıydın. Lorri biliyormuşsun gibi gösterdi."

Başımı sallıyorum, safra boğazımın arkasını yakıyor. Gerçekten hayatımda olmak isteyen bir babam vardı. Yine de karşımdaki adama bakarken, yaptıklarını yapabilen ve şimdi beni kaçıran bir adam, annemin onu bir nedenden dolayı uzak tutmuş olması gerektiğinden yüzde yüz eminim. Ama bu yine de Shea'yı ve ona neden yardım ettiğini açıklamıyordu.

"Bunu neden yapıyorsun? Anlamıyorum."

"Paraya hakkım var. Senin benim yarım ve ben de birazını hak ediyorum. Ailenin geri kalanı senin gibi değil evlat. Ödememiz gereken faturalar var ve zor zamanlar geçiriyoruz. Lorri'ye kibarca sormaya çalıştım ama benimle konuşmak istemediğini söyledi. Bir banka olmadığını söyledi. Ama ben buna katılmıyorum."

"Yani beni takip edip kaçırmaya mı karar verdin? Sana yazdığım o mektuplar-" "Bunlar Shea'nın fikirleriydi. Seni korkutmamız gerektiğini düşündü. Bu sizi daha uysal ve daha kolay faydalanılabilir yapacaktır."

Dilim ağzımın içinde bir ağırlık gibi hissediyor. "Planın hiç mantıklı değil. Mektuplar... sen otobüse geliyorsun! Hiçbiri mantıklı değil."

"Seni kaçırmayı planlamıyordum. Sadece mektupların gitmesi için para isteyecektim ama Shea bunun işe yaramayacağını söyledi. Bunu yapmazsak ödeme yapmayacağını söyledi."

"Yanılıyorsun," diye tükürdüm. "Shea sana neden yardım ediyor ki?" Karşımdaki adam karanlık bir şekilde kıkırdıyor. "Hala anlamadın mı?"

"Neden benim için hecelemiyorsun?" Ağlıyorum. "Oyun oynayacak biri değilim." "O senin üvey kardeşin."

Dünyamın üzerime kapanmaya başladığını hissediyorum. Üvey kardeş mi?

"Küçük erkek arkadaşınızın geçmiş araştırmasında bunun neden görünmediğini merak ediyorsanız, annesinin kız kardeşi o doğduktan sonra onu yanına aldı ve doğum belgesinde ben yoktum. Ama beni ergenlik çağındayken buldu ve o zamandan beri bir ilişkimiz var. Ona kız kardeşi Birdie hakkında her şeyi anlattım.

-Ünlü rock yıldızı" diye sırtıyor.

"İkiniz de bunu ne zamandır planlıyordunuz?"

"Uzun zamandır."

Gerçekten de sapkın bir filmin içindeyim. Hiç sahip olmadığım babam ve hiç bilmediğim üvey kız kardeşim beni korkutmak ve benden para sızdırmak için şeytani bir plan mı yapıyorlar? Bu iğrenç. Bükülmüş. Bu-

"Benim hakkımda ne düşündüğünü biliyorum. Ama yıllardır herkesten daha iyiymişsin gibi davranarak ortalıkta dolanıyorsun. Ailen acı çekerken senin tonla paran var."

"Senden haberim yoktu! Ya da Shea'yı! Ona ne kadar ödediğimi biliyor musun? Onunla ilgileniliyor."

"O senin yardımcın!" diye kesti. "Senin için yaptığı her şeyi bana anlatıyor. Uzun saatler çalıştığını ve uykusuz geceler geçirdiğini. Ona boktan bir işten daha fazlasını borçlusun."

"Sana ya da ona hiçbir şey borçlu değilim! Özellikle de sana. Bunu kendi kanından olan birine nasıl yaparsın?"

"Bak evlat, şöyle olacak. Uzun süredir kayıp olan ailenize her ay para vereceksiniz. Eğer bunu yaparsan.

Biz. Bize bakmanıza bile gerek yok. Sadece hakkımızı verin, o kadar. Mektuplar biter, halkın utancı biter. Hepsi biter. Koruma sevgilini bile rahat bırakacağım."

"Eğer ona dokunursan-"

"Ne yapacaksın? Burada tüm kartlar benim elimde."

"Ve bundan öylece sıyrılmayı ve hiçbir sonuç çıkmamasını mı bekliyorsunuz? Sen ve Shea bunun nasıl biteceğini düşündünüz?"

"Burada işimiz bittikten sonra, iyi bir kız olacaksın ve her şeyi unutacaksın. Neden biliyor musun? Çünkü benim arkadaşlarım var, evlat. Kötü şeyler yapan arkadaşlarım. Ben istersem o arkadaşlar insanlara zarar verir. İnan bana, bunu hayatında istemezsin. Yani bize para vereceksin ve biz de bu işi bırakacağız. Bu kadar basit."

Zihnim dönüyor. Korkmuş olabilirim ama bu adamın ve Shea'nın yaptıklarının yanına kâr kalmasına izin verecek kadar da aptal değilim. Dünya onun düşündüğü gibi işlemiyor. Bu tüm haberlere çıkacak. Bu senaryoda hiçbir şeyin sonu iyi bitmez. Hiçbir şey.

Yutkunuyorum. "Otel odama geri dönmemi ve tüm bu olanları görmezden gelmemi mi bekliyorsun?"

"Tabii ki hayır. Shea burada devreye giriyor. Senden fidye alacağız."

"Peki bunu nasıl yapmayı planlıyorsunuz?"

"Shea tabii ki. Tüm hesaplarınıza erişimi var."

Kalbim sıkışıyor. Bundan kurtulduğumda, o kaltağın şimdiden benden bir şey çalıp çalmadığını kontrol etmeyi aklıma not ediyorum. Tanrım, bu tam bir karmaşa. Bu adamın gerçekten bundan paçayı kurtaracağını düşündüğünü söyleyebilirim. Gözlerim silahına kayıyor ve sonra tekrar gülümseyen gözlerine dönüyor.

"Sana paranı vereceğim. Sadece gitmeme izin ver," dedim.

Başını iki yana sallar. "Hiç sanmıyorum. Seni tanımak istiyorum. Ne de olsa sen benim kızımsın."

"Ben senin hiçbir şeyin değilim."

"İşte bu tür yorumlar bana beni bildiğini ama diğer aileni görmezden gelmeyi seçtiğini düşündürüyor. Lorri her zaman benim için fazla iyi olduğunu düşündü."

"Senden haberim yoktu. Senin adından bile bahsetmedi. Hâlâ ne olduğunu bilmiyorum."

"Nick," diyor. "Sende benim gözlerim ve saçlarım var." Hazırlıksız yaptığı bu yorum beni şaşırttı. Doğru, öyleyim ama bu beni onun kızı yapmaz. Bunu yapabilecek bir adamın benimle akraba olmasını asla istemem.

"Giderken benden haberin var mıydı?" Sessizce sordum.

Ayağa kalkıyor ve elimde olmadan irkiliyorum. Bana zarar vermeyeceğini söylüyor ama kendi kızına böylesine korkunç mektuplar yazabilen ve sonra onu kaçırıp sevdiklerini tehdit edebilen bir adam... Ona bir an bile güvenmiyorum.

Ama bana doğru yürümek yerine küçük bir buzdolabına gidip ucuz bir bira çıkardı. "Ordudaydım. Ben ve Lorri, Basra Körfezi'ne gitmeden hemen önce Michigan'da bir barda tanıştık. Bir arkadaşım bana söyleyene kadar senden haberim yoktu."

"Ve sen beni görmeye çalışmadın mı?"

Birasından uzun bir yudum alır. "İlk başta değil. O zamanlar annenle iletişim kurmak zordu. Sonunda Michigan'a geldim. Sen dört yaşındaydın. Sen hatırlamazsın ama ben seninle tanıştım. Lorri ve ben büyük bir kavga ettik ve bana asla geri dönmememi söyledi."

"Yani, öylece pes mi ettin?"

"Genç ve aptaldım. Başımda bir sürü bela vardı."

"Ve Şimdi benden para mı istiyorsun? Hayatıma girmeye bile çalışmadın," diye göğsüm kabarıyor. Gerçekten yapmamam gerektiği halde cesur hissetmeye başlıyorum, "Ünlü olduğum için şanslıydın. Şimdi de pastadan pay istiyorsun. Bunun senin çocuğun olmamla hiçbir ilgisi yok."

Kara bir kakhaha atıyor. "Hiçbir şey bilmiyorsun evlat. Bence bir ilişkinin zamanının çoktan geçtiğini biliyorsun. Ben alacağımı alacağım, kız kardeşin de öyle, sonra da yakandan düşeceğiz. Tabii sen ödemeye devam ettiğin sürece."

"Sen hastasın."

Başını sallıyor. "Bana daha kötüleri de söylendi."

Telefonu çalıyor ve Nick onu cebinden çıkartıyor. Tek kelime etmeden, ofis olduğunu düşündüğüm bir yere giriyor ve kapıyı arkasından kapatıyor. Ellerimi ve bacaklarımı beni tutan bağlara doğru çekerek güçlerini test ediyorum. Oldukça sıkı bağlamış, o kadar sıkı ki parmaklarımdaki hissi biraz kaybetmeye başlıyorum. Tavana bakıyorum ve Liam'ın ya da birinin beni yakında bulması için dua ediyorum.

Bir dakika kadar geçtikten sonra Nick geri dönüyor, bana yaklaşırken izmeli ayakları betonda takırdıyor. Beni korkutmak istercesine elini silahından çekmediğini fark ettim.

Bir adım ötede durduğunda telefonunu cebine geri koyuyor ve şöyle diyor: "Gösteri zamanı evlat. Şimdiye kadarki en iyi performansına hazır ol."

Otuz Üç

Liam

İçki fabrikasının zemininde adımlarken kanımın derimin altında kaydığını hissediyorum. Hammer polisle konuşuyor, olan biten her şeyi ve notu nasıl bulduğunu anlatıyor.

Eric ve Gia da geldi. Eric bu geceki gösteriyi ertelemek için uğraşırken, Gia telefonda basınla çılgınca konuşup açıklamalar yapıyor. Birdie hayranlarına gösteri yapamadığı için çok üzülecek.

Gözlerimi her kapattığımda, onu çardakta tek başına bırakmadan hemen önceki yüzünü görüyorum. Bunu yaptığım için kendimi asla affetmeyeceğim. Asla affetmeyeceğim. Kaybolduğundan beri her saniye, aklımdan korkunç düşünceleri uzak tutmak zorunda kaldım.

Telefonum çalıyor ve dikkatim kısa süreliğine dağılıyor. Cebimden çıkardığımda Birdie olmadığı için hayal kırıklığına uğruyorum. Ama arayanın kim olduğuna baktığımda Lorri Wilder olduğunu görünce şaşırmadım. Daha bu sabah konuşmuştuk.

Ondan öğrendiklerimi düşündükçe içim çalkalanıyor. Hammer'a giderken Birdie'ye bildiklerimi anlatmadığım için kendimi suçlu hissettim ama bu akşam yemekten sonra ona anlatmayı planladım. Bu plan belli ki başarısız oldu. Elimi saçlarımda gezdirdim. Lorri Wilder, Shea'nın profilinde o adamın yüzünü gördükten sonra bildiklerimi doğruladı. Nick Squires isminden bahsettiğim anda Lorri şoka girdi ve neredeyse telefonu yüzüme kapatacaktı.

Ama sonunda bana gerçeği söyledi. Nick, Birdie'nin babasıymış. Bunu onun için sır olarak saklamamı istedi ama ben reddettim. Lorri'nin ona söyleyeceğine güvenemezdim. Şimdi anlıyorum ki Birdie'ye hemen söylemeliymişim. Sonsuza dek bu hatayla yaşayacağım. Şu anda tek tesellim Nick Squires'i araştıran bir bağlantımın olması. Umarım yakında bir şey bulur. Bizi Birdie'ye götürecek bir şey.

İçimde onu kaçıranın o olduğuna dair bir his var. Polise teorimi çoktan anlattım ama Nashville'deki hiçbir kayıta onu bulamadılar. Bir kez olsun Shea'nın burada olmasını ve ondan bilgi alabilmeyi isterdim ama henüz yüzünü göstermedi. Bu da bana tüm varsayımlarımda haklı olduğumu düşündürüyor.

Telefonum çalmaya devam ettiğinde, cevap vermem gerektiğini biliyorum.

"Alo?" "LIAM! Tanrım, Liam!" Lorri telefonda bağıyor. "Bana ne yapacağımı söyle.

haberlerde gördüğüm doğru değil!"

"Üzgünüm Lorri. Keşke daha iyi haberlerim olsaydı."

Telefonda hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor ve kalbim tekrar kırılıyor. Birdie'yi büyük bir hayal kırıklığına uğrattım ve şimdi burada durmuş bu pisliğin telefonunu bekliyorum.

"Liam, gidip onu bulmalısın."

Yumruğum telefonun etrafında sıkılıyor. "Lorri, Nick hakkında benimle paylaşmadığın herhangi bir bilgin var mı? Onun bağlantıları var mı?"

Nashville?"

Titreyerek nefes alıyor. "Gerçekten Nick'in bu işle bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Boynumun arkasını ovuyorum. "Sanırım öyle."

"Buna inanmak istemedim ama-"

Sözünü kestim. "Neye inanacaksın?"

"Nick birkaç yıl önce bir tehdit savurdu. Benden Birdie'ye bir garaj açması için para vermemi istedi. Ona Birdie'nin onunla ilgilenmediğini ve para vermeyi reddettiğini söyledim."

"Nick, Birdie'nin onun babası olduğunu bildiğini mi düşünüyor?" "Evet" diye cevap vermeden önce bir duraksama oldu.

Hay sikeyim. "Bekle Lorri, garaj açmak için para istediğini mi söylemiştin?"

"Evet, askere gitmeden önce tamirciydi. Bu neden önemli?" Ben cevap vermeden Eric araya girdi. "Liam! Liam'a ping atabilmişler.

Birdie'nin telefonu ve bir konumumuz var. Şerefsiz ondan kurtulmayı unutmuş olmalı."

Saatlerdir ilk kez içimde bir umut kabarıyor. "Lorri, gitmem gerek. Bir şey duyar duymaz seni arayacağız." Telefonu kapatırken Lorri'nin itirazlarını duymazdan geliyorum ve Eric'e dönüyorum. "Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Genel bir fikrimiz var. Devriye arabaları yolda."

"Sanırım biliyorum-" Sözlerim kapının açılma sesiyle kesildi. Shea içeri girdi, yüzü gözyaşlarıyla doluydu. Elinde telefonu vardı.

"Kaçıran kişi hatta!" diye feryat ediyor. "Liam'la konuşmak istiyor."

Oda hareketsiz ve sessizleşiyor. Herkesin gözü üzerimde ve polislerin bakışlarının sıcaklığını da üzerimde hissediyorum, sanki bu işle bir ilgim olduğunu düşünüyorlar. Yine de başarısızlıklarına odaklanacak vaktim yok, çünkü biliyorum ki

Shea yalancı bir pislik. Gözyaşı lekeli yüzü tamamen yalan. Nick Squires ile ilişkisinin ne olduğundan emin değilim ama iyi olmadığına dair bir his var içimde.

Gözlerim hâlâ Shea'ya kilitlenmişken Eric'e doğru eğilip kulağına tamirci dükkânıyla ilgili bilgiyi fısıldıyorum. Kafası karışmıştı ama Shea'nın duyması riskini göze alamazdım. Gözleri şimdiden ne söylediğimi merak ediyor, yine de küçük rolünü sürdürmeye çalışıyor. Eric'in omzunu sıvazlıyorum ama yine de ona bakmıyorum. Umarım Shea'dan daha iyi bir aktördür.

Ona doğru temkinli bir adım atıyorum, tabancamın artık pantolonumun arkasına sıkışmış olduğunun bilincindeyim. Karşımdaki kadınla ilgili hiçbir şeye güvenmiyorum ve güvencem olduğu için mutluyum. Tek yaptığı telefonu yüzüme doğru itmek olunca şaşıyorum.

Telefonu elime alıyorum ama gözlerimi ondan ayırmıyorum. Bakışları düz, küçük hareketleri buruşuk. Bildiğimi biliyor. Hareketlerimden anlayabiliyor. Shea'nın neler yapabileceği hakkında hiçbir fikrim olmadığı için dikkatli olmalıyım. İsteyeceğim son şey Birdie'nin ya da bu odadaki herhangi birinin zarar görmesi.

Telefonu kulağıma tutuyorum. "Alo?"

Telefondan gelen ses radyo istasyonundan gelen sesle aynı. "Bay Miller. Benimle konuşmanız ne güzel." Sesi cızırtılı, sanki çok fazla sigara içmiş gibi.

"Telefonu Birdie'ye ver," diyorum sakince. Arka planda Eric'in Gia'yla konuştuğunu görebiliyorum. Shea'ya baktığında, ki bu gözden kaçmıyor, Shea sinirlenmeye başlıyor. Mor saçlarının bir kısmını kulağının arkasına itiyor. *Kahretsin.* İçimde kötü bir his var.

"O iyi," diye bağıyor Damien, ya da Nick mi demeliydim? "Liam, ben geldim!" Birdie arka plandan sesleniyor. "Kapa çeneni, çocuk! Yoksa yine ağzını tıkarım."

Sözleri karşısında neredeyse soğukkanlılığımı kaybedecektim ama onun sesiyle rahatladım. "Ne istiyorsun?" Sesim gergin.

"Yarın sabaha kadar küçük banknotlar halinde beş milyon."

"Öyle bir şey olmayacak," diyorum otomatik olarak. "Paranın nasıl işlediğini biliyor musun bilmiyorum ama çoğu insanın öylece duran milyonları yoktur. Böyle bir parayı elde etmek zaman alır."

"Birdie asistanının alabileceğini söyledi. Hesaplarını biliyor."

Shea şok olmuş gibi bakma nezaketini gösterdi. Artık onun da işin içinde olduğuna hiç şüphem yok. Planları aptalca ve çok özensiz yapılmış. Takipçi konusunda akıllıca davranmış olabilirler ama bu plan? Asla işe yaramayacaktı.

"Öyle mi?" Telefonda sesim küçümseyici bir tonda çıkıyor. "Sabaha kadar o kadar nakit bulabilsek bile, size nasıl ulaştırmamızı öneriyorsunuz?"

"Talimatları asistanı aracılığıyla göndereceğim."

"Tabii ki arayacaksın." Satırın sonunda bir duraksama oluyor, sonra sıkıca, "İrtibatta olacağım," diyor.

Telefon görüşmesi bittiğinde, oda sessiz kalır. Shea ve ben bir hesaplaşma içindeyiz. İşinin bittiğini biliyor. Odadaki hiç kimse benim bildiğimi bilmiyor ama ben onun gözlerinde görebiliyorum. Korkuyordu.

"Ne yaptığını biliyorum Shea," diyorum sakince. Omuzlarının gerilmesini izliyorum.

"Benim bununla hiçbir ilgim yok," diye karşılık veriyor. "Yalan söylüyorsun."

"Burada neler oluyor?" Gia'nın sesi bizi böldü.

Gia'nın daha fazla yaklaşmasını engellemek için elimi kaldırdım. Shea'nın aptalca bir şey yapmak üzere olduğunu anlayabiliyorum. Vücut dili inkar edilemez. Gördüğümde

Shea'nın eli sırtına doğru hareket etti, ben de harekete geçtim. İleri atıldım, Shea'nın telefonu uçarken odada birden fazla ses duyuldu. Shea hızlı, hakkını vermeliyim ama ben daha hızlıyım. Tam tabancasını çekecekken kolunu yakalamayı başardım. Sertçe büküp sırtına dayadım. Çığlık attı, silah yere düştü.

"Her şey bitti, Shea!" Hâlâ onu zapt etmeye çalışarak bağıyorum. Bana karşı kıvranıyor, bacaklarıyla kasıklarına diz çökmeye çalışıyor. Polislerin gelip onu yakalamama yardım etmesi uzun sürmüyor ve çok geçmeden yere yatırılıyor. Polisten bir çift kelepçe alıp onu bağlamak bana olması gerekenden daha fazla zevk veriyor.

"Seni lanet olası pislik!" diye bağıyor. "Hiçbir fikrin yok! Gerçekten, bilmiyorsun."

Başımı salladım. "İşte burada yanılıyorsun. Biliyorum. Sosyal medyada kimlerle arkadaş olduğuna daha dikkat etmelisin Shea. İnternet kötü insanlarla dolu."

Yüzü bembeyaz oluyor ve bir anlığına onun için üzülüyorum. Açgözlülüğü ve diğer her ne ise onu kör ederek genç hayatını mahvetmesine neden oldu. Hikâyenin tamamından emin değilim ama yakında öğreneceğimizi biliyorum.

Polis onu düzelttikten sonra yüzüne aptalca bir sırıtma yerleşir. "Benim işbirliğim olmadan onu asla bulamazsınız," diye tükürür.

Sözleri bir tehdit olsa da, polislerin önünde tüm bu olanlarda parmağı olduğunu itiraf etti. Eğilip ağzımı kulağına yaklaştırdım. "İşte burada yanılıyorsun Shea. Ben zaten bir adım öndeyim."

Otuz Dört

Birdie

Telefonda LIAM'ın sesini duymak moralimi yüksek tutmak için tam da ihtiyacım olan şeydi. Onun iyi olduğunu bilmek kalbimi sevinçle çarptırdı. Umarım Hammer da iyidir.

Öte yandan Nick o kadar da ateşli görünmüyor. Sanki dünyadaki son gecesiymiş gibi terliyor ve sigara içiyor. Belli ki bir sorun var. Ve beş milyon istediğini duyduğumda, yüksek sesle gülmek istedim. Shea'nın bir hevesle bu kadar para alabileceğini düşünmesi gerçekten delilik. Peki parayı aldıktan sonra ne yapacaklar? Panama'ya mı kaçacaklardı?

"Adamların bana o parayı getirse iyi olur, evlat." Sigarasından bir nefes daha çekerken sesi titriyor.

Ona cevap vermiyorum çünkü ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Bunun yerine ellerimi sıkıyor ve ayak parmaklarımı oynatarak onlara yeniden hayat veriyorum. Umarım kalıcı bir sinir hasarı olmaz. Piyano çalmak için ellerime ihtiyacım var. Sırtıma bir ağırlı saplanırken iniltimi tutuyorum.

Bu sert sandalyede oturmak. Geniş kalçalarım beni istediğim kadar desteklemiyor.

Nick adım atmaya başlayınca kendimi tutamadım. "Bunu gerçekten neden yapıyorsun?"

Onun ela bakışları, benim bakışlarım, bana bakıyor. Gülümsemesi kayboldu ve yüzünde üzgün bir ifade belirdi. "Bu haksızlık. Siz zenginlerin yaşama şekli. Ben bu ülkeye hizmet ettim ve doğru düzgün sağlık hizmeti bile alamıyorum. Kendi dükkanım olmalı ama onun yerine burada boktan bir saat ücreti karşılığında çalışıyorum!" Gevşek bir alçıpan parçasını tekmeleyerek homurdanıyor.

Gözlerim vücudunda geziniyor ve onu tepeden tırnağa inceliyorum. Duruşunu, kaslarının zayıf ve yüzünün yorgun halini. "Sen hastasın," diyorum daha çok bir ifade olarak.

"Ne olduğum önemli değil."

"Sadece bana gelebilirdin-"

"Ve ne? Parayı öylece verecek miydin? Lorri benimle hiçbir şey yapmak istemediğini söyledi. Defalarca sordum ve sen beni reddettin."

"Senden haberim yoktu!" Tekrar söylüyorum. "Gerçek bu! Bilmiyordum."

Acı dolu bir kahkaha atıyor. "Artık bir önemi yok. Olan oldu."

İçimi hüznün kaplıyor. O burada yanlış yaptı, Shea da öyle, ama kimse acı çekmeyi hak etmiyor. Derin bir nefes alıyorum ve başımı eğiyorum. Bütün bu durum tam bir karmaşa. Bundan kurtulduğumda annemle uzun bir konuşma yapmam gerekecek. Tüm bunları benden saklamış olması, kahretsin. Ne hissedeceğimi bilmiyorum. Tek bildiğim kafamın karışık olduğu ve keşke beni çözse de ellerimi tekrar hissedebilsem.

Tam bağları gevşetmesini isteyecekken hafif bir ses duyuyorum. İlk başta ne olduğundan emin değilim ama yaklaştıkça anlıyorum. Bu bir helikopter.

Çıldırmağa başladığında bakışlarım Nick'e yöneliyor. Nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor, sonra telefonunu çıkartıyor. Sanırım Shea'yı aramaya çalışıyor ama cevap yok.

Onun bariz hayal kırıklığı karşısında damarlarımdan rahatlama akıyor. Benim için geliyorlar. Liam benim için geliyor. Tanrı'ya şükür. Ama ben daha fazla heyecanlanamadan Nick'in yüz hatlarında bir şeylerin değiştiğini görüyorum. Daha önce ben de görmüştüm. Takıntılı hayranlarımdan bazılarının bakışı, benim çok fazla gördüğüm bir bakış. Nick çaresiz ve çaresiz insanlar aptalca şeyler yapar.

Saniyeler içinde beni kabaca yukarı kaldırdı. Eğilip bir akı açıyor ve ayak bileklerimdeki bağları kesiyor. "Yr," diyor.

"Nick-"

"Yr evlat. Bir daha sormayacağım."

Bacaklarıma kan hücum ederken tkezliyorum ama ilerlemeyi başarıyorum. Garajın önüne geldiğimizde kapılar kapalı, ama n tarafında cam olan bir n kapı var. Tanıdık kırmızı ve mavi ışıkların yanıp söndüğünü görüyorum, ardından araba kapılarının kapanma sesi geliyor. O zaman kendimi güvende hissetmeliydim ama Nick'in hareketlerine ve vücut diline bakılırsa beni savaşmadan teslim edeceğini sanmıyorum. Kaybedecek bir şeyi yok.

"Nick," diye yalvardım usulca. "Bir şeyler yapabiliriz."

"Ben aptal değilim, evlat. Bunun nasıl biteceğini biliyorum."

"Oradan çıkmama izin verirseniz suç duyurusunda bulunmayacağım. Zarar görmeden gidebilirsin."

"Benim bir aptal olduğumu düşünebilirsiniz ama buna inanmayacağım."

"NICK SQUIRES, ELLERİNİZİ KALDIRIP DIşARI ÇIKIN"

Dışarıdan yüksek bir ses geliyor.

"Dediklerini yap, Nick. Lütfen."

Beni dinlemiyor. Onun yerine bir eliyle beni kapıya doğru itiyor, diğer eliyle de tüfeğini kuruyor. Midem düğümleniyor. Beni öldürmeyi mi planlıyor? Bu neye yarayacak?

"Bana zarar vermeyeceğini söylemiştin," diye yalvarıyorum.

Nick çenesini sıkıyor ama gözlerimle buluşmayı reddediyor. Kapıya ulaştığımızda kapıyı kırarak açtı. Hareket sesleri duyuyorum, sonra tekrar o yüksek ses, "ELLERİNİZİ KALDIRIP DIŞARI ÇIKIN. SANA ZARAR VERMEK İSTEMİYORUZ."

Nick kafasını dışarı uzatırken mekanik bir şekilde gülüyor. "Beş milyonumu ve buradan canlı çıkmak istiyorum. Ama bu olmayacak!" Nick geri seslenir.

Memur tekrar "ELLERİNİZİ KALDIRIP DIŞARI ÇIKIN" diye bağırır.

"Lütfen Nick. Sadece dediklerini yap. Tedavi olmana yardım edeceğim. İhtiyacım var. Ne de olsa biz bir aileyiz."

Başını bir anlığına bana çeviriyor. "Aile," diye başını sallıyor. "Asla aile olamayacağız." Ben daha fazla bir şey söyleyemeden Nick kapıyı iterek açtı ve beni önüne itti. Ellerim kopacakmış gibi oluyor ve sarsıntının etkisiyle acı dolu bir çığlık atıyorum. Eğer ellerime bir şey olursa... Onlar benim bir parçam, benim müziğim. Tanrım, buraya nasıl geldim? Bu adam nasıl benim babam oluyor? Polis arabalarının parlak farları bana çarptığında gözyaşlarım gözlerimde birikiyor.

Polis Nick'e "Rehineyi bırak ve silahını yere bırak!" der, artık megafonunu kullanmamaktadır.

Gözlerim karanlığa alıştığında, hemen Liam'ın gözlerini buluyorum. Yüzü duygusallıktan gergin ama gözlerindeki rahatlamayı görebiliyorum. Aynı zamanda çok kızgın. Silahını Nick'e doğrultmuş, hazır bekliyordu. Yardım edemiyorum.

ama ona gülümsüyorum. Gideli çok uzun zaman olmamasına rağmen onu görmek gerçeküstü bir his.

Nick beni kendine daha sıkı sarıyor, sonra silahı şakağıma dayıyor. Kalbim küt küt atıyor ve gözlerim kapanıyor. Böyle mi bitecek? Gözlerimi tekrar açtığımda Liam bana bakıyor. Elimde değil ama bunun onu son görüşüm olması ihtimaline karşı, ona haber vermeliyim.

Seni seviyorum; sessizce konuşuyorum. *Seni seviyorum.* Çenesinin kasıldığını, yüz hatlarının sıkıntılı olduğunu görüyorum. Bir süre sonra başını sallıyor ve bunun hissetmediği için değil, şu anda söylemek istemediği için olduğunu biliyorum.

Nick beni kavrayıp silahı kafatasıma daha da bastırırken yanağımdan bir damla yaş süzülüyor. "Şimdi uzaklaş ve kimse zarar görmesin!" Nick bağılıyor. Ama kendi sözlerine inanmadığını biliyorum. Titrediğini hissedebiliyorum.

"Nick," diyebildim. "Lütfen silahını indir."

Bir saniyeden daha kısa bir süre bana baktı ama bu, birinin silahını ateşlemesi için yeterli bir süreydi. Gürültüyle boğuk bir ses çıkarıyorum, beynim nereden geldiğini bir türlü toparlayamıyor. Acı hissetmediğimde, gözlerim Liam'inkileri buluyor. Silahından hafifçe duman çıkıyor, bakışları düz. Bana doğru ilerlemeye başladığında Nick'in yerde olduğunu fark ediyorum.

Dizlerim betona çarpmadan hemen önce etrafımda daha fazla bağıris çağırış oluyor. Nick beni tutmadan kendimi dik tutamıyorum.

Bir an içinde Liam önümde diz çöküyor ama uzaktan gelen ambulans sesi Nick'e doğru bakmama neden oluyor. Görmek zor ama yüzünü bir anlığına görebiliyorum. Bana bakıyor ve bir an için öldüğünü düşünüyorum. Ama birkaç uzun saniye sonra göz kırpmıyor. Kalbim hızla atıyor ve göğsümdeki sıkışma hissini dışarı atıyorum. Nick burada yanlış yapmıştı ve bana gerçekten zarar verip vermeyeceğinden emin değildim ama ölmesini istemiyordum.

Liam'ın elleri yüzüme gidiyor. "Birdie, iyi misin?"

Gözlerimin içine bakarken kahverengi gözleri sıcacık.

"Yaralı değilim," demeyi başarıyorum, bileklerimi bağlarıma doğru çekerek. "Bırak seni çözeyim," diyor, sesinde yoğun bir duygu var.

Beni nazıkçe öne doğru itiyor ve başımı omzuna yaslıyor. Onun kokusunu içime çekiyorum: sedir, misk ve çam. Bağları çözüyor ama yine de ağzımdan kaçan tıslamaya engel olamıyorum. Kan parmaklarıma geri hücum ettiğinde sanki binlerce iğne batıyormuş gibi hissediyorum. Kollarım iki yanıma düşüyor ve başım zonkluyor.

Liam beni kendine çekmek için sağlam kolunu kullanıyor ve çenesini başımın üstüne koyuyor.

"Artık güvendesin bebeğim," diye mırıldanıyor saçlarıma karşı. "Sana sahibim." Yüksek sesle hıçkırıyorum ve o bana daha sıkı sarılıyor.

"Güvendesin," diye tekrar fısıldıyor. "Güvendesin."

Otuz Beş

Liam

Olaydan bu yana kırk sekiz saat geçti.

Nick Squires sol kalçasından aldığı kurşun yarası nedeniyle tedavi görüyor ancak tamamen iyileşmesi bekleniyor. O zamandan beri kolon kanserinden muzdarip olduğunu öğrendim. Ancak Birdie'nin aksine, onu dehşete düşüren ve silah zoruyla alıkoyan adam için kalbimde kötü bir his bulamıyorum. Güvenlik görevlisi olarak tuttuğu iki adamla birlikte kefaletle serbest bırakılması reddedilen ve şu anda yerel bir karakolda bulunan Shea için de üzülüyorum.

Birdie inliyor ve ben gözlerimi onun uyuyan haline çeviriyorum. Saat sabahın sekizini biraz geçiyor ve güneşin ilk ışıkları tenini parlatıyor ve saçlarını altın gibi gösteriyor. O gece neler olabileceğini düşündüğümde kalbim göğsümde sıkışıyor. Onu neredeyse sonsuza dek kaybediyordum.

Öz babasının kafasına silah dayamasını izlerken, o görüntüyü aklımdan silbileceğimi hiç sanmıyorum. Gözlerimi her kapattığımda onu görüyorum ve bu yüzden uykularım berbat oluyor. Görünüşe göre hayatım

önemsediğim kişilerin tehdit edildiği ya da daha kötüsü olduğu korkunç sahnelerle boğuşmak anlamına geliyordu.

Morarmış bileklerini her gördüğümde midemin bulanması da yardımcı olmuyor. Sinir hasarı yok, sadece biraz ağrıyacak. Doktor piyano çalmasının etkileneceğine inanmak için bir neden olmadığını söyledi. Bunu söylediğinde yüzündeki rahatlamayı hatırladıkça gözlerim yanıyor.

En kötüsü de benim hatalarım, ilişkimize onun güvenliğinden daha fazla öncelik vermem, işte bu yüzden geçen gün olanlar oldu. Sosyal medyada keşfettiğim bilgi üzerine daha hızlı hareket etseydim, Nick ve Shea'nın önüne geçebilirdim. Hastanede Birdie'ye bundan bahsettiğimde hemen geçiştirdi. Ona neden hemen söylemediğimi anladığını söyledi. Ama onun güvencesine rağmen kendimi hâlâ suçlu hissediyorum.

Birdie hafifçe gülümsüyor ve küçük bir ses daha çıkarıyor - acaba rüyasında ne görüyor? Hastaneden döndükten sonraki ilk gece, kâbuslar içinde dönüp dururken bütün gece ona sarıldım. Olanlar hakkında neredeyse hiç konuşmuyor. Eninde sonunda bu konuda konuşması gerekecek ama şu anda neden konuşamadığını anlıyorum. Olanları çoktan polise anlattı, sonra da Gia, Eric ve gruba. Suçlunun Shea ve üvey kardeşi olması onları şok etti. Bence hepsi parçaları birleştiremedikleri için kendilerini suçladılar.

Eric ve plak şirketi turun geri kalanını iptal etmek isteyip istemediğini sordular ve bir an için Birdie'nin bunu düşünüp düşünmeyeceğini merak ettim. Daha iyi bilmeliydim. Sonraki birkaç durağı ertelemeyi, ardından Ben ve Wren'in bizimle buluşacağı Louisiana'ya dönmeyi istedi. Eric ona daha fazla zaman tanımaya çalıştı ama o iyi olacağına ısrar etti. Olmasa bile Birdie'nin yine de devam edeceğini ve onlara müthiş bir gösteri sunacağını biliyordum. O böyle biri.

Ellerimi dağınık saçlarımın arasında gezdiriyorum. Olaydan bu yana duygusal bir karmaşa içindeyim. Sadece olanlardan değil, bundan sonra ne yapacağımdan da. Birdie beni sevdiğini söylediği andan itibaren, kendi babasının onu öldürebileceği gerçeğini kabul ettiğini biliyordum. Bu dünyadan ayrılabilir ve bunu sorun etmeyebilirdi. Bu beni çok kızdırdı. Sadece bu kadere boyun eğmiş olması değil, onu bu duruma benim sokmuş olmam da. Maria'yı yüzüstü bıraktığım gibi onu da yüzüstü bırakmıştım.

Son kırk sekiz saat boyunca Birdie'ye duyduğum sevgiyi kabullenmeye çalıştım. Karşılık vermek istedim ama aynı zamanda veremedim. Onu gerçekten seviyorum. Onu çok fazla seviyorum ve sorun da bu. Maria'yı kaybetmek hayatımı değiştirdi ama Birdie'yi kaybetmek, ben onun hayatını daha fazla mahvetmesem daha iyi olacak. Birbirimiz için ne olursak olalım, onun hayatı daha önemli. Onu hayal kırıklığına uğratmayacak biriyle birlikte olmayı hak ediyor. Aşklarının beni kör ettiği gibi onları da kör etmesine izin vermeyecek biriyle. Buraya bir iş yapmaya geldim ve o işte başarısız oldum.

Gözlerimi sevdiğim güzel kadından ayırıp önümdeki bavullara dikiyorum. Cesaretimi kaybetmeden önce gitmeliyim. Ama veda etmeden gitmeyeceğim. Pisliğin teki olabilirim ama ona nedenini söylemeden gidersem kalpsiz bir pislik olurum. Bunu ona yapamam.

"Liam..." Birdie'nin uykulu sesi mırıldanıyor. "Uyumaya devam et," diyorum sessizce.

"Düşündüğünü buradan duyabiliyorum. Yatağa geri dön. Daha erken." Gözlerini hafifçe aralıyor ama hareket etmediğimi fark edince kaskatı kesiliyor. "Ne oldu Liam?" Sonra oturuyor, giydiği dar gömlek hareket ettikçe esniyor.

Ağzım kuruyor ve yapmak üzere olduğum şey için kendimden nefret ediyorum. İyi bir gece uykusundan sonra uyandığında bunu yapmayı planlamıştım ama

Yanında olmadığım zaman uyanacağını biliyordum. Bir an duraksadım ama söylemenin daha iyi olacağına karar verdim. Ona gideceğimi söylemek için asla iyi bir zaman olmayacak.

"Konuşmamız gerek."

Çantalarımı alıyor ve çenesinin gerildiğini görüyorum. Artık uyanık, ela gözleri acı dolu. "Gidiyorsun." Bu bir ifade, soru değil. Sanki gideceğimi biliyormuş gibi söylüyor. Bu kalbimi daha da burkuyor.

"Yapmak zorundayım."

Birdie titreyerek nefes alır ve yataktan kalkmak için hareket eder. Pantolon giymemişti ve beyaz gömleği neredeyse transparan görünüyordu. Gözlerine odaklanıyorum, onu ne kadar çok istediğime yenik düşmeme izin vermiyorum. Sadece vücudunu değil, aklını, kalbini, ruhunu da. En kötüsü de, bana her şeyini seve seve vereceğini biliyor olmam. Her şeyi yapar ve beni de aynısını yapmaya ikna ederdi. Ama ben yapamam. Bunu ona yapamam.

Birdie kollarını göğsünde kavuşturmuş, sert bir duruş sergiliyor. "Hiçbir şey söylemeden çekip gidecektin."

Onunla buluşmak için ayağa kalkarken başımı sallıyorum. "Hayır, tabii ki değil."

Omuzları hafifçe gevşiyor ama öfkesi yerini şaşkınlığa bırakıyor. "Anlamıyorum... Kendini geri çektiğini biliyordum ama bunu atlatabileceğimizi düşünmüştüm. "Lanet olsun, Liam. Ne halt düşünüyorsun?" diye ağlıyor, sesi üzüntüyle kalınlaşıyor. "Senin için bundan daha fazlasını ifade ettiğimi sanıyordum."

Ellerim ona dokunmak için kaşınıyor ama bir mucize eseri onları yanlarımda tutuyorum.

Güçlü kalmalıyım. "Öyle. Daha fazlasını ifade ediyorsun."

Birdie bir adım öne çıkıyor, gözleri akmamış yaşlarla parlıyor. "O zaman neden gidiyorsun?" Sözlerinde öfke var ve ben onu suçlayamıyorum bile.

"Seni hayal kırıklığına uğrattım. Seni tekrar tehlikeye atamam. Daha iyisini hak ediyorsun, çok daha iyisini."

Başını şiddetle sallıyor, gözleri artık sert. "Bu yüzden mi bu kadar sessizsin? Bu yüzden mi bana dokunmuyorsun? Beni yüzüstü bırakmadın, Liam. Başarısız olmadın!" Ağlıyor. Bu kez bana dokunuyor, elleri yanaklarımda titriyor. "Benimle konuşabilirsin, Liam. Lütfen, ben-"

"Birdie, seni kaybedemem. Ve burada kalarak seni tehlikeye atıyorum." Parmakları yanaklarımı kavradı. "Saçma sapan konuşuyorsun Liam! Ne kadar aptalca konuştuğunun farkında mısın? Sen beni kurtardın. Beni tehlikeden kurtardın. Ve şimdi tehdit ortadan kalktı. Ve eğer gidersen, beni kaybedersin. Eğer kalırsan.

Bana sahipsin Liam. Bana sahipsin!"

Bir elimi titreyen elinin üzerine koyuyorum. "Bunların hepsi benim hatam. Seni tekrar tehlikeye atabilecek bir şey yapma riskini göze alamam. Yerime geçecek ve senin güvende olduğundan emin olacak biri var."

Boğazından kırık bir hıçkırık kaçıyor. "Beni güvende tutuyorsun, Liam. Sen! Başka birini istemiyorum."

"Özür dilerim," diyorum, çünkü gerçekten özür dilerim. Ona yaşattığım kalp kırıklığı için, verdiğim zarar için özür dilerim. Bu şekilde ayrıldığım için de üzgünüm ama pes etmeden önce bunu şimdi yapmalıyım. Bu onun iyiliği için. Öyle olduğunu biliyorum.

Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanıyor ve gitme zamanının geldiğini anlıyorum.

"Bunu yapmak zorunda değilsin Liam. Birbirimizi daha yeni bulduk ve seni seviyorum," diye yumuşak bir şekilde hıçkırıyor.

Boğazımda bir yumru oluşuyor. "I-" Tanrım, bunu söylemeyi çok istiyorum ama yapamam, şimdi olmaz. Onun yerine "Özür dilerim," diyorum.

Ellerini hızla indiriyor ve büyük bir adım geri atıyor. Sevdığım kadının yerini gözlerimin önünde soğuk birinin almasını izliyorum. "Çık dışarı,

Liam."

"Birdie..." Ama kelimeler dudaklarımda ölüyor.

"Defol Liam. Kendini gayet iyi ifade ettin. İyi bir hayatın olsun."

Elimi uzatıp onu rahatlatmak istiyorum ama daha iyisini biliyorum. Yatağımı yaptım, şimdi içinde yatmalıyım. Çantalarımı alıp yatak odasından çıkıyorum, kalbim kulaklarımda güm güm atıyor. Birdie beni takip etmiyor ama keşke etseydi diye düşünmeden edemiyorum. Keşke bana daha çok yalvarsaydı, tokat atsaydı ya da ben yıkılana kadar bensiz olmaya ne kadar dayanamadığını söyleseydi. Ama benim istediğim bu. En iyisi bu. Değil mi?

Otelin koridorunda yürürken, hayatımın en kötü hatasını yapmışım gibi hissetmekten kendimi alamıyorum.

Otuz Altı

Birdie

Perdeler açılıyor ve parlak güneş yüzüme vuruyor. Dudaklarımdan bir protesto sesi çıkarken irkiliyorum. "Sen kötüsün, bunu biliyor musun?"

Wren görüş alanımda duruyor, elleri kalçalarında. "Buraya hüznünüzü gidermeye yardım etmeye geldim, vampirlik faaliyetlerinizi desteklemeye değil."

Homurdanıyorum. "Sadece biraz uyumaya çalışıyorum."

Gözlerini deviriyor, "Kevin bana Nashville'den beri bütün gün karanlıkta uyuduğunu söyledi."

Öfkelendim. "*Bütün* gün değil." Ki bu doğru. Yataktan prova için çıktım ve tost ve kahveden oluşan küçük öğünler yedim. Midem hâlâ başka bir şeyi kaldıramıyor.

"Hadi ama. Kalk, duş al. Birazdan provan var ve sonra biraz şımartılmak için spaya gideceğiz."

Kaşım kalktı. "Günümüzü sen mi planladın?"

"Ben burada olmayınca beni meşgul etmek zorundasın. Gia senin programını temizlediğini söyledi, yani prova dışında tamamen benimsin, çılgın sürtük!"

Wren'in neşesine gülümsemekten kendimi alamıyorum. Beni görmek için yapacağı seyahati iptal etmesini söylemiş olmama rağmen gelmesine sevindim. Ama Ben'le vakit geçirme fırsatını kaçırdığı için içimi bir hüznü kaplıyor. Liam hakkında konuşmamak için de mücadele ettiğini söyleyebilirim. Şimdiye kadar ağzından kaçırdığı tek şey Ben'in onunla birlikte olmak için New York'ta kaldığını söylemek oldu. Ben de buna sevindim. Sadece başka bir şey bilmek istemiyorum.

"Bana sadece işin içinde kahve ve sonunda pizza olduğunu söyle."

Dilini şaklatıyor. "Duh. Şimdi depresif kıçını hazırla. Geç kalmak istemiyorum."

"Peki," diye iç geçiriyorum ve yorganı çekip yataktan çıkıyorum. Ayaklarım serin ahşap zemine değdiğinde ellerimi dizlerimin üzerine koyuyorum. Bileklerimdeki izler neredeyse solmuş. Bu gece gösteri için onlara biraz makyaj yapmam gerekecek ama en azından iyi hissettiriyorlar.

Son sekiz gün cehennem gibiydi. Sadece polisle konuşmaya devam etmek ve sadece bir babam değil, aynı zamanda bir üvey kız kardeşim olduğunu öğrenmenin sonuçlarıyla uğraşmak zorunda değilim, kalbim Liam için de acıyor. Kendimi bir kez daha on altı yaşındaki halim gibi hissediyorum -kayıp, kafası karışık, reddedilmiş- bu sefer hissetmediğim tek şey yalnızlık.

Grubum sürekli etrafımda. Her şeyi olağan karşılıyorlar ve olanları büyütüyorlar. Artık günlük rutinim prova yapmak, odama gitmek, kötü filmler izlemek ve ağlamaktan oluşuyor. Bazen Gia da bana katılıyor ama ne olduğu ya da Liam'ın neden gittiği hakkında benimle konuşmaya çalışmıyor. Elbette annem aramaya devam ediyor ama hazır olduğumda onunla konuşacağımı söyledim. Şu anda kaldırabileceğim çok fazla şey var ve ailesini benden neden sakladığına dair bahanelerini dinlemek bunlardan biri değil.

Wren elini omzuma koyuyor, yeşil gözleri endişe dolu. "İyi misin, B?"

Öne doğru taşmakla tehdit eden hüznü göz kırparak uzaklaştırıyorum. "Evet. Ben iyiyim." Her ne kadar iyi olmasam da. Eninde sonunda terapistimle konuşacağım ve Nashville'de olanlarla başa çıkacağım, ama şu anda sadece en iyi arkadaşım ile takılmak ve şovuma hazırlanmak istiyorum. Hayranlarım iyi bir gösteriyi hak ediyor ve ben de dünyaya Birdie Wilder'ın kırılmayacağını kanıtlamak istiyorum. Ne bir sapık, ne bir aile dramı, ne de bir erkek tarafından.

Yataktan kalktıktan sonra Wren'e sarılıyorum. "Buraya geldiğin için teşekkür ederim. Geldiğine sevindim." Vücudu benimkine karşı gevşiyor. Onun rahatlığı ve tanıdıklığı bana evimdeymişim gibi geliyor. Geri çekildiğimde, sanırım bir haftadan uzun bir süredir yüzümde ilk kez gerçek bir gülümseme vardı.

O da gülümsüyor, bakışları sıcak. "Her zaman, B. Her zaman."

Neyse ki provalar iyi gidiyor ve bu akşamki gösterinin harika olacağından eminim. Hatta belki de en iyilerimizden biri olacak. Koşullar göz önüne alındığında, bu bir mucize.

Elimdeki mimozadan bir yudum aldıktan sonra jakuzi fışkiyeleri omuzlarımı yoğururken başımı arkaya yaslıyorum. Wren ve ben az önce masaj ve yüz bakımı yaptık. Uzun zamandır ilk kez kendimi gevşemiş ve rahatlamış hissediyorum. Olan biten her şeye rağmen, şu anda dışarıda bir takipçim olmadığını bilmek güzel. En azından umarım yoktur.

"Keşke bunu her gün yapabilsem," diye iç geçiriyor Wren mutlulukla. "Erken emekli olursam çiçekçi dükkânı bensiz ayakta kalır mı dersiniz?"

Kıkırdıyorum. "Muhtemelen hayır."

"Haklısın. Yapabiliyorken tadını çıkaracağım. Bunu sık sık yapıyor musun?"

Florida'da geçirdiğim son spa gününü düşünüyorum. Liam ve ben saunada bir an geçirmiştik. Gülümsemem bozuldu ve Wren bunu fark etti.

"Özür dilerim, bu soruyla seni üzmememiştim."

Gözlerim onunkilerle buluştu. "Bu senin hatan değil. Spa'ya en son gittiğimde Liam'la sanırım o zaman bir tür ateşkes yapmıştık."

Wren mimozasını bırakıp bana yaklaşıyor. "Onun hakkında konuşmak ister misin? Hassas bir konu olduğunu biliyorum ama..."

"Ayrıntıları mı istiyorsun?" diye sırtarak sözünü bitiriyorum.

"Yani, ben senin en iyi kız arkadaşınım ve Liam'la aranızda bir şey olduğunu bile bilmiyordum... Şey, bilirsin işte."

"Bir şey biliyor musun?" Gerçekten merak ederek sordum.

"Çok fazla değil. Ve lütfen bir şey söylediği için Ben'e kızma.

Liam için endişeleniyordu ve tavsiyeye ihtiyacı vardı."

Nefes veriyorum. "Merak etme. Kızgın değilim. Burada hepimiz arkadaşız. Liam kalbimi kırmış olsa bile, konuşabileceği biri olduğu için mutluyum. Özellikle de Ben gibi biriyle."

"Belki bu konuda konuşmanın bir faydası olur, Birdie. Bunu bildiğini biliyorum ama senin için endişeleniyorum."

Sesli bir şekilde iç çekiyorum ve içkimden uzun bir yudum alıyorum. Neyse ki şampanya tarafı daha ağır basıyor. "Öyle olduğunu biliyorum. Sadece düşünmek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Her şey çok hızlı oldu."

"Ne yaptı?"

"Liam ve ben..." Çılgınca bir hareket yapıyorum, "...her şey."

Wren anlamış gibi başını sallar. "Pek bir şey bilmiyorum ama Liam'ın kendini bok gibi hissettiğini biliyorum."

Homurdanıyorum. "Öyle olmalı."

"Anlat bana, Birdie. Seninle eski günlerdeki gibi yemek yemek istiyorum." Şampanya kadehinin kenarına neredeyse muzipçe vuruyor. "Bu seni daha iyi hissettirecektir."

Bir kahkaha attım. "Ben'le aranızda neler olup bittiğini konuşabilirsek tabii."

Dramatik bir şekilde inliyor. "Yapmak zorunda mıyım?"

"Anlaşma bu. Benim erkek dramama karşılık senin erkek dramın." Bir an düşündü, sonra elini uzattı. "Anlaştık."

El sıkışıyoruz ve bir içki daha içtikten sonra Liam'la olan hikâyeme başlıyorum. Wren konuştuğum her saniyeyi pür dikkat dinliyor. Kaçırılma olayına geldiğimde, midem düğümleniyor. Ama o her şeyi duyuyor ve hatta elimi tutuyor. Beni tanıyan biriyle, onunla konuşmak çok iyi hissettiriyor.

Tarafından

bitirdiğimde bu anlaşmayı yaptığımıza memnun olacağım. "Tanrım, B. Ne sikim ama!!!"

Liam'ın kaldığı sabah hikayeyi yeni bitirdim.

"Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, Liam bunlardan herhangi birini Ben'e anlatırsa, Ben onu fena benzetir. Sen onun için bir kız kardeş gibisin ve seni sonuna kadar koruyacaktır."

Kalbim sıkışıyor. "Bu benim için çok şey ifade ediyor. Ama bilmiyorum, acı verse de sanırım bunu neden yaptığını anlıyorum."

Wren bana bir kaşını kaldırdı. "Bunu söylemen çok olgunca."

İçimden bir kahkaha yükseliyor. "Beni yanlış anlama, hâlâ kırgınım. Gerçekten incindim. Uyandığımda ve bavullarını gördüğümde... Sanırım daha önce biliyordum.

m¼cadele ettiğini ¼đrendim. Kaçırılmadan hemen ¼nce bana ge¼irdiđi kazayı anlattı."

Wren'in omuzları dikleşir. "O konuda... sana söylemediğim i¼in ¼zg¼n¼m. İstedim, yemin ederim. Ama Ben seni bu işin dışında bırakmamızın daha iyi olacağını d¼ř¼nd¼. Avrupa turnesindeydiniz ve bir alb¼m ¼zerinde ¼alıřıyordunuz. Ve-"

S¼z¼n¼ kestim. "Sorun yok Wren. Kızgın değilim, sadece bazen ge¼miřin farklı olmasını diliyorum, anlıyor musun?"

Sıkı bir nefes alıyor. "Biliyorum. Ben de, ama ¼yle değil. Tek yapabileceğimiz ilerlemek ve sana karşı d¼r¼st olabilir miyim, B?"

"Yapabileceğini biliyorsun," diyorum ona ciddiyetle. "Sen benim en iyi arkadaşımsın. Daha azını beklemezdim."

"Liam yaptığı şey y¼z¼nden bir pislik, ama bence sen de onun korkuyla hareket ettiğini biliyorsun. Bunu yapamayacağını da biliyorum ama kazadan sonra onu g¼rmedin. Tamamen farklı biriydi. Onu hi¼ bu kadar i¼ine kapanık ve korkmuş g¼rmemiřtim. Ben bir s¼re alkol sorunu olduğunu d¼ř¼nd¼ ama Liam'a bunu sorduğunda hemen alkol¼ bıraktı. Sonra Nashville'e gitti ve sonunda kendini topladı ama ondan sonra asla eskisi gibi olmadı.

"Kaza onda bir şeyleri sonsuza dek değiştirdi. Sizi o durumda g¼rmenin onun i¼in nasıl bir şey olduğunu, hangi anıları geri getirdiğini ancak hayal edebilirim. Liam değer verdiği birini sebepsiz yere terk etmez ve bence bu onun i¼in en iyisi."

T¼m s¼zlerini dikkatle dinliyorum. Bir yanım tamamen anlıyor, ama reddedilen diğer yanım anlamıyor.

"Yani, beni terk etme kararında haklı olduğunu mu d¼ř¼n¼yorsun? Ona onu sevdiğimi söyledim, Wren! O ise arkasına bakmadan ¼ekip gitti."

Elimi sıktı. "Tek bildiğim çok korktuğu. Hiç istikrarlı bir ilişkisi olmadı Birdie, ailesiyle bile. Sen onun sahip olduğu en yakın şeysin. Sonra onun gözetiminde neredeyse ölüyordun. Bu konuda çok üzgün ve duygularıyla nasıl başa çıkacağını bilmiyor. Seni sevmekle nasıl başa çıkacağını bilmiyor."

Karnıma yumruk yemiş gibi hissediyorum. O haklı. Haklı olduğunu biliyorum. Ama yine de içimde onu bu kadar kolay affetmek istemeyen bir parça var. Beni on yıl önce bir kez incitmişti ve ikinci kez daha çok incitti, özellikle de bu sefer birlikte olduğumuz için. Kalbim onun için acıyor ama aynı zamanda onu tokatlamak istiyorum.

"İlişkiler kolay değildir, B. Asla kolay değildir. Ama Liam'la aranızdaki şeye inanıyorsan, onu gerçekten seviyorsan, ona biraz zaman tanı. Bence söylediği ve yaptığı şey aptalca ve sanırım Ben de onun bunu fark etmesini sağlamaya çalışıyor. Ama ikinizin sahip olduğu şey gerçekten özelmış gibi geliyor. Hayatının aşkını 15 yaşında bulduğunu söyleyebilecek çok fazla insan yoktur. Ve yoldaki tüm bu tümsekler? Onlarla nasıl başa çıkacağınızı bulursunuz. Bu kadar uzun zaman sonra birbirinizin hayatına tekrar girmenizin bir nedeni var."

Hayatımın aşkı. Liam gerçekten bu mu? Daha önce hiçbir insan için böyle hissetmediğime eminim.

"Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Biliyorum. Bunu duymanın zor olduğunu ve incindiğini biliyorum ama kendine biraz zaman tanı ve neler olacağını gör. Bence bir gün yollarınız tekrar kesişecek; ikiniz de hazır olduğunuzda."

Ona sırtıyorum. "Ne zamandan beri kelimelerle aran bu kadar iyi?"

Kıkırdıyor. "İyi olduğum tek şey çiçek aranjmanları değil."

Ben de onunla birlikte gülüyorum. "Yine de söylediğin bir şey hakkında söyleyeceklerim var."

"Neymiş o?"

"On beş yaşında hayatının aşkını bulmakla ilgili bir şey - bunun nadir olduğunu biliyorsun," diye takılıyorum.

Yanakları kızarır. "Evet, evet. Nereye varmak istediğini anlıyorum. Şimdi de kendi tavsiyelerimi dinlemem gerektiğini söyleyeceksiniz."

"Konuşmayı kesinlikle biliyorsun Wren dostum, ama y ü r ü m e y i de biliyor musun?"

Omzumu itiyor. "Ben'le aramızdaki şeyler karmaşık." "Ve dediğin gibi, ilişkiler kolay değildir."

Wren iç geçirir. "Hayır, hayır değiller."

"Onunla birlikte olmanı engelleyen ne?"

"Çoğunlukla mesafe," diye iç geçiriyor. "O spor salonundan ayrılamıyor, ben de dükkânımdan ayrılamıyorum. Parker'da bir yer açmak istediğini söyledi ama henüz parası yok. New York'taki kirası çok pahalı. Destekleyici olmaya çalışıyorum ve onu beklemek istiyorum ama bu zorlaşıyor, B. Gerçekten zorlaşıyor. Evlenmek ve bir aile kurmak istiyorum."

Ben'le yatırımcı olmak hakkında konuştuğumuz anı yeniden hafızama giriyor. Mali danışmanlarımin bu konuyu incelemesi için zihnime bir not düşünüyorum. En iyi iki arkadaşımın birlikte olmasına yardım edebileceksem, ederim. Özellikle de Wren için.

Bu sefer onun elini sıkıyorum. "Her şey yoluna girecek, Wren. Sen ve Ben birbiriniz için yaratılmışsınız. Ve sadece isimleriniz kafiyeli olduğu için değil." Şaka yapıyorum.

"Ha-ha." Sesinden alaycılık akıyor. "Tam bir çift olduk, değil mi?" diye aramızda işaret ediyor.

İçkimi bir yudumda bitiriyorum. "Öyleyiz, dostum. Öyleyiz."

Otuz Yedi

Liam

Nick'in yüzü olduğunu hayal ederek önümdeki yumruk torbasına art arda hızlıca vurdum.

"Vay canına. İyi ki o adam ben değilim."

Ben yanıma gelirken sesi neğe doluydu.

"İstersen seni bir dövüő ringine sokabilirim, biraz para kazanabilirsin."

Ona bir bakış attım.

"Ne?" dedi, "Birini tanıyorum." "Elbette tanıyorsun."

"Her neyse, Wren şehirde. Belki çmz bir bira içmeye gideriz diye düşündüm."

İsmi ilgimi çekti. Onun hakkında konuştuğunu en son Louisiana'ya Birdie'yi ziyarete gittiğinde duymuőtım. Birdie'nin gülümsemesini, yumuşak, kıvrımlı vücudunu ve altın sarısı saçlarını düşünmek bile kanımın aynı anda hem ısınmasına hem de soğumasına neden oluyor. Her gün onu düşünmemek için savaşıyorum.

Sefil bir şekilde kaybediyorum. Ben de bunu biliyor. Sürekli kendimi aşmamı istiyor ama anlamıyor. Kimse anlamıyor.

"Onun burada ne işi var?" diye soruyorum. Ben başının arkasını kaşıyor ve midemin bulandığını hissediyorum. "Birdie de mi burada?"

Başını sallıyor. "Grup yeni bir albüm kaydederken turneye bir süreliğine ara verildi. Sanırım bu hafta bir ödül töreni var. Wren'i de davet etti."

Kahretsin. Bunu tamamen unutmuşum. "Anlıyorum."

"Merak ediyorsan Birdie orada olmayacak. Onu yüz yüze görmekten çok korktuğunu biliyorum."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Kum torbasına geri dönüp Ben'in yüzüymüş gibi davranmamak için kendimi zor tutuyorum. "Eğer bir pislik olacaksan, hayır, gitmeyeceğim."

Ben iç geçirir. "Elimden gelenin en iyisini yapacağım. Wren seni gerçekten görmek istiyor, dostum."

"Birdie konusunda üstüme gelmeyeceğine söz verirsen giderim. Ama ben kararımı çoktan verdim. Beni bunu seninle tekrar yaşamak zorunda bırakma."

"Tamam, tamam. Wren'in tek kelime etmemesini sağlayacağım." "Ben daha çok senin geveze ağzın için endişeleniyorum."

Ben bir ağırlık alır ve onu kabaca kıvırmaya başlar. "Bu akşam dokuzda Foxfire'da ol," diyor.

Homurdanıyorum. Görünüşe göre kovuldum.

Ben uzaklaşırken, "Geveze çenemi kapalı tutacağım," diye kestirip atıyor Ben.

Arkamı dönmek yerine biraz stres atmak için kardiyo alanına gidiyorum.

Foxfire loş ışıklı ve bayat bira kokuyor.

Burası sadece yerel halkın bildiği şu duvardaki delik barlardan biri. Ben ve ben yıllardır buraya geliyoruz. New York'taki herhangi bir yerden daha çok evim gibi bulduğum bir yer. Tur öncesinden beri buraya gelmemiştim ve boğuk sesler ve hedeflerine vuran bیلardo ıstakalarının şapırtısı beni rahatlatıyor.

Son birkaç haftadır kendimi kötü kararlara boğmaktan uzak durmak için mücadele ettim, bu da barlardan uzak durmam anlamına geliyordu. Ancak bu kez depresif bir çukura düşmek yerine terapistimi aramak daha kolay geldi. Her gün spor yapmak ve Ben'in yanında olmak da yardımcı oldu. Taşaklarımı patlattığımda bile.

Hâlâ aklımın almadığı bir şey varsa o da basın. Her gün muhabirlerden "ses getirecek bir haber" için telefonlar alıyorum. Şöhretin küçük bir tadına baktıktan sonra, Birdie'nin tüm bunlarla nasıl başa çıktığını daha çok takdir ediyorum. Neden bir ilişkiden korktuğunu söylediğini anlıyorum. Bu benim başa çıkamayacağım bir şey değil ama aynı zamanda hoş da değil.

Arka kabinlere doğru ilerlerken gözlerim duvardaki televizyonlara takılıyor. Birdie'nin yüzünü gördüğümde kalbim bir an için duracak gibi oluyor. İlk fark ettiğim şey saçlarını tekrar siyaha boyamış olması. Önce afallıyorum, sonra tanıdığım genç kızın anılarıyla sarsılıyorum. Ekranın altındaki altyazıda kaçırılma olayından ve temsilcilerinin "Durumu iyi ve tamamen iyileşti" dediğinden bahsediliyor.

Sevindim, ama onun görüntüsü farklı bir hikâye anlatıyor. Gözleri üzgün ve vücudu kaskatı. Ekrandan uzanıp ona sarılmak, dudaklarını öpmek ve güvende olduğunu söylemek istiyorum. *Kahretsin*. Ben onun hayatında olmayabilirim ama o kesinlikle benim hayatımda.

Kaç kez onu arayıp hayatımdaki en iyi şeyden kaçtığım için ne kadar aptal olduğumu söylemek istedim, kaç kez iyi olduğundan emin olmak için neredeyse mesaj atacaktım... Sanırım ondan daha inatçıyım, ama bu konuda bir şey yapmak için kendimi ikna edemiyorum. Kendimi eninde sonunda üzüntüsünü atlatacağına ve hayatına devam edeceğine ikna ettim. Benden daha iyi birini bulacak. Daha az berbat ve işler zorlaştığında duygusal olarak daha ulaşılabilir birini.

"Liam!" Wren'in dostça sesi kalabalığın arasından sesleniyor. "Bu tarafa!"

Gözlerim onu köşedeki kabinde gülümserken buluyor. Kızıl saçları tepesinde toplanmış ve üzerinde parıldayan küçük siyah bir elbise var. Burası için biraz abartılı giyinmiş ama neşeli bir fener gibi parlıyor. Ona kocaman gülümsüyorum.

"Hey bayan!"

Ayağa fırlıyor ve bana kocaman sarılıyor. Bakışlarım Ben'i buluyor ve selamlamak için başını eğiyor.

Wren'in yanındaki boş yeri göstererek, "Sana bira getirdim," diyor.

"Teşekkürler." Spor salonundaki konuşmamız yüzünden hâlâ kızgın olduğunu görüyorum. I

Onu suçlayamam. Son zamanlarda iyi bir arkadaş olamadım ve Ben nazik olmaktan başka bir şey yapmadı. O böyle biri.

Onların karşısındaki kabinde yerimi alıyorum ve onlara katılma kararımın biraz pişmanlık duyarak küçük bir yudum alıyorum.

"Seni görmek güzel Liam," diye gülümsüyor Wren.

"Seni görmek de güzel. Uzun zaman oldu."

"Şu anda buradayım. Sadece birkaç günlüğüne, sonra geri dönmek zorundayım."

"Yolculuğun nasıl geçti?"

"İnanılmaz aslında. Birdie benim için özel bir uçak gönderdi. Çok çılgıncaydı!" diye gülüyor.

Midem bulanıyor. "O mu yaptı? Vay be."

Wren irkilir. "Özür dilerim, bana ondan bahsetmemem söylendi ve işte gidiyorum." Elimi salladım. "Sorun değil Wren, gerçekten."

Birkaç ağır duraksamadan sonra Ben koltuğunda kayar. "Bak dostum, seni buraya seninle bir şey paylaşmak için getirdik."

Ciddi ses tonuyla daha dik oturuyorum. Ben bana hoşlanmayacağım bir haber verecekmiş gibi görünüyor. Kafamın içinde alarm zilleri çalıyor. "Birdie iyi mi?"

Bu hem Ben'in hem de Wren'in sırtmasına neden olur. "Onu önemsemediğini sanıyordum," diyor.

Elimdeki bira bardağını kavriyorum. "Onu önemsemediğimi biliyorsun." Daha ileri gitmekten kendimi alıkoyuyorum. Ben kanarya yakalamış kedi gibi görünüyor, ama onu şımartmak yerine bilgi almak için araştırıyorum. "Nedir o zaman?"

Ben ve Wren birbirleriyle göz göze gelirler, sonra ikisi de mutlu bir şekilde gülümserler. "Parker'a döndüğünde Wren'le birlikte gideceğim."

Bu alır benim Tam Dikkat. "Sen ayrılmak Yeni York mu? I anlamıyorum."

"Orada bir spor salonu açıyorum. Birdie sessiz bir ortak olacak ve birkaç kişiyi daha yanına almayı başardı."

Kalbimin göğsümde çarptığını hissediyorum. "Ne zamandır bunun üzerinde çalışıyorsun?"

Omuz silkiyor. "Uzun sürmedi. Her şey çok hızlı oldu. Önümüzdeki hafta mekanlara bakacağım."

"Yani, taşıyor musun?"

Elini masanın üstünde Wren'inkinin üzerine koyuyor, yüzünde aptalca bir aşk ifadesi beliriyor. "Eninde sonunda. İşler zaman alacak ve elbette burada hâlâ bir yerim olacak. Bir menajer yetiştirmem ve işleri yoluna koymam gerekiyor ama bir noktada, evet. New York'tan ayrılacağım."

Şaşkına döndüm. "Vay canına, dostum. Bu çok büyük."

"Çok fazla olduğunu biliyorum ama sana söylemek istedim ve-" bakışları Wren'e geri döndü. "Göster ona tatlım."

Tatlım?

Ben daha yorum yapamadan Wren sol elini uzatarak dev bir elmas yüzük gösteriyor. Sanırım ağzım yere düşüyor çünkü ikisi de tepkime kıkırdıyor.

"Bu da ne, ahbap?!" Başka bir şey söyleyemeden haykırıyorum.

"O yüzük yıllardır bendeydi," diye duraksıyor Ben. "Bu gece doğru hissettirdi ve..."

Wren araya giriyor, "Son zamanlarda çok şey fark ettik ve bizi birlikte olmaktan alıkoyan tek şey mesafe. Rock yıldızı arkadaşımız bu konuda yardımcı oldu."

Göğsümde bir sızı hissediyorum. Birdie'nin benden önceki iki insan için yaptıkları onu daha da çok sevmeme neden oluyor. Son on yıldır Ben'in Wren'le olan ilişkisinde bir ileri bir geri gidişini izledim. Kızdığını, ağladığını, güldüğünü ve bunların arasındaki her şeyi gördüm. Sonunda birlikte olacaklarını biliyordum ama son zamanlarda bu konuda çok zorlandığını da biliyordum. *Hay sikeyim*. Berbat bir arkadaş oldum. Ben olmadığım için Birdie'nin yanlarında olmasına sevindim.

Ayağa kalkıyorum ve Wren'e sıkıca sarılarak sürpriz yapıyorum. "Tebrیکler, Wrennie.

İkiniz adına da çok mutluyum."

Gülüyor ama arkasındaki duyguyu duyabiliyorum. "Yine o isimle başlama."

Tekrar oturdum ve elimi Ben'e uzattım. Elimi güçlü bir şekilde kavradı. "Sonunda başardığına inanamıyorum. Seninle gurur duyuyorum, dostum."

Ben gülümsüyor ama beni dikkatle izliyor.

Elini geri çektiğinde "Üzgün değil misin?" dedi.

"Tabii ki hayır. İkinizin de bu işi çözmenizi bekliyordum." Beni dikkatle inceliyor. "Şimdi de öyle."

Başımı salladım. "Seni burada görememekten nefret ediyorum ama bir gün bunun olacağını biliyordum. Yine de içten içe hep buraya taşınmanı diledim, Wren."

Ben kolunu onun omuzlarına doluyor ve şakağına bir öpücük konduruyor. Ellerim aniden Birdie'yi tekrar kollarıma almak için kaşınıyor. Ağzım kuruyor ve ellerim soğuyor. Pişmanlık içime hücum ediyor ve içimi kaplayan hüzne engel olamıyorum. Kahretsin, berbat durumdayım.

Wren bir protesto sesi çıkarır. "Burada asla uzun süre yaşayamam. Parker'ın sakinliğini seviyorum. Burası benim için çok fazla."

Bir nefes verdim. "Olabilir."

Bir an sessizlik oldu ve sonra Wren elini benimkinin üzerine koydu. Onun zümrüt gözlerine bakıyorum. "Liam," diyor sessizce.

"Ne oldu?"

"Birdie'den bahsetmemizi istemediğini biliyorum, açıkçası bu konuda zaten başarısız oldum," diye kendi kendine gülüyor. "Ama bir şey söylemem gerek." Elimi sıktı. "Onu Louisiana'da ziyaret ettiğimde kalbi kırılmıştı."

"Wren-"

"Hayır Liam, lütfen konuşmama izin ver," sesi güçlüydü. "Birdie tam bir baş belası ve tanıdığım en güçlü insanlardan biri ama acı çekiyor. Ondan uzak durmanın onun iyiliği için olduğunu düşündüğünü biliyorum ama ikimiz de bunun tamamen saçmalık olduğunu biliyoruz."

Ben'in öksürdüğünü duyuyorum, Wren'in bana karşı bu kadar açık sözlü olmasını beklemiyordum.

Dürüst olmak gerekirse ben de biraz şaşırdım.

"Bencilce davranıyorsun Liam," diye devam ediyor. "Nashville'de ikinizin de yaşadıkları korkunç ama bu senin suçun değil. Hatalı olanlar kendilerine onun ailesi diyen o hasta insanlar. Onların yaptıkları yüzünden senin ve Birdie'nin mutluluğu zarar görmemeli.

"İkinizin birbirinizin etrafında dans edişinizi çok uzun süre izledim. Artık kendinizi toparlayıp onun peşinden gitme vaktiniz geldi. Sana daha fazla zaman vermek istedim ama bu süreçte kendini yok etmeni izleyemem. Bu sefer olmaz."

Sessizlik masayı dolduruyor ve ne diyeceğimi bilemiyorum. Bir parçam onun haklı olduğunu biliyor ama-

Wren önümdeki masaya kare bir rozet koyarak hareket etti. "Eric'e bu gece için sana bir sahne arkası kartı hazırlattım. Birdie yaklaşık yirmi dakika sonra gece geç saatlerde özel bir gösteri yapacak. Şimdi çıkarsan yetişebilirsin."

Gözlerim iki arkadaşım arasında gidip geliyor. Ben beni dikkatle izliyor, bir yandan da Wren'in elini tutuyor. Birbirlerine aitler ve onları biraz kıskanmaktan kendimi alamıyorum.

Ben boğazını temizleyerek beni düşüncelerimden koparıyor. "Sahip olduklarımıza sahip olabilirsin Liam. Aslında, zaten sahiptin. Sadece aptallık etmeyi bırak ve sevdiğin kadını al. Rozeti al ve git."

Rozete bir kez daha bakarken kalbim hızla çarpmaya başlıyor. "Ya çok geçse?"

Wren öne doğru eğilir, dudaklarında içten bir gülümseme vardır. "Birdie'ye de söylediğim gibi. İlişkiler zordur ama on beş yaşında hayatının aşkıyla tanışacak kadar şanslı olan pek az insan vardır."

Wren aşk dolu bakışlarını, aynı bakışa sahip olan Ben'e çevirir.

Lanet olsun. Tam bir aptalmışım.

Bir an bile düşünmeden kartı alıp kapıya yöneldim. Çıkarken iki arkadaşımın aptallar gibi alkışladığını duyduğuma eminim.

Otuz Sekiz

Birdie

Elimde bir bardak Kentucky Bourbon ile soyunma odamda oturuyorum. Sıvının boğazımı yakmasına ve midemde normalde olmayan bir sıcaklık yaratmasına izin veriyorum.

Bu geceki gösteri eğlenceliydi. Kevin'i desteklemek için bunu yapmayı kabul ettim. Uzun yıllar New York'ta yaşad, bu yüzden en sevdiği müzik kulübünde onunla birlikte küçük bir akustik ikili olarak sahne alıp alamayacağımı sorduğunda hayır diyemedim. Gia da bu fikre bayıldı. Bana çok ihtiyaç duyduğum iyi ilgiyi sağlayacağını söyledi.

Wren'den mesaj gelip gelmediğini görmek için telefonuma bakıyorum, gelmeyeceğini bilsem de. Bu geceye katılması gerekiyordu ama sonra birdenbire otel odama kocaman bir elmas yüzük göstererek ve avazı çıktığı kadar bağırarak geldi. Hatırladıkça aptalca sırtıtıyorum.

Louisiana'ya beni ziyarette geldikten sonra Ben'in Parker'daki spor salonu için harekete geçtim. En iyi arkadaşımanın mutlu sona ulaşımasını istedim ve bunun ger ekleşımesine yardım edebildiğim için mutluyum. Ben tüm işı onunla birlikte yapacak.

Ağımdan başka bir yatırımcı daha var ama benim için doğru olanı yapacağına güveniyorum. Başarılı olacağını biliyorum, tıpkı New York'taki spor salonu gibi.

Telefonum çalıyor ve seyahat acentemden bir e-posta geldiğini görüyorum. Bu gecedен sonra tatile çıkıyorum. Yarın akşam Santorini'ye giden bir uçakta olacağım. Mavi Ege Denizi beni çağırıyor. Eve döndüğümde dünyayla ve tüm sorunlarımla yüzleşeceğim.

Kapının çalınması beni hayallerimden uyandırdı.

"İçeri gel!" Kevin olduğunu düşünerek bağıriyorum. E-postamı açıp ajandama bakıyorum, umarım oradayken yapmam gereken bir şey yoktur.

"Sana her zaman gözetleme deliğinden bakmanı söylemedim mi?"

Sesini duyduğumda neredeyse koltuktan fırlayacaktım. Ona dönüyorum, çok özlediğim çikolata gözlerine bakarken ellerim titriyor. Neşe doluydular ama üzgün olduğunu da görebiliyordum. Geriye dönüp baktığımda en azından kapının arkasında kimin olduğunu sormalıydım. Düşünemedim.

"Ne yapıyorsun burada? Sesim kısık bir şekilde soruyorum.

Liam'ın gözleri vücudumda geziniyor. Üzerimde bir kot pantolon ve kırmızı bir atlet var. Özel bir şey değil, ama gözleri beni aynı şekilde yiyor.

Dudaklarını yalıyor. "Seninle konuşmam lazım" "Oh..." Ne söyleyeceğimi bilemeden nefes veriyorum.

Bu gece kapıdan girmesini beklediğim son kişi oydu.

Taşaklarına diz çökmek istiyorum ama aynı zamanda beni tutmasını ve asla bırakmamasını istiyorum. Wren'le Louisiana'da konuştuğumuzdan beri onu ve bir ilişki yaşamaya hazır olup olmadığını çok düşündüm. Kalbim onu bekleyebilir miydi diye... Ama işte burada. Belki kaderdir, belki de onu tekrar hayatımda istediğim için aptalın tekiyimdir. Tek bildiğim, kalp ağrıma rağmen onu şimdi görmek beni burada olduğu için mutlu ediyor.

Beynim çalkantılar içinde yüzerken, gözlerimin bir anlığına onu seyretmesine izin veriyorum. Onu son gördüğüm zamanki kadar güzel görünüyor. Dar beyaz bir tişört ve koyu renk bir kot pantolon giyiyor. Saçları dağınık ve yanakları kırmızı. O zaman terlediğini fark ediyorum.

"Buraya mı koştun?"

Garip bir elini siyah saçlarının arasından geçiriyor. "Yaptım."

"Liam..."

"Oturabilir miyiz?" Kanepeyi işaret ediyor. "Bilmem ki-"

"Lütfen, Birdie kız?" diye yalvarıyor.

Sesi kırık geliyor. Belki sorma şeklinden, belki de Wren'in "*Hayatının aşkını on beş yaşında bulduğunu söyleyebilen çok fazla insan yoktur*" sözlerinden, ama ben aynı fikirdeyim.

Oturduğumuzda vücudunun sıcaklığını hissediyorum. Bacakları küçük kanepede neredeyse benimkilere değiyor ve onun misk kokulu am kokusunu alabiliyorum.

"Ne istiyorsun?" Sonunda sordum.

Ellerini dizlerinin üzerine koyuyor ve parmaklarını bacaklarına geirişini izliyorum. Söylemek istediği şey konusunda gergin.

"Bu gece Wren ve Ben'i gördüm. Eminim haberleri duymuşsunuzdur," diyor sonunda.

Glmsemekten kendimi alamıyorum. Wren'in mutlu yüzünün görüntüsü zihnime kazındı. "Evet. Onlar adına mutluyum."

Dudaklarının arasından havayı itiyor. "Evet, ben de." "Eğer yine seni zorladıkları için buradaysan-"

"Hayır, Birdie, Tanrım hayır."

"O zaman neden buradasın?" Bastırıyorum.

Hafifçe öne doğru eğiliyor, sonra ellerinden biri uzanıp benimkine dokunuyor. Hemen geri çekilmediğimde biraz rahatlıyor.

"Geldim çünkü bir şeyin farkına vardım."

Dokunuşu omurgama tanıdık bir ürperti gönderiyor. Gergin midemi bastırmaya çalışıyorum ama o bana tekrar dokunurken ve bu kadar yakın otururken buna izin vermiyor.

"Peki ne fark ettiniz?" Sabırsızlanarak soruyorum. "Bir aptal olduğumu."

Dudaklarımdan küçük, garip bir ses çıkıyor. "Bana bunu söylemeye mi geldin?"

Elini saçlarında gezdiriyor. "Hayır, ama kahretsin, Birdie. Senin gibi kelimelerle aram iyi değil. Senin yanımdayken hep yanlış bir şey söyleyeceğimi düşünüyorum."

Elimin üst kısmını sıkıyor ve çikolata kahvesi gözlerine baktığımda teslim oluyorum.

"Dinliyorum Liam. Sadece buraya ne söylemeye geldiğini söyle. *Lütfen*." Son kısmı fısıldıyorum.

Nefes alıyor, sonra burnundan yavaşça nefes veriyor. Sanki sayıyormuş gibi.

"Tamam."

Bir süre sonra omuzlarını geriye atıyor ve çenesi biraz sertleşiyor.

"Gittiğimde korkmuştum," diye tekrar durdu, sanki bir şeyleri çözmeye çalışıyormuş gibi

onun sözleri. "Kahretsin," diye mırıldanıyor, gözleri gözlerimin içine bakıyor.

"Hâlâ korkuyorum Birdie."

"Neyden korkuyorsun?"

"Seni hayal kırıklığına uğratacağımdan korkuyorum. Sana bir şey olacak diye korkuyorum. Yanlış bir şey söyleyeceğimden ve sana iyi bir erkek arkadaş olamayacağımdan korkuyorum. Nashville'den sonra, aklım doğru yerde değildi. Tek görebildiğim başarısızlıklarım. Beni mutlu eden her şeyin bir şekilde nasıl lekелendiğini. Korkumun seni incitmesini istemedim. Sevdığım bir insanın daha benden alınmasını istemedim. Bu yüzden ayrıldım. Bu yüzden sana ulaşamadım. Sadece yapamadım."

Kalbim kulaklarımda yüksek sesle atıyor. *O beni seviyor*. Sonunda söyledi. Göğsüm daralıyor ve avuçlarım terliyor. Az önce itiraf ettiği her şeyi zaten biliyordum, ama bunu onun dudaklarından duymak içimdeki kargaşayı yatıştırıyor. Ama aynı zamanda hayatında iyi şeylere sahip olamayacağını düşünmesi de bana acı veriyor. Sevilmeyi hak ediyor. O iyi bir adam, sadece bunu kendisinin fark etmesi gerekiyor.

"Birdie," diyor, sesi ham duygularla yüklü. "Çok üzgünüm, bebeğim. Çok özür dilerim. Ve sana yaşattıklarımıdan sonra beni hayatında istememeni tamamen anlıyorum."

Parmaklarımı ağzına götürerek eğilmiş dudaklarından başka sözcüklerin çıkmasını engelledim.

"Liam," diye nefes veriyorum. "Beni gerçekten seviyor musun?"

Bir an için gözlerindeki şaşkınlığı görüyorum ama hemen yerini eğlenceye bırakıyor. "Tüm duyduğun bu mu?"

Küçük ama mutlu bir kahkaha atıyorum. "Hepsini duydum Liam ve benim için kaybetme ihtimalinden daha değerli olduğunu bilmeni istiyorum. Hayatımı yönetmesine izin vermeyi reddediyorum. Ve eğer korkularını benimle birlikte aşmaya, beni sevmene engel olmalarına izin vermemeye istekliysen, o zaman-"

Liam umutlu bir kaş kaldırıyor. "Sonra?"

Elini sıktım. "Beni sevdiğini söyle."

Ağzının kenarları kalkıyor ve bir eliyle çenemi hafifçe kavıyor. Bu hareketle kalbim çarpıyor ve ağzının hareket edişini izliyorum.

"Seni seviyorum, Birdie Wilder. Seni çok seviyorum."

Onun sözleriyle içimde bir şeyler patlıyor ve gözlerim yaşıyor. Onları durduramıyorum ve durdurmak da istemiyorum. Ona ciddi olup olmadığını ya da beni isteyip istemediğini sormama gerek yok. Gözlerinde her şeyi görebiliyorum. Arzusunu, acısını, korkusunu, sevincini, endişesini. Ama en önemlisi, sevgisini. Elimi başının arkasına götürüp parmaklarımı ensesindeki saçların arasında gezdirirken gözleri sulanmaya başlıyor.

"Seni tamamen affetmiş değilim," diyorum sessizce. "Üzerinde çalışmamız gereken çok şey var ve bu kolay olmayacak," diyorum ona sessizce. "Ama sanırım bunu biliyorsun."

Başparmaklarıyla yanaklarımdaki gözyaşlarını siliyor. "Biliyorum Birdie. Ayaklarıma kapanmanı beklemiyorum. Sadece üzgün olduğumu ve seni sevdiğimi bilmeni istiyorum. Senin yanında olduğumu. Eğer beni kabul edersen korkularımla seninle birlikte yüzleşeceğimi."

"Eğer bunu tekrar denersek. Yani gerçekten denersek, kaçamazsın. Kalbim bunu kaldırabilir mi bilmiyorum. Açıkçası bu ikimiz için de iyi olmaz."

Liam'ın gözleri endişeyle doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. "Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Gitmemeliydim. Hayatımın sonuna kadar pişmanlık duyacağım."

Onu susturuyorum. "Hayır, Liam. Artık pişmanlık yok. Sadece ilerlemek istiyorum. Ama bilmeni isterim ki bu son şansımız. Bu bizim son şansımız." Ona içtenlikle söyledim.

Alnını benimkine bastırıyor ve gözlerini kapatıyor. "Anlıyorum. Boşa harcamayacağım."

"Ben de yapmayacağım," diye söz veriyorum.

Nefeslerimiz birbirine karışıyor ve kaçırıldığımdan beri ilk kez içimin ısındığını hissediyorum. Sanki içimde sönen kıvılcım yeniden alevlenmiş gibi.

"Liam..." adı dudaklarımda bir dua gibi. "Evet, Birdie kız?"

"Ben de seni seviyorum."

Aramızdaki mesafeyi kapatmadan hemen önce "Çok şükür," diye homurdanıyor.

Dudaklarımız buluştuğunda dizlerimin bağı çözülüyor ve bedenim canlanıyor.

Bu öpücüğün bozuk olanı düzeltmeyeceğini biliyorum ama bunu yapabileceğimizi hissediyorum.

Hayatımızdaki her boktan şeyin üstesinden geldiysek, bunun da üstesinden gelebiliriz.

Bu adamı on beş yaşımdan beri tanıyorum ve hayatımın sonuna kadar da tanımak istiyorum. O benim en iyi arkadaşım, aşkım, evim. O benim her şeyim ve eğer kabul ederse risk almaya hazırım.

Liam dudaklarını benimkilerden çeker.

"Oh, ve Birdie?" Ses tonu şakacı ve arsızca sırıtıyor.

"Mmmhmm," diye mırıldanıyorum.

"Seni böyle seviyorum."

Başımı arkaya atıyorum ve sessiz bir kahkaha atıyorum. "Daha iyisin, Liam Miller. Sen daha iyisin."

Sonsöz

Liam

BİR YIL SONRA

Wren'in düğün buketi kollarına düştüğünde Birdie gülünç bir çığlık atıyor. Bunun mutlu bir çığlık mı yoksa korkmuş bir çığlık mı olduğunu anlayamıyorum ama beni kıkırdatıyor.

"Sıra sende, dostum." Ben yanımda belirdi ve sırtımı tokatladı. "O kadının parmağında zaten bir yüzük olmamasına şaşırdım."

"Birdie ve ben olduğumuz gibi mutluyuz. Biz etiketlere takılanlardan değiliz."

Ben alay ediyor. "Siz ikiniz birbirinize tutkal gibi yapışmışsınız. Zaten neredeyse evlisiniz."

O haklı. Birdie'den en son ne zaman ayrı kaldığımı hatırlamıyorum. Grubu bize Yapışık Çift diyor. Kevin geçen Noel'de bize tişört bile hediye etti. Birdie tişörtleri açtığında gözlerini devirdi ama içten içe bayıldım. Birbirimizden uzakta on yıl geçirdik ve onu bir daha asla bırakmayacağım.

Birdie yüzünde aptal bir sırıtışla Ben'in yanına zıplıyor. Koyu renk saçları bugün kıvrılmış ve zümrüt rengi elbisesi arkasından dökülürken dalgalanıyor. İçinde bir siren gibi görünüyor. Wren onun için tasarlamıştı, bu yüzden lezzetli vücuduna bir eldiven gibi oturuyor. Önümüzde dururken göğüslerinin derin V dekoltesinden zıplamasını izlemekten kendimi alamıyorum. Birdie'ye olan aşkım çok güçlü, ama göğüslerine olan aşkım çok yakın bir ikinci sırada geliyor (gerçi Birdie size birinci sırada olduklarını söyleyebilir).

Öne eğiliyor ve dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

"Güzel buket," diye yorum yapıyorum ve yanaklarının kızarmasına neden oluyorum. Bunu hâlâ yapabiliyor olmama bayılıyorum. Ayrıca diğer kısımlarının da aynı renge dönüşmesini izlemeye bayılıyorum. Tanrım, küçük beynim hazır ve gitmek için can atıyor. Birdie bunu hissediyor çünkü göğüs uçları elbisesinin ipeğinden sertleşiyor. Tanrım, o çok ateşli. Ve tamamen benim. Ben rahatsız bir şekilde kıpırdanıyor. Geçen yıl Birdie'yle beni mutfak tezgâhında sevişirken yakaladığından beri bizim yanımızda hiç eskisi gibi olmamıştı. Eşyalarını toplamak için geri döneceğini bana söylememesi onun suçuydu. Hatırladıkça sırıtıyorum. Bana hala komik geliyor ve Birdie ile herhangi bir PDA gösterdiğimizde kıvrınmasını izlemekten zevk alıyorum. Ki bu da temelde o zaman.

"Gelinimin yanına dönsem iyi olacak," diye göz kırptıyor Ben. Ama gittiğini biliyorum çünkü Birdie'nin elbisesini hemen burada yırtacağımdan korkuyor. Ki bu çok cazip.

Ben gittikten sonra Birdie kollarını boynuma doluyor ve göğsünü göğsüme bastırıyor. Buket sırtıma düşüyor ve çiçeklerden biri gömleğimin kumaşını çizerken ürpermeme neden oluyor.

"Parti hoşuna gitti mi?" diye soruyor.

Cevap vermek yerine, etrafta bir sürü insan olmasına aldırmadan dudaklarına derin bir öpücük konduruyorum. Muhtemelen fotoğraflarımızı çekecek olan insanlar.

cep telefonlarını dedikodu paçavralarına satıyorlar. Birdie'nin erkek arkadaşı olarak geçirdiğim on iki aydan sonra buna alıştım. Berbat bir şey ama Birdie'nin hayatımda olması mahremiyetimden daha önemli. İstedğim zaman onu kollarıma alıp aptalca öpebileceğim anlamına gelse, bundan defalarca vazgeçerdim.

Dillerimiz düello ederken, elimin elbisesinin açık arka kısmını keşfetmesine izin veriyorum. Yumuşak teni denemek istediğim yeni pozisyonları hayal etmemi sağlıyor. Birdie sessiz bir inilti çıkarıyor ve aletim hazır ola geçiyor. Daha büyük bir sahne yaratmamak için geri çekilmem gerekiyor. İnsanların fotoğraf çekmesi umurumda değil ama Wren ve Ben, aileleri ve arkadaşları dehşet içinde izlerken dans pistinin ortasında seks yapmamızdan hoşlanmazlar.

"Odamıza dönmeye ne dersin?" Nefeslerim ağır ve sıcak bir şekilde yanağına değiyor. Eğer hayır derse, en azından banyoda hızlıca bir şeyler yapacağım.

Elbisesinin ve yuvarlak yüzünü çerçeveleyen saçlarının koyuluğuyla renklenmiş gözlerini bana diyor. Bazen doğal sarışınlığını özlesem de Birdie vücuduna istediği her şeyi yapabilir ve yine de bana güzelden de öte görünebilir. Ona sorgulayan bir bakış fırlatırken parmaklarımın arasına bir parça alıyorum.

"Gökyüzü mavi mi?" diye cevap verir.

Gülüyorum. "Veda etmemiz gerekiyor mu?" Dans pistinde tatlı bir kucaklaşmaya kilitlenmiş olan Ben ve Wren'e bakıyorum. Birdie'nin gözleri benimkileri takip ediyor ve gülümsüyor.

"Bizi özleyeceklerini sanmıyorum. Bu akşam için tüm gelinlik görevlerimizi yerine getirdik. Ayrıca, Wren bu şeyi yakaladıktan sonra gitmem için bana izin verdi." Birdie kendini benden kurtarıyor ve buketi elinde tutuyor.

Kızımın gözlerinin içine bakıyorum. Gözlerinde ince bir ipucu olup olmadığını görmeye çalışıyorum, belki de yakın zamanda evlenmek istemekle

ilgili fikrini değiştirmiştir.

Gelecekte. Bu konuyu birkaç kez konuştuk ama her seferinde beklemeye ve iyi bir zaman olduğunu hissettiğimizde evlenmeye karar verdik. Eğer mantıklı olursa.

Ben'in de bahsettiği gibi, biz zaten fiilen evliyiz, bir kağıt parçası ve bir tören birbirimize duyduğumuz aşkı değiştirmedir. Mağara adamı tarafım onu tüm dünyanın önünde sahiplenmek istese bile, şu anki halimizden memnunuz. Onun da bana karşı hissettiklerinden şüphem yok. Beni ondan uzak tutmak için beni öldürmesi gerekirdi ve onun da aynı şeyi hissettiğini biliyorum.

En seksi gülümsemesiyle ona göz kırpyorum. "O zaman neyi bekliyoruz?"

Boştaki elini tutuyorum ve onu asansöre doğru çekiyorum. Kalabalıktaki insanlara gülümseyip başımızı sallıyoruz. Wren hem benim ailemi hem de Birdie'nin annesini davet etmişti ama hepsi reddetti. Bu ikimiz için de bir şok değildi, ailelerimizin yokluğuna alışmıştık. Yine de Lorri ile ilişkisinin daha iyi olmamasının Birdie'yi hâlâ üzdüğünü biliyorum.

Nick ve Shea hapisteyken bile o gün hala ikimizin de aklından çıkmıyor. Bazı geceler Birdie ağlarken ona sarılıyorum. Tüm ailesinden gördüğü ihanet bazen ona çok ağır geliyor. Lorri'nin kendini kötü hissettiğini biliyorum ve mümkün olan her şekilde özür diledi ama bu durumda Birdie'nin zamana ihtiyacı var; ne kadar uzun olursa olsun.

Birdie beni asansörün içine çektiğinde, o güne dair tüm düşünceler pencereden dışarı çıkıyor. En üst katın düğmesine basıyor ve ben sırtıyım. Bize Ben ve Wren'in karşı tarafında bir süit tutmuştu. Tüm katın boşaltılması için para bile ödemiş. Aşırı ama hoş. Endişelenmemiz gereken takipçilerimiz olmadığı için mutluyum. Parker'da olmak büyük şehirlere gittiğimizde yaşadığım korkuyu aldı götürdü. Artık her zaman bir korumaya ihtiyaç duymuyor ama ben yine de onun yanında oluyorum.

Birdie, biz yükselirken beklentiyle elimi sıkıyor. Asansörün kapıları açıldığında beni dışarı çekiyor ve vücut ağırlığıyla beni duvara yapıştırıyor. Dudakları hemen benimkilere yapışıyor ve ellerim onun yuvarlak kıcını kavrayıp sıkıyor.

"Bu yüzden mi tüm üst katı kiraladın?" Öpücüklerin arasında söylüyorum.

"Seni koridorda becermeyeceğim Miller," diye şaka yapıyor, "ama yapabilirim eğer sen de istersen."

Onun sözleriyle aletim sertleşiyor. Birdie ve ben maceralı bir seks yapıyoruz ama koridorda kameralar var ve otel güvenliğinin onun seksi vücudunu görmesini istemiyorum. Bu muhteşem görüntü tamamen bana ait.

"Acele edin Bayan Wilder," diye mırıldanıyorum kıcını tokatlamadan önce.

Alay ediyor ama hoşuna gittiğini biliyorum. Hızla süitin kapısına doğru ilerliyoruz. Kapı açılır açılmaz üzerine atılıyorum ve buketi yere düşürmesine neden oluyorum. Birdie ve ben yarın itibarıyla resmi olarak bir yıldız birlikte olacak olsak da, ona olan arzum azalmadı. Bazı insanlar bir ilişkide seksin azaldığını söyler ama ben böyle bir sorun yaşayacağımızı hiç sanmıyorum.

Kalçalarını kavriyorum ve kasıklarını kendime doğru çekiyorum. Ona karşı hissettiğim duyguyla inliyor.

"Lütfen Liam," diye inliyor.

Bir elimi sağ meme ucuyla oynamak için yukarı kaldırıyorum, sertleşmiş tepeyi parmaklarımın arasında yuvarlarken, diğer elimi elbisesinin kumaşından emmek için başımı aşağı eğiyorum. Birdie'nin başı geriye düşüyor ve diğer elimle boynunu destekleyerek başının arkasına masaj yapıyorum. Bunu yaptığımda çok hoşuna gidiyor.

Birkaç saniye oynadıktan sonra elimden kurtuluyor. "Birileri bu gece sabırsız," diye takılıyorum.

Beni kanepeye doğru itmeden önce bana ahlaksız bir gülümseme veriyor. Elbisesini çıkarmaya gittiğinde onu durduruyorum. "Üzerinde kalsın."

"Ayakkabıları da mı?" Sorarken sesi boğuk çıkıyor, ses doğrudan sikime gidiyor.

"Kesinlikle ayakkabılar." Koyu yeşil, askılı topuklu ayakkabılar giymiş, bacakları çok güzel görünüyor, kalçaları da dik ve güzel. Onu sadece ayakkabılarla becermeyi hayal etmiş olsam da, elbiseyi de giymek istiyorum. Bana bir şeyler yaptı.

"Kanepeye yaslan," diyorum.

Dudaklarından seksi bir ses çıkıyor. "Çok otoriter."

"Hoşuna gittiğini biliyorsun. Şimdi eğil *Bayan Wilder*."

Birdie alt dudağını ısırır ama söyleneni yapar. Belinden eğilerek kanepenin kavisli koluna yaslanır. Elbisesi ve ayakkabıları hâlâ üzerinde, kıcı havada, seksi bir teklif gibi görünüyor. Takım elbisemi kısa sürede giyerek ilerliyorum.

Birdie'nin aç bakışları ben soyunurken beni izliyor. Şu anki pozisyonunda omzunun üzerinden bakmak zorunda, bu da güzel saçlarının öne düşmesine neden oluyor. Elim onu çekiştirmek ve boynunun şeftali gibi tenini bana göstermek için kaşınıyor. Artık sabırsızlanıyorum, pantolonumu tekmeliyorum, külotumu çıkarma zahmetine girmiyorum. Onları aşağı çekiyorum ve ereksiyonumun serbest kalmasına izin veriyorum. Elbisesinin ucundan tutup yukarı çekerek beline doğru katlarken gözleri beni yakmaya devam ediyor.

Arka tarafı havadayken, yeşil tangasının ve Birdie'nin sıkı baldırlarının güzel bir görüntüsüne sahip oluyorum. Kalçaları titriyor ve ıslak olduğunu ve benim için hazır olduğunu görebiliyorum.

"Liam," diye tekrar yalvarıyor. "Lütfen, daha fazla bekleyemem."

Böyle bir ricaya hayır diyemem. Tangasını ayak bileklerinin etrafından aşağı itiyorum ve kendimi girişiyle aynı hizaya getiriyorum. Saçlarının uçlarına uzanıyorum ve sıcaklığına gömülürken hafifçe çekiyorum. Aletim o kadar acı verici bir şekilde sertleşti ki, her santimimi kuşatırken tıslıyorum. Vücutlarımızın bu şekilde birleşmesini izlemek bile neredeyse beni mahvediyor.

"Evet, Liam!" diye neredeyse ağlayacaktı.

Bu aç ve giydiği topuklu ayakkabılar kıcına güzel bir destek veriyor, böylece tüm doğru noktalara vuruyorum. Hareket etmeye başladığımda gözlerinin zevkle kapanışını izliyorum.

"Mükemmelsin," diye mırıldanıyorum kulağına.

Boştaki elimi omzunu kavrayana kadar sırtında gezdiriyorum, sonra daha sert bir şekilde ileri doğru itmeye başlıyorum. Sıcak, ıslak ve sıkı, birçoğk yönden gerçoekleşen bir rüya.

"Seni seviyorum," diye nefes alıyor ve kalbim sıkışıyor.

Kimse bana birini sevdiğinde seksin ne kadar değiştiğinden bahsetmemişti, ama değişiyor. Sözleri beni ona daha da aç bırakıyor ve sanki bir canavarı serbest bırakmış gibi hissediyorum.

Ben kalçalarımı onun içine doğru iterken, birleşmemizin sesi duvarlarda yankılanıyor. Çığlıkları boşalmamak için kendimi zor tutmama neden oluyor. Ama bir mucize eseri başarıyorum. Kalçaları kanepeye sürtünüyor ve beni geri itiyor.

"Daha sert Liam," diye emrediyor.

İçeri giriyorum, kalçalarım kıcına çarpıyor. Vücudumu öne doğru hareket ettiriyorum ve onu yukarı çekiyorum, böylece göğüsleriyle oynayabiliyorum ve onu bana karşı hissedebiliyorum. Başı omzumda olacak şekilde hareket ediyor, kalçaları kanepayla destekleniyor ve bir eli klitorisine gidip güçlü bir dairesel hareketle ovuyor.

"Siktir. Çok ateşlisin, bebeğim. Boşalacağım."

Kalçalarım daha sert iterken bir çığlık kopuyor.

"Geliyorum," diyor aniden ve bu benim hızımı artırma sıram.

Kalçalarımın bir hareketi ve göğüs ucunun bir çimdiklenmesiyle kollarımda çözülüyor. Vücudu gevşemeye başlıyor ve dudaklarından dökülen ismimin sesi beni çözüyor. Onun orgazmı beni de kavrarken ben de boşalıyorum.

Nefesimi tuttuğumda kulağına ona olan aşkı fısıldıyorum. Yüksekten inerken gülümsüyor, ikimizin de vücudu titriyor ve terliyor. Daha fazla dayanamadığında, onu kanepenin koluna doğru eğiyorum ve nefesimi toparlamak için hafifçe üzerine çıkıyorum.

"Lanet kadın," diye takılıyorum. "Bu-"

Bir kahkaha atıyor. "Bu sefer kendini aştın."

Omzunu öpüyorum. "Ben de senin için aynısını söyleyebilirim."

Bir süre sonra ayağa kalkıyorum, bu sırada ona yardım ediyorum. İkimizi de temizlemek için yakındaki bir mendil kutusunu aldım. Onu kendime çekmem ve kızarmış yanağındaki saçları kulağının arkasına doğru fırçalamam uzun sürmedi. O ayakkabılarını ve elbisesini çıkardı, ben de iç çamaşırlarımı çıkardım. Çırılçıplak, tenlerimiz sevişmemizin artçı ışıltısıyla birbirine yapışmışken kulağının kabuğunu öpüyorum.

"Yarın bir yıl olacak," diyorum saygıyla.

"Şimdiden bir yıl olduğuna inanamıyorum. Ve Wren ile Ben'in evlendiğine!"

Onu sıkıca sarıyorum. "Senin sayende."

Gülüyor. "Eninde sonunda anlayacaklardı. Ben sadece bir engelden kurtulmalarına yardımcı oldum."

Öyle de oldu. Ben'in Parker'daki yeni spor salonu çok başarılı. Mekan o kadar dolu ki önümüzdeki yıl içinde ikinci bir yer açmayı planlıyorlar. Wren'in

ieki dkkâni da iyi gidiyor. İki arkadaşıım adına daha mutlu olamazdım ve her ne kadar kabul edemeyecek kadar alçakgönüllü olsa da mutluluklarının çoğunu Birdie'ye borçlular.

Birdie elini kalbimin üzerine koymadan önce parmaklarını göğsümdeki saçlarda gezdiriyor. "Bir yıl," diyor sessizce. "Geçen yıl bu zamanlar Santorini'ye giden bir uçakta tek başıma olacağımı sanıyordum."

Santorini'yi düşündükçe vücudum ısınıyor. Soyunma odasında barıştıktan sonra kendimi Birdie'yle tatile gitmeye davet ettim. Başta tereddüt etmişti ama o gezi bizi kurtardı. İki haftalık saf mutluluktu, ama aynı zamanda iki haftalık kalpten kalbe konuşmalardı. Ağladık, güldük ve çok fazla seks yaptık (eğer böyle bir şey varsa).

Şimdi birlikte dünyayı dolaşıyoruz. O rock yıldızlığı yapıyor, ben de onun güvenlik şefi olarak işe girdim. Hatta Birdie'nin sektöründeki diğerk insanlara yardım etmek için kendi özel şirketimi kurmayı bile düşünüyorum. Ama geleceğın bizi nereye götüreceğini göreceğiz.

"Ne düşünüyorsun?" Ela gözleri merakla parıldıyor.

Onun gözlerine bakıyorum, en iyi arkadaşımın gözlerine. Her şeyimin gözlerine. Birdie göğsümü öpüyor ve sıcaklığın başımın üstünden ayak parmaklarımın altına kadar yayıldığını hissediyorum.

"Kuş kız?"

Lakaba gülümsüyor. "Evet, bebeğim?"

"Evlen benimle."

Verdiği tepki çok komik. Gözleri kocaman açılıyor ve çıplak vücudunun derisi kırmızı lekelerle benek benek oluyor. Her bir izi öpmek ve tekrar ihtiyaçtan kızarana kadar ona tapmak istiyorum.

"Buketi yakaladığım için mi böyle oldu?" diye ciddi ciddi soruyor.

Nefes nefese bir kıkırdama çıkardım. "Hayır, bebeğim. Çünkü sen benim sonsuzluğumsun."

"Bunu konuştuğumuzu sanıyordum," diyor, sesi şaşkın.

"Yaptık. Dürüst olmak gerekirse, şu ana kadar bunu planlamıyordum.

Bir yüzüğüm bile yok."

Dudaklarının kenarında bir gülümseme beliriyor. "Seks yüzünden mi? Çünkü ben bile oldukça şaşırtıcı olduğumu kabul ediyorum. Benimle gözümü kırpmadan evlenirdim."

Bu sefer gür bir kahkaha attım.

"Seks yüzünden değil, gerçi her zamanki gibi muhteşemdi," diye göz kırpyorum. "Seninle evlenmek istediğim için. Sen benim insanımsın, Birdie. Sen benim en iyi arkadaşımsın, hayatımın aşkısn, sonsuza dek benimsin. Seninle dünyayı dolaşmak ve seni saplantılı hayranlarından ve paparazzilerden korumak istiyorum. Ağladığında sana sarılmak ve seni neşelendirmek istiyorum. Yeni şarkılarını ilk duyan ve her sabah gözlerini açtığında gördüğün kişi olmak istiyorum. Senin her şeyin olmak istiyorum Birdie ve dünyanın da bunu bilmesini istiyorum."

Gözlerinde yaşlar parlıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan beni şiddetle öpüyor. Ellerim yanaklarını kavıyor ve kolları boynuma dolanıyor. Öpüşmemiz tutkulu, sert ve ihtiyacım olan her şey. Sonunda geri çekildiğinde, dudakları şişmişti, ben de ağlıyordum.

Yeşil ve altın rengi gözleri benimkilere bakıyor, derinlikleri sevgi ve mutlulukla dolu. "Benim olduğunu söylemek için bir kâğıt parçasına ihtiyacım olmadığını biliyorsun Liam Miller."

Midem bulanıyor. Kandırılıyormuşum gibi hissediyorum. Korkumu görünce başını bana doğru sallıyor. "Bırak da bitireyim," diyor sabırla.

"Bir kâğıt parçasına ihtiyacım yok ama sana ihtiyacım var. Sana her zaman ihtiyacım vardı. Sen de benim insanımsın. Sen de benim sonsuzluğumsun. Bu gece Ben ve Wren'in yeminlerini izlerken seninle evlenmek istediğimi fark ettim Liam. Dünyanın senin benim olduğunu ve benim de senin olduğumu bilmesini istiyorum. Yani evet, benim tatlı *nişanlım*, seninle evleneceğim. Eğer istersen seninle yarın evlenirim."

"Vegas mı?" Ağzımdan kaçırdım.

Gülüyor. "Tamam, belki yarın olmaz. Ama ne demek istediğimi anlıyorsun!" Onu kendime çekiyorum; vücutlarımız bir yapbozun birbirine mükemmel şekilde uyan iki parçası gibi birbirine yapışıyor.

Başının tepesini öpüyorum ve tavana bakıyorum, sanki gece yıldızlarının üzerimize sıvandığını görebiliyormuşum gibi, sanki yeniden on altı yaşındaymışız ve birbirimize arkadaşlıktan daha fazlası için yaslanırken müzik dinliyormuşuz gibi.

O zaman bilmiyordum ama şimdi kesinlikle biliyorum. Birdie Wilder benim ve onu asla bırakmayacağım.

Teşekkür

Bu kitabı okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Bugüne kadar yazdıklarım arasında muhtemelen en sevdiklerimden biri. Uzun boylu, büyük beden bir kadın olarak, her zaman benim gibi görünen kadınlarla aşk romanları, filmler ve TV olmasını diledim. Yıllar içinde daha iyiye gitmiş olsa da, hala yeterli değil. Sonra bir sabah, sorunun bir parçası olduğumu fark ettim.

Yazdığım ya da yazmayı düşündüğüm tüm roman ve öykülerde, yazdığım kadınların hiçbiri bana benzemiyordu. Bu yüzden, sadece güzel değil, aynı zamanda kendine güvenen ve istediğinin peşinden giden büyük beden bir kadın hakkında bir roman yazmak için bir yolculuğa çıktım.

Bu hikâyede kalbimden ve ruhumdan çok şey var ve kendi kişisel beden ve hatta akıl sağlığı mücadelelerimden çok şey var. Umarım bu romanı okuyarak siz de kendinizde biraz Birdie (ya da Liam) görürsünüz. Aklınızdan geçenleri söylemek ve hayatınızı dolu dolu yaşamak için kendinize güvenebilirsiniz. Yeterli olduğunuzu, güzel olduğunuzu, sevgiyi ve hayal ettiğiniz her şeyi hak ettiğinizi bilirsiniz.

Ayrıca arkadaşlarım Lanae, Katelyn, Katie, David, Tyler ve tüm Eski Soğuk Taş Bodrum Çetesi'ne, nam-ı diğer The Clot'a bu hikâyenin çoğuna ilham verdikleri için özel olarak seslenmek istiyorum. On beş yaşımızdan beri arkadaşlığınız bana arkadaşlıktan çok daha fazlasını verdi. Umarım hepiniz bu kitaptan keyif almışsınızdır ve yol boyunca tüm paskalya yumurtalarını fark etmişsinizdir.

VE bu kitabın gerçeğe dönüşmesine yardımcı olan herkese teşekkür ederim. Beta okuyucularım Taylor, Deanie, Sona, Lanae ve Kim'e, editörüm April'a, biçimlendiricim, Beta okuyucum, yazar arkadaşım, ortak yazarım, en iyi arkadaşım ve daha fazlası Nicole Reeves'e, HARİKASINIZ ve kapak sanatçım Nia Oliveira-WOW'a. Her biriniz bu kitabı gerçekten mümkün kıldınız.

Ayrıca beni sürekli destekleyen ve bana asla pes etmemeyi öğreten aileme ve arkadaşlarıma da teşekkür etmek istiyorum. Ve geçtiğimiz Mayıs ayında kaybettiğim büyükbabama özel bir teşekkür ve ithaf. Bu kitabın tamamını sana ithaf etmek isterdim büyükbaba, ama içinde seks ve küfür olan bir aşk romanının sana ithaf edilmesini isteyeceğinden şüpheliyim! Ama umarım buna cennette gülersin. Seni her gün özlüyoruz.

Son olarak, tüm okuyuculara teşekkür ederim. Eğer sonuna kadar gelebildiyseniz ve bunu okuyorsanız, sizi ne kadar takdir ettiğimi bilin. Birdie ve Liam'ın hikâyesini dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Bir dahaki sefere
kadar, Kayla Grosse

Kayla Grosse tarafından da yazılmıştır

Kayla Grosse'dan daha fazlasını mı istiyorsunuz? Diğer kitaplarını okuyun:

W.I.S.H. Vahiyleri (Kitap #1)

Kayla Nicole tarafından Manny'ye Aşık Olmak

Bağlantılar

Kayla Grosse hakkında daha fazla bilgi için:

<https://www.amazon.com/author/kaylagrosse>

Kayla Grosse tarafından da yazılmıştır:

<https://www.amazon.com/Falling-Manny-Kayla-Nicole-e-kitap/dp/B097W3X192/>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.